

STŘEDA, 10. BŘEZNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PITTELLA

místopředseda

1. Zahájení zasedání

2. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

3. EU 2020 - Opatření v návaznosti na neformální zasedání Evropské rady dne 11. února 2010 (předložené návrhy usnesení): viz zápis

4. Provádění doporučení obsažených v Goldstonově zprávě o Izraeli a Palestině (předložené návrhy usnesení): viz zápis

5. Situace občanské společnosti a národnostních menšin v Bělorusku (předložené návrhy usnesení): viz zápis

6. Výroční zpráva o SZBP za rok 2008 - Uplatňování evropské strategie v oblasti bezpečnosti a společné bezpečnostní a obranné politiky - Smlouva o nešíření jaderných zbraní (rozprava)

Předsedající. - Vítám baronku Ashtonovou a prohlašuji schůzi za zahájenou.

Dalším bodem je rozprava o:

- zprávě (A7-0023/2010) Gabriela Albertiniho jménem Výboru pro zahraniční věci o zprávě Rady Evropskému parlamentu o hlavních hlediscích a základních volbách společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) v roce 2008, která byla předložena Evropskému parlamentu na základě části II oddílu G odstavce 43 interinstitucionální dohody dne 17. května 2006 (2009/2057(INI)),

- zprávě (A7-0026/2010) Arnauda Danjeana jménem Výboru pro zahraniční věci o uplatňování evropské strategie v oblasti bezpečnosti a společné bezpečnostní a obranné politiky (2009/2198(INI)),

- otázce k ústnímu zodpovězení pro Radu, kterou pokládají Gabriele Albertini a Arnaud Danjean jménem Výboru pro zahraniční věci, o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní (O-0169/2009 - B7-0009/2010) a

- otázce k ústnímu zodpovězení pro Komisi, kterou pokládají Gabriele Albertini a Arnaud Danjean jménem Výboru pro zahraniční věci, o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní (O-0170/2009 - B7-0010/2010).

Gabriele Albertini, zpravodaj. - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost musí Unie přijmout nový přístup a vyvinout společné úsilí při řešení celosvětových problémů. Pravomoci nabyté díky vstupu smlouvy v platnost znamenají, že Parlament je zapojen do živých, kooperativních a efektivních diskusí s naší hlavní mluvčí, baronkou Ashtonovou, která má tu čest jednat poprvé jako místopředsedkyně/vysoká představitelka.

Její mandát byl předmětem našeho konsensuálního hlasování v lednu a parlamentnímu shromáždění bylo několikrát přislíbeno, že Rada a Komise budou trvale zapojeny do všech nejdůležitějších aspektů evropské bezpečnosti a obrany. Jak samotná zpráva potvrzuje, po vysoké představitelce se žádá, aby často a pravidelně předstupovala před Evropský parlament a konzultovala s ním.

S Lisabonskou smlouvou získává vnější činnost Evropské unie nový důležitý rozměr, ale skutečné dosažení tohoto cíle závisí na tom, zda bude mít Evropská unie potřebné rozpočtové zdroje. Evropský parlament musí hrát klíčovou úlohu ve své funkci strážce demokratické legitimacy vnější činnosti. Vytvoření Evropské služby pro vnější činnost dodá diplomatické těleso a systém Evropské unii, která mohla dosud spoléhat jen na reprezentaci členských států.

Úloha oficiálních představitelů, za jejichž jmenování odpovídá vysoká představitelka, je velmi důležitá a aktuální. Nicméně, jak je uvedeno ve zprávě, Parlament volá po větší pravomoci, pokud jde o hlasování a kontrolu nad úlohou a mandáty jednotlivých představitelů, což by podpořilo zásady transparentnosti a zásluh, kterými musí být vedena vysoká představitelka při jmenování kandidátů. Doufáme, že případně dospějeme do situace dvojí zodpovědnosti – kromě případu zvláštního představitele, jehož oblast působnosti by měla být regionální – a že budeme moci těžit z úspor z rozsahu, díky nimž bude vnější činnost Evropské unie účinnější a zároveň méně nákladná.

Po úvodní části o strategii se zpráva věnuje evropské zahraniční politice po jednotlivých tématech a zeměpisných oblastech. Evropská unie se zviditelňuje v mezinárodních organizacích, s nimiž je spojena, zejména v Organizaci spojených národů, jež je hlavním strážcem celosvětové bezpečnosti. Musí hrát důležitou úlohu nejen z hlediska svého místa v Radě bezpečnosti, ale i pokud jde o zaměstnance a delegace spojující obě organizace. Vyzýváme místopředsedkyni/vysokou představitelku, aby umožnila Evropě splnit ambice stát se aktivním, strategickým a nezávislým partnerem ve velkém spojení, jako jsou Spojené státy, s cílem reagovat na celosvětové problémy v oblasti terorismu, financí a často obtížných vztahů s průmyslovými giganty, jako jsou Rusko, Čína a Japonsko.

Zpráva pokračuje zeměpisnou analýzou toho, v co můžeme doufat. Na Balkáně se zavádí téma rozšíření: zpráva chválí postupné dokončování stabilizačního procesu v Kosovu, kde je Evropská unie přítomna prostřednictvím mise EULEX, ale je třeba se dále snažit zajistit, aby u mnoha zemí, jež jsou již téměř kandidáty přistoupení – Turecko a Bosna a Hercegovina, byly dodržovány přístupové normy.

V kapitole týkající se spolupráce s Východem a s oblastmi Černomoří se zpráva zabývá bezpečností dodávek energií a závislostí Evropské unie. V oddíle věnovaném Rusku vyzývá k podpisu nové dohody o partnerství a spolupráci. Co se týče jižního Kavkazu, zpráva požaduje, aby území Gruzie a jejích etnických menšin zůstalo nedotčené a aby se vyřešily konflikty v Náhorním Karabachu a v Podněstří.

Střední východ: izraelsko-palestinský konflikt, kde Evropská unie musí hrát silnější politickou úlohu při opětovném zahájení mírového procesu v návaznosti na rozhodnutí Rady ze dne 12. prosince 2009. Unie pro Středomoří: vyřešení turecko-kyperského konfliktu. Asie: Afghánistán, kritické období pro ustavení nové vlády po volbách; klíčová role Pákistánu v boji proti terorismu; zájem o porušování základních práv v Íránu. Afrika: pozitivní příspěvek somálské mise na ochranu pobřeží. Latinská Amerika: potřeba vytvořit stabilní a trvalé partnerství pro vztahy mezi Evropskou unií a Latinskou Amerikou.

S velkým zájmem si poslechnu komentáře svých kolegů poslanců a na konci na ně odpovím.

Arnaud Danjean, *zpravodaj*. - (FR) Pane předsedající, baronko Ashtonová, zpráva o uplatňování evropské strategie v oblasti bezpečnosti, kterou zde dnes představujeme, je výročním dokumentem Parlamentu, který přináší určité provizorní hodnocení evropské bezpečnostní a obranné politiky a předkládá návrhy, jejichž cílem je zlepšení účinnosti a viditelnosti této politiky.

Tento rok se zpráva dostala do velmi specifických souvislostí, a tak by se měla stát silovým prvkem pro návrhy. Pro tyto specifické souvislosti je charakteristický souběh tří velkých cyklů.

První cyklus souvisí s desetiletým výročím evropské bezpečnostní a obranné politiky, které jsme oslavili koncem roku 2009. Uplynulých deset let ukázalo, že Evropa je schopna provádět civilní a vojenské operace, a to při více než 23 krizových situacích. Na tomto zásadním úspěchu můžeme dale stavět. Ukazuje, že po Evropě je poptávka a že Unie má institucionálně-politické a operační schopnosti, aby se s těmito problémy vyrovnala.

Druhým důležitým cyklem je pochopitelně zavedení Lisabonské smlouvy, což pan Albertini před chvílí zmínil. Změna v oblasti bezpečnosti a obrany sahá mnohem dale než jen k určité sémantické úpravě. Z EBOP se skutečně stává společná bezpečnostní a obranná politika, SBOP, a musí získat nový rozměr. Smlouva obohatila škálu nástrojů a rozsah bezpečnostní a obranné politiky, zejména zahrnutím článků o pomoci, článků o solidaritě, trvale strukturovanou spoluprací a především vytvořením Evropské služby pro vnější činnost a vaší úlohou vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise.

A nakonec třetí významnou událostí, již se vyznačují souvislosti, v nichž byla připravována tato zpráva, je, že NATO, které je pro 21 z 27 členů Unie stále hlavním referenčním bodem, kam se soustřeďuje zájem o kolektivní bezpečnost evropského kontinentu, v současné době reviduje svou strategickou koncepci a že toto hodnocení ze strany NATO by i nás, Unii, mělo vést k tomu, abychom jasněji definovali podmínky tohoto partnerství, které je i nadále zásadní.

V této souvislosti není cílem zprávy ani tak lpět na doktríně, jako poskytnout vám nezbytně se vyvíjející plán týkající se všech nových orgánů, které byly zřízeny a které se musí naučit spolupracovat. Cílem je, aby Unie byla důvěryhodnější, efektivnější a viditelnější, co se týče oblastí bezpečnosti a obrany. V tomto ohledu musí Evropský parlament rozhodně dostat větší odpovědnost v těchto citlivých oblastech, má-li být politika, jejímž hlavním cílem je zaručovat bezpečnost evropských občanů, plně legitimní.

Touto zprávou jsme chtěli podtrhnout následující body. Zprvu, chtěli jsme zdůraznit, že evropská bezpečnostní a obranná strategie a společná bezpečnostní a obranná politika jsou zde především proto, aby sloužily lidem v Evropě a zaručovaly a zkvalitňovaly jejich bezpečnost. Tato politická ambice není zbytečná, není na efekt. Odpovídá potřebám úsilí našeho kontinentu o vlastní bezpečnost, ale i potřebě přispět ke stabilitě světa kolem nás, vypořádat se s krizí a s hrozbami, které se v našem okolí objevují. Kromě tradičních ozbrojených konfliktů, které nadále trvají v našem bezprostředním okolí, musí být Evropa schopna vyjádřit své zájmy a bránit je tváří v tvář novým hrozbám – mám na mysli zejména pirátství a počítačovou kriminalitu.

Považovali jsme rovněž za důležité zdůraznit, jak nevyrovnaná je přidaná hodnota Evropy při řízení krizí, a to díky různorodým řešením, která nabízí, a díky rovnováze mezi civilním a vojenským rozměrem, na kterou naráží při každé ze svých operací. V tomto ohledu navíc odmítám kritiku, kterou by někdo mohl namířit na bezpečnostní a obrannou politiku Unie, přičemž by mohl zejména naznačovat, že to celé je militarizace. Upřímně věřím v doplňkovou povahu civilních a vojenských nástrojů, které má Unie k dispozici, a nedávná krize na Haiti, kam jste jeli, a já věřím, že jste si mohli všimnout této dobré spolupráce, svědčí ve prospěch potřeby propojit naše civilní a vojenské zdroje tak, abychom se mohli vyrovnat s přírodními katastrofami a s velkými krizemi.

Pokud jde právě o tyto operace, nedočkavě jsme je všechny sledovali, abychom zdůraznili, že to, co cítíme, je jejich silnou stránkou, ale občas i jejich slabou stránkou – ty je třeba přiznat, aby se věci mohly zlepšit. Nedočkavě jsme chtěli upozornit i na několik regionů, které mají pro bezpečnost Unie strategický význam, a podpořit Radu a Komisi, aby urychlily zavádění globálních strategií, zejména pro oblast Afrického rohu a pro afghánsko-pákistánský region.

Pokud jde o schopnosti – jak civilní, tak vojenské, což je klíčová věc, co se týče důvěryhodnosti naší politiky, úkolem je zlepšit schopnost Unie reagovat. Musíme být schopni rychleji a účinněji mobilizovat materiální zdroje a kompetentní personál, který mají k dispozici členské státy. Prostřednictvím bezpečnostního a obranného průmyslu, který je výkonný, však musíme mít i schopnost, jež kombinuje neocenitelné technologické znalosti a nabízí stovky tisíc pracovních míst v Evropě, abychom si mohli opatřit programy pro výstavbu odpovídající těmto předpovídaným potřebám. Na našem kontinentě se prostřednictvím obranného balíčku začala vytvářet Evropa průmyslu a obrany. Zálžitosti týkající se průmyslové a obchodní spolupráce se třetími zeměmi je třeba řešit rychle, zejména ve světle nedávných problémů, které postihly evropský průmysl například při snaze proniknout na trh USA.

Toto je stručný, nevyhnutelně až příliš stručný přehled priorit, které se objevují v této zprávě a které představují všechny problémy, jimiž se musíte zabývat. Parlament je připraven hrát svou plnou úlohu, svou plnou pozitivní a konstruktivní úlohu, aby vám pomohl realizovat tyto ambice, jež jsou společnými ambicemi. Kromě toho bych chtěl využít této příležitosti a poděkovat všem politickým skupinám, které tvrdě pracovaly na obohacení této zprávy. Všichni jsme úspěšně spolupracovali, abychom zachovali vysoké ambice, přičemž jsme samozřejmě brali v úvahu charakteristické rysy každé z našich skupin.

Baronko Ashtonová, chtěl bych rovněž využít této příležitosti a společně s vámi se dnes věnovat problému nešíření jaderných zbraní. V předvečer revizní konference Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, která se bude konat v květnu, chtěl Parlament společně s Vámi revidovat závazek Unie, co se týče boje proti šíření jaderných zbraní a kontroly zbrojení a odzbrojování. Tento význam se skrývá za otázkami k ústnímu zodpovězení, které Vám byly položeny a které krátce zodpovíte.

Zdá se, že mezinárodní souvislosti nabízí v předvečer této revizní konference nové možnosti. Zprvu, prezident Obama jasně potvrdil své ambice dosáhnout světa bez jaderných zbraní a odhodlání aktivně usilovat o to, aby Spojené státy ratifikovaly smlouvu o úplném zákazu zkoušek jaderných zbraní. Zadruhé, zdá se, že uzavření nové dohody s Ruskem, jež má nahradit dohodu START je na dobré cestě, a nakonec, zahájili jsme jednání a nové dohody o odzbrojení, která zakáží výrobu štěpných materiálů pro jaderné zbraně.

Co se týče omezení jaderné výzbroje, prioritou je samozřejmě snížení dvou hlavních arzenálů, tedy arzenálu Ruska a Spojených států, které mají na základě obecného přesvědčení samy téměř 95 % všech jaderných zbraní, jež existují na této planetě. Víťame proto odhodlání prezidentů Medvěděva a Obamy uzavřít v blízké

budoucnosti dohodu o snížení počtu jaderných zbraní. Jak hodlá Unie v této souvislosti podporovat tyto snahy a spolupracovat se Spojenými státy a s Ruskem?

Unie se také musí umět vyrovnat s problémy, které stojí v cestě režimu nešíření jaderných zbraní, a konkrétně s problémy, s nimiž jsme konfrontováni v důsledku dvou velkých krizových oblastí v nešíření jaderných zbraní, jež představují Írán a Severní Korea, které jsou nadále hlavní hrozbou pro mezinárodní bezpečnost. Bude se Unie i nadále účinně a úplně zavazovat k řešení těchto krizí, zejména v případě Íránu? Baronko Ashtonová, očekáváme v této věci Vaše rady. Unie musí kromě toho hrát úlohu i při podpoře spolupráce v oblasti mírového využití jaderné energie. Víte, že je to důležitý problém. Jaké kroky se v této souvislosti podnikají a jaká je vaše strategie v této věci?

A nakonec, Evropský parlament chce, aby Unie byla proaktivní silou při nadcházející revizní konferenci ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní. Přijetí nového ambiciózního a vyváženého společného stanoviska ze strany Unie je mimořádně důležité, má-li Unie hájit svou pozici. Jaké je v tomto ohledu stanovisko členských států?

Catherine Ashton, *místopředsedkyně Komise/vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku*. - Mnohokrát vám děkuji, pane předsedající. Těší mne, že tu s vámi mohu projednávat významné otázky evropské mezinárodní agendy.

Úvodem chci poděkovat panu Albertinimu a panu Danjeanovi za jejich skvělé zprávy. Zdůraznili jste, mohu-li to tak říci, počet, rozsah a naléhavost problémů, před nimiž stojíme.

Od posilování právního státu v Kosovu po práci s novými pravomocemi v oblasti sdílení odpovědnosti za správu věcí veřejných v celosvětovém měřítku, od prosazování míru na Středním východě – a tady se s dovolením připojím k viceprezidentovi Bidenovi, který odsuzuje rozhodnutí postavit 1 600 nových domů ve východním Jeruzalémě – k poskytování útočiště pro přeživší oběti zemětřesení na Haiti, které jsem navštívila minulý týden, od řešení problémů šíření jaderných zbraní například v Íránu k vymýšlení účinných reakcí na „nové“ problémy, jakými jsou energie, změna klimatu a počítačová bezpečnost.

Evropa prochází fází budování něčeho nového, kdy lidé musí přizpůsobit svůj způsob myšlení a orgány si musí najít nové místo. Je to nepříjemný a komplikovaný, ale i vzrušující proces, takže ani nemohu zveličovat, když říkám, jak významný tento okamžik je. Právě teď máme příležitost vybudovat to, co mnozí lidé v celé Evropě – a mnozí v této sněmovně – dlouho chtějí: silnější a důvěryhodnější evropskou zahraniční politiku.

Samozřejmě Evropská služba pro vnější činnost bude v této oblasti klíčovým činitelem. Musíme vybudovat systém, který je silný, který nám umožní zabývat se problémy dneška i novými problémy, které se objeví zítra.

Po léta jsme se snažili vytvořit rámec a zavádět komplexní strategie, ale struktury a systémy, které jsme měli, nám to ztěžovaly. S Lisabonskou smlouvou a Evropskou službou pro vnější činnost bychom nyní měli být schopni toho dosáhnout.

V centru všeho, co děláme, leží prostá pravda: abychom mohli chránit své zájmy a prosazovat své hodnoty, musíme se zapojovat v zahraničí. Nikdo nemůže doufat, že by byl ostrůvkem stability a prosperity v moři nejistoty a bezpráví.

Mohu-li to tak říci, náš svět je světem v neustálém pohybu. Abychom se v něm mohli účinně angažovat, musíme mu dát nejdříve rámec. Pro mě má dnešní svět dvojí význačné charakteristické rysy. Jedním z nich je hluboká vzájemná politická, hospodářská a bezpečnostní závislost: technologie, myšlenky, nemoci, peníze – vše je v pohybu. Jsme propojeni tak, jak jsme nikdy dříve nebyli. Druhým rysem je skutečnost, že moc se přesunuje, a to jak v rámci politického systému – v hrubých rysech z vlády na trhy, do médií a nevládních organizací, tak mezi politickými systémy – v hrubých rysech ze starého „západu“ na východ i na jih. Obojí je výsledkem globalizace, jež není jen ekonomickým, ale i politickým fenoménem, a to jak ve svých projevech, tak pochopitelně i ve svých důsledcích.

Pomyslete na vzestup Číny a dalších velkých politických hráčů nebo zauvažujte nad politickým dopadem finanční krize. Dluhy jsou na západě, rezervy jsou na východě. I toto přerozdělení finanční síly formuje naše politické debaty. Nebo si vzpomeňte na změnu klimatu, jež není jen problémem životního prostředí, ale i problémem s bezpečnostními a geopolitickými dopady.

Musíme se tedy vyrovnat s komplexními problémy a činíme tak v novém geopolitickém terénu. Musíme se přizpůsobit. Teď není doba na to, abychom zapnuli autopilota nebo omezeně lpěli na vnitrostátních řešeních. Je čas dělat věci chytře a ambiciózně.

Dovolte mi uvést pro ilustraci několik čísel. Evropa se podílí 7 % na celosvětové populaci, přičemž před sto lety to bylo 25 %. Za posledních 60 let klesl náš podíl na celosvětovém HDP z 28 % na 21 %. Hospodářství Číny, Indie a dalších zemí posiluje každý rok o 10 %.

Hospodářská váha se transformuje do politického vlivu a sebedůvěry. Pociťujete to všude: od jednání o změně klimatu po Írán, po velká jednání o energiích v Africe nebo ve střední Asii. Potáhneme-li za jeden provaz, můžeme své zájmy ochránit. Pokud ne, jiní rozhodnou za nás. Je to tak prosté, skutečně tak prosté.

Moje priorita je jasná. Musíme reagovat jako Evropané. Zprvč tím, že potáhneme za jeden provaz, neboť jednota je základním předpokladem, jak mít vliv, a zadruhé tím, že učiníme kroky, neboť odpovědi na problém nemůže být dokument nebo schůze. Chcete-li mít výsledky, musíte jednat a někdy i riskovat. V Evropě je totiž tendence upřednostňovat postup před výsledky. A zatřetí tím, že budeme jak zásadoví, tak tvořiví, protože musíme být obojí: zásadoví při obraně svých hodnot a tvořiví ve vymýšlení řešení šitých na míru komplexním problémům.

Jak správně zdůrazňuje zpráva pana Albertiniho, „nového přístupu je třeba, má-li Evropa jednat kolektivně a řešit celosvětové problémy logickým, důsledným a účinným způsobem“. Z tohoto obecného obrazu vychází několik hlavních cílů: zprvč, zajistit větší stabilitu a bezpečnost v našem sousedství tím, že budeme podporovat politickou a hospodářskou reformu. To je samo o sobě důležité z důvodů, které jsou naprosto nasnadě, ale naše širší mezinárodní důvěryhodnost závisí i na tom, jak se ve vztazích se sousedy osvědčíme.

Zadruhé, řešit celosvětové bezpečnostní problémy, problémy naší doby. K tomu potřebujeme komplexní strategie, silné mezinárodní organizace a právní stát jak v jednotlivých zemích, tak mezi nimi.

Zatřetí, vybudovat síť strategických vztahů s klíčovými zeměmi a organizacemi, neboť problémy, před nimiž stojíme, nemůže vyřešit jeden jediný hráč.

A navrch přichází vytvoření Evropské služby pro vnější činnost jako prostředku k dosažení ostatních tří cílů a jako způsobu, jak dostát příslibu Lisabonské smlouvy.

To jsou hlavní úkoly, jimž věnuji svůj čas od té doby, co jsem převzala tuto úlohu. Nejdříve jsem jela do Washingtonu a do New Yorku, což byl ten správný způsob, jak zahájit naše významné vztahy se Spojenými státy a s OSN. Od té doby jsem byla i v Moskvě, v Kyjevě, na Balkáně a na Haiti. Příští týden pojedou na Střední východ a koncem měsíce znovu do New Yorku. Mezitím jsem třikrát předsedala Radě pro zahraniční věci, zúčastnila se neformálního zasedání Evropské rady a setkala se s kolegiem komisařů. Intenzivně pracuji na vybudování vnitřního konsensu a navštěvuji různá hlavní města v EU: Berlín, Paříž, Londýn, Vídeň a Lublaň. Velké množství času jsem samozřejmě strávila při vytváření Evropské služby pro vnější činnost a to bude pokračovat i v nadcházejících týdnech, včetně spolupráce s vámi.

Proto jsem také v zájmu této sněmovny zajistila zapojení Evropského parlamentu v řídicí skupině, kterou jsem vybuďovala. Dnes odpoledne se také zúčastním diskuse na konferenci předsedů. Až přijedu 23. března na schůzi Výboru pro zahraniční věci, budeme mít možnost důkladné výměny názorů za přítomnosti všech důležitých výborů.

Pokaždé, když vytvoříte něco nového, vypukne odpor. Někteří raději minimalizují utrpené ztráty, než by maximalizovali kolektivní zisky. Já to vidím jinak a doufám, že to tak vidí i Parlament.

Toto je pro naši generaci jedinečná příležitost, jak vytvořit něco nového, něco, co konečně spojí nástroje, jimiž se zapojujeme, a podpoří jedinou politickou strategii. Je to obrovská příležitost pro Evropu. Nesmíme snižovat své ambice, naopak, musíme si obstarat prostředky, jak je realizovat. Je to chvíle, kdy můžeme vidět velký obraz, být tvořiví a převzít kolektivní zodpovědnost. Uděláme-li to správně – a to musíme, budeme schopni zformovat evropskou zahraniční politiku pro 21. století se službou pro vnější činnost určenou k tomu, aby to dokázala: službou, v níž koordinovaně zmobilizujeme veškeré páky vlivu – politické, hospodářské a rozvojové nástroje a nástroje řízení krizí. Se službou, která představuje Evropskou unii v zeměpisném i v genderovém smyslu. Myslím si, že je to jediná přijatelná cesta.

Dovolte mi ilustrovat několika příklady to, co mám na mysli, když říkám „komplexní přístup“.

Západní Balkán – nedávno jsem měla tu čest cestovat do tohoto regionu. Balkán je určitým způsobem rodištěm zahraniční politiky EU. Více než kde jinde si nemůžeme dovolit tam neuspět. Mým cílem bylo

navázat dobře fungující vztahy s politickými leadery, upoutat občanskou společnost tím, co by mohlo znamenat patřit do Evropy, a zajistit koordinaci mezi různými aktéry EU na místě. Jedním ze závěrů, které jsem si odnesla, bylo, že tento region dělá pokroky, i když nerovnoměrné a neúplné. Zastřešujícím rámcem zůstává evropská perspektiva – jako náš cíl i jako hlavní podnět pro reformy. Jak jsem všude zdůrazňovala, pokrok na cestě k EU závisí na odhodlání provádět reformy doma. Na lidských právech, na právním státě a na regionální spolupráci.

Svou strategii zaštiťujeme dostupnými nástroji zahraniční politiky. V Kosovu máme svou největší civilní misi a to je úspěch. V Bosně jsme přizpůsobili operaci ALTHEA tomu, jak se situace stabilizovala, a rozvíjíme školící program. V očekávání říjnových voleb intenzivně prosazujeme evropské poselství. Po celém regionu zaznamenáváme pokrok v oblasti vízové liberalizace a mezilidských vztahů.

Naše balkánská strategie je tedy tím, čím by měla být: je strategická ve svých cílech, mnohostranná, pokud jde o nástroje, a šitá na míru, pokud jde o její provádění.

Druhým příkladem je Africký roh. Zdůrazňuje vzájemné působení křehkosti státu, chudoby, závodů o zdroje, včetně vody, s piráctvím, terorismem a organizovaným zločinem. Jedinou možnou odpovědí je komplexní reakce, což je přesně to, co děláme. Naše námořní operace Atalanta byla široce přivítána jako úspěch. Naším příštím krokem je další rozvoj našich možností převozu podezřelých pirátů ke stíhání v region. Přidáváme i výcvikovou misi pro prozatímní federální vládu v Somálsku, jejíž rozvinutí očekáváme na jaře. Prostřednictvím nástroje stability financujeme vedlejší opatření na budování kapacity, výcvik námořních orgánů a pokračování dlouhodobé rozvojové činnosti v Jemenu a v Somálsku týkající se chudoby, gramotnosti a zdraví.

Způsob, jakým se angažujeme v Gruzii, má stejný rukopis. Když zmrazený konflikt vybuchl v otevřený konflikt v srpnu 2008, reagovali jsme okamžitě. Postavili jsme se do čela mezinárodního společenství, zprostředkovali jsme příměří a v rekordním čase jsme rozmístili 300 členů monitorovací mise. Od té doby jsme zapojeni prostřednictvím celého spektra prostředků Společenství a SBOP, které předchází návratu násilí a budují stabilitu v Gruzii a v regionu.

Společně s OSN a OBSP jsme vůdčí silou na ženevských rozhovorech, jediném fóru, kde se setkávají všichni zúčastnění. Hostili jsme dárcovskou konferenci věnovanou rekonstrukci a hospodářské podpoře v Gruzii a zahrnuli jsme Gruzii, společně s Arménií a Ázerbájdžánem, do evropské politiky sousedství. Nadále podporujeme tyto reformy a užší vazby. Pracujeme na liberalizaci obchodu a víz a podporujeme opatření vytvářející důvěru s cílem vybudovat vztahy s odtrženými republikami.

V Gruzii ještě zbývá více práce a my máme zaplněný program, když o tom diskutujeme s Ruskem, jako jsem před deseti dny jednala se Sergejem Lavrovem. V tomto případě jsme ukázali, co může EU udělat, když plně zmobilizujeme zdroje, které máme. Ti, kdo byli zapojeni do těchto neuvěřitelně hektických týdnů, mi říkali, že to, co se v tomto případě učinilo, bylo výjimečné. Takže potřebujeme silnější struktury, větší pružnost a lepší připravenost, chceme-li, aby se Gruzie stala měřítkem naší činnosti v budoucnosti.

Dovolte mi zaměřit se na naši společnou bezpečnostní a obrannou politiku a uvést, že souhlasím s velkým důrazem zprávy pana Danjeana na to, jak jsou důležité naše mise. Zachraňují životy, vytvářejí prostor pro působení fungujících politik a znamenají, že Evropa může použít všech svých mocenských nástrojů, aby dostála své odpovědnosti.

Pro mě je překvapivé, jak daleko jsme za posledních deset let došli. Více než 70 000 mužů a žen bylo za tuto dobu rozmístěno ve více než 20 misích. Evropským způsobem řídíme krize a komplexně přistupujeme k podpoře mezinárodního práva a dohod, a to v úzké spolupráci se svými klíčovými partnery. V Bosně a Hercegovině a podél somálského pobřeží úspěšně spolupracujeme s NATO. V Kosovu a v Afghánistánu je to kvůli politickým záležitostem složitější. Musíme se toho chopit správně, takže já spolupracuji s generálním tajemníkem NATO na zlepšení vztahů mezi EU a NATO v praktických oblastech a na vytváření pozitivního klimatu. Podívejme se na to, jak můžeme pragmaticky rozvíjet vztahy. Dalším klíčovým partnerem je OSN. Existuje mnoho dobrých příkladů spolupráce EU a OSN v terénu – Demokratická republika Kongo, Čad a samozřejmě Kosovo. V nedávné době jsme se vzájemně lépe poznali, ale můžeme a měli bychom to posílit tím, že se soustředíme na takové oblasti, jako je plánování a sdílení osvědčených postupů.

Zpráva pana Danjeana, a v širším kontextu lidé, si klade otázku, zda nastal ten správný čas, aby EU měla své vlastní stále operační velitelství. To je vážná věc a zaslouží vážnou diskusi. Nikdo nepopírá, že potřebujeme velitelství schopné plánovat a vést vojenské operace. Otázkou je, zda současný systém, spoléhající na SHAPE nebo na vnitrostátní velitelství, je tou nejúčinnější cestou, nebo zda by něco jiného bylo lepší.

Často míváme k této věci strukturální přístup. Myslím si, že bychom nejdříve měli provést analýzu, jaké funkce potřebujeme provádět. Já vidím tři hlavní funkce, od nichž by se měla odvíjet rozhodnutí: jednou z nich je schopnost plánovat a vést vojenské operace, včetně předběžného plánování, a mít schopnost reagovat rychle v případě potřeby, druhou z nich je schopnost rozvíjet strukturovanější koordinaci civilních a vojenských operací s cílem maximalizovat svou kapacitu a třetí je schopnost vytvořit propojení s ostatními, optimalizovat celkovou koordinaci a to, čemu volně říkáme „mezinárodní komunita“. Použijeme-li tuto analýzu jako výchozí bod svých diskusí, měli bychom být schopni vytvořit nezbytný společný základ a pokročit kupředu s cílem stanovit, co bychom měli udělat.

Zpráva rovněž vyzývá ke zřízení Rady obrany, což je myšlenka, která, pokud vím, již nějakou dobu existuje. Následující schůze proběhne v dubnu na základě zavedené praxe. Nicméně na neformálním setkání ministrů obrany došlo ke konsensu založenému na mých návrzích pořádat zasedání Rady ve složení pro zahraniční věci za přítomnosti ministrů obrany. To by umožnilo ministrům obrany sejít se a přijímat rozhodnutí, například o rozvoji možností.

Moje poslední poznámka k tématu se týká návrhu na síly civilní ochrany. Začneme s lekcí, kterou jsme dostali na Haiti, kde akce v současné době probíhá. Uplatněme pak duch Lisabonu a uvidíme, jaké možnosti máme, abychom mobilizovali aktiva členských států společně s nástroji EU na podporu OSN, OCHA, nebo proto, abychom jednali jako EU sami. Heslem by měla být maximalizovat synergie a rozhodně se vyhnout umělému dělení na to, jak řešíme vnitřní a vnější krize EU.

Nakonec se chci věnovat otázce nešíření jaderných zbraní, neboť byla položena otázka k ústnímu zodpovězení. Krátce chci zmínit dvě nejvýznamnější skutečnosti: zaprvé, revizní konferenci ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní, která je plánována na květen do New Yorku. Zúčastním se jí s cílem zajistit, aby byl výsledek pro nás úspěšný. Neměli bychom se dopustit žádné chyby: celý systém nešíření založený na smlouvě se Smlouvou o nešíření jaderných zbraní jako úhelným kamenem je pod rostoucím tlakem. Abychom mohli reagovat, musíme být připraveni přispět: k přístupu zejména rozvojových zemí k mírovému využití jaderné energie při eliminaci rizika šíření jaderných zbraní, a to zahrnuje práci na multilateralizaci cyklu jaderného paliva – myslím, že z programu pomoci EU těžilo 84 zemí; k pokroku v jaderném odzbrojení – z politického hlediska je zásadní vytvořit konstruktivní atmosféru; a řešením regionálních krizí v nešíření jaderných zbraní, zejména s Íránem, který by mohl celou konferenci vykořistit.

Jak víte, EU stojí v čele snah o nalezení diplomatických řešení. Plně podporujeme Radu bezpečnosti v dalších omezujících opatřeních, pokud Írán bude i nadále přehlížet své závazky, což se dnes rozhodně děje.

Zadruhé, existuje summit prezidenta Obamy k jaderné bezpečnosti. Sdílíme záměr summitu, tedy posílit bezpečnost jaderného materiálu a předcházet tomu, aby k němu teroristé měli přístup. Domnívám se, že od roku 2004 EU podporuje Mezinárodní agenturu pro atomovou energii s cílem pomoci zemím v této oblasti a budeme tak činit i nadále.

A konečně se vrátím tam, kde jsem začala. Požadavek na globální zapojení Evropy je obrovský. Musíme zajistit, aby nabídka odpovídala poptávce. Lisabonská smlouva nám tu příležitost dává. Měli bychom jednat v souladu s literou a duchem Smlouvy a pamatovat především na to, proč evropští vedoucí představitelé Smlouvu vyjednali. Myslím si, že důvod byl jasný: vybudovat silnější, asertivnější a sebevědomější evropskou zahraniční politiku ve skužbách občanů Evropské unie. Víím, že mnozí v této sněmovně sdílejí tento cíl, a počítám s vaší podporou, aby se tak určitě stalo.

Nadezhda Neynsky, zpravodajka ke stanovisku Rozpočtového výboru. - Pane předsedající, chtěla bych poblahopřát paní Ashtonové k jejímu povzbudivému prohlášení.

Zároveň bych jako zpravodajka ke stanovisku Rozpočtového výboru k SZBP chtěla také zdůraznit, že je mimořádně důležité, aby iniciovala audit bývalých a stávajících operací SZBP a civilních misí SBOP, aby byly odhaleny jejich silné a slabé stránky. Tak bude Evropská unie úspěšnější při zajišťování bezpečnosti, posílí svou samostatnost a velmi znatelně bude rozumněji využívat příslušný rozpočet, který je bohužel i nadále podfinancován.

Ioannis Kasoulides, jménem skupiny PPE. - Pane předsedající, je děsivé představit si jaderné zařízení, rozměry malé ale potenciálně smrtelné pro miliony lidí, jak upadá do rukou teroristů. Před několika lety jsme mohli říci, že je to vysoce nepravděpodobné. Teď už to nemůžeme říci.

Země jako Írán a Severní Korea získávají nebo jsou schopny získat jadernou zbraň. Vědci z Pákistánu údajně prodali know-how Íránu a Severní Korea obchoduje s jaderným materiálem. Nikdo není proti tomu, aby

Írán získával jadernou energii pro mírové účely, ale trpělivost dochází, jestliže si Írán kupuje čas v dialogu 5+1, který podporujeme.

Duální přístup a příprava přísných cílených sankcí Rady bezpečnosti OSN jsou jisté. Šíření jaderných zbraní je na tak kritickém bodě, že to vede takové osobnosti, jako je Henry Kissinger, k tvrzení, že jenom přechod k naprostému vyloučení zajistí nešíření jaderných zbraní a světovou bezpečnost.

Takže podporujeme mezinárodní smlouvu o postupném vyloučení jaderných zbraní, zastavení výroby štěpného materiálu, prosazení smlouvy o úplném zákazu zkoušek jaderných zbraní, omezení jaderných hlavic, START atd., kontrolu manipulace s jaderným palivem ze strany Mezinárodní agentury pro atomovou energii, posílení jejího mandátu a jejích ověřovacích pravomocí.

Adrian Severin, jménem skupiny S&D. - Pane předsedající, doufám, že se shodneme na tom, že potřebujeme proaktivní zahraniční politiku vedenou našimi společnými evropskými cíli a založenou na našich společných hodnotách. Tato politika by měla uznávat nedělitelnost bezpečnosti v globalizovaném světě, neboť je zdrojem solidarity zájmů jak v Evropské unii, tak mimo ni.

Taková politika vyžaduje a předpokládá odpovídající institucionální nástroj. Priority jsou tedy jasné a já jsem rád, že vidím, že tyto priority, o nichž budu hovořit, jsou stejné jako priority paní Ashtonové. Výkonná služba pro vnější činnost, energická politika sousedství, vizionářská politika rozšiřování, dobře strukturovaná partnerství se strategickými hráči, jak tradičními, tak novými, účinná strategie vyrovnávání se s celosvětovými problémy, zejména energetickou bezpečností, nešíření jaderných zbraní, migrace, nadnárodní organizovaný zločin, nadnárodní výraz chudoby, kulturní konflikty atd.

Co se týče služby pro vnější činnost, potřebujeme instituci, která by měla být vybudována nejen na zásadách politické a rozpočtové odpovědnosti, ale i na zásadě účinnosti. Neměli bychom budovat službu, která si zachovává starý vnitrostátní konkurenční přístup nebo současnou byrokratickou strukturu. Dvouhlavé vedení evropské vnější činnosti musí nosit naráz oba dva klobouky, tedy zajišťovat jednotu služby a soudržnost své činnosti.

Co se týče politiky sousedství, potřebujeme přístup, který nevylučuje Rusko a Turecko. Pokud jde o Černé moře, musíme přejít od synergie ke strategii. Co se týče zmrazených konfliktů, potřebujeme regionální iniciativy a mechanismy regionální spolupráce a bezpečnosti pod mezinárodními zárukami.

Pokud jde o celosvětovou bezpečnost, potřebujeme nové ujednání odrážející realitu po zániku bipolárního uspořádání. Musíme ve světě propagovat své hodnoty, ale sekulárním způsobem, ne jako novodobí křižáci.

Myslím si, že toto, a ještě mnoho dalších, jsou naše priority, které vymezují herkulovský úkol. Pracujme na splnění tohoto úkolu společně – tedy Parlament, Komise a Rada.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, jménem skupiny ALDE. - (NL) Pane předsedající, paní vysoká představitelka/místopředsedkyně Komise, dámy a pánové. Paní Ashtonová, dovoluji mi nejprve přivítat Vás a říci, že skutečně doufám, že Vaše dnešní skvělá a silná prezentace určitě ohlásí konec období pro nás pro všechny zvláště obtížného, které začalo v listopadu, když skončilo předchozí funkční období Komise. Shodneme-li se na jedné věci, je to tato: nemůžeme si dovolit tak dlouhá období váhání. Od konce listopadu donedávna se zdálo, a je mi líto, že to musím říci, jako by EU zmizela ze světa, nebo jako by skoro zmizela. Opakuji, že za žádných okolností nemůžeme dovolit, aby se tak stalo. Protože svět na nás pochopitelně nebude čekat. Citovala jste některá čísla, která to jasně ilustrují. Byli jsme však také svědky řady událostí, které to jasně dokreslují: přírodní katastrofy, které se stále dějí, strašné útoky, které neustávají, skutečnost, že některé vlády na Středním východě, přestože jsou demokratické, přijímají rozhodnutí, která vážně brzdí mírový proces, nebo to málo, co z něj zbývá, a tak dále. Proto potřebujeme vysokou představitelku/místopředsedkyni Komise, která bude schopna být na místě, nejen v evropských střediscích, kde se přijímají rozhodnutí, ale v centrech kdekoli na světě. Vy i my jsme věděli, že hovoříte o téměř nemožném úkolu. Obdivuji Vás, že jste jej na sebe vzala. Slíbili jsme, že Vás při tom podpoříme. Jsme rádi, že jsme Vás dnes slyšeli hovořit a byli jsme svědky vašeho rozhodného stanoviska k Evropské službě pro vnější činnost, kterou tak naléhavě potřebujeme. Existuje-li někdo, kdo má vůli ukončit to, čemu Angličané říkají dostihové války – jedna strana bojuje v rukavičkách a druhá bez nich, pak jsem si jista, že budeme-li všichni spolupracovat, budeme schopni dobře se připravit na to, co máme před sebou. Děkuji vám za pozornost.

Franziska Katharina Brantner, jménem skupiny Verts/ALE. - (DE) Pane předsedající, baronko Ashtonová, dámy a pánové. Baronko Ashtonová, pozorně jsme poslouchali, co jste říkala. Musíme bohužel podotknout,

že pravděpodobně budeme muset nějaký čas vyčkat, než rozvinete plány budoucích konkrétních projektů z Vašeho pojednání na svých zásadách, které jsme v současné době schopni podpořit.

Dovolte mi však říci pár slov ke službě pro vnější činnost, kde jsem skutečně předpokládala, že o ní od Vás uslyším hmatatelnější stanovisko. Opakovaně jste uvedla, že jde o soudržnost, která je na pořadu dne. V mnoha případech potřebujeme společné plány a programy služby pro vnější činnost a Komise. Kdokoli, kdo souhlasí s tím, aby řada politických oblastí byla přenechána Komisi nebo sekretariátu Rady, by měl čestně připustit, že podporuje status quo systém podle Smlouvy z Nice.

Pro nás je prvním důležitým bodem, do jaké míry jsme schopni dosáhnout většiny u všech záležitostí týkajících se předcházení občanských krizí, řízení občanských krizí a rekonstrukce. Podle našeho názoru jde o věci, které se zahrnují pod termín budování míru, což je předcházení konfliktům, včasné varování, zprostředkování v konfliktu, usmíření a krátkodobá nebo střednědobá stabilizace. Pro tento účel potřebujeme odpovídající organizační jednotku a proto navrhujeme vytvoření „oddělení řízení krizí a budování míru“. Chtěla bych se Vás proto zeptat na Vaše stanovisko k vytvoření takového oddělení. V tomto bodě bych chtěla rovněž skutečně zdůraznit, že podporujeme to, aby jak rozpočet společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP), tak nástroj stability byly začleněny do služby pro vnější činnost, ale aby nebyly součástí ředitelství pro řízení krizí a plánování a nebyly mu podřízeny, ale byly součástí nové struktury, kterou, jak doufám, vytvoříte. Ráda bych si poslechla váš názor na tuto záležitost.

Druhým bodem, který je pro nás důležitý, je propojení energetické politiky, politiky klimatu, spravedlnosti a vnitřních věcí. Jaké struktury plánujete, aby služba pro vnější činnost měla systematický přístup k těmto oblastem celosvětové politiky EU a jejích členských států?

Pak je tu pro nás důležitý ještě jeden bod: musí to být moderní služba s vyváženou personální politikou. Tento týden jsme oslavili 8. března. Je tedy naprosto jasné, že jsme toho názoru, že práva žen musí být v této službě pevně zakotvena a že ženy se na ní musí podílet. Baronko Ashtonová, řada žen z řad poslanců EP Vám psala a žádala Vás, abyste zajistila, aby rezoluce OSN č. 1325 a 1820 byly od samého počátku včleněny do institucionálních struktur této služby. Takže moje otázka v této souvislosti také zní: jaké jsou v tomto ohledu Vaše plány?

Jak jsem řekla, máte naši podporu na cestě k vytvoření zdravé služby pro vnější činnost. Těším se na vaše odpovědi.

Charles Tannock, jménem skupiny ECR. - Pane předsedající, Lisabonská smlouva je nyní v mezinárodním právním řádu skutečností, přestože se netěší lidově demokratické legitimitě, protože většině občanů EU, včetně britských občanů, bylo odepřeno hlasovat v referendu. Skupina ECR a britští konzervativci jsou přesto odhodláni pozitivně se zapojit a postoupit dál v novém institucionálním rámci.

Rádi bychom viděli podobný přístup od členských států a od Komise. Podle mě je hlubokou ironií, že první velká institucionální změna podle Lisabonu, tedy vytvoření Evropské služby pro vnější činnost, hrozí tím, že strhne EU zpět do naprosté introspekce a hašteření, které měl Lisabon vykořenit. Vytvoření Evropské služby pro vnější činnost musí být bezpochyby předmětem diskuse a konsensu o tom, kdo co udělá a kdo to udělá nejlépe, ale prvky zahraniční politiky SZBP si musí pevně udržet Rada.

Potřebujeme však silné vedení, teoreticky zmocněné Lisabonskou smlouvou, které by vymýšlelo trvalou vizi pro evropskou diplomacii ve světě. Spoléháme na Vás, paní vysoká představitelko Ashtonová, že se chopíte iniciativy a budete uplatňovat autoritu a vedení, které Vám svěřuje Smlouva, abyste dokázala svolat hlavy dohromady a načrtnout cestu kupředu. Budeme Vás podporovat ve Vašem úsilí, pokud budete schopna ukázat, že se dokážete ujmout tohoto strašného úkolu.

EU měla spoustu let na přemýšlení o této službě, takže tento zmatek a váhání, jehož jsme v současné době svědky, nepřidává na důvěryhodnosti ambicím EU, která chce hrát globální roli v zahraniční politice v rámci SZBP.

Mám několik obecných poznámek. Zpráva pana Albertiniho, kterou rozhodně podporuji, stanoví priority zahraniční politiky Unie a správně potvrzuje aspirace zemí západního Balkánu, zejména Chorvatska, Makedonie a Černé Hory, na členství v EU, čehož já jsem zpravodaj.

Zmiňuje ale i transatlantické spojení a NATO, což jsou, jak věříme, milníky zahraničně bezpečnostní politiky EU. Správně zdůrazňuje odpovědnost EU za řešení zmrazených konfliktů, zejména v Podněstří a v Náhorním Karabachu v našem bezprostředním sousedství, a dobré vztahy s Ukrajinou.

Nakonec je ale uveden i Tchaj Wan jako důležitý partner EU a jemu by také mělo být umožněna aktivní a plná účast v mezinárodních organizacích v souladu s politikou EU a s politikou jedné Číny.

Willy Meyer, jménem skupiny GUE/NGL. - (ES) Pane předsedající, baronko Ashtonová, pan Albertini již zná důvody, proč moje skupina přichází s menšinovým názorem na zprávu o zahraniční, bezpečnostní a obranné politice. Děláme to především proto, baronko Ashtonová, protože jsme dospěli k závěru. V zemích, které nás v Evropské unii obklopují, nemá bezpečnost a obrana nyní nic společného s obranou území: bezpečnostní politika je nyní projekcí zahraniční politiky.

Myslíme si, že prvotním cílem zahraniční politiky by mělo být dosažení odzbrojení na mezinárodní úrovni: nulové zbrojení, používání pragmatické politiky, která reaguje na aktuální příčiny nejistoty ve světě.

Hlavními zbraněmi hromadného ničení v dnešním světě jsou hlad a chudoba. To jsou zbraně, proti kterým nemůžeme bojovat vojenskou silou. Proto jsme přesvědčeni, že na základě této úvahy bychom se měli zavázat k přechodnému bezpečnostnímu systému, který umožní postupnou demilitarizaci veškeré bezpečnostní politiky ve světě. Pochopitelně nesouhlasíme s tím, aby Unie byla spojena s NATO, a to mimo jiné proto, že strategií NATO je volba vojenské odpovědi na takové prvky nejistoty, jako je organizovaný zločin a terorismus, které nikdy nebyly záležitostmi vyžadujícími vojenskou reakci.

Myslím si, že tato narůstající militarizace vyžaduje od členských států, aby měly stále mocnější zbrojní průmysl a vydávaly více prostředků na zbraně. Pokud jde o civilizaci a zbraně, jsme na nejvyšším bodě, dokonce výše než za studené války, což je vzdálený výkřik pragmatických politik směřujících k demilitarizaci.

Ne, ani terorismus, ani organizovaný zločin by neměly být vojenskými cíli. Měly by být cílem pro policii, pro služby mezinárodního soudu, pro zpravodajské služby, pro vydávání zločinců do rukou soudů, ale neměly by být cílem vojenské reakce.

Proto nesouhlasíme s tímto vojenským zaměřením. Nesouhlasíme s tím, aby v Evropské unii byly vojenské základny Spojených států. Nechceme to od žádného státu, nechceme, aby jakýkoli mocný stát rozmísťoval své vojenské síly po světě, a proto jsme přesvědčeni, že respektování mezinárodního práva je velmi důležité. Nesouhlasíme s uznáním Kosova, nevěříme v uznání jakéhokoli státu, který používá sílu vymykající se mezinárodnímu právu, protože věříme v mezinárodní právo, a proto jsme přesvědčeni, že v této zprávě by měla být uvedena dekolonizace Západní Sahary. Samozřejmě požadujeme také stažení vojenských jednotek z Afghánistánu, které, jak NATO týden co týden potvrzuje, způsobují smrt nevinných civilistů. Proto nesouhlasíme s nastoupením cesty militarizace.

Fiorello Provera, jménem skupiny EFD. - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, baronko Ashtonová, skutečně vynikající zpráva pana Albertiniho obsahuje pasáž, kterou považuji za politicky velmi významnou: část spojující fenomén přistěhovalectví s politikou spolupráce s rozvojovými zeměmi.

Rídit takový mohutný proud přistěhovalectví jen prostřednictvím represivních opatření a domácí politiky by bylo nemyslitelné. Ani rozdělování přistěhovalců mezi členské státy EU by problém nevyřešilo. Podnítilo by to naopak nové vlny přistěhovalectví. Klíčovou odpovědí na řízení fenoménu přistěhovalectví je rozvoj politiky spolupráce, pokud možno koordinované na evropské úrovni a zaměřené nejen na hospodářský pokrok, ale i na sociální a demokratický pokrok. Emigrace musí být volbou, nikoli nutností.

Aby tato politika spolupráce byla účinná a dostala se k těm, kteří ji skutečně potřebují, je třeba podporovat řádnou místní správu, bez níž by vládla marnost, korupce, plýtvání zdroji a chabé výsledky. Cílem zahraniční politiky je zajištění místní správy a spolupráce na správní úrovni a spolupráce se musí stát významným nástrojem evropské zahraniční politiky: to je moje soukromé poselství baronce Ashtonové v oblasti, která je mi velmi drahá, tedy jinými slovy, v oblasti spolupráce.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Pane předsedající, skutečnost, že v Lisabonské smlouvě byly definovány jen velmi nespécifické cíle zahraniční politiky, se nám nyní znovu vrátila. Pravděpodobně budeme muset zaplatit i za skutečnost, že v baronce Ashtonové máme vysokou představitelku pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku bez skutečné zkušenosti v zahraniční politice, která byla podstrčena Unii jako nejnižší společný jmenovatel, jež byly členské státy schopny nalézt.

Mlčíme-li o všech důležitých záležitostech zahraniční politiky, budeme my, jako Evropané, schopni dosáhnout tak málo, jako parta diplomatů kteří si po celém světě potřásají rukama a zatím vyznávají rozdílné směry v zahraniční politice.

Neshody okolo Evropské služby pro vnější činnost jsou také něčím, co si nemůžeme dovolit. Tato bezpochyby důležitá nová služba by neměla a nesmí být hozena za hlavu členských států do sféry činnosti eurokratů.

Nastal patrně čas, abychom si při zřizování této Evropské služby pro vnější činnost prosekali cestu houštinou a aby o EU bylo znovu slyšet v okolním světě. Nastal také čas, aby vysoký představitel jednal citlivěji a tyto věci respektoval, včetně například používání všech tří pracovních jazyků Unie, tedy včetně němčiny, v Evropské službě pro vnější činnost.

Musíme co nejlépe využít zkušenosti a dobré vztahy, které jednotlivé členské státy mají s některými regiony. Mám na mysli například historickou zkušenost Rakouska se západním Balkánem. Přitom musí být jasné, že evropská bezpečnost se brání nikoli v Hindúkuši, ale na vnějších hranicích EU na Balkáně. EU už dale nesmí jednat jako prodloužená paže a hlavní financovatel NATO a Spojených států. Evropské peníze se rozhodně použijí lépe na FRONTEX, než v pouštích Afghánistánu.

Catherine Ashton, místopředsdkyně Komise a vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku.
- Pane předsedající, chtěla bych uvést pár komentářů přímo k záležitostem a otázkám, které byly položeny.

Pro pana Kasoulidese k revizi Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, je více než cokoliv jiného důležité, aby uspěla. Myslíme si, že musíme udělat praktické kroky: v platnost by měla vstoupit smlouva o úplném zákazu zkoušek jaderných zbraní; přerušena by měla být výroba štěpného materiálu; mělo by být podporováno mírové využití jaderné energie a nalezen bezpečný způsob, jak zajistit, že se vyhneme šíření jaderných zbraní, například naše příspěvky do banky jaderného paliva, a měla by být podpořena silná a efektivní Mezinárodní agentura pro atomovou energii. Zvláště musíme samozřejmě pracovat, jak jsme uvedli, v oblastech, jako je Střední východ, což znamená, že musíme vyvíjet nadále tlak na Írán a zabývat se záležitostmi, které jsou tam aktuální.

Pane Severine, ke službě pro vnější činnost a k prioritám, které jste uvedl, dobře, vidíme to stejně, přesně tak. Pro mě je velmi důležité, že služba má politickou a rozpočtovou odpovědnost, přesně jak jste uvedl, a ta musí být prováděna tímto dvojím způsobem. Zásadní bude i to, jak jste uvedl, abychom se zapojili a projednali tyto záležitosti s dalšími klíčovými partnery. Myslím, že jste zmínil například Rusko a Turecko. Rusko jsem už navštívila. Část víkendu jsem strávila s tureckým ministrem zahraničí. Byla to skutečně příležitost jednat o budoucích vztazích do větší hloubky. Takže já bych z celého srdce souhlasila s prioritami, které jste stanovil, a děkuji Vám za ně.

Paní Neyts-Uyttebroecková, děkuji Vám za laskavá slova. Myslím si, že EU tak úplně nezmizela ze světové scény. Jde o to, že nevyhnutelnost přestávky, nevyhnutelnost mít účinnou Komisi, byla nyní vyřešena. A pokud jde o mě, bylo nesmírně důležité, že dokud Komise nebyla funkční, neměla jsem dokonce ani kabinet, a už vůbec ne službu pro vnější činnost. A teď jsme v situaci, kdy můžeme začít shromažďovat zdroje.

Myslím si, že je naprosto správné, že jste zdůraznila význam zviditelnění se v terénu. Můj problém je, jak víte, že jsem se ještě nenaučila, jak si načasovat cestu. Ale myslím si, že je naprosto zásadní, abychom se při pohledu kupředu dívali na priority, které byly stanoveny, s čímž, jak si myslím, bude tato sněmovna do značné míry souhlasit, a zajistili, že moje činnost se bude týkat těchto priorit, z nichž jednou je vytvoření služby, která ještě neexistuje. Nemá personální strukturu. Ta ještě neexistuje. Ale jakmile bude existovat, budeme schopni v tom nejlepším smyslu slova demonstrovat sílu Evropy po celém světě.

Paní Brantnerová, zase Vaše obvyklé téma vůči mně, kdy se snažíte získat co nejvíce podrobností: myslím si, že je to velmi důležité. Některé věci, které jste zmínila, jsou velmi důležité. Nechceme ve své činnosti duplikovat různé instituce. V tom, co děláme, chceme mít přístup rozdělený geograficky po odděleních a souhlasím s vámi, pokud jde o budování míru. To je velmi důležitá součást toho, kde má EU působit.

A v jistém smyslu to zapadá do budování různých prvků toho, co děláme dobře – práce na budování státu, spravedlnosti, právního státu, práce, kterou děláme na rozvojových programech, práce, kterou děláme na řešení problému změny klimatu, práce, kterou děláme na pomoci vládám a lidem – to všechno je plánováno tak, abychom byli bezpečnější, stabilnější a úspěšnější, ale tím, že to děláme, budujeme bezpečnější, stabilnější a úspěšnější svět.

Tyto cíle jsou mimořádně důležité.

Naprosto s Vámi souhlasím, pokud jde o ženy. Musíme dostat více žen například do našich policejních misí, kde jich je, pokud jsem dosud viděla, velmi málo. Musíme zajistit, aby ženy byly plně začleněny do služby na všech úrovních. To je cíl, u něhož si musíme být jisti, že se jím zabýváme. Ale co je podle mě nejdůležitější, je to, aby služba pro vnější činnost byla službou celé Evropské unie.

Takže co děláme v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí ve světě, co si poslanci přejí dělat s jinými parlamenty? Musíme používat službu tak, jak ji budujeme, aby vám mohla sloužit a pomáhat vám v řešení těchto záležitostí na místě. Myslím si, že pokud jde o tyto záležitosti, jsme na tom přesně stejně.

Pane Tannocku, asertivní vedení, které se umí vyrovnat s problémem. Doufám, že konečně uvidíte to, co byste uznal za asertivní vedení. Jak říkáte, je velmi důležité, abychom se zabývali některými z těchto rozhodujících věcí: Balkán a transatlantické vztahy jsou naprosto klíčové a ústřední pro to, co děláme. Proto trávíme spoustu času diskutováním se Spojenými státy a proto já osobně trávím spoustu času diskusí a dialogem s nimi a pochopitelně s Ukrajinou.

Doufám, že vás potěšilo moje rozhodnutí jet na inauguraci a poté pozvat prezidenta Janukoviče do Bruselu, kde strávil jeden ze svých prvních dnů. Do úřadu byl uveden ve čtvrtek. V Bruselu byl v pondělí, aby začal s podporou a prohlubováním vztahů do budoucna.

Pane Meyere, hovořil jste o záležitostech z oblasti zahraniční politiky a odzbrojení a o tom, zda je vhodné přemýšlet ve vojenských kategoriích. Rychle vám uvedu dva příklady, jeden z nich jsem již popisovala, týkal se operace Atalanta a významu komplexního přístupu k tomu, co děláme.

U pobřeží Somálska máme lodě, které mimochodem tento víkend zaznamenaly mimořádný úspěch, když společně s francouzským námořnictvem dopadly piráty, kteří byli odhodláni způsobit v této části moře katastrofu. Ve spojitosti s tím je jisté, že budou v zemích tohoto regionu stíháni a podrobeni řádným procedurám podle našich vlastních soudních norem.

S tím je spojen program rozvoje, na němž pracuje Komise a snaží se podpořit zlepšení hospodářství Somálska. Je s tím spojená činnost, kterou právě zahajujeme, tedy školení lidí, aby byli schopni v tomto regionu zajišťovat bezpečnost. Jinými slovy, je to společný přístup a komplexní přístup. To znamená, že používáte nástroje, které musíte být schopni použít pro řešení problémů, jimž lidé čelí.

Jiný příklad: minulý týden jsem byla na Haiti a musím vzdát hold Italům, které jsem tam viděla pracovat. Lidé krátce po tragédii v Aquile, ale tady bylo námořnictvo, tady byli požárníci, tady byly nevládní organizace, tady byli civilisté, tady byli lékaři, tady byli psychiatři, tady byli zubaři, tady byly zdravotní sestry, všichni pracovali pod zastřešujícím vedením velitele lodi, který měl nemocniční loď plnou lidí ošetřovaných v souvislosti s přímými následky zemětřesení. Mladí lidé s amputacemi, ošetřované děti s hroznými popáleninami a celé týmy, které je podporují.

Snažím se tím říci, že si myslím, že musíte přemýšlet o komplexní strategii a o přístupu, který můžeme nabídnout a který zahrnuje použití prostředků, které máme k dispozici a použijeme je co nejúčelněji.

Pane Provero, pokud jde o rozvoj spolupráve v oblasti přistěhovalectví, uvedl jste důležitou věc, tedy to, že když lidé cítí, že nemají jinou volbu, pak budou riskovat, často i své životy, aby se dostali ze země, kde žijí, kde se narodili a kde chtějí žít. Většina lidí chce žít v zemi, kde vyrostli.

Takže podle mého názoru je pro rozvoj vždy důležité, abychom byli schopni podporovat hospodářskou existenci lidí tak, abychom jim umožnili zůstat a žít tam, kde si přejí žít, a aby tam měli podporu při vzdělávání, ve zdravotnictví atd.

To bude velká část toho, co z toho důvodu děláme, a pomáhá to zejména v situacích, kdy by nestabilita v důsledku změny klimatu mohla být velmi obtížným problémem.

A závěrem, pane Mölzere, Vám chci říci, abyste nebyl tak pesimistický. Nejde o žádné působení nad hlavami členských států. Jde o budování něčeho unikátně evropského, ne stejného, jako se děje v členských státech, ať už je to Německo, Itálie, Francie, Spojené království nebo kdekoli jinde. Není to totéž. Budujeme něco jiného, kde jde o dlouhodobou bezpečnost a stabilitu, hospodářský růst z toho důvodu, že k tomu můžeme přispět, je v našem zájmu, ale ve skutečnosti jde i hodnoty, které jsou nám drahé.

A pokud jde o mé jazyky, *oui, je peux parler français, mais je ne suis pas très bien en français. Ich habe auch zwei Jahre in der Schule Deutsch gelernt, aber ich habe es jetzt vergessen.*

Takže se jazyky mohou učit a budu se stále zlepšovat. Těším se, až dospěji do stádia, kdy si s Vámi budu moci popovídat mnohem lepší němčinou, než mohu dnes.

Elmar Brok (PPE). - (DE) Pane předsedající, paní místopředsedkyně, dámy a pánové, zprávy pánů Albertiniho a Danjeana a návrh usnesení o nešíření jaderných zbraní ukazují, že brzy bude třeba přijmout důležitá rozhodnutí a že se na to potřebujeme připravit. Dovolte mi vybrat pár dalších příkladů. Věřím, že Evropská

unie má hrát důležitou úlohu v klíčové fázi, kdy musí být cílem zabránit Íránu vyrábět jaderné zbraně, a že skupině 5+1 musí vypuknout horečná činnost, zejména ve spojitosti s přípravami rezoluce OSN a s možným rozšířením sankcí, aby se nevojenskými prostředky zabránilo zrodu nové jaderné mocnosti. Dramatická situace na Blízkém východě a řešení tamního problému je s tím přímo nebo nepřímo spojeno.

Baronko Ashtonová, chtěl bych Vám poděkovat za to, že jste cestovala do Kyjeva a hovořila s prezidentem Janukovičem. Bude mimořádně důležité úspěšně podpořit takové země, aby nepřijaly žádné špatné rozhodnutí, a mít jasno, že celní unie s Ruskem a zóna volného obchodu s Evropskou unií nejsou slučitelné, a ujasnit si výhody správného výběru.

Chci ještě dodat jednu věc. Na rozdíl od mnoha ministrů zahraničních věcí a obrany my budeme mít nezbytnou trpělivost, abychom společně s Vámi vybudovali pořádnou službu pro vnější činnost. Chceme takovou službu pro vnější činnost. Musí být úspěšná. Je to předpoklad pro naši schopnost hovořit jedním hlasem. Bylo by špatné přijímat příliš rychlá, a tedy špatná rozhodnutí. Nejsme zde pod časovým tlakem, potřebujeme pořádný výsledek. Musíme však uvážit, že Unie byla ve své historii úspěšná tam, kde byla použita metoda Společenství, a že tam, kde jednala na mezivládní úrovni, uspěla zřídka nebo nikdy neuspěla. Proto musí být jasné, že ty věci, které spadají do politiky Společenství, nesmí být potajmu přeměněny na mezivládní politiku prostřednictvím služby pro vnější činnost. Za tím účelem musíme vytvořit pojistky, aby byla zabezpečena účinnost jednotné služby, ale zároveň i politika Společenství a příslušná práva Evropského parlamentu, pokud jde o rozpočet, rozpočtovou kontrolu a udělování absolutoria, jakož i práva politického dohledu na straně Evropského parlamentu. Doufáme, že spolupráce bude pozitivní.

(Potlesk)

Hannes Swoboda (S&D). - (DE) Pane předsedající, baronko Ashtonová, obracím se na Vás jako na místopředsedkyni Komise, ale i jako na vysokou představitelku, neboť předpokládám, že jako vysoká představitelka máte na rozdíl od ministrů zahraničí určitou politickou odpovědnost vůči této sněmovně. Dnes uplynulo 100 dnů od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Pokud jde o naše směřování, musíme učinit dvě bezprostřední a významná rozhodnutí. Jedním z nich, jak jste i Vy uvedla na začátku, je rozšíření zahraniční politiky, neboť klima, energie a další záležitosti jsou součástí zahraniční politiky, a dalším je vytvoření dynamické a účinné služby pro vnější činnost.

Pokud hovoříme o energetické politice, Kodaň ukázala, že nejsme-li jednotní, jsme-li roztržštěni, domnívá-li se každá hlava vlády, že musí přijít s něčím specifickým, dokážeme toho méně, než bychom jinak dokázali. Ne že bychom v důsledku postojů Číny a Spojených států dokázali něco překvapivého, ale ten příšerný seriál, jímž byla Kodaň, se již nesmí opakovat.

Proto, a v tom souhlasím s panem Brokem, potřebujeme mít silnou službu pro vnější činnost. Já, stejně jako mnozí z nás, nejsem překvapen, ale jsem zděšen, když vidím, kolik ministrů zahraničních věcí Vám dělá problémy jen kvůli banální žárlivosti. Říkáme to naprosto jasně. Mnozí Vás podporují, ale mnozí dělají problémy. Nesnesou prostě skutečnost, že již nehrají vedoucí úlohu a jsou místo toho znovu jen ministry zahraničních věcí. Být ministrem zahraničí není konec konců špatné a nemusí to znamenat, že byste u toho, co se děje v Evropské unii, měli rozhodovat o každé maličkosti. Z tohoto důvodu také z tohoto místa jasně říkáme, že naplno použijeme své parlamentní schopnosti ne k tomu, abychom něčemu zabránili, ale abychom vybudovali něco konstruktivního. Služba pro vnější činnost je konstruktivní, jak je uvedeno v Lisabonské smlouvě, pokud je jasně podřízena Vám, baronko Ashtonová, a samozřejmě také, pokud úzce spolupracuje s Komisí.

Podobně nebudeme tolerovat žádnou právní aktivitu, která byla až dosud provozována za použití metod Společenství a která by tak měla probíhat nadále pod hlavičkou Lisabonské smlouvy, takže by z ní náhle byla mezivládní činnost. To je, jak víte, přesně to, co mnozí ministři, a snad dokonce i mnohé hlavy vlád, chtějí, nejen proto, aby troche podlomili Komisi, ale aby podlomili i právo Společenství. To je nepřijatelné. Je třeba načrtnout jasnou linii.

Jak to bude fungovat ve vztahu k službě pro vnější činnost je něco, o čem se bude v následujících týdnech jednat – jako předtím. Takže skončím něčím, co už bylo řečeno. Není to otázka načasování, i když chceme řešení rychle, ale je to otázka obsahové prezentace. Je třeba zopakovat, a to zvláště Radě ministrů zahraničních věcí, že tento Parlament bude vykonávat svá práva, nic více a nic méně, v souvislosti s rozpočtem a se služebním řádem, neboť máme cíl, jímž je efektivní a účinná služba pro vnější činnost.

(Potlesk)

Andrew Duff (ALDE). - Pane předsedající, myslím, že jsme všichni očekávali, že při prosazování platnosti Smlouvy budou počáteční obtíže, a možná bychom se měli omluvit, že jsme do Smlouvy nezahrnuli článek o cestování v čase, ale to, co jsme nepředpokládali a co nemůžeme přijmout, je rozdělení důvěry mezi Komisi a Radu při budování služby pro vnější činnost. Ve smlouvě se nalézá řešení, které je třeba ocenit a pečlivě dodržovat.

Článek 40 chrání příslušné funkce Komise a Rady. Obě dvě by měly být pragmatické a zajistit, aby tak mohla být napříč politickým spektrem vytvořena silná, účinná a soudržná diplomacie. Catherine Ashtonová nám předkládá grafický popis EU jako rostoucí síly z upadajícího kontinentu. Je naprosto jasné, že afghánská kampaň je problémem, který vzbuzuje naši pozornost. Je potřeba provést hlubokou reformu strategie a taktiky. Naším úkolem by mělo být přehodnocení účelu, nákladů a trvání naší přítomnosti v této oblasti.

Skupina ALDE touží po tom přislápnout plyn v obraně. Musíme nalézt společné bezpečnostní zájmy 27 států a v těchto státech čerpat ze srovnatelných zkušeností, provést otevřené hodnocení silných stránek misí EBOP a vytvořit tak okolnosti pro prosazení stále strukturované spolupráce v oblasti obrany.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). - (DE) Pane předsedající, baronko Ashtonová, chtěl bych poděkovat panu Danjeanovi za jeho skvělou zprávu, v níž vysvětluje, jaká je momentálně situace, pokud jde o bezpečnostní a obrannou politiku. Vysvětluje rovněž, na kterých bodech jsme se neshodli.

Pokud Parlament tuto zprávu přijme, dostane se v několika málo konkrétních bodech dále než Komise a Rada, neboť tato zpráva například znovu výslovně a pozitivně odkazuje na Barnierovu zprávu o evropské civilní ochraně. Je politováníhodné, že baronka Ashtonová tuto myšlenku opětovně zavrhl.

- Lady Ashtonová, lituji, že jeden z mála bodů ve vaší prezentaci, v němž jste vyslovila „ne“, byla tato myšlenka pana Barniera, zatímco u většiny témat se zdá, že máte stejný postoj jako všichni ostatní.

- (DE) Nová zpráva, jako je zpráva pana Albertiniho, podporuje výcvikovou misi Unie v Somálsku. My ve skupině Zelených/Evropské svobodné aliance tuto myšlenku odmítáme. Narážíme tady na misi, u níž není jasné ani to, jaká je přidáná hodnota ve srovnání s tím, co v tomto region již bylo uděláno, ani to, na jakém širším politickém rámci se zakládá, nebo zda v současné době vůbec nějak přispívá k vnitrostátní obnově Somálska. Existuje velmi vysoká pravděpodobnost, že platíme více než obvykle, abychom školili vojáky, kteří se pak přesunou k dalšímu vojenskému diktátorovi a budou ochotni zaplatit nejvíce.

Dovolte mi uvést třetí poznámku. Zpráva hovoří o cíli, jímž je dosažení strategické samostatnosti Evropy v oblasti bezpečnostní a obranné politiky. Podle mě je to přehnané – ukusujeme si větší sousto, než můžeme v tomto případě spolknout. Nemyslím si, že některý z členských států je schopen přijít s gigantickými vojenskými výdaji, které bychom potřebovali, kdybychom brali formulaci o dosažení „strategické samostatnosti“ vážně. Náhodou si také myslím, že by to v každém případě byla strategická chyba. Evropa musí nalézt svou úlohu v síti evropské a celosvětové bezpečnosti a touto úlohou nemůže být strategická samostatnost. Proto by pro nás bylo lepší souhlasit, velmi racionálně a realisticky, s posílením kapacit a struktur, které nám umožňují jednat nezávisle.

Paweł Robert Kowal (ECR). - (PL) Paní Ashtonová, pane předsedající, jeden vlivný ruský vojenský důstojník prohlásil, že kdyby bylo Rusko vlastnilo obojživelné loď třídy Mistral, invaze do Gruzie by trvala asi půl hodiny. Zatím Francie prodává Mistraly Rusku navzdory skutečnosti, že Sarkozyho plán se nerealizuje, a Francie zároveň podporuje severoevropský plynovod.

Je těžké hovořit o bezpečnosti v Evropě, pokud utíkáme z diskuse o situaci na východní hranici Evropské unie, ale právě k tomu došlo v průběhu práce na zprávě a já teď s velkou lítostí hovořím k předsedovi Podvýboru pro bezpečnost a obranu. Byly učiněny pokusy nehovořit za každou cenu o takových věcech, jako jsou manévry Západ 2009. Bylo vynaloženo úsilí, aby se o tom nemluvalo, jak kdyby bezpečnostní a obranná politika – společná politika Evropské unie, kterou máme vytvářet – byla politikou jen několika velkých zemí. Hodně se toho namluvalo o tom, co se děje daleko odsud na druhé straně světa, a o tom, co se děje téměř v každé části zeměkoule, ale byly tu pokusy – tento přístup přijali i mnozí poslanci – za každou cenu utéci od zásadních problémů na východní hranici Unie. Byl to mimořádný zmatek v rámci evropské megalomanie a nevšímavost k zájmům některých členských států. To je důvod, proč nepodpoříme tuto zprávu, ale je to i prosba, kterou bych chtěl adresovat paní Ashtonové.

(Předsedající řečníka přerušil).

Předsedající. - Promiňte mi, pane Kowale, ale hovořil jste jednu minutu a 44 sekund místo přidělené jedné minuty.

Sabine Lössing (GUE/NGL). - (DE) Pane předsedající, jménem své skupiny, Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice, bych chtěla v tomto bodě objasnit, že nás velmi znepokojuje vývoj zahraniční politiky EU směrem k militarizaci a k narůstajícímu intervencionismu. To je nebezpečný vývoj. Chci zcela jasně říci, že si myslíme, že militaristický přístup k řešení konfliktů nebo k předpokládané stabilizaci zemí nebo region je naprosto špatný způsob, jak dosáhnout větší bezpečnosti pro EU a pro svět. Vojenské zásahy – a Afghánistán je bohužel jejich velmi aktuálním příkladem – přináší utrpení, smrt a dlouhodobou devastaci, ale nepřináší žádný mír a zlepšení situace, pokud jde o místní obyvatelstvo.

Danjeanova zpráva vyjmenovává hrozby, o nichž se mluví jako o klíčových a které představují problém pro budoucí bezpečnostní politiku EU. Jednou z nich je změna klimatu, tedy něco, co je převážně způsobeno průmyslovými státy západu. Když se lidé ze zemí jihu budou muset dát na útěk, protože už nebudou mít žádnou vodu a jídlo bude stále vzácnější, budou představovat pro Evropu bezpečnostní problém. Takový pohled je cynický a nelidský. Jestliže státy zkolabují v důsledku neoliberální hospodářské politiky, budou představovat bezpečnostní problém. To, co potřebujeme, již nejsou ozbrojené síly, je to změna, ukončení neoliberální orientace Evropské unie.

Evropská služba pro vnější činnost, Evropská obranná agentura, budování ředitelství krizového řízení a plánování a plánovaný fond pro zahájení vojenských operací mají z Evropy udělat globálního hráče ve vojenském smyslu. My si myslíme, že směřování k centralizaci v Evropské službě pro vnější činnost představuje nebezpečný a nedemokratický vývoj. EU by měla převzít vedoucí úlohu, pokud jde o demilitarizaci a odzbrojení, zejména v oblasti jaderného odzbrojení. Je třeba, aby existoval tlak na to, aby byl konečně přijat závazek týkající se jaderných států podle článku 6 Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, tedy úplné jaderné odzbrojení. To byl ústřední slib, na jehož základě mnohé státy podepsaly smlouvu o nešíření jaderných zbraní a nakonec trvale upustily od nákupu jaderných zbraní. Spolehlivé záruky neútočení jsou nejlepšími způsoby, jak předcházet šíření jaderných zbraní, neboť jinak se země ohrožené intervencí pokusí odvrátit takový útok pomocí nákupu jaderných zbraní.

Pokud nic jiného, chtěla bych v této souvislosti, a zejména s ohledem na Írán, zdůraznit a varovat, že jakékoli vojenské operace nebo vojenské aktivity, které mají zabránit šíření jaderných zbraní, jsou naprosto kontraproduktivní a vysoce nebezpečné. My odmítneme Danjeanovu zprávu a předkládáme vlastní usnesení o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní.

Bastiaan Belder (EFD). - (NL) Pane předsedající, nedávno se v tisku objevil titulék „Čínské miliardy pro Balkán“, který jistě vyžaduje evropskou reakci v této rozpravě, neboť nové čínské investiční iniciativy se konec konců zaměřují na země, které se již staly členy EU, nebo na ty, které na tento status aspirují.

Ptám se Rady a Komise, jak vidíte úlohu Číny na Balkáně? Ta ostatně zahrnuje celou škálu hospodářských aktivit: od financování a provádění veřejných prací velkého rozsahu po investice do průmyslu a zemědělství a skupování přístavů. Hlavním problémem na tom je, že čínský přístup není v žádném případě slučitelný se západními standardy. Zásadní otázka nyní zní: šlápla čínská agenda v těchto případech vedle, pokud jde o pracovní agendu rozšiřování EU pro tento region? Ať je vaše odpověď jakákoli, čínské hodiny tikají rychleji a produktivněji, než ty západní, a to i v tomto regionu.

A nakonec, paní vysoká představitelko, pojedete na cestu po Středním východě. Noam Šalit, otec Gilada Šalita, izraelského vojáka, který byl unesen před téměř čtyřmi roky, počítá s Vaší plnou podporou při Giladově osvobození. Počítám s ní i já.

Martin Ehrenhauser (NI). - (DE) Pane předsedající, chtěl bych se věnovat dvěma záležitostem. Zprvu, povinnost poskytnout pomoc samozřejmě není slučitelná s neutralitou Rakouska a z toho důvodu by bylo důležité zahrnout do této zprávy následující body. Zprvu je třeba uvést, že povinnost poskytnout pomoc není právně závazná, zadruhé, že není nutně vyžadováno použití vojenských prostředků, a zatřetí, že se jednotlivé členské státy mohou svobodně rozhodnout, co skutečně zahrnuje pomoc, kterou poskytnou.

Výbor to nepřijal, v první řadě z důvodu obsahu. Podle mého názoru způsob, jakým to bylo zamítnuto, také ukazuje vážný nedostatek uznání. Baronko Ashtonová, žádám Vás o větší uznání v této velmi citlivé oblasti, pokud jde o nás, Rakušany.

Můj druhý bod se týká zprávy o menšinách. Kvalita demokracie a společnosti se pochopitelně opět a opět projevuje v jejich zacházení s menšinami. Pro mě je velmi, velmi dobré, že nám zpráva o menšinách dává tuhle možnost. Nesouhlasím se všemi jejími body, ale jsem velmi rád, že paní Lössingová využila tuto možnost.

(Potlesk)

Mario Mauro (PPE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, také bych rád využil těchto skvělých zpráv svých kolegů poslanců, pana Danjeana a pana Albertiniho, a opakovaně vystoupil na podporu klíčové role vysoké představitelky. Pro dobro všech je třeba doufat, že baronka Ashtonová si je vědoma, jak důležitá je její úloha, že ji ubrání a že je odhodlaná prosazovat tuto úlohu a dodávat tak obsah požadavkům Smlouvy, například při posilování vztahu Evropské unie se strategickými partnery a při konsolidaci své vedoucí úlohy na vícestranných fórech.

Stručně řečeno, naléhavě potřebujeme strategii, která by stanovila skutečné zájmy, jež chceme sledovat, a je důležité, abychom do těchto významných úkolů zapojili členské státy. Je také důležité, abychom si nenechávali klást podmínky nějakými spory mezi orgány o rozdělení odpovědnosti – mám tím na mysli zejména budoucí Evropskou službu pro vnější činnost. Baronko Ashtonová, skutečně chceme, abyste hrála důležitou úlohu. Chceme, abyste hrála důležitou úlohu bez byrokratické mašinérie.

Dovolte mi uvést následující postřeh: je mi skutečně líto, že jste se rozhodla neúčastnit se dnešní diskuse o Kubě. Víím, že pro to máte dobré důvody a že budete první, kdo se zúčastní diskuse o Arktidě, která je také velmi důležitá. Ale *Cuba libre* není jen název koktejlu, je to oslavný výkřik demokracie, který mnozí lidé v tomto Parlamentu nosí v srdci. Proto doufám, že si najdete čas na účast, přispějete k rozhodnutí Parlamentu a zaštitíte je svou silou a silou své funkce. Zúčastníte se rozpravy o Arktidě a uvidíte, že *Cuba libre* je s trochou ledu chutnější.

Kristian Vigenin (S&D). - (BG) Zpráva Výboru pro zahraniční věci o výroční zprávě Rady byla navržena v duchu spolupráce a dialogu, což je příznačné pro náš přístup ke všem strategickým záležitostem. Značná část zprávy je věnována ratifikaci Lisabonské smlouvy.

V tomto bodě bych chtěl soustředit pozornost na jeden důležitý aspekt naší spolupráce. Úspěch společné zahraniční politiky a současné výsledky prováděných institucionálních reforem jsou zásadním faktorem, který bude určovat postoj evropských občanů ke schopnosti Evropské unie bránit své zájmy, změnit se vyvíjet se. Ať je to oprávněné, či nikoli, očekávání jsou vysoká, pokud jde o prudký vzestup úlohy Evropské unie na celosvětovém fóru, a my nemáme právo občany Evropy zklamat.

Bohužel v uplynulých týdnech představoval evropský tisk, nikoli neoprávněně, zahraniční politiku v mimořádně negativním světle, vykresloval ji jako zápas mezi členskými státy o místa v nové službě pro vnější činnost, jako soutěž mezi orgány, či klobouk bude baronka Ashtonová nosit častěji – zda klobouk Komise nebo klobouk Rady, a jako nečestný zápas Evropského parlamentu o získání většího vlivu.

Dovedete si představit, že nás to vnitřně poškozuje. Kromě toho je to také mimořádně destruktivní zpráva pro naše externí partnery. Rozdělení nás v jejich očích oslabuje.

Proto využívám příležitosti v této rozpravě, abych přednesl výzvu. Všichni z nás, kdo mají vztah k tvorbě a rozvoji společné zahraniční a obranné politiky, se musí soustředit na důležité strategické záležitosti a snažit se co nejrychleji ukázat hmatatelné výsledky prostřednictvím hlubšího dialogu a konstruktivního přístupu. Občanům Evropy dlužíme pocit, že jsou součástí jediné Evropské unie, jejíž hlas je slyšet a má v celosvětové politice vliv.

Pino Arlacchi (ALDE). - Pane předsedající, společný návrh usnesení o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní je velmi důležitý a skupina ALDE a já jsme velmi hrdí, že jsme přispěli jeho vypracování. Usnesení je holistické, neboť zahrnuje veškeré záležitosti v oblasti odzbrojení, od revizní konference Smlouvy o nešíření jaderných zbraní k oblastem bez jaderných zbraní.

Usnesení požaduje Střední východ bez jaderných zbraní a stažení taktických hlavic z evropské půdy, a to v souvislosti s bratrským dialogem s Ruskem. Toto usnesení rovněž často poukazuje na svět bez jaderných zbraní, tedy na cíl, kterého je třeba dosáhnout pomocí zvláštní úmluvy a v „ambiciózním“, tedy v krátkém termínu.

Naše usnesení je evropskou odpovědí na návrh prezidenta Obamy na likvidaci jaderných zbraní. Tento dokument by měl být proto považován za krok na cestě k úplnému zákazu jaderných zbraní. To znamená konec paradoxu, kdy některé země mají jaderná zařízení, což je na jedné straně legální, a na druhé straně úplného zákazu chemických a biologických zbraní pro všechny země. Jaderné bomby musí být ilegální a jejich vlastnictví by jednoho dne mělo být považováno za zločin. Věřím, že tento Parlament půjde dále tímto směrem, a to energičtěji a s lepší vizí.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). - (DE) Pane předsedající, paní místopředsedkyně Komise a vysoká představitelka, jako zpravodajka tohoto Parlamentu ke Kosovu jsem s potěšením vyslechla, že považujete západní Balkán za těžiště evropské zahraniční politiky a že si Evropská unie nemůže dovolit neúspěch.

Řekla jste však rovněž, že Bosna je stabilizovaná. Baronko Ashtonová, ve stavu, v jakém se Bosna v současnosti nachází, je stabilita a stabilizace skutečně nebezpečná. Ne každý je schopen účastnit se demokratického procesu. Ústava tak, jak v současnosti existuje – daytonská ústava, byla v devadesátých letech výrazem stability, ale dnes tomu již tak není. Jakou strategií to vy, my jako EU, máme změnit? Řekla jste, že máte pro Bosnu strategii. Tu řídí Úřad vysokého představitele, ale kde je strategie EU? Tohle bych od Vás chtěla slyšet. Myslím si, že EU musí strategii v tomto směru ještě vyvinout.

Pokud jde o Kosovo, popsala jste EULEX jako úspěch. To je pravda jen částečně. Zbývá stále ještě hodně práce, například liberalizace víz pro občany. Baronko Ashtonová, vyzývám Vás, abyste zajistila, že Komise začne okamžitě pracovat na plánu tak, aby bylo občanům Kosova jasné, že nebudou ponecháni napospas.

Bohužel jste neodpověděla na otázku, kterou položila paní Brantnerová. Na programu dne by bylo oddělení, generální ředitelství v rámci služby pro vnější činnost věnované budování míru. Souhlasíte s námi, že budování míru je důležité, ale zakotvíte je ve službě pro vnější činnost? Zřídíte generální ředitelství určené k budování míru? To by bylo nezbytné, aby se vyjasnilo, kam Evropská unie směřuje.

Pokud jde o zprávu pana Danjeana, jsem velmi ráda, že výbor souhlasil s tím, že další vývoj v evropské bezpečnostní a obranné politice plně respektuje neutralitu a nezáúčastněnost některých členských států. To znamená, že tyto státy samy se rozhodnou, kdy a jak se zúčastní a poskytnou pomoc.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

místopředseda

Geoffrey Van Orden (ECR). – Pane předsedající, EU můžeme podpořit tam, kde může přidat hodnotu a nechová se v rozporu s našimi svrchovanými zájmy nebo nesoutěží s organizacemi jako NATO.

Z velké většiny to bude znamenat přijetí společných postojů k některým klíčovým otázkám a civilní úkoly v oblasti humanitární pomoci a postkonfliktní obnovy a rozvoje, i když musím říct, že výsledky úřadu EUPOL v Afghánistánu nevzbuzují přílišnou důvěru.

Jednoduchá pravda je, že vaše role coby ministra zahraničí EU je působit jako služka politické integrace EU. Vliv Evropské služby pro vnější činnost, řetězu velvyslanectví EU na celém světě, bude spočívat v podrývání národního zastoupení v mnoha hlavních městech, a tato služba přitom bude nevhodně vybavena hotovostí pocházející z našich národů, aby posunula vpřed zahraniční politiku někoho jiného.

Zpráva o bezpečnostní a obranné politice EU, kterou máme před sebou, je manifestem vojenské integrace EU, který záměrně zaměňuje vojenské a civilní řešení krizí za účelem ospravedlnění role EU. Opírá se o falešný výklad, pokud jde o operace EU, a stále více se snaží zapojit Komisi do oblastí, které jsou řádnou zodpovědností našich národů a Rady.

Prakticky každý bod této zprávy obhazuje stupňování vojenské integrace EU na úkor NATO a suverénní integrity jednotlivých evropských zemí.

Vzpomínám si na jednu z velkých mezí vyjednávacího postoje britské labouristické vlády, když tvrdila, že bude bránit myšlenku samostatného a stálého střediska operací EU odpovědného za operační plánování a vedení vojenských operací, neboť to by bylo nejjasnějším příkladem zdvojení úlohy NATO, jehož Vrchní velitelství spojeneckých sil v Evropě plní právě tuto roli.

Paní baronko Ashtonová, když jsem se vás na toto ptal 11. ledna, odpověděla jste, že souhlasíte s postojem, který jsem tehdy zaujímal. Nyní jste si to zřejmě rozmyslela. Zajímá mě tedy, jaký názor skutečně zastáváte právě teď.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Vážený pane předsedající, zpráva pana Albertiniho je opravdu vynikající a blahopřeji mu k ní. Pan Albertini je seriózní člověk a vždy vypracuje seriózní zprávy. Stejně důležité a vynikající bylo vystoupení lady Ashtonové.

Jsem přesvědčen, že bylo pokryto mnoho otázek zahraniční politiky, ale domnívám se, že vše, co bylo v obou zprávách uvedeno, pokud jde o řádné uplatňování zahraniční politiky a bezpečnostní politiky, je neoddelitelně spjata se dvěma věcmi: zaprvé, s jasným vymezením hranic Evropská unie tak, aby se s

Evropskou unií zacházelo s jednotnou úctou, a zadruhé: se zdroji, jinými slovy, penězi; o zdrojích jsem v žádné zprávě nic nečetl, i když právě ony představují ten nejzákladnější požadavek účinné zahraniční politiky.

Jsem přesvědčen, že nový řád s sebou přinesl nový globální hospodářský nepořádek. Jde zde o sociální a politické nepořádky a na dveře klepe i nepořádek měnový. To, co chci, je, aby lady Ashtonová koordinovala Výbor pro hospodářské a měnové záležitosti a Výbor pro zahraniční věci tak, abychom mohli diskutovat o prostředcích podpory přijaté politiky.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, paní vysoká představitelko, obávám se, že to, co jste nám dnes přinesli, je katalog oblastí ke zvážení či katalog obecností. Vaše prezentace bohužel obsahuje jen velmi málo ve smyslu strategické vize.

Jaké kroky například navrhuje, abychom zajistili budování většího sblížení s Ruskem, namísto toho, abychom Rusku umožnili pozvolný příklon k další spolupráci se zločinnými režimy, jako jsou Írán a Severní Korea? Jaké jsou vaše návrhy, pokud jde o snahy Íránu vyvinout jaderné zbraně? Jaký postoj hodláte zaujmout ohledně rostoucích protizápadních a protievropských tendencí v islámském světě? Tendence, kterou lze pozorovat také v kandidátských zemích, jako je Turecko?

Paní Ashtonová, jste tváří v tvář silícímu politickému islámu připravena hájit jasným a nekompromisním způsobem evropské úspěchy, jako je svoboda projevu a odluka církve a státu? Podle mého názoru nemůže dojít k opakování slabého postoje, který EU zaujala před několika lety v souvislosti s krizí vyvolanou dánskými karikaturami.

Stejně jako pan Provera bych se i já chtěl zeptat, zda jste připravena užívat naši společnou zahraniční a bezpečnostní politiku tak, abychom měli pod kontrolou záplavu masového přistěhovalectví do Evropy? Mám teď na mysli jak nelegální, tak legální přistěhovalectví. Na tuto otázku jste mi dosud neodpověděla.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Pane předsedající, vítám vysokou představitelku, místopředsedkyni a předsedkyni Rady pro zahraniční věci zastávající tyto tři úlohy. Má tři úlohy. Naše zprávy odkazují na staré časy. Váš úřad, paní baronko Ashtonová, byl zamýšlen jako začátek nové éry, budu tedy odkazovat na novou éru. Představujete zde nově zrozený úřad, právě narozenou instituci, která prožívá těžké dětství.

Jedná se o hybrid s elektrickým motorem postupů Společenství a dieselovým motorem postupů mezivládních. Je to sirotek, jehož předpokládání rodiče, členské státy, Rada, Komise, se na něj dívají s jistým podezřením a odstupem. Parlament je připraven tuto mezeru v rodičovství zaplnit.

V této počáteční fázi existuje nebezpečí, že tuto službu rozdělí odlišné institucionální soupeření a zájmy. Náš Parlament byl a je silný podpůrce silné zahraniční politiky EU. Můžete se na nás spolehnout.

Dívejte se prosím na Parlament jako na svého spojence, možná také jako na čestného zprostředkovatele mezi těmi, kteří by byli v pokušení vidět ve vaší funkci pouze jednu úlohu, a ne všechny tři.

Parlament očekává, že nová instituce s námi bude, stejně jako ostatní, spojena interinstitucionální dohodou jasně stanovující pravidla spolupráce. Máme v úmyslu rozhodnout společně, jak stanoví Smlouva, o finančním nařízení a služebním řádu v duchu jednotné ESVČ, nikoli rozdělené ESVČ. Zvažte prosím posílení svého úřadu, pokud jde o pravomoc a politickou váhu, jmenováním svých zástupců – řekněme náměstků, včetně těch parlamentních. To by vyřešilo problém, že den má pouze 24 hodin, problém, který nelze vyřešit jinak. Jste potřeba všude a my bychom chtěli, abyste znásobila své možnosti jednat naším jménem a jménem Unie.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Pane předsedající, paní Ashtonová, my socialisté a demokraté věříme v Evropskou unii se silným zastoupením na mezinárodní scéně, Unii se společnou zahraniční politikou, která v našem stále složitějším světě dokáže hovořit jednohlasně, Unii se samostatnou obrannou identitou, jež jí poskytuje nezávislost výběru a jednání a zejména konkrétní roli v mezinárodní sféře. Budu hovořit zejména o vynikající zprávě pana Danjeana, kterému bych ráda poděkovala za jeho plodnou spolupráci.

Chci zmínit čtyři body:

Zprv, odkazy na ústřední roli systému OSN a výzvy, aby posílil mnohostrannou spolupráci, jsou zejména po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost důležité.

Zadruhé, podporujeme úzkou spolupráci s NATO. Nicméně zdůrazňujeme, že tato spolupráce by neměla bránit nezávislému rozvoji obranných schopností Evropské unie. Naopak, je třeba vzít plně v úvahu rozdíly

mezi těmito dvěma organizacemi a jejich nezávislost musí být ponechána beze změn, zejména pokud jde o rozhodování.

Zatřetí si myslím, že potřebujeme odstavec o nutnosti užší spolupráce s Ruskem, které je pro Unii strategickým partnerem v odvětvích, jako je zabezpečení dodávek energie, krizové řízení a další.

Na závěr bych ráda vyjádřila své uspokojení nad tím, že zpráva nyní obsahuje odkazy na nutnost všeobecného odzbrojení s důrazem na lehké zbraně, protipěchotní miny a kazetovou munici. Zároveň se však domnívám, že Evropský parlament by měl zaujmout jasnější postoj a měl by požádat členské státy, aby Obamově iniciativě pro svět bez jaderných zbraní poskytl skutečnou podporu. Odzbrojení a nešíření jaderných zbraní lze dosáhnout, pokud každý z nás udělá krok směrem k dosažení tohoto konečného cíle.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Ráda bych vzdala hold kvalitě dvou zpráv od pana Albertiniho a pana Danjeana. Dokazuje to, že v tomto Parlamentu existují lidé s odbornými znalostmi. Doufám, paní Ashtonová, že těchto znalostí budete využívat, což je v zájmu nás všech.

Chtěla bych především upozornit na doporučení uvedená ve zprávě o spolupráci tohoto shromáždění při sledování politik EU. S ohledem na odstavec 1 Lisabonské smlouvy se domnívám, že můžeme sdílet odpovědnost tohoto Parlamentu a národních parlamentů na podporu soudržnějšího přístupu k tomuto politickému opatření.

Nicméně chci i nadále zmínit, paní Ashtonová, že v oblasti bezpečnostní politiky je od vás třeba očekávat mnohem ucelenější strategii. Pokud jde o Evropskou službu pro vnější činnost, domnívám se, že zaměstnanci, kteří budou v této službě a pro evropské občany pracovat, musí vyváženě zastupovat zkušenosti a znalosti členských států, protože, velmi mnoho institucí bohužel dosáhlo skryté úrovně nekompetentnosti a byrokracie, která by mohla poškodit globální a ucelenou vizi Evropské unie.

Nakonec bych vám chtěla položit otázku týkající se bojových skupin, struktur, které jsme vytvořili, ale které bohužel nebyly použity. Mohly by poškodit pověst bezpečnostní politiky a já bych ráda věděla, jaká je vaše vize. Pokud jde o operaci Atalanta, můj názor je, že je zapotřebí mnohem realističtější přístup, protože úspěchy, které naše síly získaly, jsou bohužel v nepoměru k intenzivní úrovni pirátských incidentů.

Děkuji vám.

Paul Nuttall (EFD). – Pane předsedající, dovoluji mi, abych mluvil upřímně jako jeden obyvatel hrabství Lancashire k druhému, protože tohle se příliš nedaří, že? Opravdu se to nedaří. Již dříve jste, baronko Ashtonová, řekla, že Evropa potřebuje věrohodnou zahraniční politiku. Jak můžeme mít věrohodnou zahraniční politiku, když má tato politika nevěrohodnou vysokou představitelku?

Vypadá to, že se potácíte od jedné krize ke druhé, a to v takové míře, že vám britský ministr zahraničí musel tento týden napsat dopis, ve kterém vás žádá, abyste se vzpamatovala a ujala se své práce. Ale my ve Straně nezávislosti Spojeného království jsme to věděli od začátku. Byli jsme proti vašemu jmenování, protože jsme tvrdili, že je to nad vaše síly, a nyní se ukazuje, že jsme měli pravdu.

Říkalo se, že vaše jmenování do funkce ze strany Komise zastaví dopravu v Tokiu a Washingtonu. Ale vy jste nebyla ani schopná jmenovat velvyslance ve Washingtonu, protože vás starý Barroso nachytil na hruškách!

V britském tisku se rovněž tvrdí, že po 8. hodině večer již nemáte zapnutý telefon. Vy jste ale, baronko Ashtonová, nejlépe placenou političkou na světě. Máte vyšší plat než Frau Merkelová, jste placena lépe než Hillary Clintonová: vaše práce trvá celých 24 hodin denně. Ke všemu bylo včera zveřejněno, že máte mít k dispozici letadlo Learjet. Očekává se, že nalétáte 300 000 mil za rok. To by vám mělo stačit až na Měsíc a většina lidí by si teď přála, abyste tam už zůstala.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) (Nebyla na mě sice řada, ale budu pokračovat tak jako tak.) Rád bych nejprve poblahopřál panu Albertinimu k jeho vynikající zprávě, která zdůrazňuje úlohu, kterou Evropská unie musí na mezinárodní scéně jako světový aktér a vedoucí činitel hrát.

Vítám zejména vložení odstavce 47 do textu, který zdůrazňuje význam regionální spolupráce v rámci Východního partnerství a černoomořské synergie, protože se domnívám, že tato oblast je jedním z míst, kde zapojení Evropské unie může vést ke skutečné změně jak z hospodářského, tak i z politického hlediska.

Na druhou stranu bych také rád poblahopřál Arnaudovi Danjeanovi k vypracování zprávy, jíž se úspěšně daří pojmut nejn všechny výzvy, kterým Evropská unie čelí, ale také úspěchy, kterých dosáhla v oblasti

bezpečnostní a obranné politiky. Domnívám se, že v době desátého výročí zahájení této politiky jsou návrhy obsažené ve zprávě poslance Danjeana nesmírně důležité z hlediska zlepšování činnosti EU, což jistě přispěje k bezpečnosti evropských občanů, a nakonec i k míru a mezinárodní bezpečnosti.

Chtěl bych v tomto okamžiku zdůraznit jeden konkrétní bod z této vynikající zprávy o významu partnerství se Spojenými státy v oblasti krizového řízení, mírových a vojenských záležitostí obecně. V tomto ohledu není projekt systému protiraketové obrany zahájený našimi partnery v USA důležitý pouze pro mou zemi, Rumunsko, které se rozhodlo do projektu zapojit, ale také v širším slova smyslu, protože šíření balistických raket představuje pro obyvatelstvo Evropy vážnou hrozbu.

Měl bych ještě zmínit, že jsem podpořil pozměňovací návrh 34 předložený v souvislosti s odstavcem 87 této zprávy, protože jsem přesvědčen, že pokud by protiraketový štít mohl pomoci navázat dialog na evropské úrovni, odkaz na dialog s Ruskem nemá v této souvislosti žádný smysl.

Děkuji vám.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Pane předsedající, zprávy vypracované panem Albertinim a panem Danjeanem jsou velmi důležitými dokumenty, které přicházejí v klíčovém okamžiku: Lisabonská smlouva právě vstoupila v platnost, EU má nový Parlament a transatlantická spolupráce vypadá slibněji.

Zpráva pan Danjeana se zabývá novými bezpečnostními problémy, kterým čelí členské státy EU. V tomto smyslu vyzývá k přijetí bílé knihy, která by vyvolala veřejnou diskusi a zviditelnila SBOP, a stanovila tak jasnější vztah mezi cíli a zájmy na jedné straně a prostředky a zdroji k dosažení těchto cílů na straně druhé.

Zpráva také přichází, a to je velmi dobrá věc, s konkrétními návrhy, a poukazuje na oblasti, které vyžadují další úsilí ve vojenské oblasti. Některé návrhy, jako je zavedení zásady evropských preferencí pro obranné akvizice a výzvu k povinné účasti evropského obranného průmyslu v nadcházejícím americkém systému protiraketové obrany, se zároveň jeví jako dosti nepřijatelné vzhledem k tomu, že odpovídat na každou potřebu novou institucí není vždy praktické.

Obecně platí, že vzhledem k tomu, že Evropa od konce studené války neustále snižuje své výdaje na vojenské účely, a vzhledem k všeobecné neochotě veřejnosti podporovat vojenské akce, by přístup k SBOP neměl být pouze mechanický, ale též politický. Obnovení politické vůle v tomto směru je tedy pro úspěšnou SBOP nezbytné.

A konečně, zpráva je důležitá, protože řeší velmi aktuální otázku role Evropského parlamentu, pokud jde o SBOP. Chtěl bych poděkovat panu Danjeanovi a svým kolegům za jejich příspěvky.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Vážený pane předsedající, záměrem předloženého návrhu usnesení Evropského parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice je, mimo jiné, zřídit v rámci Evropské unie vojenskou strukturu. Žádám zřízení zvláštní obranné rady Evropské unie a vojenského operačního centra. Tyto nástroje poslouží k tomu, aby Unie ve vojenských záležitostech získala postavení světového hráče.

Je třeba připomenout, že z 27 členských států EU je celých 21 států členy NATO. Jen šest zemí EU není členem NATO a většina z nich se prohlásila za neutrální. Tato skutečnost tak dává vzniknout zásadní otázce: je cílem předloženého návrhu rozvoj řady zemí EU, nebo je to také závažný krok na cestě k vybudování samostatného vojenského bloku, který bude soutěžit s NATO? Ani ve střednědobém horizontu nebude možné zachovat souběžné členství v obou organizacích. Hlasování ve prospěch této zprávy proto dnes ve skutečnosti zničí civilní charakter Evropské unie, dá červenou kartu NATO a bude začátkem budování alternativního vojenského bloku.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Vážený pane předsedo, paní baronko Ashtonová, dámy a pánové, chtěl bych začít srdečným blahopřáním mým dvěma kolegům poslancům k jejich zprávám, které vytvořily základ pro velmi kvalitní rozpravu s vynikajícími výsledky. Existuje několik hlavních zásad, které bych rád zmínil. Zaprvé, ke společné zahraniční politice: v současnosti bohužel máme obraz mnohohlasé Evropské unie. Paní vysoká představitelko, chtěl bych vás požádat a vyzvat vás, abyste zajistila, že pomůžeme dosáhnout a opravdu zajistit, aby Evropa vystupovala jednotně. To je velmi potřebné, chceme-li dosáhnout panevropského uspořádání.

Zadruhé, je správné, že byly zmíněny transatlantické vztahy. V diplomatické oblasti, v hospodářské oblasti, v bezpečnostní politice i v obranné politice potřebujeme úzkou spolupráci s našimi kolegy ve Spojených státech, ale jako rovnocenní partneři a na stejné úrovni. Musí rovněž platit, že za stejných podmínek budou

řešena práva občanů a bezpečnostní otázky, jak to Parlament konečně působivým způsobem požadoval v souvislosti s dohodou SWIFT.

Můj třetí bod je, že je správné, že země západního Balkánu představují do budoucna naprosto klíčový faktor evropské bezpečnosti a zahraniční politiky. Musíme těmto zemím nabídnout evropskou perspektivu. To znamená politicky stabilní vztahy, osobní bezpečnost a hospodářský rozvoj. Evropská služba pro vnější činnost by měla a musí – a Parlament je v tomto ohledu na vaší straně – pomoci dosáhnout všech těchto cílů. Vnímáme tuto Evropskou službu pro vnější činnost jako službu Evropě, nikoli členským státům, orgánům, evropskému myšlení a práci, nikoli jiným zájmům. Parlament bude v této věci na vaší straně.

Samozřejmě také podporuji německého ministra zahraničí, jenž požaduje, že němčina by měla být jedním z pracovních jazyků Evropské služby pro vnější činnost.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Vážený pane předsedající, paní baronko Ashtonová, dámy a pánové, ano, potřebujeme společnou zahraniční, bezpečnostní a obrannou politiku, využijme ji však k zajištění světa bez jaderných zbraní. Víme, že se to nestane přes noc, bojovali jsme za to příliš dlouho, abychom si teď mysleli něco takového. Nicméně snad můžeme spolu s prezidenty Obamou a Medveděvem uspět v tom, že se tomuto cíli o zásadní krok přiblížíme.

Vítám rovněž skutečnost, že německá spolková vláda má podle uzavřené koaliční dohody v úmyslu požádat o stažení jaderných zbraní USA z Německa. To by představovalo jasný a jednoznačný signál. Vítáme rovněž skutečnost, že generální tajemník NATO má zahájit obsáhlou diskusi o přiblížení tohoto prvořadého cíle v podobě světa bez jaderných zbraní bez toho, abychom museli zanedbávat bezpečnostní zájmy. I to by byl rozhodující krok vpřed.

Paní baronko Ashtonová, věřím, že společně s dobře strukturovanou Evropskou službou pro vnější činnost budete schopná mnohého dosáhnout. Jsem proto v tomto ohledu plný naděje a musím říci, že v mnoha komentářích, které si v tomto sále musíme vyslechnout, zejména ze strany takzvané parlamentní skupiny z Velké Británie, kvalita v tomto Parlamentu skutečně hrozným způsobem utrpěla.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Skvělé zprávy mých kolegů poslanců, pana Albertiniho a pana Danjeana, obsahují mnoho podnětných návrhů, pokud jde o to, jak zefektivnit hlavní aspekty a základní možnosti při provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Chtěl bych zdůraznit, že právě teď, kdy se tvoří koncepce vzniku budoucího fungování Evropské služby pro vnější činnost, je mimořádně důležité, aby tato služba byla hned ze začátku postavena na maximálně racionálním základě. Tedy tak, aby sloužila prvořadým cílům Evropské unie a snaže posilnit její postavení ve světě.

Jak již dnes vidíme, není to jednoduchý a lehký úkol. Při vytváření koncepce služby jsme již dnes svědky toho, že se střetávají často protichůdné zájmy různých evropských orgánů, jejich jednotlivých složek a v jejich rámci někdy i skupin a jednotlivců. K tomu můžeme přidat národní zájmy jednotlivých členských států. Za této situace je zapotřebí, aby všichni aktéři a účastníci tohoto procesu byli zodpovědní, velkorysí a objektivní, aby se dokázali povznést nad vlastní ega a měli na mysli hlavně společný cíl, tedy vznik diplomatické služby, která bude fungovat jako homogenní prvek sloužící výhradně potřebám Evropské unie a jejích členských států. Zde je velice důležitá vedoucí úloha – vaše, paní baronko Ashtonová. Bylo by chybou, kdyby jednotlivé zájmy a snaha prosadit za každou cenu vlastní nárok na úkor druhého s cílem demonstrovat vlastní důležitost a postavení zvítězily nad potřebou širšího nahlédnutí. Neboť i výsledek tohoto snažení bude svědectvím toho, zda nám opravdu jde o silnější Evropskou unii, nebo pouze o další předvádění se a soutěžení v tom, kdo má ve strukturách Evropské unie silnější postavení.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, paní vysoká představitelko / místopředsedkyně, rád bych zdůraznil skutečnost, že projednáváme tři skvělé dokumenty vypracované Evropským parlamentem: ambiciózní dokumenty, které vyjadřují jasné postoje, předkládají jasné volby a v rámci tohoto Parlamentu jsou předmětem široké shody mezi skupinami, kterým záleží na Evropě a její budoucnosti. To je významná skutečnost prokazující vůli a schopnost Parlamentu nabídnout sebe jako kandidáta, který sehraje ústřední roli v oblasti SZBP/SBOP na základě toho, co bych nazval dynamickým čtením Lisabonské smlouvy.

Máme v úmyslu vykonávat tuto roli v procesu budování Evropské služby pro vnější činnost, a to nejen k zajištění výhradních práv Parlamentu, ale také přispění k tomu, aby se ze služby stala organizace, která zajistí, že vnější činnost EU bude důsledná a efektivní, a zároveň posílí a postupně rozšíří metody Společenství.

Co se týče zprávy poslance Danjeana, chtěl bych zdůraznit, že pojem strategické autonomie je prezentován v rámci mnohostranného přístupu a že je podmínkou pro posílení strategického partnerství se Spojenými státy. Také bych chtěl poukázat na skutečnost, že Parlament je jednotný v tom, že požaduje operační středisko, a jsem rád, že jste, paní vysoká představitelko, označila sebe samu za otevřenou více vyčerpávající diskusi na toto téma.

Pokud jde o usnesení o nešíření, rád bych zdůraznil důležitost vize světa bez jaderných zbraní, jasného rozhodnutí o přežitku taktických jaderných zbraní a hodnotě postojů, které v této oblasti nedávno přijaly některé evropské vlády. Poselství Evropského parlamentu je tudíž jasné, realistické a ambiciózní a doufáme, že vysoká představitelka jej bude schopna pochopit a podpořit.

Tunne Kelam (PPE). – Pane předsedající, dovolu mi, abych poblahopřál kolegům Albertinimu a Danjeanovi k jejich komplexním a kreativním zprávám o zahraniční a bezpečnostní politice.

Jak jste uvedla, paní vysoká představitelko, EU je povinná být světovým hráčem, ale se sedmi procenty světové populace a jednou pětinou HDP to bude možné pouze na základě posílení transatlantické spolupráce založené na společných hodnotách.

Zprv, EU by měla ukázat rozhodnou vůli rozvíjet ucelenou strategii v pěti klíčových oblastech: společné strategie pro Čínu, Rusko, mír na Blízkém východě, Afghánistán, a energetické bezpečnosti.

Hlavní handicapem pro naši důvěryhodnost a účinnost ve světě je ještě stále skutečnost, že jsme často nebyli schopni zaujmout v těchto oblastech jednotný postoj. Vaším hlavním úkolem bude provádět v praxi vaše vynikající prohlášení o budování jednotné politické strategie a přijetí kolektivní zodpovědnosti.

Uvítal jsem odstavec 10 zprávy kolegy Danjeana, který naléhá na Radu a Komisi, aby analyzovaly kybernetické hrozby a na základě osvědčených postupů koordinovaly účinnou reakci na tyto problémy. Kybernetická válka není výzvou budoucnosti: stala se každodenní praxí. Proto je bezprostředním úkolem EU, aby vypracovala evropskou strategii kybernetické bezpečnosti.

Konečně, k Evropské službě pro vnější činnost: myslím si, že formování ESVČ by mělo být založeno na spravedlivé zeměpisné rovnováze a rovných příležitostech pro zástupce všech členských států, nových i starých, za použití systému kvót. Jen to zaručí účinnost a transparentnost a konečně i důvěryhodnost nové diplomatické služby.

Hodně štěstí, paní vysoká představitelko, a děkuji vám.

Richard Howitt (S&D). – Pane předsedající, vysoká představitelka Ashtonová nás požádala, abychom dnes dopoledne změnili mentální mapy, abychom se postavili odporu k institucionálním změnám a abychom se vyhnuli úzké obraně národních zájmů. Pokud Parlament míní to, co ve vztahu k SZBP říká, musíme vyslat jasný signál, že budeme podporovat silnou, komplexní a všezahrnující Evropskou službu pro vnější činnost a že se, tím, že budeme dodržovat naše vlastní výsady, nestaneme součástí nezádatelných zájmů usilujících o omezení kapacity, a tudíž účinnosti, této služby.

To by mělo znamenat jmenování čistě na principu zásluh, jmenování z ministerstev zahraničí členských států již od prvního dne a z celé Evropské unie; znamená to začlenění strategického poradenství v otázkách, jako je zásobování energií a životní prostředí; znamená to organizační struktury, které odrážejí globální dosah a poskytnou náležitou váhu Africe a transatlantickým vztahům, jakož i Asii, Latinské Americe a našemu sousedství; znamená to dostatečné finanční rezervy, a to nejen pro rychlou reakci a humanitární pomoc, ale pro přesuny peněz odrážející nové politické priority; znamená to podpořit rozhodnutí Cathy Ashtonové postavit reakce na katastrofy nad katastrofickou turistiku a pro ni samotnou to znamená dodat finančnímu plánování zásadní směřování a znamená to, že tento Parlament podpoří nová ujednání a zastupování, která odrážejí mezinárodní praxi, spíše než aby se povinně držel starých pravidel.

A nakonec jsem rád, že je sedadlo Komise dnes ráno prázdné, a všem, kteří vedli kampaň na podporu Lisabonské smlouvy, chci říct, že bychom neměli omezovat jejich nebo naši podporu jejímu plnému naplnění.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Vážený pane předsedající, zahraniční politika Unie vstupuje do nové fáze, jak dnes dopoledne vyjádřila paní baronka Ashtonová a pan Albertini.

Článek 21 Smlouvy stanoví objektivní zásady. Smlouvou jsou také vytvořeny nové pozice, vysoký představitel, místopředseda Komise, stálý předseda Evropské rady, Evropská služba pro vnější činnost a nová bezpečnostní a obranná politika, která je předmětem zprávy mého kolegy pana Danjeana atd.

Tyto inovace mají za cíl zajistit, že Evropská unie bude mít ve světě mnohem účinnější vliv, a myslím, že summity se třetími zeměmi budou i nadále ideálním nástrojem k dosažení tohoto cíle. Evropská unie příliš summitů s jednotlivými zeměmi nepořádá, takže bychom v tomto ohledu měli být opatrní.

Summit, který se konal minulý týden s Marokem, byl prvním vrcholným setkáním s arabskou zemí, a symbolizuje také vysoký status, který byl Maroku přidělen. Byl bych rád, kdybyste se ho byla zúčastnila, paní baronko Ashtonová. Stejně tak lituji, že nebyl přítomen marocký král. Jeho nepřítomnost znamenala, že summit, který měl být historický, ztratil politický vliv, význam i účinnost.

Doufám, že evropsko-středomořský summit v Barceloně bude z hlediska úrovně zastoupených delegací rovněž úspěšný.

Také vyjadřuji politování nad tím, že se nebude konat summit s prezidentem Obamou plánovaný na jaro. Jak uvádí zpráva poslance Albertiniho, Lisabonská smlouva vytváří půdu pro posílení našich mechanismů pro dialog se Spojenými státy. Tato a další témata by mohla být na summitu projednána.

Evropská unie a Spojené státy by si neměly nechat ujít příležitost řešit na vysoké úrovni dvoustranné záležitosti, konflikty a globální výzvy, které se nyní stále častěji objevují na světové agendě. Bylo by paradoxní, a tím nyní skončím, že teď, když máme Lisabonskou smlouvu, jsme podstoupili riziko, že se v tomto světě, který dnes někteří nazývají „post-západní“ nebo „post-americký“, staneme bezvýznamnými.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Vážená paní vysoká představitelko, dámy a pánové, dovoluji, abych ve svém vystoupení připomněl nutnost vytváření partnerství s Ruskem. Státy Evropské unie i Rusko čelí mnoha společným výzvám a hrozbám. Zmíním boj proti terorismu, šíření zbraní hromadného ničení, regionální konflikty na Blízkém východě, v Afghánistánu, změnu klimatu, energetickou bezpečnost včetně bezpečnosti jaderné apod. Ani Evropská unie, ani Rusko nevyřeší tyto problémy samostatně. Nutná je spolupráce, a tato spolupráce by měla být základem pro novou komplexní dohodu mezi Evropskou unií a Ruskem.

Chtěl bych proto vyzvat vysokou představitelku Unie, aby využila svých nových pravomocí a urychlila vyjednávání s Ruskem. Chtěl bych Vás, paní baronko, rovněž vyzvat, abyste využila svých nových pravomocí a účinněji koordinovala stanoviska jak jednotlivých členských států, tak také jednotlivých aktérů naší společné zahraniční a bezpečnostní politiky, protože jen tak budeme moci zajistit jednotný postup a prosazování hodnot, jakými jsou lidská práva, demokracie, právní stát, rovnoprávnost a vyváženost ve vzájemných vztazích.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedající, vítám a podporuji obě zprávy a oběma zpravodajům k těmto dokumentům blahopřeji.

Nyní ke dvěma bodům. Zaprvé, ke zprávě poslance Danjeana, ráda bych zmínila problém, který v řadě členských států EU vyvolal mnoho údivu. Mluvím konkrétně o exkluzivních rozhovorech mezi Paříží a Moskvou o možném prodeji čtyř válečných lodí Mistral do Ruska.

Válečná loď Mistral je jednoznačně útočného charakteru a je opravdu velmi znepokojující, že se některé členské státy EU podílejí na prodeji zbraní do třetích zemí, což by mohlo mít velmi negativní důsledky pro bezpečnost ostatních členských států EU nebo sousedů EU.

Lisabonská smlouva vymezuje společné obranné úsilí a obsahuje doložku o solidaritě v oblasti bezpečnosti a obrany. O co by měl proto vás Parlament a další orgány EU usilovat? O společný soubor pravidel v rámci EU, který by řešil prodej zbraní z členských států EU do třetích zemí.

Pokud jde o zprávu pana Albertiniho, ráda bych zdůraznila význam stability a bezpečnosti ve východní Asii. Vítáme úsilí Tchaj-peje i Pekingu zlepšit vzájemné vztahy a posílit dialog a praktickou spolupráci. V této souvislosti by měla EU silně podpořit účast Tchaj-wanu v rámci Mezinárodní organizace pro civilní letectví a Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu, protože účast Tchaj-wanu v těchto organizacích je důležitá, jak z hlediska globálních zájmů, tak s ohledem na zájmy EU.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Paní vysoká představitelko, velice s vámi souhlasím, když říkáte, že vaším hlavním cílem je lepší a důvěryhodnější evropská zahraniční politika. Že vaším hlavním cílem je i větší stabilita a bezpečnost na Balkáně, v naší části světa.

V tomto ohledu si opravdu nemůžeme dovolit žádné selhání. I proto doporučuji, abyste se soustředila na dvě otázky: zaprvé, na naléhavé řešení vztahů mezi Řeckem a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií tak, aby náš členský stát Řecko mohl konečně volněji vydechnout, pokud jde o jeho severní hranice, a zadruhé,

abyste se pokusila zajistit, aby se Srbsko, které se ocitlo v umělém dilematu, kdy musí volit mezi Evropskou unií a Kosovem, rozhodlo pro Evropskou unii, tj. aby se samo neizolovalo. Možná by bylo dobré připomenout našim přátelům v Srbsku jeden důležitý fakt, a to že Srbsko a Kosovo budou opět spolu, jakmile se oba státy stanou členy Evropské unie.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní místopředsedkyně, dnes sedíte na druhé straně. I když si každý měsíc vyměníte místo, mně to vadit nebude.

Vzhledem k tomu, že se rozprava chýlí ke konci, několik počátečních hodnocení se nyní vyjasnilo. Chceme, abyste stála v čele Evropské služby pro vnější činnost, v níž, jak již dříve řekl jeden kolega poslanec, zastáváte dvě úlohy zároveň. Tyto dvě funkce by ale měly být jedinou duplicitou, zdvojování ve strukturách není něčím, co potřebujeme. Musí být zajištěno zachování metod Společenství, a to nejen ve vztahu k rozpočtu a dohledu EP. Abych to vyjádřil zcela jasně, nová služba nesmí být jen výlučnou hračkou ministrů zahraničních věcí, kteří se cítí dotčeni, že již nebudou zahrnuti do Evropské rady. Totéž platí pro jmenování zaměstnanců a obsazování důležitých pozic v rámci služby.

Pokud jde o zprávu poslance Danjeana, rád bych vyjádřil svou plnou podporu zpravodajovu přístupu. Pokud jde o trvalé operační středisko, stejně jako pan Van Orden jsem si všiml, že paní baronka Ashtonová po svém slyšení v tomto tématu pokročila, a musím konstatovat, že také tím správným směrem, jak to vidím já. Posunula jste se z pozice odmítání do zkušební fáze. Stále se domnívám, že chceme-li v Evropské službě pro vnější činnost vykonávat civilní a vojenské plánování misí plně integrovaným způsobem, má také smysl provozovat tuto službu z jejího vlastního operačního velitelství.

S ohledem na návrh skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance zřídit generální ředitelství pro budování míru bych řekl, že na rozdíl od mých kolegů poslanců, kteří sedí v tomto sále úplně vlevo, se domnívám, že celý projekt EU, a konkrétně i naši zahraniční politiky, je unikátním mírotvorným projektem. Na základě toho si nejsem jistý, že bychom jej měli omezovat na jediné oddělení.

María Muniz De Urquiza (S&D). – (ES) Pane předsedající, jsme přesvědčeni, že nové orgány potřebují čas, aby se usadily, ale jsme také přesvědčeni, že bychom je neměli spouštět ze zřetele. Není důležité, jak požadují někteří, aby byla vysoká představitelka přítomna všude, kde dojde k zapojení evropské zahraniční politiky. Důležité je, aby byla Evropská unie přítomna na mezinárodní scéně a byla schopna vyslovit se na obhajobu svých postojů. To je to, co nám říkají zprávy, o kterých dnes jednáme.

Zasazujeme se proto o širší politiku Evropské unie v oblasti vztahů spolupráce se všemi zeměmi, na nichž máme zájmy, zejména v oblasti lidských práv, a to od Běloruska po Kubu. Tuto politiku bychom měli mít pro všechny země, ve kterých máme zájem, pokud jde o lidská práva, bezpečnost a globální výzvy, protože Evropská unie má sílu prosadit změnu, jak již bylo prokázáno společným postojem většiny členských států dosaženým za španělského předsednictví v Radě pro lidská práva v Ženevě, a kterého musí být dosaženo i v otázce Blízkého východu a Kubu. Jedná se o proaktivní a reformační krok vpřed, pokud jde o vnější činnost Evropské unie. Chceme silnou, skutečnou Evropskou službu pro vnější činnost, která podporuje práci vysoké představitelky a rovněž reaguje na úsilí Evropského parlamentu.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Pane předsedající, paní Ashtonová, rád bych vyjádřil spokojenost nad tím, že zde s vámi dnes můžeme diskutovat o společné zahraniční a bezpečnostní politice a společné bezpečnostní a obranné politice. I přes několik hlasů, které se vyjadřují v opačném smyslu, bych chtěl říci, že jsem si jistý, že většina tohoto Parlamentu vám přeje úspěch a stala by se ráda svědkem výstavby společné zahraniční a bezpečnostní politiky a profesionální Evropské služby pro vnější činnost, služby, v níž budete moci využít těch nejlepších diplomatů ze všech členských států Evropské unie.

Naše dnešní diskuse o společné bezpečnostní a obranné politice je založena na výborné zprávě mého nadřízeného v podvýboru pro bezpečnost a obranu pana Danjeana. Unie musí samozřejmě vybudovat rámec společné bezpečnostní a obranné politiky. Leží před námi mnoho problémů a nejedná se jen o konflikty, ale také o přírodní katastrofy, hrozbu terorismu a tak dále. Musíme tedy posílit naše operační schopnosti. Unie se musí postarat o svou vlastní bezpečnost, ale musí být také aktivní tvář v tvář globálním výzvám. To nelze provést bez dobré spolupráce s našimi spojenci na druhé straně Atlantiku. Myslím si, že nejen proto, že většina členských států EU patří do NATO, ale proto, že před námi vlastně leží uvedené výzvy, všichni očekávají, že se vám podaří zahájit dobrý dialog a budovat soudržnou spolupráci mezi Evropskou unií a organizací NATO.

Paní baronko Ashtonová, skončím humornou poznámkou, chtěl bych vyjádřit naději, že jste již poslala své telefonní číslo nejen Henrymu Kissingerovi, ale též Hilary Clintonové.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedající, chtěl bych poblahopřát místopředsedkyni paní Ashtonové k projevu s vizí a obsahem.

Problém, který s vámi někteří lidé mají, paní místopředsedkyně Ashtonová, je to, že nejste drsný generál, nebo dokonce omezený nacionalista. Vítám zejména váš důraz na právní řád mezi zeměmi a vyzývám vás, abyste aktivně trvala na tom, aby tomu tak bylo i na Blízkém východě. Také vítám váš závazek k důležité zásadě kolektivních zisků ve srovnání s minimálními ztrátami členského státu.

Blízký východ je snad nejvíce nestálou oblastí, která je v současnosti schopna se zaplést do široce rozšířeného vojenského konfliktu. Musíte úzce spolupracovat se Spojenými státy a tlačít na to, aby se prohlášení Rady ze dne 8. prosince stalo jádrem rámce dalšího vývoje v oblasti.

Závěrem bych chtěl důrazně doporučit, abyste podporovala myšlenku politiky, aby se Blízký východ stal nejadernou zónou.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Domnívám se, že zprávy pana Danjeana a pana Albertiniho značí krok směrem k naší tolik potřebné společné vizi Evropské unie jako světového aktéra při zajišťování míru a bezpečnosti, a já jim k tomu blahopřeji.

Tenčíci se rozpočty na obranu a současná hospodářská krize dávají jasně najevo, že pokud chceme, aby Evropa ve světě hovořila jednohlasně a vysílala silný signál, který by vzbuzoval respekt, musíme dostupné zdroje využívat obezřetněji a efektivněji.

Úloha Evropské obranné agentury, která byla posílena Lisabonskou smlouvou, je životně důležitá z hlediska maximalizace našeho potenciálu prostřednictvím kolektivního zadávání veřejných zakázek, sdružování zdrojů a společného výcviku. Interakce mezi civilními a vojenskými aspekty společné zahraniční a bezpečnostní politiky musí být použity na zlepšení schopnosti a účinnosti naší Unie.

Předpokládám, že se paní Ashtonová jako ředitelka Evropské obranné agentury a vysoká představitelka ujme v tomto směru aktivní role. Konečně, přeji vám, paní Ashtonová, mnoho úspěchů při vytváření společné Evropské služby pro vnější činnost. Očekávám, že při jmenování personálu služby budete dodržovat zásadu geografické rovnováhy, aby mohla skutečně reprezentovat celou Evropskou unii. Evropa potřebuje, abyste byla úspěšná.

Ágnes Hankiss (PPE). – (HU) Dámy a pánové, nejprve bych chtěla poblahopřát panu Arnaudovi Danjeanovi k této zprávě, která je komplexní a zároveň promyšlená ve vztahu ke každé jednotlivé otázce; za sebe bych chtěla mluvit pouze k jednomu bodu. Mezi členskými státy Evropské unie existuje mnoho zemí včetně mé vlasti, Maďarska, které by při spolupráci v evropské bezpečnostní a obranné politice chtěly hrát aktivní roli jako úplní a rovnoprávní členové. Zároveň jim ze známých historických důvodů ani jejich materiální zdroje, ani jejich capacity, nebo dokonce znalostní základna nyní neumožňují být na stejné úrovni jako největší země. Proto jsem hlasovala pro ty navrhované změny, jejichž cílem je usnadnit tento druh účasti a dohánění. Na jedné straně se jedná o pokračující strukturální spolupráci, která může být a snad i mohla být formulována tak, aby se nezměnila v elitní klub nejsilnějších a největších členských států, jinými slovy, aby nekladla na každého účastníka jednotné a uniformní požadavky, neboť v tomto případě budou některé země vynechány, ale aby místo toho umožnila účast menších zemí na základě jejich odborných schopností. Na druhou stranu je v tomto ohledu třeba rozvíjet školící sítě. Ráda bych poděkovala panu předsedajícímu za zahrnutí těchto bodů do zprávy.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Vážený pane předsedající, paní baronko Ashtonová, dnes bych rád poblahopřál oběma zpravodajům, kteří tak skvěle vedli tuto rozpravu, diskusi, jež vedla k tomu, že byl schválen tento dokument, či spíše, že byly schváleny dokumenty pana Albertiniho i pana Danjeana.

Řekl bych, že tyto dokumenty byly schváleny ve správný čas, na počátku funkčního období baronky Ashtonové, a že jsme podrobně dokázali, co od zahraniční politiky Evropské unie chceme. Paní baronko Ashtonová, velmi dobře jste této příležitosti využila k převodu těchto dvou velmi specifických dokumentů do svého vidění světa a já vám k tomu blahopřeji. Je zřejmé, že vám nebudu pokaždé blahopřát, pokud nedáte jasně najevo, kde stojíte ve věci konkrétních problémů, dilemat a krizí. Dnes vám chci poblahopřát zejména za to, že jste pronesla onu kritickou poznámku o činnosti izraelské vlády ve věci výstavby nelegálních osad.

Na závěr mi jen dovoluť dodat, že si myslím, že při dalším setkání bychom měli věnovat větší pozornost Japonsku, našemu starému a spolehlivému příteli, a nebýt tak fascinováni Čínou a dalšími rychle rostoucími zeměmi.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pane předsedající, paní Ashtonová, mluvím pravděpodobně za všechny přítomné v tomto sále, když řeknu, že zahraniční politika je jedním z nejdůležitějších úkolů, které před Evropskou unií stojí, a my bychom měli doufat, že Evropská unie bude pod vaším vedením, paní Ashtonová, skutečným regulátorem zahraniční politiky na světové úrovni.

Zaměřím se na dvě oblasti. První z nich je politická situace na Blízkém východě. Očekáváme od vás jasný postoj ke strategii týkající se boje proti terorismu. Očekáváme hlavně, že situace, zejména v Afghánistánu, bude situací, ze které se bude možné stáhnout. Chtěl bych zde navrhnout užití všech prostředků, včetně zejména civilních operací, jako součásti úsilí o modernizaci země, která je dnes po 30 letech neustálé války v troskách. Myslím si také, že politická angažovanost při obnově Afghánistánu je pro stabilizaci situace v zemi klíčovým faktorem. Druhou oblastí je Írán, který dnes hraje v zahraniční politice v této oblasti klíčovou roli. Myslím si, že zapojení do boje za zabránění šíření jaderných zbraní je zásadním úkolem, který vám rovněž připadá. Přejeme vám v této záležitosti mnoho úspěchů a věříme, že budete schopna dobře koordinovat svou práci s americkou politikou.

Myslím, že politická situace v Afghánistánu, Pákistánu, Indii a Íránu je z hlediska bezpečnostní politiky světa velmi důležitá. Proto, paní Ashtonová, je vaše úloha v tomto procesu neocenitelná

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pane předsedající, paní baronko Ashtonová, popsali jste operaci Atalanta v oblasti Afrického rohu pro boj proti pirátství jako úspěšnou.

Minulý týden tam nicméně došlo mohutnému pirátskému útoku na baskické, španělské a francouzské rybářské lodě, který rybářské loďstvo donutil opustit oblast a stáhnout se do míst, kde mohou být chráněny, ale kde nejsou žádné ryby, a nezapomínejme na stovky lidí, které jsou na různých lodích stále drženy jako rukojmí.

Žádám vás, abyste použili usnesení, které Parlament v prosinci pro tuto operaci na ochranu rybářských lodí přijal, a abyste tuto ochranu rozšířili. Vyzývám také k novému posouzení strategií a urychlenému přezkoumání technik používaných při této operaci v Indickém oceánu spolu s přítomností operace v oblasti.

Struan Stevenson (ECR). – Pane předsedající, v neděli přišlo o život 58 osob, když se snažily uplatnit své právo volit v iráckých volbách, a 140 osob bylo vážně zraněno. Nicméně násilí, zastrašování, hrozby útoku a vydírání neodradily miliony odvážných Iráčanů od toho, aby se k volebním urnám vypravili.

Došlo k opakovaným pokusům manipulovat s výsledky voleb a deformovat je. Zákaz více než 500 laických, nenáboženských kandidátů falešnou Komisí pro odpovědnost a spravedlnost, opakované bombové útoky v den voleb a velmi neblahá prodleva ve vyhlášení výsledků jsou znepokojivými příznaky špinavých triků.

Trvalým rysem těchto voleb byly neblahé zásahy Íránu a my mu dnes musíme vyslat toto ostré varování: nepokoušejte se v Iráku instalovat loutkového premiéra, nesnažte se uloupit iráckému lidu jeho demokratická práva a nevrhejte Irák zpět do náboženského chaosu, protože na západě vás sledujeme a jste středem pozornosti.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, úloha paní baronky Ashtonové je popsána v článku 18 Smlouvy o Evropské unii jako přispívající k rozvoji společné zahraniční a bezpečnostní politiky dle mandátu Rady, která se, samozřejmě, skládá ze zástupců národních států. Ve stejném článku se nicméně uvádí, že musí být místopředsedkyní Evropské komise, ze které pracuje. Kromě toho chápou, že bývalí zaměstnanci Komise budou mít při jmenování do Evropské služby pro vnější činnost přednost před pracovníky diplomatických služeb a ministerstev zahraničních věcí.

Paní baronko Ashtonová, je jasné, že vaše úloha byla navržena za účelem neustálého podrývání vlivu členských států na zahraniční politiku, a to nejen individuálně, ale i kolektivně v Radě. Vy a vaši nástupci budete Radou pověřeni jen na papíře. Skutečnou hnací silou v oblasti zahraniční politiky EU bude Komise; členské státy a Rada budou neustále přehlíženy.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hlavním poselstvím zprávy pana Albertiniho je ucelená a účinná politika. Blahopřeji mu k této zprávě, stejně jako panu Danjeanovi.

Rád bych zdůraznil, že při provádění této práce je zde také personální aspekt. Evropská služba pro vnější činnost se ve zprávě objevuje, a přes to, že se týká roku 2008 – je škoda, že to není zpráva již pro rok 2009 – je to zde jistý druh značky, která bude měřit, jak vlastně provádíme dílo, které nyní spadá pod službu, v jejímž čele stojí paní Ashtonová. Myslím, že geografická rovnováha, kterou požadujeme, stejně jako úloha Evropského parlamentu a národních parlamentů v tomto procesu, se mi zde zdají být mimořádně důležité.

Jasná kritéria pro nábor zaměstnanců a úloha Evropského parlamentu při rozvoji služby jsou otázky, které budou v tomto sále předmětem pečlivého hodnocení.

Chtěli bychom apelovat, aby se jednalo o jasný a prostý postup, tak aby to pro nás jako zástupce jednotlivých voličů, kteří koneckonců tvoří Evropskou unii, bylo srozumitelné.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Chtěl bych oběma zpravodajům, pan Albertinimu i panu Danjeanovi, vyjádřit upřímné blahopřání.

Rád bych vám připomněl tragickou událost, která se 12. března před sedmi lety přihodila v Bělehradě. Mám na mysli vraždu bývalého ministerského předsedy Srbska Zorana Djindjiče. Zabili ho, aby zastavili normalizaci, demokratizaci a evropeizaci Srbska. Tu však nezastavili. Docílili pouze jejího oddálení. Tato událost měla také negativní dopad na sousední země a region jako celek.

Paní Ashtonová, chtěl bych vás požádat o pomoc proevropským silám a o jejich podporu všude v naší bezprostřední blízkosti. Budete muset jednat včasným a preventivním způsobem. Vybrala jste si pro sebe nový orgán a novou úlohu, i když se v zásadě jedná o dvě úlohy ve dvou orgánech, a stává se z vás tak říkajíc dvojitá figurka. Neexistuje cesta zpět ani pro vás, ani pro nás. A protože můžete kráčet jen vpřed, žádám, abyste ospravedlnila důvěru, kterou jsme ve vás vložili.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, souhrnné zprávy obvykle vyžadují diferencované hodnocení, a to platí i v tomto případě. Podporuji tudíž společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, která se zabývá nelegálním přistěhovalectvím, vízovými podvody, zločinnou turistikou a falešnými žádostmi o azyl. Podporuji také společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, která se zabývá zajištěním hranice schengenského prostoru a jasně se angažuje v boji proti organizovanému zločinu. Jsem však kritický ke společné zahraniční a bezpečnostní politice, která je navržena tak, aby dala EU aktivní úlohu ve vojenských otázkách, kde již fungují OSN a NATO, a protestuji proti takové politice. Toto zdvojení by mělo být zamítnuto – a samozřejmě mluvím ze zvláštní pozice zástupce neutrálního státu. Odmítám rovněž zrušení vízové povinnosti, velice špatně uváženého zrušení vízové povinnosti vůči balkánským státům, kdy se již po několika měsících přibližně 150 000 Makedonců vydalo na cestu do střední Evropy a dvě třetiny z nich již zmizely v ilegalitě.

To rozhodně není způsob k dalšímu posílení bezpečnostních potřeb evropských občanů – nijak to nepřispívá k bezpečnosti a také to samozřejmě nijak nezvyšuje touhu našich občanů po Evropě.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Jsem znepokojen tím, že předchozí konference nepřinesly hmatatelné výsledky v oblasti nešíření jaderných zbraní. Dochází k šíření těchto zbraní a technologií. Roste hrozba, že se jaderné zbraně dostanou do rukou kriminálních a teroristických organizací.

Unie by měla v této oblasti vystupovat jednotně a postavit se k problematice jako světový hráč, který zaručí posílení všech tří pilířů Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a dosažení všeobecného uplatňování a vykonávání pravidel a nástrojů jejich nešíření. Považuji za nevyhnutelné zařadit otázku nešíření jaderných zbraní mezi priority Evropské unie a zahájit konstruktivní dialog se všemi jadernými mocnostmi, nejen s Ruskem a USA. Počet států disponujících jadernými zbraněmi totiž neodpovídá pouze pěti členům Rady bezpečnosti OSN. Unie by proto měla v zájmu celkové bezpečnosti vynaložit politické a diplomatické úsilí, aby se země jako Izrael, Indie, Pákistán a Severní Korea staly signatáři Smlouvy o nešíření jaderných zbraní.

Catherine Ashton, místopředsedkyně Evropské komise / vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. – Pane předsedající, ráda bych nejprve poděkovala za příspěvky, které byly předneseny, a řekla, jak moc jsem přesvědčená, že se z hlediska našeho strategického směřování jednalo důležitou a cennou rozpravu.

Na začátku chci říct, že souhlasím úplně se všemi váženými poslanci, kteří hovořili o hodnotě a významu podrobného zkoumání tohoto Parlamentu a úloze tohoto Parlamentu, a to nejen ve smyslu tohoto zkoumání, ale také z hlediska odborných znalostí, které, jak vím, v něm existují. Je mým záměrem se k těmto odborným znalostem obracet a doufám, že budeme mít co nejvíce příležitostí, kdy budeme moci diskutovat o mnoha, ne-li o všech důležitých otázkách, které se dnes objevily.

V této části budu relativně stručná, ale pokusím se pohovořit o několika klíčových oblastech, kterými jsou, myslím, vážení poslanci, nejvíce znepokojeni. Začnu tím, že jsem neřekla „ne“ Barnierově zprávě. Řekla jsem to, že na základě poučení z Haiti a nyní i podpory, kterou nabízíme v Chile, jsme se chtěli zabývat tím, o kolik více bychom toho mohli učinit, jak bychom mohli pracovat efektivněji, co bychom měli mít v pohotovostním režimu a zdali bychom měli mít něco v pohotovostním režimu. To vyžaduje, abychom strategicky uvážili, co bychom měli dělat, a Barnierova zpráva poskytuje kontext, na jejím pozadí to můžeme učinit. Jsem velmi vděčná Michelovi za příspěvek, který k tomuto bodu učinil – je to onen kontext.

Ke smlouvě o nešíření: řada vážených poslanců zdůraznila význam konference, která se chystá v květnu, s čímž plně souhlasím. Je velmi důležité, abychom se nyní posunuli kupředu ve smyslu toho, co nám květnová příležitost poskytne.

Souhlasím také s tím, že bezpečnost začíná silnými politickými vztahy. Musíme důsledně vnímat náš přístup v širším světě jako rozvoj oněch silných politických vztahů s cílem podpořit bezpečnost, a to nejen naši, ale i třetích států, s nimiž se snažíme tento vztah vytvořit, nebo se kterými vedeme dialog v důsledku obav, které máme.

Řada vážených poslanců zcela správně zmínila význam Balkánu. Naznačila jsem ve svých prioritách, že je to neuvěřitelně důležitá oblast práce. V období směřujícím k volbám v Bosně je velmi důležité, abychom podpořili význam Evropské unie a zajistili, aby národní politici popsali svým lidem cestu, po které se hodlají vydat, aby si vybudovali užší vztahy s Evropou a aby se nakonec stali částí Evropy.

Souhlasím s důležitostí Valentina Inzka a práce, kterou vykonává v Úřadu vysokého představitele. On a já pracujeme společně a přemýšlíme o strategickém přístupu – opět pro budoucnost, která nás zavede dál než k volbám, tam, kde musíme být v zájmu zachování bezpečnosti v příštích měsících a letech. Přijímám připomínku o důležitosti stability: nejenže tam musí být, ale potřebujeme ji tam udržet. V regionu panuje znepokojení, je vnímán náš postup vpřed a příležitostně mívám pocit, že jsme se tak trochu zasekli v tom, co bychom potřebovali udělat následně. V tom musíme pokročit.

To platí, jak vyjádřila řada vážených poslanců, zejména v Kosovu, kde jsem se setkala s vládou. Vedla jsem rozhovory s vládou a zejména s předsedou vlády a zabývali jsme se tím, co s nimi budeme v budoucnu dělat. Pak je tu Srbsko, které velmi tvrdě prosazuje, aby se stalo součástí Evropské unie. Když jsem se setkala s prezidentem Tadičem a členy vlády, bylo také velmi jasné, že je to něco, co vidí jako svoji budoucnost, a také chápou otázky, které nás na této cestě znepokojují.

Pokud jde o rozpravu o Kubě, účastnila bych se jí. Jde prostě o to, že zde je rozpor. Je zde zasedání Rady předsedů za účelem projednání Evropské služby pro vnější činnost a já nemůžu být na dvou místech najednou. Tak rozhodl Evropský parlament, pokud jde o načasování. Já musím poslechnout a být na jednání přítomna. Myslím si však, že Kuba je důležitou otázkou, a nepochybují o tom, že se k tomuto tématu vrátíme.

Pokud jde o samostatné oddělení pro budování míru, moje odpověď je, že by mělo být ve všem, co děláme, a mě vždy zneklidňuje vyčleňování něčeho, jako kdyby to bylo nějak oddělené od veškeré naší práce. Pokud se podíváte na to, jak bude fungovat Evropská služba pro vnější činnost, je to jakoby zastřešující organizace, která jasně přijímá povinnosti podle Smlouvy, ale která je také vaším služebníkem a služebníkem Komise.

Takže když se bude Komise snažit jednat v záležitostech obchodu, změny klimatu, energetické bezpečnosti na celém světě, Evropská služba pro vnější činnost může být jejím nástrojem a zároveň může přímo spojit práci Komise s tím, co se děje v dané oblasti. Dovolím si tvrdit, že v tom všem jde o bezpečnější, stabilnější svět. Takže pro mě je to všechno o tom, jak zabudujeme myšlenku, že tam jsme, abychom podpořili úsilí s cílem zajistit nastolení a udržení míru.

K operaci Atalanta: Myslím, že učiněné poznámky jsou velmi pozitivní. Je to velmi důležitá mise, ale je to mise, která musí být napojen na všechno ostatní, co v tomto regionu děláme. Přijímám také poznámku, že musíme přemýšlet o rybolovu a strategii pro něj. To je vcelku samozřejmé.

K pracovním skupinám: myslím, že je velmi dobrý nápad, aby je Parlament měl. Myslím, že vysocí úředníci jsou s nimi v dané chvíli dobře propojeni a v tom je zapotřebí pokračovat.

K operačnímu velitelství: tady nejde o to, že jsem se změnila svůj postoj. V lednu jsem řekla, že jsem i nadále přesvědčena. Teď se touto otázkou zabýváme, protože jsem již ve funkci trochu déle a jsem více angažována v naší práci, pokud jde o naše mise v zahraničí, ať už v Kosovu, v Bosně, nebo v diskuzích o tom, co děláme v rámci operace Atalanta, nebo dokonce tom, co právě děláme na Haiti a tak dále.

Ve svém projevu jsem řekla, že se musíme zabývat tím, co je nezbytné, a pak se rozhodnout, jak toho nejlépe dosáhnout. Existují různé názory, ale jsem přesvědčena, že ty názory se sblíží kolem společného tématu, a právě to bychom měli dělat. Takže jde o to být tak, nebo onak přesvědčen, jak to uskutečníme.

K lidským právům: chci to popsat jako stříbrnou nit. Projekce našich hodnot a lidských práv je nezbytná pro všechno, co v Evropské unii a v širším světě děláme. Jde o to, jak zajistíme, že je to vlákno, které se vine přes veškerou naši činnost jako podpora práci, kterou vykonáváme po celém světě při prosazování hodnot

Evropské unie. Chci se velmi pozorně zabývat tím, jak to uděláme, aby to nebylo něco, co se stane jen jakýmsi přídatkem k dialogu. Stane se nedílnou součástí všeho, co děláme.

Souhlasím také se silným transatlantickým vztahem se Spojenými státy. Jsou naším silným partnerem v celé řadě věcí, zejména pokud jde o řešení krizí, a je velmi důležité, abychom na tom dál stavěli. Také se velmi snažím navázat na práci, kterou s USA vykonáváme například v oblasti rozvoje, zejména v Africe, kde je potenciál – jak se alespoň domnívám – udělat mnohem více, zcela jistě s ohledem na mé zkušenosti s programem pomoci na podporu obchodu ve funkci komisařky pro obchod.

Musíme také myslet na další velká partnerství. Hovořila jsem s brazilským ministrem zahraničních věcí o potenciálu opětovné spolupráce v oblasti rozvoje tam, kde nám úspory z rozsahu a schopnost spolupracovat umožní mnohem efektivněji uvolnit prostředky do některých částí světa, které je skutečně potřebují.

Souhlasím také s kybernetickými hrozbami. Jedná se o velmi důležitou otázku. Nyní je tady. Je to záležitost, kterou se budeme muset neustále zabývat, protože hrozby se nevyhnutelně neustále mění.

Ještě něco k Evropské službě pro vnější činnost. Geografické rozpětí Evropské unie musí být v Evropské službě pro vnější činnost zastoupeno. S tím plně souhlasím, ale než toho dosáhnou, zabere mi to nějakou dobu. Jednou z věcí, které jsem oznámila všem ministrům zahraničních věcí a kterou říkám i Parlamentu, je: odolejte prosím pokušení domnívat se, že proto, že první čtyři nebo pět funkcí, které obsadím, nebude z členského státu, které byste znali nejlépe, neznamená to, že další jmenování neučiním právě z těch členských států. Službu prostě musíme budovat krok za krokem. Nezapomínejte, jak vážení poslanci vědí, že v tuto chvíli vůbec neexistuje. Pro Evropskou službu pro vnější činnost nemám ani tým, ani pracovníky, protože dokud nebude dokončen jeho právní základ, nemáme nic. Jednoduše máme jen to, co jsme měli předtím, a snažíme se to nějakým ucelenějším způsobem složit dohromady.

Jmenovat budu na základě zásluh a ničeho jiného. Nejsou zde žádní oblíbenci. Je to podle zásluh. Chci ty nejbystřejší a nejlepší a to je vše, co jsem řekla členským státům i orgánům. Chci, aby delegace v daných oblastech působily jako záštita, která bude schopna podporovat práci Evropské unie ve všech jejích různých prvcích, jak je představována třetím zemím, jak se třetími zeměmi spolupracuje.

Je podstatné, aby to služba dělala. Jinak totiž skončíme znovu roztříštění. Otázkou je, jak to provést, a to je důvod, proč v současné době vedeme dialog s Radou a Komisí. Kdyby to bylo velmi jednoduché, byly bychom už hotovi. Musíme pouze zajistit, abychom to dělali správně a efektivně. V příštích několika týdnech to dopilujeme.

Pokud jde o zdroje, budu se zasazovat o flexibilitu. Budu obhajovat to, že pokud máte v určité zemi krizi nebo pokud si uvědomíte, že musíte být schopni přesouvat zdroje, měli bychom to řešit, ale řešit to v rámci parlamentní kontroly. A opět musíme přemýšlet o tom, jak to udělat tak, aby to fungovalo, a to nejen teď, ale i v budoucnosti.

Absolutně se musíme vyhnout duplicitě; jinak nezískáme nic než další byrokracii, což není to, co chceme udělat. Musíme zajistit, že se bude jednat o soudržnou službu, která bude dobře fungovat a bude pracovat jako jednotka v rámci Evropské unie, která bude podporovat jiné orgány a bude jimi podporována. A jak už jsem řekla, nesmíme zapomínat, že dosud neexistuje. Doufejme, že tuto práci zvládneme v několika příštích týdnech. Vzhledem k tomu, že mě Parlamentem podporuje, jsem si jistá, že tomu tak bude, takže jej můžeme uvést do chodu. Můžeme položit základní kameny, ale bude trvat nějakou dobu, než jej dostavíme, a to je natolik důležité, že doufám, že tomu všichni vážení poslanci rozumějí.

Pár bodů na závěr. K summitům: máme spoustu různých summitů. Otázka, kterou bychom měli mít vždy na paměti, je jejich hodnota a význam. Nemohu jezdit na všechny. Je jich jednoduše příliš mnoho. Zúčastním se některých z nich. Byli jsme dobře zastoupeni na summitu v Maroku, protože tam byli oba předsedové. Jsem upřímně přesvědčená, že v případě, že jsou přítomni předsedové Rady a Komise, musíme začít tvrdit, že EU má na summitu silné zastoupení. Není vždy nezbytné, abych tam byla i já, a oni by s tím souhlasili.

Závěrem, vážení poslanci hovořili o vztazích se zeměmi, jako je Japonsko, se zeměmi pro nás důležitými ve strategickém partnerství, jako je Rusko, o významu a hodnotě Blízkého východu, po kterém budu od neděle cestovat, a o významu a hodnotě Kvartetu, protože budu cestovat po Blízkém východě. Myslím, že navštívím pět zemí, a pak skončím v Moskvě na setkání Kvartetu, kde budeme diskutovat a debatovat, o tom, co budeme dělat dál.

Nakonec, vážení poslanci, děkuji vám, že jste si všimli, že stojím na straně Rady a že zde není žádná Komise. Budu měnit strany. Dokud zde nebude nějaké křeslo uprostřed, budu se pohybovat mezi. Bude na vaší zodpovědnosti nezapomenout, na které straně bych měla být, když sem vstoupím.

A na závěr mohu ještě jednou velice poděkovat panu Albertinimu a panu Danjeanovi za skvělé zprávy, které mi poskytly příležitost zde dnes přednést své názory.

(Potlesk)

Gabriele Albertini, *zpravodaj*. – (IT) Děkuji svým kolegům poslancům, jichž zde tolik promluvílo, a to zejména těm, kteří schválili klíčové části zprávy, pochválili a podpořili její obsah, ale i těm, kteří vyjádřili kritiku a kteří tak učinili především v touze překonat bohužel tragické případy, kdy byla použita síla, a snít o světě plném míru. Velký řecký filozof Platón řekl, že konec války spatří pouze mrtví. Nicméně i přes naše odmítnutí podřídít se této filozofii a naše pokusy zabránit tomu, aby se to dělo, nás realita nutí k použití síly i na mírových misích.

Blahopřeji vysoké představitelce / místopředsedkyni paní Ashtonové, a děkuji jí, že se zmínila o mé zprávě: především se mi líbil jeden aspekt jejího přístupu, a to jeho dvojí povaha, způsob, kterým se snaží najít součinnost mezi úkoly Rady a Komise. Její výslovné fyzické umístění, které bude střídavě zde v Radě a v Komisi, dokládá její touhu zastávat dvě úlohy.

Jako Parlament jsem přesvědčen, že tento synergický závazek musíme podporovat a propagovat. Evropská komise sleduje politiku rozvoje, sousedství a stability a podpory lidských práv a demokracie; Rada se zavazuje k mírovým misím a misím, jež mají za cíl zavádění právního státu. Tento soubor témat musí najít svůj konečný výraz v evropské zahraniční diplomatické službě, která musí být efektivní, účinná a vybavená potřebnými schopnostmi a zdroji, aby mohla plnit svou úlohu tak, jak by měla, a na dosažení tohoto cíle budeme tvrdě pracovat.

Děkuji také vysoké představitelce – a o této otázce budeme dále diskutovat 23. dubna – za souhlas s účastí na slyšení Výboru pro zahraniční věci na téma vnější služby, o které budeme mít možnost diskutovat do větší hloubky. Dnešek je počátkem naší spolupráce, určitě ne jejím koncem.

Arnaud Danjean, *zpravodaj*. – (FR) Pane předsedající, paní baronko Ashtonová, dámy a pánové, děkuji vám za všechny projevy, které opět pomohly obohatit rozpravu, obohatit tuto zprávu.

Chtěl bych ujistit ty, kteří vyjádřili své pochybnosti, a občas i svá podezření, že by tato zpráva mohla otevřít dveře k většímu soutěžení, zejména s NATO, a dokonce i k izolaci. Tak tomu v žádném případě není, tomu já absolutně nevěřím a rád bych dodal, že nic takového není uvedeno ani ve Smlouvě, právě naopak. Můžete věřit francouzskému poslanci Evropského parlamentu, který neúnavně bojoval, aby byla jeho země znovu začleněna do integrované struktury NATO.

Když mluvíme o strategické autonomii, jakou myšlenku tu rozvíjíme, jakou politiku již 10 let vyvíjíme? Odpovědí je schopnost Evropské unie zasáhnout prostřednictvím civilních a vojenských misí v oblastech, kde jiné organizace, včetně NATO, nemohou. NATO nemohlo zasáhnout a ukončit konflikt v Gruzii, neboť tam není přítomno OSN či OBSE. V oblasti Afrického rohu nezasáhlo NATO dříve, než jsme to dělali my, abychom zastavili události ohrožující naše bezpečnostní zájmy.

Strategická autonomie rovněž znamená schopnost zasáhnout celou řadu nástrojů, které vlastníme jen my: civilními a vojenskými nástroji, právními nástroji, finančními nástroji, rozvojovými nástroji. Evropská unie má pro rozvoj tohoto globálního přístupu v krizových oblastech ty nejlepší předpoklady.

Naše strategická autonomie rovněž odkazuje na naši schopnost v případě potřeby nezasahovat, a to buď v jednostranných vojenských operacích, nebo – a to bylo zdůrazněno v projevech několika rakouských poslanců – protože mezi sebou máme neutrální země a protože respektujeme jejich status.

To je to, co se rozumí pod pojmem evropské obrany a bezpečnosti. To je to, co se skrývá pod pojmem strategická autonomie, kterou prostřednictvím této politiky rozvíjíme. Na původ této evropské bezpečnostní a obranné politiky nikdy nezapomínejte. Vznikla z tragického, krvavého selhání: na Balkáně v devadesátých letech minulého století, kdy se Evropská unie nedokázala vyrovnat s velkou bezpečnostní výzvou na vlastním kontinentu. Na to nezapomínejme. Naši evropští občané nezapomněli a neodpustili by nám, pokud bychom opustili ambice usilovat o to, aby Evropa hrála roli na mezinárodní scéně.

(Potlesk)

Předsedající. – Tímto končí doba vyhrazená pro tento bod programu. Rozprava je ukončena. Na ukončení rozpravy jsem obdržel šest návrhů usnesení⁽¹⁾, které byly předloženy v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

Hlasování se uskuteční dnes.

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Chtěla bych především poblahopřát panu Albertinimu k vypracování této zprávy. Jsem ráda, že pozměňovací návrhy, které jsem navrhla, byly přijaty. Minulý týden oznámila Evropská komise poskytnutí finančních prostředků pro 43 velkých projektů v oblasti energetiky, včetně čtyř s účastí Rumunska. V budoucnu musí Komise náležitě docenit význam panevropského ropovodu Constanța-Terst, jakož i rozvoje vztahů se zeměmi Východního partnerství. Musí být rovněž zvýšeno úsilí při realizaci projektů v rámci černomořské synergie s cílem zajistit účinnější spolupráci v této oblasti. Moldavská republika může jak ve Východním partnerství, tak v černomořské synergii sehrát důležitou roli. Evropská unie musí na vztahy s touto zemí zaměřit zvláštní pozornost a podporovat ji na její cestě k přistoupení k EU. EU se musí výrazněji zapojit při urovnávání nevyřešených konfliktů v oblasti Černého moře, včetně konfliktu v Podněstří. Prioritou zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie musí být rozvoj transatlantického partnerství. Vztahy se Spojenými státy jsou mimořádně důležité a pomáhají upevnit globální bezpečnost a stabilitu. Umístění části amerického protiraketového systému na území Rumunska je důkazem důvěry vkládané v mou zemi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Je politováníhodné, že proces mnohostranného odzbrojení byl přerušen a že se už několik let nenašla žádná politická vůle v něm pokračovat. Z tohoto důvodu má nadcházející hodnotící konference svolaná na rok 2010 mezi stranami Smlouvy o nešíření jaderných zbraní mimořádný význam.

Jak se uvádí v návrh usnesení, jež jsme podepsali, jsme hluboce znepokojeni nebezpečím, které představuje nový závod v jaderném zbrojení. Okamžité zastavení vývoje, výroby a skladování jaderných zbraní je tudíž nezbytné.

Je nutné, aby USA ukončily vývoj nových generací taktických jaderných zbraní a přesunuly se zcela opačným směrem a podepsaly a ratifikovaly Smlouvu o všeobecném zákazu jaderných zkoušek.

Usilujeme rovněž o mírové řešení sporu o íránském jaderném programu a vyzýváme k zahájení jednání, přičemž znovu opakujeme náš odpor k jakékoli vojenské akci nebo hrozbě použitím síly. Stejně tak varujeme, že jakákoli vojenská akce by mohla vést k ještě hlubší krizi v tomto regionu.

Edit Herczog (S&D), písemně. – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, v dubnu-květnu 2010 se bude konat konference o přezkumu Smlouvy o nešíření jaderných zbraní. Je důležité, aby členské státy Evropské unie na tomto setkání předložily jednotné stanovisko a aby znovu potvrdily všechny tři pilíře smlouvy: nešíření jaderných zbraní, odzbrojení a spolupráci v oblasti civilního využití jaderné energie. Členské státy musí vyjádřit svůj závazek ukončit obchod s jadernými zbraněmi, postupně snížit stávající zásoby jaderných zbraní a přísně sledovat výrobu materiálů potřebných k výrobě jaderných zbraní a držení materiálu potřebného k jejich výrobě. Členské státy musí převzít vedoucí úlohu při uplatňování usnesení 1887 Rady bezpečnosti OSN, která byla přijata na podzim roku 2009 (24. září). Členské státy musí ve smyslu tohoto usnesení klást velký důraz na vypracování komplexní mezinárodní dohody upravující odstranění jaderných zbraní pod přísným mezinárodním dohledem. Kromě toho musí ve výše uvedených oblastech usilovat o zavedení dvou konkrétních opatření s cílem jít zbytku světa příkladem. Členské státy EU musí podporovat komplexní Smlouvu o všeobecném zákazu jaderných zkoušek a obnovení dohody START mezi Spojenými státy a Ruskem. EU musí považovat snahy týkající se jaderných paliv za svoji prioritní oblast a musí se zaměřit na harmonizaci, zpřísnění a zavedení transparentních pravidel jejich skladování, dopravy a obchodu s nimi.

Filip Kaczmarek (PPE), písemně. – (PL) Dámy a pánové, musím říci, že mám podezření, že výroční zpráva o společné zahraniční a bezpečnostní politice za rok 2008 nevzbudí takové emoce jako naše rozprava na toto téma v příštím roce. Doufám totiž, že za rok již budeme vědět, jak Evropská služba pro vnější činnost vlastně vypadá, a tato nová služba na oplátku bude mít obrovský vliv na vývoj evropské zahraniční politiky.

Evropská unie má ambice být světovým hráčem. To je správné, ale nebude snadné tyto ambice naplnit. Máme před sebou ještě hodně tvrdé práce. Evropské orgány musí dojít ke shodě v otázce ESVČ. To nebude snadné,

⁽¹⁾ viz zápis.

ale bez toho nebudeme schopni zahraniční politiku zlepšit. Měli bychom se vrátit zpět k základním hodnotám Evropské unie a použít je jako základ, na kterém naši zahraniční politiku vystavíme.

Musíme vždy myslet na solidaritu, rovnost, jednotné normy a lidská a občanská práva. Musíme myslet na udržení vnitřní rovnováhy a na to, že bychom měli hájit ty zájmy všech členských států EU, které se vzájemně nevylučují. Klíčovou záležitostí je zcela jistě potřeba zlepšit koordinaci mezi orgány Společenství a členskými státy. Jednotlivé národní zájmy by neměly být v rozporu s naší soudržností a naším společenstvím. Paradoxně, dokonce i ty země, které chtějí být vnímány jako hnací síla evropské integrace, často jednájí proti společným zájmům Unie. Pojďme to změnit.

Kristiina Ojuland (ALDE), písemně. – (ET) Pane předsedající, někteří předchozí řečníci poukázali na problémy týkající se složení Evropské služby pro vnější činnost, která začala pracovat po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Považuji za nesmírně důležité dodržovat při vytváření ESVČ zásadu geografické rovnosti a stejně jako u jiných institucí Evropské unie realizovat pozitivní diskriminaci ve vztahu k zástupcům z nových členských států, jež se odráží v přechodném období a umožňuje urychlit vývoj jejich kariéry. Zástupcům z nových členských států chybí nezbytná desítky let trvající praxe v orgánech Evropské unie, která je nezbytným předpokladem pro zaplňování nejvyšších úřadů. Bylo by nespravedlivé, pokud by všechny nejvýznamnější pozice byly obsazeny úředníky ze starých členských států a pokud by úředníci z nových členských států museli stát po mnoho let na okraji. To by samozřejmě bylo plýtvání zdroji, protože například zástupci z Malty by mohli mít mnohem více know-how ve vztahu k zemím severní Afriky, zástupci Kypru, pokud jde o Blízký východ, Bulharska, pokud jde o Turecko, Polska, pokud jde o Bělorusko a Ukrajinu, pobaltských států, pokud jde o Rusko, a tak dále. Doufám, že Evropská unie neučiní chybu v tom, aby tvář ESVČ tvořily pouze staré členské státy, a doufám, že místo toho nalezne optimální řešení, které uspokojí všechny členské státy.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Situace ve světě vytváří pro zahraniční politiku EU nové výzvy a vyžaduje širší pochopení bezpečnostních problémů. Vznikly nové mocnosti a stále aktivněji se zapojují do globální politiky v různých oblastech. Je tudíž zapotřebí dialogu na světové úrovni a vytvoření nových zásad pro spolupráci a rozdělení úloh. Musíme doplnit obrovskou roli, kterou ve světové bezpečnosti hrají NATO a USA, a to zřízením speciálních mobilních jednotek, které budou součástí EU a budou schopny řešit všechny druhy přírodních pohrom a katastrof. Unie bude vnímána nejen jako instituce, která bojuje za demokracii a lidská práva, ale také jako instituce, která přijde lidem na pomoc v době nesnází. Nebezpečí dalších hrozeb jednoznačně roste, a tak se energetická a potravinová bezpečnost stávají postupně důležitými. Myslím, že je nutné vyvinout novou koncepci, pokud jde o fungování vnější služby EU, v níž budou definovány oblasti činnosti Společenství a zásady zřízení služby a také zásady pro rozdělení úloh a spolupráci s diplomatickými službami členských států, aby bylo jasné, jakou úlohu zde jednotlivé orgány EU zastávají. Pokud nebude rozdělení rolí a pravomocí určeno hned na začátku, může to být příčinou nedorozumění mezi různými orgány a vůdci v Evropské unii, stejně jako mezi EU a členskými státy. První zkušenosti s funkcí vysoké představitelky pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a obecné očekávání, že by měla být aktivní a přítomná na různých místech, vyžadují, abychom zvážili jmenování zástupců nebo v oblastech její práce ve větší míře angažovali ostatní komisaře, když už jich máme tolik.

Traian Ungureanu (PPE), písemně. – (RO) Vítám zprávu poslance Albertiniho nastiňující hlavní aspekty společné zahraniční a bezpečnostní politiky, a to zejména body týkající se rozvoje Východního partnerství a evropské politiky v oblasti Černého moře. Východní partnerství a parlamentní shromáždění EURONEST poskytují vhodný rámec pro přiblížení východních sousedů EU evropským standardům i pro ujasnění vyhlídek některých států, jako je například Moldavská republika, na vstup do EU. Chtěl bych zejména zdůraznit důležitost rychlé, konkrétní pomoci, která by měla být poskytnuta proevropské vládě Moldavské republiky. V tomto ohledu je třeba urychlit dvě evropská opatření: postup přidělování makrofinanční pomoci Evropské unie a zrušení vízové povinnosti pro cesty občanů Moldavské republiky do EU. V oblasti Černého moře je nezbytné pokračovat v naplňování evropského cíle zaručit energetickou bezpečnost EU. Podporuji odstavec 21 zprávy, který vyzývá EU, aby v plném rozsahu a co nejrychleji realizovala projekt Nabucco. Další problém nadnesený při této rozpravě, který je stejně důležitý, je odpovídající posouzení vývoje amerického projektu protiraketové obrany a jeho významu pro evropskou bezpečnost. Účast Rumunska v tomto projektu ukazuje, že se Rumunsko stalo jasným evropským dodavatelem bezpečnosti a je plně schopno dostát svým bezpečnostním závazkům vůči spojencům.

Janusz Zemke Władysław (S&D), písemně. – (PL) Rád bych učinil několik poznámek na téma evropské bezpečnostní strategie a společné bezpečnostní a obranné politiky.

V návrhu usnesení Evropského parlamentu byly správně definovány hlavní hrozby a výzvy, kterým Evropa čelí. Problém je, že nejsme schopni na ně dostatečně reagovat, alespoň ne vždy dostatečně rychle. Existují tři hlavní slabiny, a kdybychom je dokázali překonat, radikálně bychom zvýšili účinnost společné bezpečnostní a obranné politiky. První slabinou je nedostatek odhodlání všech členských států EU mít společnou politiku, a nikoli jen slovní prohlášení o její nezbytnosti. Zadruhé – slabá koordinace práce mnoha evropských institucí. Na úrovni Evropské unie ještě stále neexistuje žádné centrum pro reakce na kritické situace. Zatřetí a konečně, vojenský a civilní potenciál, který je opravdu k dispozici Evropské unii, a nejen k dispozici jednotlivým členským státům, je příliš malý.

Problémy například s leteckou dopravou jsou nyní příslovečné, a to má pro rychlou reakci v krizových situacích zásadní význam. Společnou bezpečnostní a obrannou politiku by zefektivnil pouze pokrok v těchto třech oblastech. .

(Zasedání bylo při čekání na hlasování na několik okamžiků přerušeno)

PŘEDSEDAJÍCÍ: McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

7. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

Robert Atkins (ECR). – Pane předsedající, mám procesní námitku. Myslím, že kdybyste zahájil první hlasování v 12:00, ostatní by si sedli a zapojili se; nemusel jste čekat, až se posadí a zapojí, abyste hlasování zahájil.

(Potlesk)

Předsedající. – Jsem velmi ohleduplný.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – *(IT)* Pane předsedající, omlouvám se za přerušení, ale jakožto poslanec Evropského parlamentu zvolený za Itálii považuji za svoji povinnost poslat zdvořilý a uctivý pozdrav prezidentovi své země, Giorgiovi Napolitanovi, strážci italských ústavních hodnot a národní jednoty.

V této sněmovně by se mělo o italském prezidentovi hovořit jedině s respektem a úctou.

(Potlesk)

Předsedající. – Přístupme nyní k hlasování.

7.1. Roční účetní závěrky některých forem společností, pokud jde o mikrosubyjekty (A7-0011/2010, Klaus-Heiner Lehne) (hlasování)

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedající, byl bych rád, kdyby si sněmovna povšimla přítomnosti Noama Šalita na galerii. Je to otec rotného Gilada Šalita, občana Izraele a EU, kterého již více než tři roky Hamás krutě drží v samovazbě. Všichni v této sněmovně doufáme, že Noamova kampaň za jeho syna bude úspěšná a ten bude brzy propuštěn.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám, pane Tannocku.

7.2. EU 2020 – Opatření v návaznosti na neformální zasedání Evropské rady dne 11. února 2010 (B7-0150/2010) (hlasování)

7.3. Provádění doporučení obsažených v Goldstonově zprávě o Izraeli a Palestině (B7-0135/2010) (hlasování)

7.4. Situace občanské společnosti a národnostních menšin v Bělorusku (B7-0134/2010) (hlasování)

7.5. Daně z finančních transakcí (hlasování)

7.6. Jednotná oblast pro platby v eurech (hlasování)

7.7. Obchodní dohoda o boji proti padělání (ACTA) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 1:

Tokia Saïfi, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, přečtu ústní pozměňovací návrh: „vyzývá Komisi, aby pokračovala v jednáních o dohodě ACTA a omezila je na stávající evropský systém prosazování práv duševního vlastnictví v boji proti padělání“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

7.8. Nařízení o uplatňování systému všeobecných celních preferencí (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 4:

Yannick Jadot, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, rád bych podal ústní pozměňovací návrh k tomuto pozměňovacímu návrhu; vypustil bych dvě části pozměňovacího návrhu, a sice slova „kolumbijskou armádou“ a „Kolumbie“.

Pozměňovací návrh tedy zní takto: „domnívá se, že znepokojivá zpráva, která se týká zabití odborářů v Kolumbii, a rovněž nedávno obdržené zprávy, jež nyní potvrdil kolumbijský státní zástupce, že v oblasti La Macarena byly nalezeny masové hroby s těly tisíců osob zabitých v nedávných letech, jsou dostatečnými důkazy pro to, aby v souladu s nařízením mohla Komise zahájit vyšetřování“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat. Pozměňovací návrh 4 v pozměněném znění byl zamítnut)

7.9. Výroční zpráva o SZBP za rok 2008 (A7-0023/2010, Gabriele Albertini) (hlasování)

– Před hlasováním:

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Pane předsedající, tato zpráva se zabývá společnou zahraniční a bezpečnostní politikou z roku 2008. Nezmiňuje se však o tom, co se stalo 10. března 2008, kdy Tibeťané zahájili mírumilovný protest proti potlačování jejich kultury a náboženství. Dnes zde máme hosta z Tibetu, paní Namdrol Lhamovou, řeholnici, která byla 12 let vězněna ve věznici Drapchi, protože se účastnila mírumilovné demonstrace a poté nahrála ve vězení písně. Měli bychom vzdát hold jí i dalším statečným Tibeťanům, kteří žijí pod okupací.

Nedávno jsem se setkala s dalajlamou a dospěli jsme k závěru, že je naléhavě třeba nezávisle vyšetřit, co se stalo při povstání v Lhase 10. března 2008 a přibližně v těchto dnech, neboť pokud nedojde k žádnému takovému vyšetřování, Čína bude dále obviňovat tibetskou exilovou vládu a dalajlamu z podněcování k tomuto povstání a z jeho násilných následků.

Podle tibetské exilové vlády zemřelo přinejmenším 220 Tibeťanů, mnoho z nich v důsledku náhodné střelby policistů, špatného zacházení nebo mučení ve vězení. Mnoho dalších je nezvěstných.

(Vytrvalý potlesk)

Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 1:

Adrian Severin, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, předkládáme pozměňovací návrh.

Normálně by naše skupina hlasovala proti, ale abychom mohli hlasovat pro, chtěli bychom vypustit tato slova: „které by znamenalo konec izraelské blokády.“

To proto, že izraelská blokáda je příliš komplikovaná otázka a já věřím, že neexistuje žádné jasné spojení mezi předcházejícími řádky a těmito slovy. Pokud bychom mohli odstranit tato slova, myslím, že bychom mohli souhlasit se zbytkem pozměňovacího návrhu a mohli bychom hlasovat pro. Je to malá změna, ale umožnila by nám hlasovat pro.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat. Pozměňovací návrh v pozměněném znění byl zamítnut)

7.10. Uplatňování evropské strategie v oblasti bezpečnosti a společné bezpečnostní a obranné politiky (A7-0026/2010, Arnaud Danjean) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 5:

Reinhard Bütikofer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, rád bych navrhl hlasování o pozměňovacím návrhu k tomuto návrhu, který teď přečtu:

„vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, Radu a členské státy, aby překonaly nerovnováhu mezi civilními a vojenskými kapacitami plánování“; zbytek by byl vypuštěn, neboť ten již byl zahrnut do textu.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 34:

Hannes Swoboda, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, kolegové předložili pozměňovací návrh, se kterým bychom mohli souhlasit, pokud by byl spojen s původním pozměňovacím návrhem. Chápu, že kolegové zastávají stejně jako my názor, že naše strategická rozhodnutí by neměla záviset na Rusku, ale na druhou stranu je Rusko významný partner.

Budou-li kolegové souhlasit s tím, že k jejich pozměňovacímu návrhu přidáme „včetně Ruska“ – Rusko je jeden z členů kontinentálního dialogu –, mohli bychom souhlasit a hlasovat pro tento pozměňovací návrh.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

7.11. Smlouva o nešíření jaderných zbraní (hlasování)

8. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Pane předsedající, rád bych oznámil, že podporuji toto rozhodnutí, ačkoli má karta zpočátku nefungovala, a proto chci toto oznámit. Nyní k projednávané věci, dámy a pánové, k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o změně výročních účetních povinností mikrosubjektů. Tento projekt vyvolal bouřlivou debatu na téměř všech úrovních jak v Evropské unii, tak v institucích členských států. Jsem přesvědčen, že musíme připravit společná pravidla Evropské unie. Rád bych však zdůraznil, že omezením administrativních překážek pro mikrosubjekty nesmíme narušit podmínky pro spravedlivou soutěž ani na vnitřních trzích členských států, ani na trhu Evropské unie. Domnívám se, že pro mikrosubjekty by měla být vytvořena jednoduchá daň, která již v některých státech existuje. Pokud by mohla být vypočítávána, byla by vypočítávána na základě počtu zaměstnanců, obratu nebo území, v závislosti na druhu podnikání. V důsledku toho by tyto společnosti již nebyly sváděny k tomu, aby se zapojovaly do nezákonných činností.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, možností osvobodit mikrosubjekty od povinnosti sestavovat roční účetní závěrky se Evropský parlament vyslovil jasně ve prospěch odstranění přebujelé byrokracie. V celé Evropské unii tím ušetříme přibližně 6,3 miliard EUR, takže vytváříme hmatatelnou pobídku růstu v malém a středním podnikatelském sektoru Evropy. Protože členské státy mohou o této výjimce z povinnosti sestavovat roční účetní závěrky samostatně rozhodovat, předpokládám, že většina států, zejména Německo, této možnosti využije. Tato úprava nejenže umožní dotyčným podnikům ušetřit čas a náklady ve výši okolo 2 000 EUR pro každou společnost, ale je to i velmi dobrý příklad toho, že Evropa je k občanům přátelštější,

než si mnozí lidé myslí. Bylo by hezké, kdyby byl tento příklad v této sněmovně následován mnoha dalšími příklady.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Lehneho usnesení jsem nepodpořil. Mrzí mne to, protože se týká mikropodniků, jež jsou páteří ekonomiky, ale především se domnívám, že toto usnesení ve svém současném znění vytvořilo konkurenční rozdíly mezi podniky z různých států, což nechceme, zejména v době krize. Vedení účetnictví je ve skutečnosti účinné a nezbytné z toho důvodu, že umožňuje podnikům soutěžit na trhu a též získávat bankovní úvěry, neboť kvalita řízení je měřena stejným způsobem na základě účetnictví i pro mikropodniky.

Domnívám se, že místo pomáhání mikropodnikům získat pobídky bychom měli pracovat na snížení daní, umožnit mladým podnikatelům a rodinným podnikům být skutečně konkurenceschopným na trhu a v zásadě jim umožnit získat úvěr od institucí, které se doposud, jak vidím, zaměřovaly především na velké podniky.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, jsem rád, že mohu podpořit Lehneho zprávu, která mikropodnikům pomůže ke snížení administrativní zátěže.

Jedna z věcí, které se objevují stále znovu, když hovoříme o drobném podnikání, je otázka přílišné regulace a byrokracie a toho, že je podnikání dušeno záplavou papírování. Ti, kteří říkají, že je rozumné, aby mikropodniky nebyly podrobeny stejným pravidlům a omezením jako velké podniky, mají silný argument.

Rozhodnutí, které jsme dnes přijali, je citlivé a jedná se o opodstatněnou odpověď na obavy týkající se boje malých podniků v Evropě. Většinou v této sněmovně navrhujeme novou legislativu, ale dnes jsme část legislativy upravili. Vytvoří to lepší podnikatelské prostředí a zvýší to konkurenceschopnost malých podniků; stálo za to udělat to.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych za tuto zprávu panu Lehnemu poděkoval. Evropská unie zblízka sleduje svět byznysu, což dnes prokázala, a zejména má skupina, skupina Evropská strana lidová (Křesťanští demokraté) vždy měla podporu malého a středního podnikání mezi svými prioritami. Z těchto důvodů si myslím, že krok, který jsme podnikli a který je zaměřen na snížení byrokracie a snížení nákladů mikropodniků, je velmi příhodný. Toto opatření představuje konkrétní pomoc pro malé podniky v těžké době.

A konečně souhlasím s pružností tohoto opatření, které členskými státy umožňuje přijmout směrnici v nejvhodnější dobu. Účelem je zabránit jakémukoli porušení zákona, k němuž by mohlo dojít při náhlém a přílišném omezení kontroly.

Návrh usnesení RC-B7-0151/2010

Philippe Lamberts, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, myslím si, že hlasování, kterého jsme se účastnili, je pozoruhodné ve dvou ohledech. Zaprvé proto, že se tři velké skupiny rozhodly vydat společné usnesení, které předložily šest minut před vypršením lhůty, čímž zabránili ostatním skupinám v podání jakýchkoli pozměňovacích návrhů k němu. Tento uzavřený postoj je nehodný této sněmovny.

Zadruhé, kdyby jen ten text byl napsaný tak, aby dával smysl! V době, kdy Komise, která se sestává ze stejných politických rodin, je schopna přijít s pěti cíli a šesti politikami k podpoře těchto cílů, tato sněmovna přichází s usnesením, které neříká vůbec nic a podporují jej tři velké politické rodiny.

Domnívám se, že toto usnesení zesměšňuje tuto sněmovnu, která při tak významné diskusi, jako je Evropa 2020, není schopná ničeho jiného než konstatování zjevného.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Jak je dobře známo, skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu byla mezi prvními, kteří volali po konkrétnějším přístupu ke strategii hospodářského růstu. Právě proto bych ráda uvítala změny, které strategie Evropa 2020 z tohoto hlediska zavádí.

Cítím však, že v určitých ohledech nedospěl pokrok dostatečně daleko. Proto bych ráda upozornila na skutečnost, že strategie 2020 nevysvětluje, jaký bude vztah mezi ní a politikou soudržnosti. Domnívám se, pane předsedající, že politika soudržnosti jako finanční nástroj především pro regionální rozvoj musí zůstat zaměřená na regiony.

Dále návrh Komise zadává Radě a členským státům jako hlavní úkol provádění a řízení politik, které vyplývají ze strategie. Přehlíží však důležitou roli, kterou hrají orgány místní správy při dosahování konkrétních výsledků na regionální a místní úrovni.

Domnívám se, že úspěch této strategie bude záviset především na tom, jak bude prováděna na vnitrostátní, místní a regionální úrovni.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Hlavy států a vlád přijaly na neformálním zasedání Evropské rady, které se konalo 11. února, prohlášení na podporu snah Řecka o nápravu jeho ekonomické a finanční situace. Dále se v návaznosti na Lisabonskou strategii jednalo o tom, jaká bude Evropská unie v roce 2020.

Domnívám se, že tato volba je volbou solidarity, protože s výhledem na Evropu 2020 se musí dbát na stanovené priority mnohem důsledněji, což však umožní, aby bylo využito konkrétních vlastností každého regionu a aby byly vyřešeny problémy, kterým čelí každý z nich.

Hospodářská konkurenceschopnost musí stále růst, aby byla vytvářena nová pracovní místa, přičemž je potřeba investic do různých oblastí, včetně vzdělání a vědy. Pevně věřím, že problémy, které jsou vlastní každému regionu a každému členskému státu Evropské unie, budou patřičně analyzovány a vyřešeny na základě zásady solidarity tak, abychom mohli dosáhnout cílů, které si pro rok 2020 vytýčíme.

Investice do vzdělání musí být podepřeny existencí infrastruktury, která podpoří praktické uplatnění znalostí, sociální soudržnost a celkový růst hospodářské konkurenceschopnosti Evropy.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, ze závěrů Rady, z diskuse, která následovala v Parlamentu v Bruselu, a z postoje, který následně zaujal příslušný komisař a hlavy několika členských států, je jasné, že v době krize, kdy několik členských států čelí vážným ekonomickým problémům, potřebujeme – mimo jiné a v rámci existující měnové unie – evropskou solidaritu a nové politiky, které by se zabývaly spekulativními útoky proti některým členským státům.

Postoje zaujaté v této době v souvislosti s vytvořením evropských institucí a struktur, které by se zabývaly takovými problémy, jako např. Evropský měnový fond, jsou velmi důležité. Hodně od Rady v následujících dnech očekáváme a očekáváme i účinné kroky, které se zaměří na problémy v tomto kritickém období.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Dámy a pánové, rád bych hovořil o strategii EU 2020. V zásadě podporujeme každou iniciativu, která zlepší situaci v Evropské unii, ale to neznamená, že není prostor pro kritiku a zlepšení. Podle mého názoru to lze říci i o strategii EU 2020. Ať chceme nebo ne, musíme odstranit hranice mezi hospodářskými pravidly národních států. Samozřejmě nehovořím o oblastech, jako je kultura, tradice či národní dědictví. Přesto však musíme zdůraznit, že z hospodářského hlediska je trh Evropské unie společným trhem. V opačném případě by to bylo stejné, jako kdyby jeden stát začal uplatňovat rozdílné podmínky v různých regionech. Proto musí být bez ohledu na to, jak moc budou velké a malé členské státy EU vzdorovat, v Evropské unii určeno konečné datum pro zavedení společných hospodářských podmínek. Rovněž vítám zájem o rozvoj špičkových technologií, znalostní ekonomiky a vědy. Musíme však uznat, že každý...

Předsedající. – Omlouvám se, ale myslím, že jsme slyšeli dost. Děkuji vám, pane Uspaskichi. Musím vás přerušit.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě, protože strategie Evropa 2020 jde po stejné neúspěšné neoliberální cestě jako Lisabonská strategie, která zvětšila regionální a sociální nerovnosti, zvýšila bídu a nezaměstnanost a byla hlavní příčinou krize v Evropské unii. Proto potřebujeme radikální změnu rámce, v němž jsou prováděny ekonomické a sociální politiky tak, aby se věnovaly plné zaměstnanosti a silnějším sociálním právům.

Když krize vypukla, vedoucí představitelé Evropské unie strčili na neformálním summitu hlavy do písku a nechali každý členský stát, aby si vyřešil své problémy sám, a teď chtějí monitorovat veřejné schodky. Jednali s Řeckem jako s černou ovcí a teď chtějí, aby byla přijata tvrdá opatření, která budou ke škodě dělníků v Řecku a dalších zemích.

Asociální a protirůstový Pakt o stabilitě proto musí být nahrazen paktem rozvoje a expanze, jak byl popsán v návrhu Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Evropská unie bezpochyby potřebuje novou strategii, která pomůže a umožní vytvořit naši odpověď na ekonomickou a finanční krizi. Významným prvkem strategie by mělo být posílení

volného pohybu osob, a to všech skupin: dělníků, podnikatelů, vědců, studentů, ba i důchodců, což je obsaženo v našem usnesení. Dobré je rovněž kladení většího důrazu na podporu malých a středních podniků. Bez rozvoje takových firem nebude zlepšení situace v Unii možné.

Někteří se domnívají, že strategie hovoří příliš málo o politice soudržnosti. Nevím, zda tomu tak je, protože ve skutečnosti je v ní část o stěžejním významu politiky soudržnosti pro budoucnost Unie. Vím však, že nebude-li uplatněna, situaci nezlepší žádná strategie.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pane předsedající, nastal čas, abychom politicky vyrostli. Krize ukázala, že je potřeba větší koordinace a vedení ze strany významných a autoritativních orgánů Společenství, že je potřeba více zdrojů pro projekty infrastruktury a většího zaměření na skutečnou podporu malých a středních podniků.

Musíme zorganizovat velké úsilí o úplné uskutečnění vnitřního trhu a naléhavě se potřebujeme pokusit o společnou fiskální politiku. V minulosti mnozí předstírali, že nevidí praktiky, kdy americké banky dávaly levné úvěry a odvolávaly se na zbytečné formality, a to i uvnitř Unie. Je čas pro odpovědnost a odvalu. Usnesení, pro které jsme já a má skupina hlasovali, obsahuje některé z těchto věcí, ale myslím si, že předseda Barroso, Rada a Parlament by měli být odvážnější.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Nová strategie EU je vlastně mladším bratrem Lisabonské strategie. Pokud si vezme příklad ze svého staršího bratra, neodmaturuje ani nezíská kvalifikaci.

V době, kdy vedoucí představitelé Evropské unie hovořili o potřebě přijetí Lisabonské strategie, členské státy omezovaly volný pohyb pracovníků a služeb. Nová strategie je samozřejmě o trochu lepší než verze z doby před několika měsíci, kde se o soudržnosti nehovořilo vůbec. Je teď však spíše seznamem přání. Strategii prověříme v sedmiletém rozpočtu Evropské unie od roku 2014. Doufám, že to bude strategie, která nepřispěje k nadvládě států staré Unie nad novou Evropskou unií.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Hlasoval jsem proti strategii Evropa 2020. Hlasoval jsem proti, protože jasně vyznává víru v neoliberální hospodářskou politiku. Jasně říká, že odsuzuje ochranářskou hospodářskou politiku, jinými slovy to, aby stát hrál roli v ekonomice. Přesto finanční a hospodářská krize ukázala, že nemůžeme nechat vše na trzích. Ba co víc, její imperiální koncepce je zcela zřejmá. Uvádí, že pravidla budou účinná automaticky, pokud je stát neprovede včas. Usiluje o zřízení Evropského úřadu pro dohled a na některých místech je rovněž jasné, že usiluje o použití závazných právních aktů k dosažení výsledků, místo aby připustila nezávislá rozhodnutí. Proto jsem hlasoval proti.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Pane předsedající, ráda bych jako členka Výboru pro rozpočtovou kontrolu oznámila, že jsem samozřejmě hlasovala pro strategii Evropa 2020, protože považuji za důležité, aby Parlament vyjádřil svůj názor. Mám však výtku, kterou bych ráda sněmovně vysvětlila, a sice tu, že znění odstavce 18 vyvolává podezření, že něco je chybné. Tak tomu však není.

Píše se, že Účetní dvůr kritizoval Komisi a členské státy, přičemž ve skutečnosti je opak pravdou. A to proto, že nekritizoval správu 80 % rozpočtu Unie, nýbrž nám tento rok poprvé za 11 let poblahopřál a vydal nám kladné prohlášení o věrohodnosti účetnictví pro více než 33 % rozpočtu spravovaného členskými státy, tvořeného zemědělskými výdaji, a to proto, že systém kontroly byl zlepšen a nyní pracuje lépe.

Proto si myslím, že znění odstavce 18 bude veřejnost mylně chápat v tom smyslu, že 80 % rozpočtu je špatně spravováno a že jsme za to byli kritizováni. Chtěla jsem vám, dámy a pánové, a občanům Evropské unie toto vysvětlit.

Návrh usnesení RC-B7-0136/2010

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Hlasovala jsem proti Goldstoneho zprávě, ačkoli se mně zpočátku zdála jako dobře míněný podnět k podrobné analýze izraelsko-palestinského konfliktu a označení nejlepších řešení k nápravě situace v regionu.

Byla bych však raději, kdyby zpráva byla objektivnější a dodržovala ustanovení mezinárodního a humanitárního práva. Byla jsem skutečně velmi nepříjemně překvapena, když jsem zjistila, že v této zprávě je izraelská vláda měřena stejným metrem jako Hamás, který je, jak víme, organizací figurující na seznamu teroristických organizací Evropské unie. Proto nevěřím, že tato zpráva jakkoli napomůže k uklidnění izraelsko-palestinského konfliktu ani k uvolnění napětí a celkové situace v regionu. Z tohoto důvodu jsem hlasovala proti zprávě.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Autoři zprávy, která byla sepsána soudcem Richardem Goldstonem, jsou podle mého názoru mezinárodně uznávaní odborníci, jejichž znalost věci a objektivitu nemáme důvod zpochybňovat. Tato zpráva je nestranná a vyvážená, a proto musíme vytvořit podmínky potřebné pro provedení jejích doporučení. Hlasoval jsem pro tuto zprávu, ačkoli jsem nesouhlasil s každým bodem, ale je dobře, že jsme zaujali stanovisko, které dnes Parlament přijal. Snad to pomůže omezit výstřelky opozičních stran a v dlouhodobém výhledu přispěje k dosažení dlouho touženého a trvalého míru na Blízkém východě.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) V prosinci 2008 zahájil Izrael brutální útok na pásmo Gazy, jehož následkem zemřelo více než 1 400 osob, většinou civilistů, z toho 450 dětí. Goldstoneho zpráva tyto ukrutnosti odhalila pomocí objektivních metod a rozsáhlého shromažďování výpovědí a podrobně uvedla, která pravidla mezinárodního práva Izrael při tomto brutálním zásahu porušil. Delegace Hnutí za lepší Maďarsko – Jobbik v Evropském parlamentu přirozeně hlasovala pro usnesení Evropského parlamentu o přijetí a provedení Goldstoneho doporučení a současně se omlouváme palestinským obětem, protože maďarská vláda ostudně a v naprostém protikladu s maďarským veřejným míněním na mezinárodních fórech ustavičně zaujímá vůči Goldstoneho zprávě negativní postoj.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedající, Goldstoneho zpráva je příliš jednostranná. Izraeli bylo vyčteno příliš mnoho věcí, ačkoli to byl Hamás, kdo využíval civilní cíle a civilisty jako kryty, skladiště zbraní a lidské štíty. Goldstone toto bohužel nikde nezmiňuje.

Pravděpodobně je tato jednostrannost dána faktem, že země jako Saúdská Arábie, Libye či Pákistán vedly přípravu této zprávy v příslušném výboru Spojených národů. Tyto země nejsou na této planetě známy pro svoji skvělou demokracii a svobodu slova. Pokud s takovými zeměmi děláte obchody, pak vás nakazí. To bohužel ovlivnilo i Goldstoneho, a proto jsem hlasoval proti tomuto společnému usnesení Evropského parlamentu. Ve skutečnosti je toto usnesení stejně jednostranné jako samotná Goldstoneho zpráva.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, hlasoval jsem proti Goldstoneho zprávě. Domnívám se, že je ostuda, že Evropský parlament přijal tuto zprávu, ač těsnou většinou, protože se jedná o velmi zaujatý krok a musím poukázat na značný vnitřní nesoulad v této sněmovně.

Rád bych poznamenal jednu věc. Více než 600 členů Evropského parlamentu zcela správně hlasovalo pro to, aby byl Hamás považován za teroristickou organizaci. Navzdory tomu, že jsme se téměř jednomyslně shodli na tom, že je Hamás teroristická organizace, hlasovali jsme, nebo alespoň většina této sněmovny, pro tuto zprávu a zdá se, že souhlasíme s opatřeními, která jsou v ní obsažená, a s 8 000 raketami, které Hamás vypustil na izraelská civilní centra.

Domnívám se, že Izrael je ohrožen, a proto musí chránit své civilní obyvatelstvo. S ohledem na to je opravdu velmi nešťastné, že tato velmi zkreslená zpráva prošla, ač jen těsnou většinou. Doufám, že se takováto vážná skvrna na naši práci neobjeví znova, ale že jako Evropané budeme opravdu tvrdě bojovat za demokracii, lidská práva a svobodu názoru a přineseme na Blízký východ více demokracie.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Soudce Goldstone rozhodně nemůže být považován za příklad objektivnosti. Hlasoval jsem proti této zprávě, protože mám dojem, že se tato zpráva snaží prezentovat situaci na Blízkém východě jako černobílý film a Izrael vykreslit jako zápornou postavu, padoucha. Situace je ve skutečnosti mnohem složitější. Zdá se mi, že bychom se měli vyhnout takovýmto jednostranným a jednoznačným soudům. Já jsem osobně byl na místě zvaném Sderot – myslím, že jste tam byl také, pane předsedající –, které se stalo cílem několika stovek raket, které byly vypuštěny bojovníky Hamásu, jak paní Takkulová před chvílí poznamenala. Proto se domnívám, že tato zpráva není nic, čím by se Evropský parlament měl v budoucnu příliš chlubit.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, slyšeli jsme v této debatě mnoho o přiměřenosti a rád bych věděl, co by odpůrci Izraele považovali za přiměřené. Zajímalo by mě, jestli by dali přednost tomu, kdyby židovský stát jednoduše vzal stejné množství arzenálu a náhodně jím zasypal Gazu. Byla by toto přiměřená odpověď?

Rád bych také posoudil přiměřenost, či spíše nedostatek přiměřenosti v této zprávě. Člověk má při čtení Goldstoneho zprávy děsivý pocit, že čte o násilném útoku, přičemž se autor zapomněl zmínit, že k událostem došlo během zápasu v boxu. Byly zcela vytrženy z kontextu.

Neříkám, že Izrael nesmí být kritizován, ani neříkám, že Lité olovo nesmí být kritizováno. K chybám došlo. Izrael se chce dostat do postavení, ve kterém bude stabilní samostatná Palestina dobrým sousedem, ale tato

politika rozpadu infrastruktury dosažení tohoto cíle oddálila. Zaujatost a tón zprávy rovněž odsunuly ještě dále myšlenku řešení dvou států, ve kterých Izraelci a Palestinci žijí vedle sebe jako mírumilovní přátelé.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, německá delegace Svobodné demokratické strany (FDP) v Evropském parlamentu hlasovala proti usnesení několika skupin o provedení doporučení Goldstoneho zprávy. Nemůžete hlasovat pro zprávu, jejíž samotný mandát byl velmi kontroverzní – nepodpořil ji jediný členský stát Evropské unie. Zpráva, která srovnává demokratický Izrael se skupinou oficiálně uvedenou na seznamu teroristických organizací Evropské unie, zpráva, která nevěnuje dostatečnou pozornost hlubším příčinám sporu, není ta, pro kterou bychom mohli hlasovat.

Naše volba při hlasování však neznámá, že bychom odmítali vyšetřování událostí spojených s operací Lité olovo. Ve skutečnosti opak je pravdou. Izrael by měl skutečně důkladně vyšetřit všechny aspekty operace, a pokud došlo k porušení práva, musí být potrestány. Naše volba při hlasování taktéž neznámá, že bychom schvalovali politiku vlády státu Izrael v mírovém procesu. Velmi nás potěšily náznaky, že rozhovory mezi Izraelem a Palestinci budou znovu pokračovat, ač prozatím jen nepřímo.

Návštěva viceprezidenta Spojených států Bidena také ukazuje, jak vážně bere Obamova administrativa své úsilí o dosažení trvalého míru v regionu. V tomto úsilí má naši podporu. Proto je ještě těžší pochopit izraelskou urážku viceprezidenta tím, že byla v průběhu jeho návštěvy schválena výstavba dalších osad na Západním břehu – opatření, které vyvolalo jen kritiku, a to nejen od Palestinců.

Návrh usnesení RC-B7-0134/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Jsem přesvědčen, že Evropská unie musí vyslat Bělorusku jasný signál, že je připravena přehodnotit vzájemné vztahy, neupustí-li Bělorusko od porušování lidských práv a principů demokratického státu a nepodnikne účinnou nápravu.

Zároveň vyjadřuji pobouření nad dekretem běloruského prezidenta o kontrole internetu, který je v mnohých bodech jednoznačným popíráním svobody slova a tisku. Takovéto právní opatření oklešťuje svobodu a demokracii v Bělorusku a prohlubuje nedůvěru občanů a ostatních zemí včetně Evropské unie v jeho státní orgány a jejich představitele. V kontextu nedávných zatčení představitelů občanské společnosti a demokratické opozice není možné nevidět ani úzkou časovou souvislost mezi nabytím účinnosti dekretu v červenci tohoto roku a blížícími se prezidentskými volbami na začátku příštího roku.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Rád bych poděkoval kolegům za vytvoření tohoto usnesení a za jeho přijetí Evropským parlamentem.

Schválením tohoto usnesení jsme vyjádřili podporu ochraně základních práv a svobod občanů, včetně práv národnostních menšin. Zároveň je to iniciativa za obranu základních zásad demokracie a tolerance, které tvoří základ Evropy. Jsem potěšen oficiálním stanoviskem Parlamentu v této věci, které podporuje polskou menšinu v Bělorusku.

Rád bych využil této příležitosti k tomu, abych poznamenal, že členské státy Evropské unie by měly jít příkladem jiným zemím a našim sousedům a postarat se, aby byla práva národních menšin v našich členských státech plně respektována.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí „běloruského“ usnesení. V tomto usnesení žádáme legalizaci Svazu Poláků v Bělorusku, který je veden Angelikou Borysovou, a vyjadřujeme solidaritu se všemi občany Běloruska, kteří nemohou plně využívat svá občanská práva.

Včera jsem obdržel dopis od běloruského velvyslance v Polsku. Vyjádřil znepokojení v souvislosti se záměry poslanců Evropského parlamentu, kteří chtěli přijmout toto usnesení. Podle jeho názoru jsou tyto záměry výsledkem neobjektivního zpravodajství o situaci v polských médiích. To není pravda. Záměry, které stojí za usnesením, jsou mnohem hlubší. Jde o dodržování základních práv občanů, dodržování práv národnostních menšin a zajištění minimálních norem a v důsledku toho i o dobro Běloruska a dobro Bělorusů.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedající, podpořila jsem usnesení o situaci občanské společnosti a národnostních menšin v Bělorusku a dnes bych ráda opět vyjádřila své hluboké znepokojení, které se týká nedávného porušování lidských práv členů občanské společnosti a národnostních menšin a jejich organizací v Bělorusku. Ráda bych vyjádřila svou plnou solidaritu s občany, kteří nemohou plně užívat svých občanských práv.

Ráda bych také důrazně odsoudila zatčení Angeliky Borysové, předsedkyně Svazu Poláků v Bělorusku, a Anatolije Lebed'ka, lídra opoziční Sjediněné občanské strany a lídra Sjediněných demokratických sil v Bělorusku, jenž byl při několika příležitostech hostem této sněmovny.

Běloruský lid bohužel nemůže mít prospěch z mnoha projektů a návrhů, které financuje Evropská unie jako součást naší východní politiky sousedství.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, co se týče situace v Bělorusku, považuji za velmi důležité, abychom my, jakožto Evropané, pamatovali na to, jaké jsou naše hodnoty.

Chci vás na to upozornit kvůli čerstvému politováníhodnému výsledku hlasování o Goldstoneho zprávě, a protože ve všech věcech, ať v souvislosti s Běloruskem, Blízkým východem, Dálným východem nebo Afrikou, musíme pamatovat na základní principy, kterými se řídíme. Těmi jsou demokracie, lidská práva a svoboda názoru. Toto je podstata celé Evropské unie: hodnoty, které nás spojují a které napomáhají k prosazování těchto cílů. Toto poselství musíme přinést do Běloruska. Musíme zajistit, aby tam byla brána v úvahu práva národnostní menšin a aby byly uznány i náboženské menšiny, které tam byly různým způsobem pronásledovány, společně s jejich lidskými právy a jejich svobodou projevit náboženské vyznání.

Je velmi důležité, abychom se my, jakožto Evropané, postarali o to, že doručíme evropské poselství, a tedy i nadějně vyhlídky, také do Běloruska.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, ačkoli silně podporuji znění tohoto usnesení, pochybuji o tom, zda jsme my ti nejlepší pro to, abychom poučovali Bělorusko o nedostacích jeho demokracie. Naříkáme, že Bělorusko má slabý, vše schvalující parlament, ale rozhlédněte se okolo sebe. Zde pokorně schvalujeme rozhodnutí našeho sedmadvacetičlenného politbyra. Stěžujeme si na to, že ačkoli mají volby, manipulují s nimi; na druhou stranu my máme referenda, čestně je pořádáme, ale pak nedbáme na jejich výsledek. Stěžujeme si na tamější přežívání sovětského aparátu, a přesto si udržujeme naši společnou zemědělskou politiku, naši sociální kapitolu, osmačtyřicetihodinový pracovní týden a zbytek aparátu eurokorporativismu.

Není divu, že staré komunistické strany států RVHP vedly pozitivní kampaně, když jejich státy požádaly o přijetí do *Jevropejskovo sojuzu*. Pro některé to bylo vlastně jako návrat domů; připomíná mi to děsivé poslední stránky *Farmy zvířat*, kdy zvířata pohlédnou od člověka na prase a od prasete zpátky na člověka a zjistí, že už nemohou říci, kdo je kdo.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, kromě zpochybnění skutečného obsahu tohoto usnesení bych také rád zpochybnil jeho podstatu.

Francouzští, vlámské, maďarští, němečtí a rakouští vlastenci jsou vystaveni neustálé právní, odborné a politické perzekuci, a to při lhostejnosti, vlastně s podporou této sněmovny, která se považuje za příklad prakticky pro celý svět, a zejména pro ty za jejími hranicemi.

Například minulý víkend jsme přijali usnesení o Ukrajině, které obsahovalo ustanovení, které mnoho ukrajinských vlastenců oprávněně považuje za urážlivé vůči jejich národnímu hrdinovi Stepanu Banderovi. On se nepochybně snažil za neobyčejně obtížných okolností jít cestou mezi dvěma formami totality: té hitlerovské a té sovětské. To z něho nedělá pro mnoho Ukrajinců, kteří se oprávněně cítí poníženi většinou této sněmovny, o nic menšího hrdinu.

Je pravda, že národní hrdinové zpravidla bojovali proti svým sousedům. Urazí se můj přítel, Nick Griffin, pravý britský vlastenec, proto, že je pro nás Jana z Arku národní hrdinka? Rozhodně ne! Osobně bych byl rád, kdyby náš Parlament vyjádřil ty samé výhrady vůči hrdinům z jiných cizích zemí.

Návrh usnesení B7-0133/2010

Kay Swinburne, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, skupina ECR uznává, že oblast finančních služeb nemůže očekávat, že z krize vyvázne bez úhony. Nezodpovědným chováním byly způsobeny obrovské škody a náklady na uklizení tohoto nepořádku musí nést ti, kteří jsou s ním spojeni. Dále musí být zavedeny nové systémy, které zajistí, že se toto již nebude opakovat a že pro mimořádné účely stabilizace systémových selhání budou dostupné finanční prostředky.

Je možné, že v kontextu mezinárodní dohody nastal čas pro daň z finančních transakcí. Ať jsou pochybnosti o účelnosti zavedení takového systému jakékoli, nemělo by být vyloučeno žádné opatření, pokud má podporu celého mezinárodního společenství a pokud jsou záruky, které zajistí, že bude fungovat a že se mu nebude možné vyhnout.

Většina dnešních usnesení má naši podporu, ale máme námitky proti odstavci 7, a to ze dvou důvodů. Především jsme proti novým pravomocem pro Evropskou unii ke zvyšování daní. Tento odstavec – jakkoli pečlivě formulovaný – naznačuje, že toto je kýžený výsledek. Zadruhé, smyslem daně z finančních transakcí by nemělo být získání peněz na oblíbené projekty, bez ohledu na to, jak jsou přínosné. Namísto toho musí sloužit k zajištění finanční stability a ochraně proti takovému druhu událostí, jaké způsobily nedávný ekonomický chaos.

Toto usnesení je v současném znění příliš zaměřeno na řešení prostřednictvím daně z transakcí, předpokládá, že pravomoci ke zvyšování daní bude mít EU, nikoli členské státy, navrhuje využití získaných peněz na financování rozvoje a projektů týkajících se změny klimatu a nakonec naznačuje, že bych daň Evropské unie byla možná i bez celosvětové spoluúčasti. Z těchto důvodů jsme hlasovali proti tomuto návrhu usnesení.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedající, zdržel jsem hlasování o usnesení o dani z finančních transakcí, protože je naprosto nedostatečná pro řešení neslušných asociálních spekulací po celém světě, jichž se dopouštějí obrovské investiční fondy a takzvané „prestižní“ banky jako Goldman Sachs.

The Wall Street Journal nedávno informoval o soukromé večeři v New Yorku, která se konala 8. února, jíž se účastnilo 18 zástupců velkých zajišťovacích fondů a kde se jednalo o spekulaci proti euru. Jsou to již měsíce, co tito finanční žraloci, známí jako zajišťovací fondy, kteří kontrolují více než 2 miliardy EUR, záměrně spekulují proti euru a zejména proti Řecku, aby mohli sklidit miliardové soukromé zisky.

Evropská komise nejenže ani nehne prstem, aby je zastavila, ale ve skutečnosti se s těmito finančními zločinci spolčuje tím, že šikanuje dělníky a chudé Řeky a požaduje, aby byl jejich životní standard rozvrácen placením výpalného, které požadují tito parazité.

Nepotřebujeme finanční daň. Potřebujeme veřejné vlastnictví a demokratickou kontrolou těchto zajišťovacích fondů a velkých bank, abychom využili jejich masivních zdrojů pro investice, které skončí s bídou a budou sloužit společnosti, místo aby ji kvůli chamtivosti jednotlivců ničily.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Pane předsedající, zdrželi jsme se hlasování, ale mým hlavním záměrem bylo vyslovit se proti jasnému záměru Evropské unie a Komise zavést daň, jak bylo vysvětleno v nedávném prohlášení komisaře Šemety v *European Voice* o údajném brzkém zavedení minimální uhlíkové daně.

Jsme proti myšlence udělit Evropské unii pravomoci k ukládání přímých daní, což je výsada, která je protiústavní v téměř všech členských státech, protože porušuje zásadu „žádného zdanění bez zastoupení“. Budeme všemožně bojovat proti jakémukoli pokusu zavést přímou daň a budeme čerpat sílu mimo jiné z rozsudku německého Ústavního soudu z července 2009.

Rád bych vám připomněl, že předseda Van Rompuy to naznačil, když na tajném setkání, které se konalo týden před jeho jmenováním do skupiny Bilderberg, jež není úplně nejtransparentnější skupinou na světě, oznámil – dokonce se k němu zavázal – návrh evropské přímé daně z CO₂, která by způsobila okamžitý nárůst cen paliva, služeb atd., a způsobila by tedy evropským občanům újmu.

Tento návrh evropské daně je protiústavní.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, ve věci daně z finančních transakcí nemám jasno, ale připouštím, že podporovatelé tohoto návrhu mají čisté úmysly. Jedná se o záležitost, ohledně které mohou lidé dobré vůle dojít k různým závěrům.

Co však není v žádném případě na místě, je zavedení této daně výhradně v Evropské unii. Tobinova daň, která by byla vybírána pouze regionálně, by měla za následek únik kapitálu do těch právních systémů, kde žádná taková daň není. Proč tedy tato sněmovna právě hlasovala v tak velkém počtu pro systém, který znevýhodní Evropskou unii?

Odpověď je ta, že se to hodí určité skupině jejich poslanců. Daň útočí na bankéře, útočí na londýnskou City a především vybavuje Evropskou unii nezávislým zdrojem příjmů, což znamená, že tyto příjmy nemusí jít do členských států.

Společně s různými dalšími návrhy, které přicházejí za účelem harmonizace finančního dohledu, s návrhem směrnice o manažerech alternativních investičních fondů a tak dále, přichází obrovská hrozba pro londýnskou City, zatímco Evropská unie upadá do bídy a bezvýznamnosti.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, každý, kdo sleduje současnou finanční krizi, se bude divit, jak to, že jsme dovolili, aby nás regulace a dohled dovedly do situace, ve které jsme skončili, kdy banky jsou

považovány za příliš velké na to, aby padly, a peníze miliard daňových poplatníků se používají na jejich podporu.

Když tedy přemýšlíme o myšlence celosvětové daně z finančních transakcí, mohla by se zdát rozumnou, kdybychom chtěli pomoci obětem finanční krize a také lidem z chudších zemí.

Ale pokud se zamyslíme nad tím, jak by byla ve skutečnosti daň vybírána, nad skutečným dopadem, a když budeme postupovat krok za krokem po finančních trzích, zjistíte, že ve skutečnosti budou banky tyto náklady přenášet na své zákazníky. Rovněž to silně ovlivní ty z nás, kteří chtějí obchodovat s rozvojovými zeměmi či s podnikateli v rozvojových zemích, kteří chtějí obchodovat se zbytkem světa, a zasáhne do ceny pojištění, které je tak podstatnou částí mezinárodního obchodu.

Pokud opravdu chceme řešit tento problém, neměli bychom dávat miliardy z peněz daňových poplatníků zkorumpovaným nebo neschopným vládám. Měli bychom se postarat o to, že zrušíme celní bariéry jak v EU, tak v chudých zemích, abychom pomohli podnikatelům v chudších zemích vytvářet bohatství a dostávat lidi z bída.

Návrh usnesení B7-0132/2010

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Chci ocenit úsilí Evropské unie o zavedení jednotného režimu při bankovních operacích v prostoru eurozóny.

Na druhé straně však vidím, že zavedení těchto nových pravidel zneužívají banky ke zvyšování poplatků pro své klienty. Když na jedné straně naše banky pod tlakem Evropské unie upravily platby za přeshraniční SEPA převody v rámci eurozóny tak, aby byly na stejné úrovni jako vnitrostátní převody, současně zvýšily i poplatky za vklad a výběr peněz v expoziturách. Je nám všem jasné, že náklady bank za hotovostní finanční manipulace v expoziturách se v souvislosti s novými pravidly nijak nezměnily.

A proto musíme nahlas říci, že zneužívání zavádění nových pravidel v eurozóně bankami, které tak chtějí zvýšit své zisky na úkor našich občanů, je nehorázným darebáctvím. Proto by mělo být naší povinností důsledně dohlížet na to, jakým způsobem jsou nová nařízení ve finančních institucích uplatňována.

Návrh usnesení RC-B7-0154/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí tohoto usnesení, protože jako zástupce svých občanů nemohu připustit, aby něco bylo dohodnuto za jejich zády a proti jejich vůli. Lisabonská smlouva dala Evropskému parlamentu nové pravomoci, a také proto by měl mít Evropský parlament možnost chránit práva občanů.

Souhlasím s autory usnesení, kteří kritizují způsob, jakým jsou jednání Komise o obchodní dohodě o boji proti padělání držena v tajnosti, stejně jako nedostatek spolupráce s Evropským parlamentem v této věci. Tento krok je zaměřen proti převažujícímu právu EU na všeobecný přístup k informacím o činnosti veřejných orgánů a jedná se také o krok, který omezuje právo na soukromí. Je proto dobře, že Evropský parlament vystoupil s otázkou transparentnosti vyjednávání Evropské komise a s otázkou padělání a jeho předcházení.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, co se týče obchodní dohody o boji proti padělání (ACTA), současná vyjednávání zcela postrádají transparentnost. Použití současného způsobu vyjednávání k vytvoření celosvětové dohody je zcela v rozporu s transparentními a demokratickými postupy, které bychom měli očekávat od našich zákonodárců. Bez ohledu na obsah dohody je nepřijatelné, aby byla vyloučena veřejná kontrola při vytváření politik, které budou přímo ovlivňovat tolik evropských občanů.

Pokud jde o obsah, musíme věnovat plnou pozornost evropskému inspektorovi osobních údajů, který k těmto jednáním vydal velmi silně formulované stanovisko. Důrazně vyzývá Evropskou komisi k tomu, aby vytvořila veřejnou a transparentní diskusi o ACTA. Rovněž prohlašuje, že ačkoli duševní vlastnictví je důležité pro společnost a musí být chráněno, nemělo by být stavěno nad základní práva jednotlivce na soukromí, ochranu osobních údajů a další práva, jako jsou presumpce neviny, efektivní soudní ochrana a svoboda projevu. Nakonec prohlašuje, že politika odpojování od internetu „třikrát a dost“ by výrazně omezila základní práva a svobody občanů EU.

Toto je velmi důležitá otázka pro všechny občany EU a to, jak se s ní Komise a Parlament vypořádají, napoví mnohé o odpovědnosti a transparentnosti.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, jedna z důležitých věcí na tomto návrhu usnesení byla skutečnost, že jsme dokázali vytvořit spojení napříč celou sněmovnou.

Jedna oblast společné dohody byl fakt, že chybějí jakékoli smysluplné informace z těchto jednání, takže na blozích a jiných místech čtete fámy, které hovoří o návrzích jako zabavení notebooků a MP3 přehrávačů na hranicích. Napříč celou sněmovnou bylo jasné, že chceme při jednání o obchodní dohodě o boji proti padělání informace a větší transparentnost.

Komisař včera večer tuto zprávu slyšel nahlas a jasně a jsem velmi potěšen tím, že slíbil, že nám podá více informací. Pokud Komise vyjednává jménem 27 členských států a jménem EU, pak je nezbytné, abychom věděli, jaká je její vyjednávací pozice a také to, že existuje plné zhodnocení dopadů toho, co je navrhováno, které ukáže, jaký dopad to bude mít na průmysl EU.

Vítám komentáře, které včera večer učinil komisař, a očekávám větší transparentnost.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Znepokojuje mě postup a jednání při vyjednávání obchodní dohody o boji proti padělání.

Vyjednávání probíhá tajně, za zavřenými dveřmi, bez náležitého informování Evropského parlamentu a poslanců, kteří mají tento dokument nakonec schvalovat. Myslím si, že bychom měli změnit postupy, očekává-li Evropská komise, že Evropský parlament převezme zodpovědnost za jakékoli smlouvy, které mu budou předloženy. A nebude dobrým signálem ani pro evropskou veřejnost, ani pro okolní svět, pokud budeme muset Evropské komisi opakovaně vracet mezinárodní dohody k přepracování. Takové jednání nesvědčí o dobré komunikaci mezi nejvýznamnějšími orgány Evropské unie.

Návrh usnesení RC-B7-0181/2010

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, jak mnozí z nás vědí, současný systém všeobecných celních preferencí (GSP) bude předmětem přezkumu a jeho platnost brzy vyprší.

U systémů GSP a GSP+ je velmi důležité, že při jednáních o dohodách o hospodářském partnerství vystupovala řada jednotlivých států v navrhovaných regionech proti podpisu dohody s EU.

Vždy jsem u dohod o hospodářském partnerství kritizoval skutečnost, že se u nich uplatňuje paušální přístup k obchodu. Při diskusi s představiteli Komise mě také znepokojilo prohlášení jednoho úředníka, že se dohody o hospodářském partnerství netýkají pouze obchodu, ale vyvážejí také vzor regionální integrace EU.

Existují jednotlivé země, které si přejí mít s EU dohodu a možnost vyvážet k nám své zboží a služby přednostně. Těmto zemím, které chtějí obchodní dohodu, ale nesplňují kritéria pro dohodu o hospodářském partnerství, bychom tak měli nabídnout jako alternativu systém GSP+ a měli bychom být pružnější.

Doufejme, že v mnoha těchto zemích tímto způsobem pomůžeme podnikatelům vytvářet bohatství a chudým lidem dostat se z nouze.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, Jižní a Střední Amerika sklouzávají téměř bez povšimnutí k jisté formě autokracie – jakémusi *neocaudillismu*. V Nikaragui, Venezuele, Ekvádoru a Bolívii jsme byli svědky vzestupu režimů, které, i když nejsou přímo diktátorské, jistě nepodporují parlamentní demokracii – nástupu osob, které se po svém, byť legitimním, zvolení začínají zbavovat jakéhokoliv kontrolního orgánu své moci: volební komise, Nejvyššího soudu, komor parlamentu a v mnoha případech i ruší ústavu a mění – podle svých slov „znovu zakládají“ – své státní zřízení podle socialistických principů.

Koho si při tom všem levice vybrala v této části světa pro svou kritiku? Jeden z mála režimů, který se těší skutečné všeobecné podpoře – režim Álvara Uribeho v Kolumbii, kterého podporují více než tři čtvrtiny obyvatel, protože v této nešťastné zemi opět nastolil pořádek a podniknul rázná opatření jak proti levicovým, tak proti pravicovým paramilitaristickým organizacím. Jestliže mají někteří členové tohoto Parlamentu spadeno právě na Álvara Uribeho, ukazuje to na jejich pozoruhodný žebříček hodnot. Hanba jim.

(ES) Je špatné ulehčovat život paramilitaristickým organizacím, jaká ostuda!

Zpráva: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pane předsedající, děkuji svému kolegovi, panu poslanci Albertinimu, za vynikající práci týkající se ústředního tématu evropské politiky. Se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost získala Unie větší zodpovědnost v zahraničních věcech a společné bezpečnostní politice a podle mého názoru

mnozí z nás přítomných doufají, že orgán, k němuž náležíme, na sebe vezme větší zodpovědnost a více se zapojí v oblasti zahraničních věcí.

Především souhlasím s tím, že by vysoká představitelka pro SZBP měla při jmenování zaměstnanců do řídicích funkcí v právě vznikajícím Evropském útvaru pro vnější činnost konzultovat příslušný výbor Evropského parlamentu a že by měla jak Evropskému parlamentu, tak Radě zajistit přístup k důvěrným informacím.

Podle mého názoru jsme tedy s touto zprávou překonali určitý mezník a učinili tak první důležitý krok k vytvoření silné evropské zahraniční politiky, odhodlaně obhajující svou roli a svou politickou váhu na mezinárodní scéně.

Nicole Sinclaire (NI). – Pane předsedající, hlasovala jsem proti pozměňovacím návrhům 17D a 19, které útočí na NATO a volají po zrušení základů NATO zde v Evropské unii. Jedním z nejnovějších argumentů zastánců tohoto evropského projektu je to, že v posledních 50 nebo 60 letech udržovala mír v Evropě právě EU. Řekla bych ale, že je to lež, jelikož mír v Evropě udržovalo NATO a jeho síly.

Myslím, že je ostudné, že tento orgán dovolil hlasování o takovém pozměňovacím návrhu. Všimla jsem si, že ve skupině, která tuto změnu navrhla, jsou představitelé hlásící se k pozůstatkům neúspěšné ideologie, která držela lid za zdi a porušovala jeho základní lidská práva. Zbytek Evropy bránil od tohoto zlého snu právě síly NATO. Přeji si zaprotokolovat svůj vděk Spojeným státům a Kanadě a ostatním členům NATO, že nás této hrůzy ušetřily. Podle mého názoru je v zájmu Spojeného království, aby spolupracovalo se všemi těmito zeměmi proti nové formě totalitarismu, kterou Evropská unie představuje.

Zpráva: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro, neboť jsem chtěl zdůraznit, že naděje na zlepšující se civilní a vojenskou koordinaci a spolupráci mezi Evropskou unií a členskými státy, i přes respektování některých odlišných nebo neutrálních pozic, je postoj, který všeobecně sdílíme.

Pokládám také za důležité, aby byla ustanovena instituce pro koordinační mechanismy, jako stálé operační středisko Evropské unie, pod vedením vysoké představitelky pro SZBP, která by zajistila účinnou koordinaci společného plánování civilních a vojenských operací. Cílem by bylo odstranění problémů, zmatků a průtahů, ke kterým bohužel ve stávajícím systému stále dochází.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, děkuji vám za trpělivost. Hlasoval jsem proti této zprávě, protože obsahuje nebezpečné pokyny pro evropskou obrannou a bezpečnostní strategii obsažené již v Lisabonské smlouvě. Jinými slovy vyzývá k militarizaci Evropské unie, uzákoňuje vojenskou intervenci, uznává převahu NATO a blízký vztah k němu a dokonce podporuje – v době krize a velkých sociálních potřeb – navýšení vojenských sil.

Podle mého názoru by měla Evropská unie nyní, když je rozvržení sil ve světě bedlivě sledováno, více než kdy dříve vytyčit mírovou politiku a přijmout odlišný politický pohled na bezpečnost, uskutečňovat nezávislou zahraniční a bezpečnostní politiku, emancipovanou od Spojených států, měla by usilovat o řešení mezinárodních rozporů politickými prostředky a měla by razit cestu založenou na respektování mezinárodního práva a posílené úloze OSN.

Myslím, že taková politika lépe vyjadřuje názory evropských občanů.

Písemná vysvětlení hlasování

Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Skutečnost, že tato zpráva byla schválena velkou většinou, ukazuje na nutnost zabývat se malými a středními podniky. V současnosti musí 5,4 milionů mikropodniků sestavovat roční účetní závěrky, i když se jejich oblast činnosti omezuje na určitou místní oblast nebo region. Pokud nejsou tyto společnosti zapojeny do přeshraničních činností ani nepůsobí na národní úrovni, vytváří tato oznamovací povinnost pouze zbytečnou administrativní zátěž, čímž těmto obchodním společnostem vznikají i náklady (přibližně 1 170 EUR).

Z tohoto důvodu zpráva doporučuje členským státům, aby upustily od povinnosti sestavovat roční účetní závěrky u obchodních společností, které splňují dvě z následujících kritérií, aby mohly být považovány za mikropodniky: celkový majetek nesmí převyšovat 500 000 EUR, čistý obrat nesmí převyšovat částku

1 milion EUR a/nebo musí podnik v průběhu účetního roku zaměstnávat v průměru 10 zaměstnanců. Mikropodniky budou samozřejmě nadále vést účetní záznamy v souladu s vnitrostátními právními předpisy každého členského státu.

V období krize, kterým Evropa v současnosti prochází, je nutné soukromý sektor tvořený malými a středními podniky (tedy i mikropodniky) podporovat, přičemž je v těchto těžkých podmínkách také považujeme za sektor vstřebávající pracovní sílu propuštěnou ve státním či soukromém podnikatelském sektoru.

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasuji pro zprávu pana Lehneho týkající se účetnictví mikropodniků, neboť podporuji aktivní debyrokratizační opatření a opatření, která podporují malé a střední podniky, jež v Portugalsku i v Evropě vytvářejí největší počet pracovních míst. Otevírám otázku budoucího vytváření nerovností na vnitřním trhu. Jelikož si členské státy budou moci vybrat, zda toto opatření budou uplatňovat či nikoliv, budou v zemích platit různá pravidla pro stejné firmy.

Bude třeba rovněž zajistit, aby způsob provádění těchto opatření neměl negativní dopady v souvislosti se současnou snahou bojovat proti podvodům a daňovým únikům i s bojem proti hospodářské a finanční trestné činnosti (na vnitrostátní, evropské či mezinárodní úrovni). Bude třeba rovněž dbát na ochranu akcionářů a věřitelů.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *písemně*. – (RO) Poslední dvě kola rozšíření Evropské unie přinesla starým a novým členským státům jak četné výhody, tak i několik problémů. Myslím, že rozhodnutí poskytnout mikrosubjektům určité výhody by mělo být regulováno na evropské úrovni a nespadat do pravomoci každého členského státu. Je to jediný způsob, jak úspěšně snížit byrokracii pro mikropodniky a vytvořit rovnováhu. Odstraňování všech těchto těžkostí, které omezují činnost mikropodniků a odrazují občany od finanční podpory od EU, je nutné věnovat zvláštní pozornost.

Anne Delvaux (PPE), *písemně*. – (FR) Ve středu schválil Evropský parlament návrh, jehož cílem je zrušit povinnost malých a středních podniků zveřejňovat své roční účetní závěrky. Ve snaze snížit administrativní zátěž Evropská komise navrhla, aby země, které si tak přejí učinit, mohly malé a střední podniky osvobodit od této každoroční povinnosti zveřejňovat své účetní závěrky, stanovené současnými evropskými právními předpisy. Byla jsem proti tomuto zrušení, protože výsledkem návrhu Komise bude, že zmizí evropský regulativní a harmonizovaný rámec pro 70 % evropských podniků.

Možnost vyjmout mikrosubjekty z povinnosti sestavovat a zveřejňovat jejich roční účetní závěrky nepřinese snížení administrativní zátěže. Obávám se, že pokud budou členské státy v uplatňování možnosti vyjmout mikrosubjekty nejednotné, bude to mít za následek rozdělení jednotného trhu.

Z toho důvodu jsou také belgičtí poslanci Evropského parlamentu a belgická vláda jednoznačně proti evropskému návrhu (Belgie ostatně spolu s ostatními státy vytvořila blokující menšinu v Radě ministrů, kde se má o návrhu ještě hlasovat).

Robert Dušek (S&D), *písemně*. – (CS) Zpráva o návrhu směrnice o ročních účetních závěrkách společností řeší rámec a šíří povinnosti předkládání účetnictví u mikrosubjektů. Cílem nařízení je snižovat administrativní zátěž, a napomoci tak lepší konkurenceschopnosti a hospodářskému růstu mikrosubjektů. Vítám návrh zpravodaje, který dává členským státům svobodnou volbu a umožňuje jim mikrosubjekty z povinností předkládat účetní závěrky vyjmout, tzn. vyjmout je mimo působnost této směrnice. Pokud se totiž jedná o subjekty, které se omezují na regionální a místní trh a nemají přeshraniční působnost, neměly by na ně být uvalovány další povinnosti plynoucí z evropské legislativy platné pro evropský trh. Se zněním zprávy z výše uvedených důvodů souhlasím.

Françoise Grossetête (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem proti zprávě pana Lehneho, jelikož zrušení účetních povinností pro tyto mikrosubjekty nesníží reálné výdaje podniků a vytvoří velkou právní nejistotu. Takové vynětí naruší důvěru, která je potřebná pro vztahy mezi velmi malými podniky a třetími stranami (zákazníky, dodavateli, bankami).

Pro získání důvěry musí být věrohodné informace zachovány. Bez účetního rámce budou bankéři a jiné zúčastněné strany, které tyto informace budou nadále vyžadovat, snadno hledat výmluvu pro snížení své půjčky, což bude velmi malým podnikům působit újmu.

Astrid Lulling (PPE), *písemně*. – (DE) Dnes jsem hlasovala proti zprávě pana Lehneho, jelikož ke snížení administrativních výdajů malých a středních podniků musí podle mého názoru dojít v rámci jednotného a komplexního přístupu k Evropské unii jako celku.

Pokud by došlo k provedení návrhu, bylo by z povinnosti sestavovat standardizované roční účetní uzávěrky vyjmuta více než 70 % evropských společností – v Lucembursku by se jistě jednalo o víc než 90 %.

V důsledku toho by výkonný management postižených podniků přišel o důležitý nástroj při rozhodování.

Pokud by členské státy neprovedly toto vynětí z povinností pro mikropodniky jednotně, což je velmi pravděpodobné, vedlo by to k rozdrobení společného trhu.

Toto opatření je tedy nepřiměřené. Zvláště společnosti, které provádějí přeshraniční obchod, by byly znevýhodněny. Jediným rozumným řešením je zjednodušení pravidel pro všechny mikropodniky v Evropě, platné v celé Evropské unii.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Především v době, kdy hospodářská krize vážně zasáhla malé podniky, je naší povinností snažit se jim poskytnout veškeré výhody, které jim pomohou se zotavit a zpětně nabídnout podporu evropskému hospodářství. V této souvislosti je omezení byrokracie důležité. Dnes přijaté rozhodnutí vítám. Doufám, že ho ideálním a účinným způsobem provede co největší počet členských států, ku prospěchu malých podnikatelů a hospodářství obecně.

Georgios Papastamkos (PPE), písemně. – (EL) Hlasoval jsem pro zprávu pana Lehneho, protože členským státům poskytuje volnost při posuzování různých možných dopadů používání směrnice na jejich vnitřní záležitosti, zvláště pokud jde o počet společností spadajících do oblasti její působnosti. Činnosti mikrosubjektů mají zanedbatelný přeshraniční dosah. Zveřejňování ročních účetních závěrek navíc zachovává transparentnost a je nezbytné jak pro přístup mikrosubjektů k úvěrovému trhu a veřejným zakázkám, tak pro vnitropodnikové vztahy.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti zprávě pana Lehneho a návrhu Komise. Představují krok zpět, pokud jde o vnitřní trh, a zřejmé riziko narušení hospodářské soutěže mezi evropskými malými a středními podniky.

Aby bylo jasno, důsledky tohoto návrhu byly žalostně podceněny. Dále nebyla brána v úvahu skutečnost, že při neexistenci evropské směrnice zavede každý členský stát v této záležitosti svá vlastní pravidla. Není tedy překvapivé, že se všechny malé a střední podniky a evropské organizace – a v mém případě i organizace belgické: Unie střední třídy a Federace podniků v Belgii – zásadně staví proti tomuto návrhu.

Ano, stokrát ano snížení administrativní zátěže podniků, zvláště malých a středních podniků, ale snížení jednotnému, jehož bude dosaženo prostřednictvím návrhu na celkové přezkoumání čtvrté a sedmé směrnice o právu obchodních společností.

Robert Rochefort (ALDE), písemně. – (FR) Návrh, který nám byl předložen, umožňuje členským státům vynětí některých podniků (mikrosubjektů) z povinnosti sestavovat a zveřejňovat roční účetní závěrky. Jsem samozřejmě velkým příznivcem snížení administrativní zátěže podniků, zvláště malých a středních podniků a velmi malých podniků. Návrh Komise se však krutě mine cílem: zaprvé, není jasné, zda by navrhovaný systém opravdu snížil administrativní zátěž těchto podniků (aktuálně shromažďované statistické údaje bude nutné získat jiným způsobem) a za druhé, tento text ponechávající každému státu možnost rozhodnout, zda vynětí použije, představuje nebezpečí rozdrobení vnitřního trhu (ve velmi pravděpodobném případě, že některé členské státy vynětí použijí a některé nikoliv). Tento návrh by měl být stažen a otázka zjednodušení administrativní zátěže těchto malých podniků (právo obchodních společností, zjednodušení požadavků na finanční zprávy, účetnictví, audit atd.) by měla být začleněna do celkového přezkoumání čtvrté a sedmé směrnice o právu obchodních společností, plánovaného v blízké budoucnosti. Hlasoval jsem tedy proti zprávě pana Lehneho o ročních účetních závěrkách některých typů společností, pokud jde o mikrosubjekty.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Cíl tohoto návrhu se týká zjednodušení podnikatelského prostředí, zvláště požadavků na předkládání finančních informací mikropodniky, s úmyslem posílit jejich konkurenceschopnost a potenciál růstu.

V této souvislosti vítám změny obsažené ve zprávě týkající se snížení administrativní zátěže mikropodniků, protože jde podle mého názoru o důležité opatření pro stimulaci evropského hospodářství v boji proti krizi. Činnosti mikropodniků se totiž omezují pouze na místní nebo regionální trhy a sestavování ročních účetních závěrek představuje v této situaci náročný a složitý závazek.

Myšlenku osvobodit mikropodniky od povinnosti předkládat roční účetní závěrky však nepodporuji. Ve skutečnosti je na každém členském státu, zda toto rozhodnutí přijme, jelikož by mohlo mít přímou souvislost

s bojem proti podvodům a daňovým únikům a proti hospodářské a finanční trestné činnosti, jakož i s ochranou akcionářů a věřitelů.

Jsem tedy pro nalezení vyrovnaných řešení za účelem úpravy způsobu, jakým se toto opatření zavádí, spíše než aby dokument obsahoval zvláštní povinnost zachovat účetnictví týkající se obchodních operací a finanční pozice. Hlasuji tedy pro tuto zprávu s určitými výhradami.

Marianne Thyssen (PPE), *písemně*. – (NL) Pane předsedající, dámy a pánové, schválení iniciativy „Akt o malých podnicích“ v březnu 2009 nastartovalo řadu politických návrhů zohledňujících vytváření přátelštějšího podnikatelského prostředí pro malé a střední podniky v Evropě, mimo jiné prostřednictvím zjednodušení administrativy. Zrušení účetního systému pro podniky označené jako „mikrosubjekty“ se zdá být na prvním pohled důležitým aktem pro zjednodušení administrativy. Vzhledem k významu finanční informace pro všechny akcionáře, včetně věřitelů, daňových správ a obchodních partnerů, však toto opatření ve skutečnosti navýší byrokracii a výdaje. Navíc bude společností odejmut užitečný nástroj pro vnitřní převody.

Podporuji však požadavek Výboru pro hospodářské záležitosti, aby byl důkladně posouzen účinek významu každého vynětí poskytnutého mikrosubjektům, a to v rámci celkového přezkoumání čtvrté a sedmé směrnice. Podle mého názoru neobsahuje tento návrh nástroje potřebné k účinnému řešení otázky byrokracie.

Z těchto důvodů jsem hlasovala proti návrhu Komise. Vzhledem k tomu, že zpráva mého váženého kolegy, pana Lehneho, je založena na stejných principech jako návrh Komise, nemohla jsem podpořit ani jeho zprávu. Těším se, že Rada přijme rozumné a uvážené rozhodnutí.

Derek Vaughan (S&D), *písemně*. – Hlasoval jsem pro návrh vyjmout mikrosubjekty (malé firmy) z právních předpisů EU o účetních standardech. Jedná se o velmi důležitý návrh, protože sníží zbytečnou byrokratickou zátěž malých podniků a pomůže každé z více než pěti milionů firem ušetřit přibližně 1 000 GBP. EU učinila závazek, že do roku 2012 sníží zátěž malých a středních podniků a tento právní předpis je zásadním krokem na cestě k dosažení tohoto cíle. Malé podniky jsou často úspěšnými budoucími zaměstnavateli a potřebují naši péči, zvláště v období recese.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu pana Lehneho o ročních účetních závěrkách mikrosubjektů, protože jsem chtěla i navzdory skutečnosti, že posouzení dopadů Evropské komise bylo podle mého názoru neúplné a nedostačující, zaujmout jasnou pozici ve prospěch zjednodušení účetních povinností velmi malých podniků. Z hospodářského a sociálního hlediska nedává žádný smysl, aby pro velmi malý podnik platily stejné požadavky jako pro mnohem větší podniky. Velmi malé podniky tvoří více než 85 % evropských podniků; jinými slovy jsou páteří našeho hospodářství, které naléhavě potřebuje podporu. Podle mého názoru je tedy harmonizované snížení jejich povinností správnou cestou, i když tak vzniká potřeba zajistit, aby to těmto subjektům nezamezilo přístup k půjčkám. Otázka by měla být posouzena paušálně, s ohledem na celkové hospodářské prostředí obklopující velmi malé podniky, na jejich vztahy s bankami, se středisky řízení – v případě francouzských podniků – a samozřejmě se zákazníky. Nemysleme vždy pouze na povinnosti a mějme důvěru ve své podnikatele a řemeslníky, kteří potřebují, abychom snížili jejich administrativní zátěž.

Françoise Castex (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem proti tomuto návrhu, protože v dlouhodobém časovém horizontu se snadno obrátí proti malým a středním podnikům, omezí jim přístup k půjčkám a připraví je o transparentnost a důvěryhodnost, jež jsou nezbytné pro jejich řízení a pro dynamický rozvoj jejich činnosti. Podle mého názoru není možné na jedné straně požadovat větší transparentnost od bank a kritizovat je za netransparentnost finančních trhů, která vedla k současné krizi, a na druhé straně se snažit zrušit nástroje pro transparentnost, velmi důležité pro samotné hospodářské subjekty a pro hospodářské regulační politiky, které chceme na evropské úrovni provádět. Zjednodušení účetních povinností pro malé a střední podniky a zvláště pro ty nejmenší zůstává naléhavou potřebou. Evropská komise musí bezodkladně přezkoumat čtvrtou a sedmou směrnici o právu obchodních společností, které jediné mohou poskytnout komplexní, spravedlivé a jednotné řešení.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Vítám přijetí zprávy pana Lehneho, které jistě přispěje ke snížení administrativní zátěže mikropodniků. Malé podniky si často stěžují na přehnanou regulaci, zátěž a byrokracii, které často ohrožují jejich finanční přežití. Mikropodniky oprávněně argumentují, že by neměly podléhat stejným pravidlům a nařízením jako větší podniky. Doufáme, že pravidla navržená v této zprávě povedou k vyššímu obrátu a větší konkurenceschopnosti mikropodniků. Tato zpráva nicméně ponechává členským státům pružnost, aby mohly provést směrnici ve vnitrostátních právních předpisech v nevhodnější době a aby se vyhnuly jakýmkoliv obtížím, které mohou při omezení regulace nastat. Mikropodniky však

budou moci nadále dobrovolně sestavovat roční účetní závěrky, předkládat je k auditu a posílat je do vnitrostátního rejstříku. V každém případě budou mikropodniky i nadále vést pro účely administrativy a daňových informací záznamy, které ukazují obchodní transakce. Komise odhaduje celkové úspory mezi 5,9 a 6,9 miliardami EUR pro 5 941 844 mikropodniků, pokud toto vynětí přijmou všechny členské státy. V Portugalsku by se vynětí, pokud by ho přijala portugalská vláda, týkalo 356 140 portugalských podniků.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti návrhu směrnice o ročních účetních závěrkách některých forem společností, schválenému ve středu 10. května 2010. I když jsem pro výrazné snížení regulační zátěže malých a středních podniků, představují požadavky na účetnictví podle mého názoru také klíčové nástroje řízení vnějších partnerů těchto podniků (bankéřů, zákazníků, dodavatelů atd.). Návrh omezí přístup malých a středních podniků k půjčkám a snadno je tak připraví o transparentnost a důvěryhodnost, jež jsou nezbytné pro jejich vedení a pro dynamický rozvoj jejich činnosti. Je paradoxní na jedné straně požadovat větší transparentnost od bank a kritizovat je za netransparentnost finančních trhů, která vedla k současné krizi, a na druhé straně se snažit zrušit nástroje pro transparentnost, velmi důležité pro samotné hospodářské subjekty a pro hospodářské regulační politiky, které podporují na evropské úrovni.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Evropský parlament, stejně jako Evropský hospodářský a sociální výbor, podporuje cíl, který Komise sleduje touto iniciativou a kterým je vynětí mikrosubjektů z administrativních a účetních povinností, jež jsou nákladné a zcela nepřiměřené potřebám a vnitřní struktuře mikrosubjektů a hlavních uživatelů finančních informací. Cílem je, aby tyto subjekty mohly čelit četným výzvám, které přináší komplexní společnost, za pomoci plného uplatnění Evropské charty pro malé podniky a v souladu s postupem, který je nedílnou součástí Lisabonské strategie. Hodnotím kladně návrh Komise na zjednodušení, usilující o to, aby regulační rámec přispěl k podnícení podnikavosti a inovací v mikropodnicích a malých podnicích, které by tak byly konkurenceschopnější a lépe by mohly těžit z možností vnitřního trhu. Mikrosubjekty však musí i nadále podléhat povinnosti vést záznamy, které ukazují obchodní transakce a finanční situaci daného podniku, jako minimální normě, k níž mohou členské státy přidat další povinnosti. Celkově podle mého názoru snižováním byrokracie malým a středním podnikům pomáháme, což mě těší.

Návrh usnesení RC-B7-0151/2010

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro toto usnesení, protože podporuje posílení hospodářské koordinace mezi členskými státy, větší soudržnost mezi Paktem o stabilitě a růstu a jinými evropskými strategiemi, uplatňování ambiciózní sociální agendy v boji proti nezaměstnanosti, větší pružnost, pokud jde o věk odchodu do důchodu, a podporuje malé a střední podniky.

Dále kladu důraz na skutečnost, že reforma žádá Komisi, aby vytvářela nové podněty pro členské státy uskutečňující strategii EU 2020 a v budoucnu penalizovala ty státy, které ji neplní. Vzhledem k tomu, že problémy, kterým čelíme, jsou společné a vyžadují řešení na evropské úrovni, je velmi důležité, aby strategie byla úspěšná.

Vítám také rozhodnutí Evropské rady ve prospěch většího strategického realismu, který jí poskytne větší jasnost a menší počet cílů, které ovšem budou kvantifikované.

Nakonec nemohu opomenout zmínit se o zahrnutí zemědělství do této strategie, jelikož se o tom v původním návrhu neuvažovalo a jde bezpochyby o významný úkol, pokud má Evropa dosáhnout svých cílů, ať už z hlediska hospodářství, dodávek potravin a ochrany životního prostředí, nebo ve smyslu větší kvality života na venkově, což povede ke vzniku pracovních míst.

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Strategie EU 2020 musí vyřešit problémy vzniklé na základě hospodářské a finanční krize prostřednictvím opatření přímo zaměřených na citlivá místa hospodářství členských států. Jestliže Lisabonská strategie nebyla zcela úspěšná vzhledem k příliš velkému počtu stanovených cílů, strategie pro ukončení krize se musí zaměřit na několik jasných kvantifikovatelných cílů, jako je: poskytnutí řešení pro účinný boj s nezaměstnaností, především mezi mladými lidmi, propagace a podpora malých a středních podniků, které vytvářejí nejvíce pracovních míst a přinášejí nejvíce inovací, stejně jako procentuální zvýšení prostředků přidělených z EU a z vnitrostátních rozpočtů až na 3 %.

Musíme si být vědomi toho, že manévrovací prostor pro sociální politiky v Evropě se bude v budoucnu zmenšovat z důvodu stárnutí populace, přičemž zvýšení produktivity budou moci zajistit pouze větší investice do technologií a vzdělání. Pokud si přejeme konkurenceschopnější trh práce, musíme restrukturovat systémy sociálního zabezpečení a podporovat pružnější pracovní postupy. Zároveň musí taková strategie podporovat rozvoj výrobních metod, které respektují životní prostředí a lidské zdraví.

Regina Bastos (PPE), *písemně*. – (PT) Dne 3. března představila Evropská komise svou strategii EU 2020: „Strategie pro inteligentní, udržitelný růst podporující sociální začleňování“. Jde o návrh představující dohodu o pěti kvantifikovatelných cílech pro Evropskou unii (EU) do roku 2020, který poskytne rámec danému procesu a musí být zpracován do vnitrostátních cílů. Jedná se o zaměstnanost, výzkum a inovace, změnu klimatu a energetiku, vzdělání a boj proti chudobě.

Jde o strategii zaměřenou na konkrétní, realistické a přiměřeně kvantifikované cíle: zvýšení zaměstnanosti ze 69 % na nejméně 75 %, nárůst investic do výzkumu a vývoje na úroveň 3 % HDP, snížení chudoby o 25 %, snížení počtu dětí, které nedokončily školní docházku, z dnešních 15 % na 10 % a zvýšení podílu mladých lidí ve věku 30 let s univerzitním vzděláním, a to z 31 % na 40 %.

Hlasovala jsem pro usnesení o strategii EU 2020 na základě toho, že cíle v ní obsažené načrtávají cestu, kterou by se Evropa měla vydat, a že jasně a objektivně odpovídá na problémy vzešlé z hospodářské a finanční krize, jako jsou nezaměstnanost, finanční regulace a boj proti chudobě. Tyto problémy budou představovat referenční body pro vyhodnocení dosaženého pokroku.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Hlasovala jsem pro toto usnesení. Vzhledem k tomu, že nebudeme moci vyřešit současné sociální a hospodářské problémy na vnitrostátní úrovni, potřebujeme je vyřešit na evropské a mezinárodní úrovni. Strategie EU 2020 by měla být především účinným opatřením pro překonání hospodářské a finanční krize, jelikož cílem této strategie je tvorba pracovních míst a hospodářský růst.

Nejdůležitějším tématem v současných diskusích je obrovská nezaměstnanost v Evropě; členské státy čelí jejímu dosud nebývalému nárůstu, kdy je bez práce více než 23 milionů mužů a žen, důsledkem čehož jsou velké sociální a existenční potíže. Toto usnesení Evropského parlamentu věnuje tedy největší pozornost tvorbě nových pracovních míst a boji proti sociálnímu vyloučení.

Parlament navíc vyzývá Komisi, aby nezaměstnanost a sociální problémy pouze nebrala v úvahu, ale aby ukázala účinné prostředky k jejich řešení tak, aby tato nová strategie měla na skutečný život lidí opravdový dopad. Chtěla bych upozornit na fakt, že Evropa se ze svých chyb už poučila, když nemohla plně uskutečnit cíle vytyčené dříve v Lisabonské strategii. Nová strategie pro nadcházející desetiletí musí tedy stavět na silném systému řízení a na zodpovědnosti. V důsledku toho svým dnešním hlasováním pro toto usnesení vyzývám Komisi a Evropskou radu, aby se soustředily na hlavní sociální problémy Evropy a stanovily méně cílů, avšak učinily je jasnější, realističtější, a tedy i uskutečnitelné.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Vítám nedávné diskuse při neformálním zasedání Rady dne 11. února o hlavních směrech strategie Evropa 2020, nové strategie pro Evropu. Blahopřeji Komisi k její iniciativě a vyzývám k větší spolupráci s Parlamentem ve věci, jež je pro budoucnost Evropy tak důležitá. Je nezbytné investovat do znalostí a do reforem podporujících technologický pokrok, inovace, vzdělání a odbornou přípravu za účelem podpory prosperity, růstu a zaměstnanosti ve střednědobém a dlouhodobém horizontu. Rovněž bych ráda zdůraznila, jak jsou pro tuto strategii důležité konkrétní myšlenky, jako je digitální agenda. Je nezbytné vytěžit z tohoto potenciálu maximum tak, aby se Evropa mohla zotavit z hospodářské krize natrvalo. Politika soudržnosti je rovněž důležitá svou podporou růstu a zaměstnanosti. Strategie Evropa 2020 by tedy ve své regionální dimenzi měla začlenit tuto prioritu jako jeden z pilířů bohatší, více prosperující a spravedlivější společnosti. Apeluji na nutnost rozvíjet mechanismy financování a řízení, které budou mít praktický vliv na splnění této strategie.

Anne Delvaux (PPE), *písemně*. – (FR) Lisabonská strategie, jejíž hospodářské, sociální a environmentální cíle byly jak potřebné, tak ambiciózní, vzbuzovala velké naděje. Následující strategie, takzvaná strategie EU 2020, o které jsme dnes hlasovali, mi připadá mnohem méně ambiciózní. Ponechává si sice některé cíle, jako investice do výzkumu ve výši 3 % HDP a zachování Paktu o stabilitě a růstu (3 %), je však politováníhodné, že k zaměstnanosti a rozměru životního prostředí (který je velmi omezený) ne zvolila horizontální přístup. K opravdové celosvětové strategii udržitelného rozvoje vede ještě dlouhá cesta.

Přesto jsem tento návrh podpořila, neboť je zcela jasné, že krizi a jejím četným dopadům, zvláště na zaměstnanost, nemůžeme nadále nečinně přihlížet. Vítám schválení odstavců týkajících se ambiciózní sociální agendy a zlepšení podpory malých a středních podniků. Zkrátka bylo třeba nabrat nový dech. Doufáme, že to strategie EU 2020 umožní. Především doufáme, že 27 členských států vyvine co největší úsilí, aby ji provedlo.

Harlem Désir (S&D), *písemně*. – (FR) Strategie 2020 má nahradit Lisabonskou strategii. Především hrozí, že poskytne další prostor pro její nedostatky, že skončí také bez výsledků a vyvolá stejné zklamání. Nepředstavuje ani opravdovou strategii obnovy, ani novou perspektivu pro hospodářské, sociální, rozpočtové

a fiskální politiky Unie. Nesčetné dobré záměry si odpovídají pouze absencí nových nástrojů pro jejich provedení.

Evropa potřebuje jinou ambici, občané očekávají přesvědčivější odpovědi. Od začátku krize přibýlo 7 milionů nezaměstnaných. Banky opět spekulují, nedošlo k regulaci zajišťovacích fondů, na občanech se žádá utahování opasků, ve veřejných službách dochází k drastickým škrtům a sociální ochrana se snižuje. Na řecké krizi je vidět absence solidarity.

Proto musí Evropa uvažovat o jiné vizi své budoucnosti, takové vizi, jež bude založena na opravdové hospodářské koordinaci, obnově vyznačující se solidaritou, strategií zeleného růstu, energetickém společenství, rozpočtu politiky soudržnosti, vlastních zdrojích, investicích do vzdělání, výzkumu, fiskální a sociální harmonizaci, boji proti daňovým rájům a zdanění mezinárodních finančních transakcí.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení v návaznosti na neformální zasedání Evropské rady dne 11. února 2010. Aby Evropa dosáhla sociálně tržního hospodářství, které bude udržitelné, inteligentnější a šetrnější k životnímu prostředí, musí určit své priority a rozhodnout o nich společně. Žádný členský stát nemůže na tyto výzvy poskytnout odpovědi samostatným jednáním. Politika EU nemůže být pouhým souhrnem 27 vnitrostátních politik. Výsledek společné práce na společném cíli předčí souhrn jejích podílů.

To EU umožní rozvinout svou roli světového vedoucího představitele a ukázat, že je možné sloučit hospodářskou dynamiku se sociálními aspekty a aspekty životního prostředí. Umožní jí to vytvořit nová pracovní místa v oblastech jako obnovitelná energie, udržitelná doprava a energetická účinnost. Za tímto účelem se musí uvolnit přiměřené finanční prostředky, aby se mohla EU chopit příležitostí a využívat nových zdrojů globální konkurenceschopnosti.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Evropská komise zveřejnila strategii Evropa 2020, která nahrazuje neúspěšnou Lisabonskou strategii a přináší důležité a ambiciózní výzvy pro Evropu. Tyto výzvy se vztahují zejména k pěti oblastem, které Komise považuje za strategické: (i) zaměstnanost; (ii) výzkum a inovace; (iii) změna klimatu a energetika; (iv) vzdělání a (v) boj proti chudobě.

Jedná se o oblasti zásadního významu, pokud má Evropa překonat krizi a potvrdit svou roli důležitého hráče na globálním trhu, s vysokým stupněm rozvoje a konkurenceschopným hospodářstvím, schopným vytvářet bohatství, pracovní místa a inovace. Evropská unie opravdu potřebuje ambici pro vyřešení složitých úkolů vzešlých z krize, tato ambice však nesmí být překážkou v úsilí o rozpočtovou konsolidaci, která se požaduje po členských státech vzhledem ke špatnému stavu jejich veřejných účtů a jejich nadměrným deficitům. Požadují za zásadní, aby byly cíle strategie EU 2020 posíleny.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Princip solidarity by měl být základem strategie EU 2020; solidarity mezi občany, generacemi, regiony a vládami. Tak budeme moci bojovat proti chudobě a zajistit hospodářskou, sociální a územní soudržnost prostřednictvím udržitelného hospodářského růstu. Tento princip solidarity musí představovat záruku evropského sociálního modelu.

Musíme uvažovat o restrukturalizaci systémů sociálního zabezpečení a o zajištění minimálních sociálních práv na evropské úrovni, což usnadní svobodný pohyb pracovníků, specializovaného personálu, obchodníků, výzkumných pracovníků, studentů a důchodců. Nezbytné je účinné využívání zdrojů vzhledem k tomuto principu a potřebě udržitelnosti.

Tato strategie musí podněcovat tvorbu pracovních míst. Je nepřijatelné, aby bylo v Unii 23 milionů nezaměstnaných mužů a žen. Zásadní je tedy podpora podnikatelů a snížení byrokratické a fiskální zátěže malých a středních podniků.

Neznamená to, že zapomeneme na průmysl nebo zemědělství. Musíme pokračovat v opětovné industrializaci Evropy. Naším cílem musí také být udržitelné zemědělství s kvalitními výrobky. Abychom toho dosáhli, musíme pokročit v udržitelném rozvoji našeho primárního sektoru a převzít vedení v oblasti vědeckého výzkumu, znalostí a inovací.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Strategie Evropa 2020, uznávaná nástupkyně takzvané Lisabonské strategie, musí nejprve provést přiměřené posouzení metod své předchůdkyně. Pokud by se tak učinilo, zjistilo by se, že přístupy uplatňované v jejím rámci – jmenovitě liberalizace důležitých hospodářských odvětví a pružnější pracovněprávní předpisy – vedly k jejím výsledkům v praxi: zvýšená nezaměstnanost, nejistota, chudoba a sociální vyloučení a hospodářská stagnace a recese.

Komise a Parlament se nyní snaží uplatňovat stejné přístupy. Navržená cesta je jasná a ani sociální a environmentální rétorika, kterou se pokouší prosadit, nestačí k zamaskování následujícího: celkový důraz na jednotný trh, pokračování v liberalizaci, komercializace stále více aspektů sociálního života, existenční nejistota a strukturální nezaměstnanost.

Shoda, která existuje mezi pravici a sociálními demokraty ohledně těchto přístupů, vyšla jasně najevo. Konečně, byli v posledních letech společně jejich věrnými přívrženci. Tato strategie není v základu ničím jiným než reakcí dvou směrů v rámci jednoho systému na strukturální krizi tohoto systému. Pokud bude strategie nadále uplatňovat tento přístup, sama zapříčiní nové a hlubší krize. Pokud bude nadále uplatňovat tento přístup, bude nevyhnutelně čelit odporu a postaví se jí pracovníci a občané.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Zamítnutí našeho návrhu usnesení je politováníhodné. Navrhovali jsme v něm široký proces diskusí o návrzích, které Evropská komise již předložila, a celkové vyhodnocení výsledků Lisabonské strategie, s cílem odvodit cíle pro novou strategii Evropa 2020, ale předložili jsme taky řadu nových návrhů, které dávají přednost zvýšené produktivitě a tvorbě pracovních míst respektujících práva pracovníků, řešení problému nezaměstnanosti a chudoby a zajišťují rovnost v sociálním pokroku. Nové návrhy by vytvořily nový makroekonomický rámec k podpoře udržitelného rozvoje, posílily vnitřní poptávku a respektovaly životní prostředí, na základě zvýšení mezd, plné zaměstnanosti respektující práva pracovníků a hospodářské a sociální soudržnosti.

Hlasovali jsme proti společnému usnesení, které bylo přijato, protože nejde ke kořenu problému, nenavrhuje opatření, která by byla alternativou k Paktu o stabilitě, a nenavrhuje ani ukončit liberalizaci nebo pružnost trhu práce, které vedly ke zvýšení pracovní nejistoty a nízkým mzdám. Tímto způsobem dovolujete Komisi, aby i nadále obhajovala víceméně stejný přístup, který již způsobil, že více než 23 milionů lidí je nezaměstnaných, a ponechal více než 85 milionů lidí v chudobě.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) Pane předsedající, v posledních dvou desetiletích byla Evropská unie úspěšná v řadě oblastí, počínaje třemi ambiciózními rozšířeními a konče zavedením společné měny, eura. Občané Evropské unie pracují méně než Američané nebo Japonci (o 10 % hodin méně za rok) a odcházejí do důchodu dříve. Udržet si tyto výdobytky na současné úrovni není v krizi jednoduché, ráda tedy slyším o rozhodných opatřeních ze strany Evropské rady a Evropské komise, která mají za cíl stanovit komplexní hospodářskou strategii – Evropa 2020.

Před zasedáními Evropské rady v březnu a červnu tohoto roku, na kterých dostane strategie konečnou podobu, existuje zároveň jistý počet pochyb vztahujících se k dokumentu Evropské komise, předloženém dne 3. března tohoto roku. Zaprvé, jaké údaje budou sloužit jako základ pro stanovení vnitrostátních cílů jednotlivých 27 členských států Evropské unie? Jaký postih nebo ocenění čekají členské státy, které plní či neplní cíle určené strategií? A konečně, jaká role je v celém procesu vyhrazena pro Evropský parlament vzhledem k tomu, že až dosud projekt strategie Evropa 2020 řídily výhradně Rada a Komise? Musíme na tyto otázky nalézt odpovědi před červnovým zasedáním Evropské rady. Jinak, abych citovala pana předsedu Barrosa, Unie promešká svůj „moment pravdy“.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, po trpkém neúspěchu Lisabonské smlouvy, jejímž záměrem bylo učinit z Evropy nejkonzukureschopnější znalostní ekonomiku na světě do roku 2010, tu máme strategii EU 2020, která je jejím přesným prodloužením. Pružnost pracovního trhu, znamenající pracovní nejistotu pro pracovníky, zvýšená konkurence na evropské a mezinárodní úrovni, liberální reforma vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení a naprosté respektování nesmyslného Paktu o stabilitě a růstu...

Jsou tam všechny přísady, které učiní z této strategie strategii pro vnitrostátní a sociální dezintegraci, jako předtím v případě Lisabonské smlouvy. Jediné novinky jsou ty, které vám vnukly vaše nové rozmary: učinit evropskou hospodářskou správu povinnou a závaznou, i přesto, že se Evropa v Bruselu ukázala být tvář v tvář globální krizi naprosto bezmocná, a přiklánět se ke globálnímu řízení ve jménu takzvaného celosvětového oteplování, které se více a více ukazuje být ideologickou záminkou. Budeme hlasovat proti tomuto textu.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti tomuto usnesení, protože dostatečně nezdůrazňuje cíl plné zaměstnanosti. Dále bychom se měli více zaměřit na boj proti chudobě a na udržitelný růst. Evropský parlament si rovněž nechává uniknout příležitost zdůraznit potřebu bojovat proti všem formám nejistého zaměstnání prostřednictvím směrnice o práci na částečný úvazek, zavedení řady sociálních práv zaručených v jakémkoliv typu pracovní smlouvy a opatření bojujících proti zneužívání při zadávání práce subdodavatelům, či dokonce neplaceným stážím. Konečně, toto usnesení vědomě pomíjí potřebu

harmonizovat základ daně, což je zásadní pro vytvoření evropského sociálního modelu. Evropský parlament v tomto případě bezpochyby promeškal velkou příležitost, pokud jde o vytvoření sociální a udržitelné Evropy.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Všichni jsme si uvědomili skutečnost, že strategie 2020 nezahrnuje ani dostatečně zelené, ani sociální politiky. Dalším důležitým poznatkem je, že cíle jsou neurčité a o hospodářské krizi strategie nepojednává způsobem přiměřeným její vážnosti. Proto cítím, že rolí usnesení, o kterém se na plenárním zasedání Evropského parlamentu hlasuje, je významně přispět k evropské vizi pro dalších 10 let.

Přestože je naše role členů Evropského parlamentu omezená zněním Smlouvy, můžeme přispět podstatným způsobem. Musíme ovšem očekávat, že členské státy budou projevovat politickou vůli, a o své pozici přemýšlet konstruktivně.

Cíle jako „sociálně tržní hospodářství“ a „rozpočet odrážející inteligentní, udržitelný růst podporující sociální začleňování“ jsou pro překonání dopadů vyvolaných hospodářskou krizí zásadní.

Pro hlavní směry, jako jsou investice do vzdělání, podpora mobility studentů a odborné přípravy pro získání nových dovedností, odpovídajících požadavkům trhu práce, musíme vymyslet realistické akční plány.

Peter Jahr (PPE), písemně. – (DE) V kontextu strategie EU 2020 bude důležitou roli pro budoucí úspěch Evropy hrát zemědělství. Zvláště pokud jde o udržitelný růst a zaměstnanost a pokud jde o změnu klimatu, je evropská zemědělská politika vysoce významná, protože musí hrát nezbytnou roli při zachování pracovních míst na venkově a v příměstských oblastech. Dále bychom neměli zapomínat, že zemědělství dodává 500 milionům Evropanů vysoce kvalitní potraviny, zajišťuje 40 milionů pracovních míst a zasluhuje se o roční obrát přibližně 1,3 bilionů EUR. Výroba obnovitelné energie zajišťuje další pracovní místa a pomáhá snížit emise CO₂ a závislost na fosilních palivech. Zemědělství je inovativní, vytváří hodnoty a je skutečným zdrojem udržitelných regionálních hospodářských cyklů. V kontextu této nové strategie je tedy třeba evropské zemědělské politice věnovat větší pozornost.

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Chtěl bych upozornit na nesrovnalost mezi cíli strategie 2020 a dopady navrhovaných změn na rozpočtové priority pro období 2014–2020. Jedním z těchto cílů je zlepšení stavu životního prostředí. Změna rozpočtových priorit navrhuje omezení finančních prostředků uvolněných pro společnou zemědělskou politiku, což znamená, že v roce 2020 bude muset být zemědělství vysoce výkonné, či dokonce přímo průmyslové. Znamená to hrozbu pro životní prostředí, což zase znamená, že by se EU musela odchýlit od evropského zemědělského modelu, který věnuje zvláštní péči životnímu prostředí, krajině, biologické rozmanitosti, dobrým životním podmínkám zvířat, udržitelnému rozvoji a sociálním a kulturním hodnotám prostředí venkova. Jedna stará a praktická moudrost praví, že „lepší“ je nepřítelem „dobrého“. Měli bychom se vyvarovat toho, abychom při své péči o životní prostředí toto prostředí vlastně poškozovali.

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Cílem budoucí strategie Evropské unie je přijmout současné a budoucí výzvy a co možná nejlépe je zvládnout. V kontextu strategie EU 2020 bude hrát významnou roli zvláště zemědělské odvětví ve vztahu k novým výzvám stanoveným EU, jako je ochrana životního prostředí a klimatu, obnovitelné zdroje energie, biologická rozmanitost a udržitelný rozvoj a zaměstnanost, zvláště v oblastech venkova. Evropa si musí být vědoma toho, že na zemědělství závisí přímo či nepřímo okolo 40 milionů pracovních míst.

Největší prioritou musí však i nadále být zabezpečení dodávek vysoce kvalitních potravin pro 500 milionů Evropanů, zvláště při výhledu na dvojnásobnou výrobu potravin v roce 2050. V kontextu této nové strategie je tedy třeba věnovat evropské zemědělské politice větší pozornost.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Strategie EU 2020 je poslední příležitostí pro EU, aby se po neúspěchu Lisabonské strategie prosadila jako světová hospodářská velmoc. Na pozadí globální hospodářské krize musí strategie EU 2020 představovat model, kterým se musí řídit všechny členské státy, abychom se dostali do nové epochy s novými paradigmaty podporujícími udržitelný rozvoj na základě osvědčených metod.

Po ztrátě mnoha milionů pracovních míst v celé EU musí být průběžským kamenem strategie boj proti nezaměstnanosti. Musíme být schopni vytvořit pracovní místa a zajistit, aby naše pracovní síla byla lépe vyškolená a kvalifikovaná. To bude možné pouze s úplnou podporou malých a středních podniků, kterým vděčíme za tvorbu nejvíce pracovních míst. Pokud však má být strategie EU 2020 úspěšná, nesmíme činit

stejně chyby jako v případě Lisabonské strategie, jako byl zvláště nedostatek přijatých závazků a zodpovědnosti ze strany členských států.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro společný návrh usnesení Evropského parlamentu (RC-B7-01 51/2010). Předpokládá se, že strategie EU 2020 stanoví nové cíle, nejen pro politickou akci, ale také pro způsob našeho myšlení. V zájmu úspěšné obnovy po krizi musíme vytvořit společné nástroje a mechanismy, které nejen odstraní dopady současné hospodářské krize, ale umožní také přiměřeně reagovat na krize budoucí, a dokonce jim naprosto zabránit. Komise, Parlament a všechny orgány EU by si měly uvědomit, že jejich prioritou je pracovat pro společné blaho evropských občanů. Nejdůležitější jsou pro nás problémy občanů a jim bychom měli sloužit udílením rad, nabízením pomoci a činy. V kontextu krize jsou na pořadu dne problémy jako nezaměstnanost, chudoba a sociální vyloučení. Pokud chceme vybudovat moderní, novátorskou, soudržnou Evropu založenou na rozvoji, musíme v budoucnu zajistit svým občanům pocit bezpečí. Jsem zklamaný, že v původních návrzích týkajících se strategie EU 2020 bylo opomenuto zemědělství. Hospodářská obnova a uskutečňování cílů politiky v oblasti životního prostředí jsou do zemědělské politiky začleněny. Pokud tuto politiku do strategie EU 2020 a také do každé následující strategie nezačleníme, nebudeme moci dosáhnout cílů nejenom v oblastech, které jsem zmínil, ale ani v řadě jiných.

Georgios Papastamkos (PPE), písemně. – (EL) Hlasoval jsem proti druhé části odstavce 6 společného návrhu usnesení o strategii EU 2020, protože naznačuje záměr dalšího odstraňování tradičně vybudovaného evropského sociálního státu. EU by měla svou sociální unii více zviditelnit odmítáním konkurenčního tlaku na mezinárodní hospodářské scéně ze strany subjektů, které buď jasně odbouraly sociální dávky a struktury sociální péče, nebo které uplatňují sociální dumping. Dalo by se říci, že sociální politika a politika zaměstnanosti se selektivně a pružně uzpůsobují tržním silám.

Jednotliví strategie se snaží hledat jednotný přístup orgánů ve všem, co se týká tržních sil; zdá se však, že je nedokonalá v politickém regulování dopadů jevů rozvolňování Unie (jako je nezaměstnanost, regionální nerovnosti a nedostatečná sociální soudržnost). Nyní si doba více než kdy jindy žádá sociálnější Evropu.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro toto usnesení, protože podle mého názoru musí strategie EU 2020 poskytovat účinnou reakci na hospodářskou a finanční krizi a dát nový podnět a evropskou soudržnost procesu obnovy v EU díky mobilizaci a koordinaci vnitrostátních a evropských nástrojů.

Podporuji myšlenku, že je potřeba lépe spolupracovat s vnitrostátními parlamenty a občanskou společností, jelikož zapojení více aktérů zvýší tlak na vnitrostátní správy, aby dosahovaly výsledků.

Zároveň by podle mého názoru měl evropský průmysl využít vedoucí úlohu, kterou má v udržitelném hospodářství a ekologických technologiích mobility, a využít svůj vývozní potenciál. Sníží to závislost na zdrojích a usnadní to splnění potřebných cílů v oblasti změny klimatu, známých pod zkratkou 20-20-20.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Evropa není v roce 2010 nejkonkurenceschopnější hospodářství na světě. A to ani zdaleka; s poklesem HDP o 4 % a 23 miliony občanů bez práce není její bilance moc slavná. Jestliže potřebuje Evropská unie silný podnět, aby pomohla hospodářství a zaměstnanosti opět nabrat na obrátkách, musí tak činit s podobnými cíli, ale za použití naprosto odlišné metody než té, kterou uplatňovala u Lisabonské strategie. Musí brát také v úvahu jednání, která na ni čekají v oblastech energetiky, změny klimatu, průmyslu, zemědělství. Proto u strategie 2020 podporuji odhodlanost sloučenou s pragmatismem. Cíle, kterých musí Evropa nyní více než kdy jindy dosáhnout, jsou tyto: zajistit, aby 75 % lidí v produktivním věku skutečně mělo práci, a vyhrát v sázce, kterou představuje investice ve výši 3 % HDP do výzkumu. Záleží však také na tom, zda bude 27 vlád členských států spolupracovat. Proto voláme po sankcích a pobídkách pro „dobré“ a „špatné žáky“ strategie 2020 (oddíl 14). Sankce na jedné straně a pobídky na straně druhé. Cukr a bič. Pravidlo tak staré jako svět sám, ale ono funguje.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem proti návrhu usnesení RC7-01 51/2010 předloženému dnes k hlasování v Parlamentu ze stejného důvodu, pro který jsme nehlasovali pro Barrosovu Komisi II, a sice kvůli nedostatečné ambicióznosti. Největší politické skupiny v Parlamentu při této příležitosti opět zklamaly, protože hlasovaly pro usnesení, které je pouhou pózou – neobsahuje jediný hospodářský, sociální či environmentální návrh. Podle mého očekávají Evropané od tohoto Parlamentu víc.

Evropský parlament byl při vytváření strategie EU 2020 odstrčen na vedlejší kolej. Když má teď šanci opožděně reagovat, smluví se největší politické skupiny a vydají neobsažné usnesení. Je to ztracená příležitost vrátit Evropský parlament do středu diskuse o podstatě strategie a jako orgán ho vrátit do centra dění.

Richard Seeber (PPE), písemně. – (DE) Otázka, jak by na tom EU měla být v roce 2020 se zaměstnaností nebo hospodářským rozvojem, má klíčový význam. Zvláště v období hospodářské krize, jako je toto, by měla strategie EU 2020 působit jako motor, který nás dostane z nejistoty. O to důležitější je vybrat cíle tak, abychom jich mohli skutečně dosáhnout. Politika není sama o sobě cílem, ale jejím záměrem je vytvořit realistické programy, se kterými mohou obyvatelé a hospodářství držet krok. Udržitelné hospodářství musí být nejdůležitějším bodem při utváření bezprostřední budoucnosti.

Tohoto cíle musíme dosáhnout krok za krokem, v neposlední řadě kvůli změně klimatu. Také otázka zabezpečení surovin bude v budoucnu pro Evropu stále důležitější, proto bychom udržitelnému užívání surovin měli otevřít cestu nyní a zaměřit evropskou politiku tímto směrem.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti společnému usnesení, protože ho tři největší skupiny jasně využívají k podpoře již zavedeného přístupu, kterým se řídí Barrosova Komise II. Mí voliči očekávají jiný přístup a chtějí, aby strategie Evropa 2020 předznamenala „zelený nový úděl“, ekologickou revoluci 21. století, která uvede do souladu lidský rozvoj a fyzická omezení Země.

Evropská unie i nadále vyznává politiku nekritického růstu HDP. Zelení a environmentalisté však chtějí přeměnit strategii Evropa 2020, která usiluje jedine o růst HDP, na širší politický koncept budoucnosti EU jako sociální a udržitelné Unie, středem jejíhož zájmu budou lidé a ochrana životního prostředí, Unie, která bude usilovat o zajištění lidského blahobytu a vytvářet nejlepší možné příležitosti pro každého. Z našeho pohledu musí HDP zahrnovat řadu ukazatelů blahobytu, stejně jako ukazatelů, které budou brát v úvahu široké vnější hospodářské faktory a tlaky životního prostředí. Moje skupina tedy předložila osmistránkový text, který podrobně vysvětluje náš alternativní přístup. Dávám přednost tomuto textu před textem, který je kompromisem názorů tří největších skupin.

Marc Tarabella (S&D), písemně. – (FR) Hlasoval jsem proti usnesení o strategii EU 2020, protože byl přijat odstavec 6, který se zmiňuje o restrukturalizaci systémů sociálního zabezpečení a pojednává o větší pružnosti pro pracovníky. Usnesení je navíc spíše spleť více či méně dobrých záměrů na úkor přesných kvantitativních a kvalitativních cílů. Zdálo by se tedy, že téměř naprostý neúspěch Lisabonské strategie pro rok 2010 nikdo nebral v úvahu.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Cílem strategie Evropa 2020 je předložit plán pro budoucnost, jehož cílem bude dosažení hospodářského růstu a podpora pracovních míst v Evropské unii. Její přístup se musí zakládat na cílech vztahujících se k udržitelnému sociálně tržnímu hospodářství, udržitelné znalostní společnosti a roli malých a středních podniků při podpoře zaměstnanosti.

Ústředním prvkem této strategie musí být silná, moderní a pružná politika soudržnosti. Politika soudržnosti, zakotvená v nové Lisabonské smlouvě, má díky horizontálnímu uplatňování zásadní roli v reakci na nové výzvy Evropské unie. V této souvislosti lze pokládat cíl evropské územní soudržnosti za zásadní.

Priority evropské soudržnosti musí směřovat nejen k podpoře konkurenceschopnosti na evropské úrovni prostřednictvím účinného přidělování finančních prostředků, ale také k pomoci znevýhodněným regionům, aby překonaly své sociální a hospodářské obtíže a zmenšily se tak stávající rozdíly.

Musíme také upozornit na aktivní roli evropských regionů v podpoře této strategie a zdůraznit význam řízení na různých úrovních. Je žádoucí, aby se na cílech, úkolech a odpovědnostech vztahujících se ke strategii Evropa 2020 společně podílely Evropská unie, členské státy i místní a regionální orgány.

Z těchto důvodů jsem hlasoval pro výše uvedený návrh na usnesení.

Marianne Thyssen (PPE), písemně. – (NL) Pane předsedající, dámy a pánové, uskutečňovat strategii k překonání krize je v krátkodobém časovém horizontu velmi důležité, ale ve střednědobém horizontu je potřeba něco víc. Pokud skutečně chceme dát šanci sociálně tržnímu hospodářství, našemu sociálnímu modelu, potřebujeme větší hospodářský růst, ekologický růst, což zajistí naši konkurenceschopnost a vytvoří nová pracovní místa. Pokud si máme udržet svůj životní standard v globálním hospodářství, jsou zásadní další investice do výzkumu a rozvoje, do inovativních výrobků, výrobních procesů a služeb.

Tento impuls ke strukturální reformě je ve strategii 2020 navržené Komisí vyjádřen. Také je zásadní, aby Komise změnila kurs a zaměřila se na řadu menších cílů, které jsou měřitelné a uzpůsobené jednotlivým členským státům. Jak usnesení správně podotýká, strategie neplní očekávání v tom, že by stanovené cíle měly být vymahatelné. Neexistence opravdového sankčního mechanismu v případě nesplnění cílů či dokonce při nedostatečném úsilí pro naplnění cílů znamená, že tato strategie 2020 vykazuje stejné nedostatky jako její předchůdkyně.

Společné usnesení poskytuje dobrý základ pro další diskusi s Komisí, Radou a předsedou Evropské rady. Hlasovala jsem tedy pro usnesení.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Společný návrh usnesení Křesťanské lidové strany (Křesťanských demokratů), Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu a Skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu o strategii EU 2020 vyjadřuje společné rozhodnutí politických představitelů kapitálu použít všech prostředků k uskutečňování hrubého útoku a plánů monopolů namířených proti prostým lidem, dělnické třídě a pracovníkům v celé EU. Strategie EU 2020 pokračuje v Lisabonské strategii namířené proti prostým lidem a rozšiřuje ji stanovením strategických cílů a plánů monopolního kapitálu a ořezáváním základního platu a sociálních práv pracovníků jako na Prokrustově loži. Abych byl konkrétní, ve strategii máme: rozšířené uplatňování slavné „flexikurity“ – pružných sociálních jistot, společně s „celoživotním učním“, „odbornou přípravou a rekvalifikací“ a „mobilitou“ pracovníků, zrušení kolektivních smluv, sdílená pracovní místa, drastické mzdové a důchodové škrt, prodlužování věku odchodu do důchodu a radikální změny v sociálním pojištění, zdravotnictví, sociální péči a vzdělání. Strategie také poskytuje obrovské kapitálové sumy ze státních pokladen formou dotací a pobídek ve prospěch „zeleného rozvoje“. Komunistická strana Řecka hlasovala proti usnesení Evropského parlamentu o strategii EU 2020.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Jacques Delors kdysi říkal, že se nikdo nemůže zamilovat do jednotného trhu nebo jednotné měny. Já jsem zamilovaná do Unie, která bere vážně skutečné potřeby rodin v členských státech, přesně v souladu s vnitrostátními a evropskými pravomocemi. Při čtení strategie EU 2020 a našeho parlamentního usnesení však konstatuji, že naše ambice se omezují na nesmělý flirt s tržním hospodářstvím. Není v nich žádné uznání občanské angažovanosti v oblasti sociální soudržnosti či mezigenerační solidarity. Neměli bychom změnit svůj pohled na pracovní vztahy a tvorbu přidané hodnoty, ze které společnost jako celek profituje? Pro boj s chudobou navrhuje Komise kvantifikovaný cíl. Takový postup se nutně zaměří na méně znevýhodněné skupiny (tzv. „sbírání smetany“) a sotva pomůže těm nejchudším. Neexistence seznamu ukazatelů chudoby mimoděk ukazuje na nepochopení toho, co chudoba představuje. Chudoba znamená mnohem víc než jednoduše nemít práci. Ti, kteří den za dnem zakoušejí krajní chudobu, nehledají jen práci; chtějí mít skutečný přístup k existujícím právům. Evropa 2020 by na tuto situaci měla reagovat s větším elánem a odhodláním. Zdržela jsem se hlasování.

Návrh usnesení RC-B7-0136/2010

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Četla jsem jak zprávu soudce Richarda Goldstonea, tak závěry velvyslankyně Dory Holdové, které vyvracejí argumenty uvedené ve zprávě výboru OSN vedeného soudcem Goldstonem. Při porovnávání těchto dvou zpráv jsem zaznamenala, že Goldstoneova zpráva zní zaujatě, a proto jsem nepodpořila usnesení o uskutečnění doporučení z Goldstoneovy zprávy o Izraeli a Palestině.

Je nezbytné analyzovat činy transparentně a nezaújatě vůči oběma stranám konfliktu. Goldstoneova zpráva nezmiňuje příčiny, které vyvolaly izraelskou operaci v Gaze: téměř 12 000 raketových a minometných útoků na izraelské civilní obyvatelstvo. Po odchodu izraelských jednotek z Gazy počet útoků vzrostl o 500 %. Zatímco v letech 2004 a 2005 bylo zahájeno 281, resp. 179 raketových útoků, po odchodu Izraelců z Gazy (v září roku 2005) vzrostl počet útoků v roce 2006 na 946, v roce 2007 dosáhl čísla 783 a v roce 2008 počtu 1 730.

Ani jeden z členských států Evropské unie nehlasoval v Radě OSN pro lidská práva pro přijetí Goldstoneovy zprávy. Prioritou pro všechny zúčastněné strany musí být dodržování mezinárodního práva.

Andrew Henry William Brons (NI), písemně. – Rozhodli jsme se zdržet se všech hlasování o Palestině a Izraeli. Nemohli jsme hlasovat pro usnesení, která dávala Evropské unii právo provádět zahraniční politiku, neboť to by bylo v rozporu s naším neutrálním postojem v konfliktu. Zaujímáme neutrální pozici k Izraeli, Palestincům a dalším arabským a muslimským zemím. Naše neutrální politika však není lhostejností. Především uznáváme, že útoky států či organizací na civilisty jsou naprosto nepřijatelné. Kromě toho by nás potěšilo ukončení konfliktu čestným smírem.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Při letošní návštěvě Gazy jsem na vlastní oči viděla, že činnost Parlamentu v této oblasti má zásadní význam. Goldstoneova doporučení musí být zcela realizována a já budu tuto problematiku v následujících měsících sledovat.

Derek Roland Clark (EFD), písemně. – Ačkoli považuji konflikt v Gaze a na Západním břehu Jordánu za humanitární tragédii, má hlasování nepodporují mezinárodní vliv Evropské unie, protože neuznávám Evropskou unii. Má hlasování v Parlamentu dne 10. března 2010 odráží mé přesvědčení ohledně této záležitosti.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Podporoval jsem toto usnesení, které zdůrazňuje dodržování mezinárodních lidských práv a humanitárního práva jako základní nezbytný předpoklad řádného a trvalého míru na Blízkém východě. Vyjadřuje obavu z tlaku, který vyvíjí Izraelci a úřady v Gaze na neziskové organizace kvůli jejich spolupráci na Goldstoneově vyšetřování. Vyzývá k bezpodmínečnému ukončení blokády Gazy a vyzývá Evropu, aby veřejně vybídla Izrael a Palestinu k realizaci Goldstoneových doporučení. V Goldstoneově zprávě je uvedeno, že extrémně vysoká úmrtnost civilistů včetně více než tří set dětí vzrostla následkem svévolného využívání nepoměrné vojenské síly Izraelců, jež je v rozporu s mezinárodním právem. Dále j v ní uvedeno, že obléhání Gazy se rovná kolektivnímu trestu pro 1,5 mil. obyvatel a je v rozporu s mezinárodním právem. Doporučuje státům, které přijaly Ženevské úmluvy (včetně Irska), podat žalobu na subjekty zodpovědné za tuto politiku a její realizaci. V současné době připravuji formální stížnost irské policii založenou na nálezech Goldstoneovy zprávy, která umožní vedoucímu státnímu zástupci rozhodnout o případné žalobě na odpovědné subjekty v Irsku.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), písemně. – (SV) Švédští sociální demokraté se nedomnívají, že Hamás by měl být zařazen na seznam teroristických organizací. Jsme k Hamásu velmi kritičtí, především k jeho útokům na izraelské civilisty, ale zároveň se obáváme, že bezpodmínečné odsouzení ze strany EU by mohlo vyostřit situaci a přinutit Hamás ještě více se uzavřít. Nesdílíme názor, že rozhodnutí EU politicky izolovat Hamás i nadále, po vítězství ve svobodných a demokratických volbách, je správné. Dle našeho názoru by EU měla srovnat možnost úspěchu pomocí izolace a sankcí oproti využití kritického dialogu a spolupráce.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Sleduje-li někdo izraelsko-palestinský konflikt tak jako já již několik let, může pouze smutně uznat, že mnohé upřímné snahy o trvalý mír nadále nedokáží přesvědčit a motivovat pachatele k tomu, aby zanechali násilí. Vítězství Hamásu ve volbách a rozdělení palestinského území na dvě samostatně spravované části značně zhoršilo již tak špatnou situaci.

Dokud Hamás neuzná legitimní existenci státu Izrael, nebude dialog ničím víc než hrou. Izrael bude muset být opatrný a volit vhodné a přiměřené postupy, aby neporušil mezinárodní zákonný status, který nyní má. Stejně jako Izák Rabin nepovažují diplomatický mír za skutečný mír, ale za podstatný krok směrem k němu. Je nezbytné jít tímto směrem a odstranit překážky na cestě ke skutečnému míru. Zpráva soudce Goldstonea poukazuje na některé překážky, které tomuto procesu kladou do cesty obě strany, a to týrání a vážné zločiny, které musí být prošetřeny, odsouzeny a potrestány.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Je třeba věnovat pozornost ozbrojenému konfliktu, který začal v Gaze dne 27. ledna 2008, skončil dne 18. ledna 2009 a přinesl smrt 1 400 Palestinců a 13 Izraelců. Ztráty na životech byly doprovázeny zničením většiny civilní infrastruktury.

Vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členské státy by měly vypracovat společnou pozici ohledně zprávy o vyšetřování konfliktu v pásmu Gazy a v jižním Izraeli.

Rád bych zdůraznil, že dodržování mezinárodních lidských práv a mezinárodního humanitárního práva je nezbytné pro dosažení spravedlivého a trvalého míru na Blízkém východě.

Souhlasím s požadavkem, aby vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku společně se členskými státy řídily realizaci doporučení obsažených v Goldstoneově zprávě prostřednictvím konzultací s externími delegacemi EU a s neziskovými organizacemi, které v této oblasti fungují.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Přijetím tohoto usnesení o konfliktu v Gaze učinil Parlament pozitivní krok, neboť uznal, že Izrael porušuje mezinárodní právo. Jedná se také o důkaz dopadu Goldstoneovy zprávy na mírový proces na Blízkém východě, tedy rozšíření povědomí Parlamentu o neustálém porušování mezinárodního práva ze strany Izraele.

Je pravdou, že Goldstoneova zpráva obsahuje jasný důkaz porušování mezinárodního humanitárního práva ze strany izraelských jednotek na palestinském území během vojenských operací v roce 2008.

Z tohoto důvodu žádáme okamžité přijetí závěrů této zprávy a realizaci obsažených doporučení. Zároveň nabádáme úředníky Evropské unie, aby nezesilovali jednání s Izraelem o dohodě o přistoupení, dokud Izrael nepřestane porušovat mezinárodní právo a základní lidská práva na okupovaných palestinských územích, jak je tomu nyní.

Charles Goerens (ALDE), písemně. – (FR) Toto je další retrospektivní posouzení chyb, kterých se dopustily obě strany konfliktu. Vedou-li tyto příčiny k týmž důsledkům, je na místě zpochybňovat příčiny vedoucí k ničivým důsledkům. Takovou příčinou je vysílání raket nad izraelská města. Takovou příčinou jsou

nepřiměřené protiútoky izraelského státu. Takovou příčinou je zoufalá situace obyvatel Gazy. Takovou příčinou je také zneužívání jejich utrpení ze strany nejradikálnějších frakcí. Proč nezačít podporovat pouze ty síly z obou táborů, které se skutečně rozhodly pro mír? Takové síly existují na obou stranách a jsou až příliš často obviňovány z toho, že zrazují vlastní lid. Zrazují jej tím, že sní o tom, že je možné překonat rozdíly v regionu, kde se již dlouho odehrává nejnebezpečnější konflikt naší planety.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro usnesení, které požaduje realizaci Goldstoneových doporučení, neboť je zásadní, aby izraelské a palestinské úřady dodržely slib, že provedou nestranné a transparentní vyšetření tragédie v Gaze v letech 2008 a 2009. Členské státy musí tvrdě obhajovat svou pozici a musí se zavázat, že budou dbát na dodržování požadavků izraelských a palestinských partnerů. Mezinárodní humanitární právo musí být dodržováno všemi stranami konfliktu a EU musí zajistit dodržování těchto zásad.

Joe Higgins (GUE/NGL), *písemně*. – Hlasoval jsem pro toto usnesení, protože zdůrazňuje hrůzné podmínky, ve kterých žije většina palestinských obyvatel Gazy, a především vyzývá k okamžitému a bezpodmínečnému otevření všech hranic Gazy. Plně podporuji právo palestinských obyvatel na sebeurčení a na obranu proti opakovaným útokům izraelské armády a vládních jednotek. Naprosto však nesouhlasím s myšlenkami pravicového politického islámu a Hamásu. Jsem také proti individuálním útokům na židovské pracovníky, které nadále rozdělují izraelskou a palestinskou pracovní třídu. Útoky slouží izraelské vládě a dalším pravicovým extrémistickým skupinám jako záminka k dalším útokům na palestinské obyvatele. Izraelská vláda nejedná ani v zájmu palestinského lidu ani izraelských pracujících. Izraelští a palestínští pracující se musí postavit proti útokům na životní standardy a demokratická práva. Jediným řešením, pomocí něhož lze dosáhnout trvalého míru v regionu, je socialistický Izrael a socialistická Palestina existující v rámci oboustranně odsouhlasených hranic, které budou součástí sociálně demokratické konfederace na Blízkém východě.

David Martin (S&D), *písemně*. – Plně podporuji závěry Goldstoneovy zprávy a těším se, že Parlament schválil doporučení, která obsahuje. Doufám, že tyto závěry podpoří řešení vedoucí k trvalému míru mezi oběma státy.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) EU by se měla zabývat řešením izraelsko-palestinského konfliktu, který kromě obětí způsobuje již řadu desetiletí v regionu a ve světě velkou nestabilitu.

I přesto vidím rozdíl mezi jednáním Izraele jako suverénního demokratického státu, který sdílí a prosazuje základní hodnoty západní civilizace, a radikálními hnutími jako Hamás, která ve většině případů odmítají uznat existenci státu Izrael. Toto je překážka na cestě k úplnému vyřešení konfliktu.

To nám však nebrání v tom, abychom za jakékoli situace odsoudili násilné činy obou stran konfliktu, které šokují svět a které nás mohou pouze motivovat a zavázat k tomu, abychom našli způsob podporující porozumění.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Dnešní společný návrh usnesení o Goldstoneově zprávě znovu vyjadřuje snahu EU o spravedlivé posouzení a přezkoumání konfliktních událostí v Gaze. 26. února 2010 Valné shromáždění OSN znovu vyzvalo obě strany konfliktu, aby provedly důvěryhodná vyšetřování a předložily další zprávu do pěti měsíců. Palestinské úřady zřídily nezávislý vyšetřovací výbor, což je velmi dobrá zpráva. Jednání Evropské unie na mezinárodním scéně se musí soustředit na přísný soulad se zásadami a cíly Charty OSN a s mezinárodním právem. Soulad s mezinárodním humanitárním právem a mezinárodními lidskými právy je nezbytným předpokladem mírového procesu, který by vedl ke koexistenci dvou států v míru a bezpečí. Tímto usnesením se EU snaží včas zaujmout pevnou společnou pozici k opatřením, které navrhla vyšetřovací mise OSN vedená soudcem Goldstonem o konfliktu v Gaze a jižním Izraeli. Zpráva se také veřejně zasazuje o realizaci doporučení a převzetí zodpovědnosti za veškerá porušení mezinárodního práva včetně spáchaných válečných zločinů, proto jsem hlasoval pro.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Společný návrh usnesení o Goldstoneově zprávě představuje přání EU, aby byly události kolem konfliktu v Gaze spravedlivě a detailně vyšetřovány. Také Valné shromáždění OSN si dne 26. února 2010 znovu vyžádalo prošetření incidentů a údajného porušování lidských práv, a to ve lhůtě pěti měsíců. Je politováníhodné, že podle posledních informací požadavku vyhověla zatím pouze palestinská strana. Evropská unie se musí, dle mého názoru, v mezinárodních organizacích a společenstvích postavit za dodržování a uplatňování mezinárodního práva. Právě dodržování mezinárodního humanitárního práva a lidských práv oběma stranami konfliktu je základní podmínkou viditelného pokroku v mírovém procesu na Blízkém východě. Izraelem plánované urovnání by mohlo být v tomto procesu velkou překážkou.

Společný návrh vybízí k realizaci doporučení, obsažených ve zprávě výboru vyšetřujícího konflikt v Gaze a jižním Izraeli pod vedením soudce Goldstonea, a proto jsem hlasoval pro.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Lidská práva musí dodržovat všechny strany konfliktu na Blízkém východě. Mělo by být provedeno jakékoli podání, že lidská práva byla kteroukoli stranou porušena. K oběma stranám však musíme přistupovat stejně. Goldstoneova zpráva je dokument, který vyvolal silné emoce a kontroverzi. Mnohokrát byla označena za zaujatou. Mnozí kritici poznamenali, že zpráva se nevěnuje rovnocenně všem faktorům, které vedly ke konfliktu. Mezinárodní společenství se však nesmí ke konfliktu obracet zády. Goldstoneova zpráva doporučuje zahájit mezinárodní vyšetřování údajných zločinů spáchaných oběma stranami konfliktu. Je však otázkou, zda to situace na Blízkém východě dovolí. Hrozí nebezpečí, že Evropský parlament nebude schopen sledovat jednání Hamásu, ale pouze jednání Izraele. Za těchto podmínek jsem se rozhodl v konečném hlasování hlasovat proti přijetí společného usnesení.

Zuzana Roithová (PPE), písemně. – Nepodpořila jsem společné usnesení socialistů, liberálů, levého bloku a Zelených o uplatňování doporučení Goldstoneovy zprávy o Izraeli. Tato zpráva byla přijata loni v listopadu ve Valném shromáždění OSN jen pěti členskými zeměmi EU ze 27. Důvodem je, že zpráva nebyla odpovědně analyzována na úrovni Rady pro lidská práva, a tak Valné shromáždění hlasovalo o nevyvážené zprávě, která líčí Izrael jako teroristickou organizaci. Patřím k politikům, kteří usilují o objektivní a nekompromisní vyšetření všech případů údajného porušování lidských práv v konfliktu v Gaze. V sázce je však důvěryhodnost závěrů šetření. Není možné dopustit zpolitizování probíhajícího vyšetřování, které není ještě dokončeno. Vždyť cílem by mělo být dosažení mírového řešení izraelsko-palestinského konfliktu a budoucí prosperita dvou nezávislých států, Izraele a Palestiny, a nikoli přetahování se Evropy a USA o vliv na tuto oblast.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro návrh usnesení RC7-0136/2010 o doporučeních Goldstoneovy zprávy, především protože trvá na tom, aby EU zaujala pevnou pozici vůči Goldstoneově zprávě, aby veřejnost vyžadovala realizaci doporučení a přijetí zodpovědnosti za veškeré porušování mezinárodního práva, aby všechny strany do pěti měsíců provedly vyšetřování dle mezinárodních standardů a aby vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsdkyně Komise a členské státy aktivně sledovaly realizaci zprávy. Usnesení dodává nová tvrzení k těm, která Parlament již v minulosti. Například žádá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a místopředsdkyni Komise, aby posoudila závěry vyšetřování a poté informovala Parlament, znovu připomíná, že z hlediska zodpovědnosti a důvěryhodnosti EU a členských států je požadováno úplné sledování vyšetřování, a vyjadřuje obavy ohledně tlaku na neziskové organizace, které se podílely na zpracování Goldstoneovy zprávy a následném vyšetřování, včetně restriktivních opatření uvalených na jejich činnost.

Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), písemně. – (SV) Není vhodná doba na přijetí usnesení o Izraeli. Brzy bychom měli obdržet úplné zhodnocení Goldstoneovy zprávy, které bychom neměli předjímat. Jedná se o citlivou situaci a konflikt mezi stranami se polarizoval. Nesmíme vyostřit situaci přijetím usnesení, které bude pro všechny zúčastněné strany neuspokojivé. Také považuji za zvláštní, že EU může přijmout usnesení k mandátu, který v Radě OSN pro lidská práva nepodpořil žádný členský stát.

Marek Siwiec (S&D), písemně. – (PL) Nemyslím si, že společné usnesení o realizaci Goldstoneových doporučení o Izraeli a Palestině plně odráží názory členů Evropského parlamentu, které byly vyjádřeny během debaty, jež se konala 24. února v Bruselu. Usnesení dostatečně nevyjadřuje pozici většiny politických uskupení, která jej pomáhala vytvořit. Goldstoneova zpráva, k níž se usnesení vztahuje, je zaujatá a nevěnuje se rovnocenně všem faktorům, které vedly ke konfliktu. Společné usnesení se navíc nezmiňuje o okolnostech vedoucích ke konfliktu a neobsahuje ani zmínku o 8 000 útocích Hamásu či dalších ozbrojených skupin na izraelské civilní obyvatelstvo. Zpráva se také vůbec nezmiňuje o tom, jak Hamás ignoroval příměří.

Bod č. 7 zmíněného dokumentu jasně ukazuje, že Evropský parlament nebude schopen sledovat jednání Hamásu, ale pouze jednání Izraele. Tento postoj snižuje důvěryhodnost izraelského soudního systému a izraelských institucí a podkopává jejich schopnost vést vyšetřování. Proto jsem při konečném hlasování hlasoval proti přijetí společného usnesení.

Catherine Soullie (PPE), písemně. – (FR) Zredukování izraelsko-palestinského konfliktu na pouhé srovnání počtu úmrtí v tom či onom válečném táboře pouze zkrusí náš pohled na tuto válku, která trvá již příliš dlouho. Všichni se shodneme na tom, že řešení tohoto konfliktu se hledá těžko, neboť příčiny samotné jsou složité a mají hluboké kořeny. Proto je čistě černobílý náhled na situaci v této části světa nemožný.

Výbor vedený soudcem Goldstonem byl pověřen pouze sepsáním případů porušení mezinárodního práva. Ačkoli ne všechny závěry zprávy jsou neospravedlnitelné, hlasovat proti těmto prohlášením, která schvalují

podle mého zaujatý text, bylo pro mne především z důvodu nedosažení cíle nejčestnějším racionálním řešením.

Ano, musíme odsoudit a zastavit týrání, které v regionu páchá ta či ona válčící strana, ale musíme obezřetně volit postupy, které povedou k nastolení spravedlnosti a trvalého míru.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Hlasoval jsem pro společné usnesení o Goldstoneově zprávě, protože je v něm uznáno, že obyvatelé Gazy nadále následkem blokády žijí v otřesných podmínkách, a protože vyzývá k okamžitému, trvalému a bezpodmínečnému otevření hraničních přechodů. Schválený text usiluje o realizaci doporučení obsažených v Goldstoneově zprávě a k převzetí zodpovědnosti za všechna obvinění z porušení mezinárodního práva, včetně obvinění z válečných zločinů. Zpráva je výsledkem vyváženého a důkladného vyšetřování založeného na kontrolách na místě a výpovědích svědků.

Podle zprávy porušovaly zúčastněné strany mezinárodní humanitární právo. Podle zprávy jsou vyšší důstojníci izraelské armády odpovědní za následující činy: nerozlišující využití bílého fosforu, nerozlišování mezi civilisty a vojáky, ztráty na životech následkem blokády jako nástroje kolektivního trestu a porušování válečného zákona.

Zpráva obsahuje dost podkladů pro žádost, aby Generální tajemník a Rada bezpečnosti OSN zahájili soudní řízení, což je nejlepší způsob jak odstranit pochyby a ukončit diskuse o událostech v Gaze. Považuji za politováníhodné, že Poslanecký klub Evropské strany lidové (křesťanští demokraté) tento text vůbec nepodpořil.

Charles Tannock (ECR), písemně. – Skupina ECR nepovažuje rozsah Goldstoneovy zprávy za podstatný, a nehlasovala tedy pro návrh usnesení skupiny PPE a pro společný návrh usnesení. Skupina ECR má závažné pochyby o legitimitě a nezájatosti zprávy soudce Goldstonea a především nechce obviňovat izraelské obranné síly či politiky z válečných zločinů. Podporujeme další mírové a bezpečnostní rozhovory, podporujeme vznik dvou států a jsme si vědomi humanitárních problémů způsobených trvajícím konfliktem v regionu.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), písemně. – (PL) Jako globální hráč by měla mít Evropská unie na paměti nejen dobro svých občanů, ale neměla by také zapomínat na situaci ve světě. Proto by měla být rozhodnutí přijatá členy Evropského parlamentu založena na základě širším, než je pouze ten evropský. Je tedy chybné hlasovat o usnesení, které realizuje doporučení obsažená v Goldstoneově zprávě, předtím, než zprávu schválí OSN.

Ponechme stranou fakt, že nebylo dost času o zprávě diskutovat. Zpráva, která se komplexně zabývá protichůdnými argumenty, nám nebyla ani představena. V situaci, kdy členské státy Evropské unie neprojevují žádnou vůli ke konzistentnímu jednání ohledně Izraele a Palestiny, přijetí jakéhokoli usnesení v Evropském parlamentu mírovému procesu na Blízkém východě nijak nepomůže.

Proto jsem se zdržela hlasování o usnesení Poslaneckého klubu Evropské strany lidové (křesťanských demokratů) a hlasovala jsem proti společnému usnesení předloženému ostatními stranami. Mám výhrady obzvláště k bodu J a bodu 10 společného usnesení, které zdůrazňují tragickou situaci obyvatel pásma Gazy, nevysvětlují však, že jde o přímý důsledek vlády Hamásu, který je mezinárodním společenstvím považován za teroristickou organizaci. Dále nemohu souhlasit s body 2 a 4 společného usnesení, které vyzývají k realizaci Goldstoneových doporučení, ačkoli ne všechna z nich jsou legitimní.

Dominique Vlasto (PPE), písemně. – (FR) Goldstoneova zpráva umožnila zdůraznit potřebu nezávislého vyšetřování, které rychle napomůže posoudit události a zodpovědnost zúčastněných stran a učinit závěry z každého porušení mezinárodního práva a humanitárního práva, k němuž během konfliktu v Gaze došlo. Palestinské a izraelské úřady musí vést otevřené vyšetřování. Poté snad budou schopny obnovit vyjednávání, a proto bezvýhradně podporuji zásadu vyjednávání. Ráda bych také zdůraznila, že konflikt v Gaze zničil mnohé projekty financované Evropskou unií zaměřené na zmírnění humanitární krize obyvatel, kteří trpí nedostatkem základního zboží a nemají přístup k základním veřejným službám. Obyvatelé potřebují naději, aby nadále mohli doufat v rychlé vyřešení izraelsko-palestinského konfliktu. Jen za těchto okolností budou existovat podmínky pro dosažení spravedlivého a trvalého míru mezi palestinským a izraelským státem, jejichž obyvatelé budou životaschopnými sousedy žijícími v míru a bezpečí.

Návrh usnesení RC-B7-0134/2010

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Před nedávnem jsem v Parlamentu připomněl, že volby v Bělorusku nejsou svobodné, že zde neexistuje svoboda projevu, shromažďování a odporu a že zesílila represivní aktivita ze strany úřadů. Političtí vězni stále nebyli propuštěni, trest smrti nebyl zrušen a nebyla poskytnuta žádná záruka oddělení pravomocí, především zajištění nezávislosti soudní moci, či že budou dodržována lidská práva.

Nedávné použití policejních jednotek proti Svazu Poláků v Bělorusku a potlačení jejich práv dále oslabuje důvěru Evropy v běloruskou diktaturu. Tyto události vybízejí všechny evropské demokraty, především evropské instituce a členské státy, aby pečlivě sledovaly a rozhodně a společně reagovaly na jednání úřadů v Minsku, které jsou nadále věrné nejhorším odkazům komunismu. Evropská unie nemůže být Bělorusku partnerem, pokud Bělorusko nedodržuje vlastní ani evropské zákony. Jak se říká v mé zemi: „Lepší být sám než ve špatné společnosti!“

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Evropská unie by neměla považovat běloruský parlament za legitimní, dokud v zemi neproběhnou svobodné parlamentní volby. Proto vyzývám běloruské úřady k provedení kompletní reformy volební legislativy v souladu s doporučeními Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Úřadu pro demokratické instituce a lidská práva.

Kroky, které podnikla běloruská vláda proti členům organizace polské národnostní menšiny jsou naprosto trestuhodné, stejně jako politicky zaujaté soudní procesy a fakt, že soudní moc očividně přijímá rozkazy od moci výkonné. EU nemůže souhlasit s rozhodnutím běloruských úřadů omezit přístup k internetu nebo s nedostačujícími zárukami svobody tisku, svobody shromažďování a vyznání odlišného od běloruské pravoslavné církve, stejně jako se zárukami dalších práv a politických svobod.

Tvrdím, že míra spolupráce Společenství s běloruskými úřady by měla být přímo úměrná míře dodržování lidských práv v této zemi. Nadále sdílím obavy z prohlášení místopředsedkyně Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku o potlačování polské národnostní menšiny, které bylo slabé a bylo vydáno pozdě.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Od konce studené války se vztahy Běloruska a západu vyvíjely směrem k nové dohodě a Evropská unie vedla pozitivní rozhovory o stimulování pokroku v oblasti demokracie a lidských práv.

Nehledě na výše uvedené skutečnosti nemůže EU akceptovat jednání, jež je v rozporu s mezinárodními zásadami a zákony týkajícími se práv národnostních menšin. Názor EU na lidská práva nemůže být závislý na okolnostech.

Kristiina Ojula (ALDE), písemně. – (ET) Pane předsedající, jako spoluautorka usnesení Evropského parlamentu o situaci občanské společnosti a národnostních menšin v Bělorusku jsem hlasovala pro toto usnesení. Ačkoli v minulém roce propustil mírnější Lukašenkův režim politické vězně, EU se nemůže stavět netečně k nedávnému porušení práv členů Svazu Poláků v Bělorusku. Rozšířit výhody východního partnerství EU na běloruské občany je možné pouze tehdy, když běloruské úřady zaručí Bělorusům lidská práva a občanské svobody a zahájí demokratické reformy. Dosavadní ústupky režimu jsou stále nedostačující a zatčení čelní představitelky Svazu Poláků v Bělorusku Angeliky Borysové, zamítnutí žádosti o registraci hnutí a zmrazení jeho majetku jsou další ránou vztahům s Evropskou unií. Dle mého názoru nemá Evropská unie v souvislosti s neustálým porušováním lidských práv a zásad právního státu jinou možnost než zvážít znovuzavedení sankcí vůči běloruskému vedení.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí společného usnesení Evropského parlamentu (RC-B7-0134/2010). Před několika měsíci přijal Evropský parlament usnesení, které vyzývá běloruské úřady k ukončení těžkých represí vůči jeho občanům. Dnes znovu mluvíme o Bělorusku, porušování lidských práv a zásad občanské společnosti. Evropská unie se Bělorusku otevřela. Navrhli jsme vhodná opatření jako zahrnutí Běloruska do východního partnerství. Důvěra vložená v Bělorusko měla přehodit výhybku na trať demokratizace a dodržování lidských práv. To se, bohužel, nestalo. Proto musí být Evropská unie pevná, zaujmout silnější pozici ve vztahu k Bělorusku a podniknout efektivní kroky, které zaručí dodržování práv menšin. Doufám, že toto usnesení podnítl změny správným směrem. Pokud se tak nestane, očekávám, že postoj Evropské unie k Bělorusku bude přehodnocen a budou znovu zavedeny náležité sankce. Každé neefektivní rozhodnutí bude důkazem naší slabosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro toto usnesení, jehož znění bylo odsouhlaseno v podstatě všemi velkými skupinami včetně naší. Usnesení bylo jednomyslně přijato.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Absence svobody projevu, problémová registrace politických a dokonce společenských organizací a využívání státních médií k propagandě jsou příznačné pro nadměrně autoritářské státní zřízení.

Unie podala Bělorusku pomocnou ruku v podobě zahrnutí do východního partnerství, jehož cílem je posílení demokracie a právního státu. Jednání běloruských úřadů nevyhovuje mezinárodním pravidlům vztahu vlády k opozici a k neziskovým organizacím či standardům ochrany národnostních menšin. Je důležité nalézt vhodnou cestu z této situace, Unie by měla vyjádřit nesouhlas zvláštními opatřeními, jako jsou sankce nebo vízová omezení, ale zároveň nesmíme izolovat Bělorusko od zbytku Evropy, protože tím by trpěla celá běloruská společnost, nikoli odsuzování politici. Měli bychom Bělorusku ukázat, co může získat spoluprací s EU, a určit, že míra souladu Běloruska s požadavky EU se odrazí ve výši podpory, s níž může Bělorusko počítat.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Byl jsem velice potěšen výsledkem dnešního hlasování. Přijali jsme usnesení, ve kterém odsuzujeme potlačování polské menšiny v Bělorusku. Přijetí dokumentu aklamací má hlubší smysl. Je to volba celého Parlamentu, všech politických skupin a představitelů všech 27 členských států Evropské unie. Neumím si představit, že Bělorusko bude využívat výhod východního partnerství, pokud nejdříve znovu neuzákoní Svaz Poláků v Bělorusku, nevrátí mu jeho majetek a také nepropustí politické vězně, jako jsou Andrej Bandarenko, Ivan Michaliu a Aryston Dubskij. Dnes jsme Bělorusku dali signál. Nyní čekáme na odpověď.

Návrh usnesení B7-0133/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), v písemné formě. – (LT) Evropská rada zdůraznila, že je důležité upravit ekonomické a sociální smlouvy mezi finančními institucemi a společnostmi, které slouží, a zajistit, aby v dobách prosperity byla společnost schopná využít výhody, které poskytují, a byla chráněna před riziky. Evropská rada v této záležitosti vyzvala MMF, aby při hodnocení zvažil všechny možnosti, včetně celosvětové daně z finančních transakcí. Podporuji toto usnesení a myslím si, že se Evropská unie musí dohodnout na společném postoji k této záležitosti.

Evropská komise musí připravit posouzení dopadů všeobecné daně z finančních transakcí a přezkoumat její přednosti a nedostatky. Dále souhlasím s ustanovením usnesení, že na úrovni Společenství musíme zanalyzovat, jak by finanční sektor mohl spravedlivě pomoci pokrýt škody, které kvůli němu utrhla ekonomika, či škody, které se pojí s intervencemi vlády zaměřenými na stabilizaci bankovního systému.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v písemné formě. – (RO) Současný návrh usnesení, který přichází v důsledku diskusí G20, jež se vedly v rámci summitu v Pittsburghu, a na žádost některých mezinárodních subjektů, jako je MMF, může poskytnout řešení, jak se vyhnout jakýmkoli novým finančním pohromám i jak navrátit částky, které státní pokladny zpřístupnily bankám ve snaze ochránit je před bankrotem. Průkopnické přijetí takové legislativy ve Francii a Belgii je každopádně vítané (i s Velkou Británií, která také zvažuje možnost zavedení podobné legislativy) a očekáváme, že uvidíme její dopady.

Daň 0,005 % podle francouzských odhadů ochudí pokladny francouzských bank o více než 20 miliard eur. Jak na to ale bankovní sektor zareaguje? Omezí počet spekulativních transakcí, které jsou považovány za škodlivé, nebo využije mobility kapitálu a bude dál provádět tyto transakce prostřednictvím poboček bank v zemích, kde tento typ povinnosti neexistuje?

Myslím si proto, že pro úspěch takových daní je třeba globálního přístupu, což také znamená prezentovat jej mezinárodním subjektům jako jsou Spojené národy. I tak je složité uvěřit, že můžeme dosáhnout společné celosvětové činnosti (srovnej offshore legislativu).

Marielle De Sarnez (ALDE), v písemné formě. – (FR) Podpořením usnesení, které dnes přijala velká většina (536 hlasů pro, 80 proti, 33 se zdrželo hlasování), francouzská delegace demokratického hnutí zopakovala své přání získat od Evropské komise praktické návrhy na zavedení daně z finančních transakcí a posouzení jejích dopadů. Vyzýváme Komisi, aby vypracovala návrh s cílem vymezit společný evropský postoj, který by v červnu předložila G20. Bylo by také dobré zhodnotit, do jaké míry by taková daň mohla pomoci stabilizovat finanční trhy. Otázky, na které by Komise měla odpovědět, se týkají využití této daně na podporu přizpůsobení se rozvojových zemí změnám klimatu a financování rozvojové spolupráce, ale také, jaké páky by Komise mohla použít pro přesvědčení svých partnerů, aby se připojili k zavedení této daně, aby se tak

zabránilo migraci kapitálu. Především se však musí provést velmi důkladné posouzení dopadů, kterým se zajistí, že tato daň nesníží konkurenceschopnost Unie či udržitelné investice, a nebude mít negativní dopad na malé a středně velké podniky a soukromé investory.

Harlem Désir (S&D), *v písemné formě*. – (FR) V roce 2000 jsem se skupinou pro globalizaci předložil první usnesení vyzývající Komisi, aby přezkoumala proveditelnost daně ze spekulativních kapitálových toků. Usnesení nebylo přijato, neboť nezískalo dostatečný počet hlasů. Uplynulo deset let a G20, stejně jako několik členských států, již nevylučují myšlenku této daně, finanční krize nám hlavně připomněla škody, které mohou nestálé finanční trhy způsobit.

Z toho důvodu vítám, že bylo usnesení o daních z finančních transakcí přijato s tak velkým rozdílem hlasů. Je to jen malý krok, ale poselství je jasné. Parlament vyzývá Komisi, aby se konečně začala zabývat tímto problémem a pracovat na projektu týkajícího se zavedení této daně. Taková daň by měla dvojí výhodu, přispěla by ke stabilizaci trhů a vytvořila by obrovské příjmy, které by pomohly rozvojovým zemím financovat přizpůsobení se změně klimatu a boj proti chudobě.

Oponenti tvrdí, že to bude účinné pouze v celosvětovém měřítku, je ale třeba udělat první krok, jako to udělaly některé země v případě daní z letenek. Přístup „počkáme a uvidíme“ nás nikam neposune. Musíme ukázat směr.

José Manuel Fernandes (PPE), *v písemné formě*. – (PT) Finanční sektor musí přijmout svou odpovědnost za ekonomickou krizi, která nás stále sužuje. Dosud to byla reálná ekonomika, daňoví poplatníci, spotřebitelé, veřejné služby a společnost obecně, kdo platil za podstatnou část nákladů a důsledků finanční krize. Několik členských států vyzvalo k zavedení daně z finančních transakcí.

Dnes je politická a regulační situace této oblasti odlišná. Existují nové regulační iniciativy, jako je boj proti daňovým rájům, odstranění právních mezer z provozních účtů, požadavky na transakce kapitálového trhu a využívání registrů obchodních údajů pro registraci transakcí s deriváty.

Evropská unie musí přijmout společný postoj v mezinárodním rámci zasedání G20. Za tímto účelem musí Komise před dalším summitem G20 posoudit dopad celosvětové daně z finančních transakcí.

Toto posouzení musí konkrétně zhodnotit dopady zavedení daně z finančních transakcí v Evropské unii, na rozdíl od jejího zavedení na celosvětové úrovni. Musí se stanovit náklady a také se musí stanovit, zda tato daň přispěje ke stabilizaci finančních trhů.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v písemné formě*. – (PT) Je pozitivní vidět různé výroky uvedené v odůvodnění k usnesení, které nyní schválila většina Parlamentu. To platí zejména o tvrzení, že finanční sektor musí nést přiměřený podíl zátěže související s ekonomickým oživením a rozvojem, vzhledem k tomu, že až doteď to byla reálná ekonomika daňových poplatníků, spotřebitelů, veřejných služeb a společnosti obecně, kdo musel platit za podstatnou část nákladů a důsledků finanční krize. Mimoto ale neexistovala jiná než téměř odmítavá odpověď na jakoukoli akci, která by mohla vést k možnému zavedení daně z finančních transakcí, a to díky mnoha omezením vztahujícím se k provedení usnesení. Z tohoto důvodu jsme se zdrželi hlasování.

Bohužel došlo ke zpoždění při uplatňování nových regulačních iniciativ a při prosazování slíbeného boje proti daňovým rájům, odstranění právních nedostatků týkajících se provozních účtů, požadavků na transakce kapitálového trhu a využívání registrů obchodních údajů pro registraci transakcí s deriváty. Je nezbytné rozhodně pokročit vpřed a nezůstat v těchto kalných vodách, které napomáhají pouze finančním spekulantům a velkým kapitalistickým zájmům.

David Martin (S&D), *v písemné formě*. – Podporuji daň z finančních transakcí a velmi mě těší, že se jí dostává takové podpory. Má-li být účinná, měla by to být daň globální a opatření na zavedení takových poplatků za finanční transakce podporuji.

Arlene McCarthy (S&D), *v písemné formě*. – Dnes jsme v drtivé většině hlasovali pro udržení politického pohybu stojícího za globální daní z finančních transakcí. Je jasné, že nastal čas pro radikální kroky, které zajistí, aby finanční sektor uhradil náklady vzniklé v důsledku krize a daň z finančních transakcí by mohla být důležitým nástrojem. Má silnou podporu veřejnosti, nevládních organizací a odborových organizací po celé Evropě. Daň z finančních transakcí by mohla pomoci snížit nestálé a riskantní finanční obchodování a současně vydělat miliardy na pomoc v boji s následky klimatických změn a na pomoc rozvojovým zemím, které finanční krize zasáhla nejvíce. Toto usnesení vyzývá Komisi, aby analyzovala možnosti takové daně a vyslala jasný signál, že Evropa bude usilovat o celosvětovou dohodu, která bude reagovat na požadavek veřejnosti podniknout nějaké kroky. Je zklamáním, že skupina ECR a její konzervativní členové, kteří jsou

jednoznačně proti jakékoli dani z finančních transakcí, se ve svých výrocích rozhodli záměrně mylně prezentovat dnešní hlasování jako výzvu pro daň z finančních transakcí platnou pouze v Evropské unii. Nepodnikne-li Evropa žádné kroky a nedojde-li k žádnému závěru, vynechají nás z mezinárodní diskuze – naše dnešní hlasování představuje mandát k tomu, abychom mohli za Evropu přispět k řízení této debaty.

Nuno Melo (PPE), v písemné formě. – (PT) Portugalská politická strana Demokratický a sociální střed je zpravidla proti vytváření evropských daní. Je zde také skutečnost, že daně jsou důležitým nástrojem členských států, a tím spíš v obtížných dobách jako je současná krize. Nakonec, různé možnosti zdanění, ať prostřednictvím daní či příspěvků, které se používají v různých členských státech, by nutně z daně, kterou zde projednáváme, vytvořily víceméně penalizující nástroj a umožnily by nespravedlnost v evropském měřítku, což by nedávalo smysl.

Andreas Mölzer (NI), v písemné formě. – (DE) Dle mého názoru je to nevyhnutelná pravda, že by měl finanční sektor spravedlivě přispět k oživení a rozvoji ekonomiky, zejména vzhledem k tomu, že značné náklady a důsledky krize hradila reálná ekonomika, daňoví poplatníci, spotřebitelé, veřejný sektor a společnost jako celek. Potenciální daň z finančních transakcí by mohla snížit obrovské množství spekulativního kapitálu, který měl v nedávné době opět nepříznivý dopad na reálnou ekonomiku, a tím také představovat krok směrem k udržitelnému růstu. Nicméně dříve, než budeme uvažovat o zavedení takové daně, musíme pečlivě zvážit výhody a nevýhody. Tento proces představuje přesně to, co požaduje usnesení navržené Hospodářským a měnovým výborem, což je důvod, proč jsem hlasoval pro toto usnesení. Rozhodujícím bodem, který je v textu zmíněn pouze okrajově, ale který musí být před vydáním rozhodnutí jasně definován, je potenciální použití kapitálu, který by taková daň mohla vytvořit. Věřím, že se tato daň musí vybírat v místě, kde probíhá transakce a také musí, jinými slovy, být použita ve prospěch států, na jejichž území se nachází příslušné burzy. Přesný způsob výpočtu ještě musí být stanoven. Trvá-li EU na tom, že bude daň vybírat sama, musí v každém případě vyrovnat hrubý příspěvek příslušného členského státu. Za žádných okolností nesmí být dovoleno směřovat k daňové pravomoci na straně EU.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v písemné formě. – Hlasoval jsem dnes ve prospěch návrhu usnesení B7-0133/2010 o zdanění finančních transakcí a těším se, že Parlament poprvé požaduje posouzení proveditelnosti a dopadu zavedení daně z finančních transakcí na úrovni EU. Toto je značný pokrok. Nyní musíme vyvinout tlak na Komisi, aby navrhla konkrétní kroky. Evropané očekávají, že náklady finanční krize ponесou ti, kteří ji na finančních trzích způsobili. Nemůžeme se proto spokojit s minimalistickým řešením v souladu s návrhem USA, které by přineslo několik miliard eur – poměrně malý příjem vzhledem k obrovským nákladům. Snižování chudoby, boj proti změně klimatu a boj s finanční krizí vyžadují dodatečné příjmy několika stovek miliard eur. Chytře navržená daň z finančních transakcí by takové příjmy poskytla a zároveň by omezila spekulace na finančních trzích.

Návrh usnesení B7-0132/2010

Edite Estrela (S&D), v písemné formě. – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch usnesení o jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA), jehož cílem je podpořit vytvoření integrovaného trhu platebních služeb v eurech, který bude zahrnovat účinnou hospodářskou soutěž a ve kterém nebudou žádné rozdíly mezi vnitrostátními a přeshraničními platbami v eurech.

SEPA nadále funguje nedokonalým způsobem a neřeší skutečné potřeby svých uživatelů. Pokud jde o využívání nástrojů oblasti SEPA, musí Evropské společenství nastavit vhodnou a závaznou lhůtu, po níž musí být všechny platby v eurech provedeny podle norem tohoto systému. Stejně tak je důležité zajistit, aby přijetí tohoto systému nevedlo k dalším nákladům pro evropskou veřejnost.

Diogo Feio (PPE), v písemné formě. – (PT) Vytvoření jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) má zásadní význam pro posílení integrace na trhu platebních služeb. Zvýší se hospodářská soutěž, neboť se přeshraniční platby v eurech dostanou na stejnou úroveň jako k platby v rámci jedné země, což může mít přímý pozitivní vliv na život evropské veřejnosti.

Takto se zdá být naléhavé, aby vnitrostátní vlády zavedly služby SEPA a vytvořily pravidla, která budou adekvátně regulovat tuto iniciativu tak, že ve skutečnosti dojde k zjednodušení současného stavu platebních služeb a snížení nákladů ve prospěch spotřebitelů.

José Manuel Fernandes (PPE), v písemné formě. – (PT) Jednotná oblast pro platby v eurech (SEPA) bude představovat integrovaný trh pro platební služby, který bude vystaven účinné hospodářské soutěži, a v níž nebude žádný rozdíl mezi vnitrostátními a přeshraničními platbami v eurech. Měli bychom mít stanovenou

právně závaznou lhůtu pro přechod na nástroje SEPA. Přechod veřejných správ na nástroje SEPA zaostává za naším očekáváním.

Z toho důvodu je důležité, aby se všechny zúčastněné strany – zákonodárci, bankovní sektor a uživatelé platebních služeb – podílely na vytvoření oblasti SEPA. Ve všech členských státech by měla být zajištěna pokračující právní platnost existujícího systému přímého inkasa, neboť povinnost podepisovat nové autorizace v průběhu přechodu z vnitrostátních systémů inkasa na systém SEPA by bylo nákladné.

Komise proto musí stanovit jasnou, přiměřenou a právně závaznou lhůtu pro přechod na nástroje SEPA, a to nejpozději do 31. prosince 2012, po níž budou muset všechny platby v eurech probíhat v souladu s normami SEPA. Komise musí pomoci orgánům veřejné správy v procesu přechodu tím, že vytvoří integrované a synchronizované vnitrostátní plány přechodu na systém SEPA.

Nuno Melo (PPE), v písemné formě. – (PT) Jednotná oblast pro platby v eurech (SEPA) se musí rychle přeměnit v integrovaný trh platebních služeb. Nicméně zbývá ještě hodně práce, než toho dosáhneme, a ačkoli existují nařízení, která stanoví rámec pro karty SEPA a systém přímého inkasa SEPA, je pravda, že tyto systémy ještě nejsou v provozu. Je tedy nutné překonat všechny překážky na cestě k provedení systému SEPA, aby mohl co nejrychleji začít fungovat v plném rozsahu. Je důležité, aby přechodné období netrvalo déle než do 21. října 2012.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v písemné formě. – (PL) Jednotná oblast pro platby v eurech (SEPA) představuje koncept, jehož zavedení usnadní každodenní život milionům Evropanů. Bez ohledu na to, ze kterého členského státu jsou, budou moci snadno provádět rychlé a levné platby osobám či firmám v jiném členském státě za stejnou cenu jako platby, které uskuteční v rámci své vlastní země. To ve věku internetového bankovníctví přinese větší konkurenci mezi bankami, což bude přínosné pro klienty. Zavedení systému SEPA je dalším krokem k realizaci jedné ze čtyř základních svobod společného trhu – volného pohybu kapitálu. Nesmírně důležitá je skutečnost, že systém SEPA povede k ekonomickému sbližování mezi zeměmi eurozóny a zeměmi, které i přes to, že jsou členskými státy Evropské unie, nejsou součástí eurozóny, stejně jako s ostatními zeměmi Evropského sdružení volného obchodu.

Z toho důvodu plně podporuji usnesení Evropského parlamentu o zavedení jednotné oblasti plateb v eurech (SEPA). Zároveň se obracím na Evropskou komisi, aby při sledování práce na zavedení systému SEPA věnovala zvýšenou pozornost zájmům klientů retailového bankovníctví a otázkám bezpečnosti systému.

Návrh usnesení RC-B7-0154/2010

Kader Arif (S&D), v písemné formě. – (FR) Usnesení o dohodě ACTA, které bylo dnes přijato a jehož jsem jedním z iniciátorů, je velmi symbolické, neboť je jednomyslné. Představuje jasný signál pro Komisi, která tuto dohodu vyjednávala v co největší tajnosti po dobu dvou let. Parlament požaduje naprostou transparentnost s ohledem na probíhající jednání, jakož i respektování smluv, které jej opravňují dostávat stejné informace jako Rada. Ať už jde o metody či o to, co víme o jejich povaze, jsem proti způsobu, jakým jsou vedena jednání o dohodě ACTA. Jde-li o zpochybnění *acquis communautaire*, máme mnoho obav. Kromě nebezpečí opětovného zavedení „pružné“ odpovědi by mohl být zpochybněn respekt k základním právům občanů ohledně svobody projevu a ochrany soukromí a údajů, princip neodpovědnosti poskytovatelů přístupu k internetu a internet hostingu. Parlament již dokázal, že jsou pro něj tyto zásady závazné, a pokud Komise nezmění svou strategii, povedu kampaň proti ratifikaci dohody ACTA v Parlamentu, stejně jako jsme tomu již učinili v případě dohody SWIFT.

Zigmantas Balčytis (S&D), v písemné formě. – Hlasoval jsem ve prospěch tohoto usnesení. Lepší ochrana práv duševního vlastnictví a boj proti padělání a pirátství jsou bezpochyby velmi důležité záležitosti v Evropské unii i ve světě a já velmi vítám zahájení jednání na mezinárodní úrovni, která mají efektivněji posílit práva duševního vlastnictví a boj proti padělání a pirátství. Jsem však zklamaný tím, jak tato jednání probíhají.

Dle Lisabonské smlouvy musí být Evropský parlament neprodleně a plně informován Komisí ve všech fázích mezinárodních dohod, což se v případě dohody ACTA nestalo. Evropský parlament navíc bude muset dát souhlas s dohodou ACTA před tím, než vstoupí v EU v platnost. Jak to budeme schopni udělat, když nejsme o ničem informováni? Velmi doufám, že Evropská komise splní svou povinnost a poskytne všechny potřebné informace o stavu jednání.

Jan Březina (PPE), v písemné formě. – (CS) Vážený pane předsedající, hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu o transparentnosti a současném stavu jednání o dohodě ACTA, protože sdílím pochybnosti autorů o dosavadním průběhu vyjednávání. To probíhá v režimu „vyhrazené“, což znamená, že přístup k

jednáním dokumentům má jen Evropská komise a členské státy EU. Zcela opomenut je Evropský parlament, jehož souhlas s dohodou je přitom nezbytnou podmínkou jejího vstupu v platnost. Jsem toho názoru, že digitální obsah a nakládání s ním by nemělo být zahrnuto do textu dohody a pokud zahrnuto bude, neměla by mít příslušná ustanovení donucovací povahu. Trvám na tom, aby dohoda ACTA nešla za rámec již platných práv duševního vlastnictví a případné postihy za kopírování digitálního obsahu byly ponechány na úvaze jednotlivých států. Ochrana soukromí a ochrana osobních údajů musí zůstat pilířem evropské legislativy, který nebude podkopáván mezinárodněprávními dohodami. Jsem pro takovou dohodu ACTA, která bude potírat padělání představující skutečné nebezpečí pro ekonomiku a spotřebitele a nepochybnitelně narušující práva duševního vlastnictví. Stranou by naopak mělo zůstat kopírování, pokud je prováděno výhradně pro vlastní potřebu. Jeho postihování by podle mého názoru bylo v rozporu s právem na osobní svobodu a na informace. Padělání a kopírování zkrátka nelze házet do jednoho pytle.

Derek Roland Clark (EFD), v písemné formě. – Když jsme jako skupina hlasovali 10. března 2010 proti usnesení o dohodě ACTA, hlasovali jsme tak na základě toho, že samotná dohoda ACTA by neměla existovat v jakékoli podobě. Představuje katastrofální porušení individuálního soukromého vlastnictví. Kdybychom hlasovali ve prospěch usnesení, uznávali bychom existenci takové legislativy, a z tohoto důvodu jsme se rozhodli tuto dohodu neuznat.

Marielle De Sarnez (ALDE), v písemné formě. – (FR) I přes existenci Lisabonské smlouvy a spolurozhodování v oblasti mezinárodního obchodu se Komise a členské státy brání veřejné debatě v rámci obchodní dohody proti padělání (ACTA). Tento nedostatek transparentnosti vyvolává skutečné podezření, které mohou zmírnit pouze konzultace s veřejností a s Evropským parlamentem. Pokud je boj proti padělání skutečně oprávněný a potřebný, měla by dohoda ACTA posílit autorská práva a copyright. Mají mít poskytovatelé přístupu k internetu povoleno kontrolovat výměnu digitálních složek a ukládat sankce uživatelům, včetně odpojení jejich internetového připojení? Náklady na takové sledování by byly pro poskytovatele přístupu nadměrně vysoké a kontroly by byly komplikované. Internetové pirátství navíc ještě není klasifikováno jako zločin ani v evropském právu ani v mezinárodním právu. Myšlenka systematického ukládání sankcí v tak velkém měřítku je proto neospravedlnitelná, o to víc, že přístup k internetu stále představuje ve jménu práva na informace základní svobodu. Komise bude muset Parlamentu předložit dokument vymezující jednání a všechna diskutovaná stanoviska. Pokud se tak nestane, může Parlament tento text vyjednaný v tajnosti zamítnout stejným způsobem, jako zamítl dohodu SWIFT.

Edite Estrela (S&D), v písemné formě. – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch usnesení o transparentnosti a stavu jednání o obchodní dohodě proti padělání (ACTA), neboť podporuji transparentní procesy v průběhu jednání.

Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost musí Parlament odsouhlasit text dohody ACTA dříve, než v Evropské unii vstoupí v platnost. Příspěvek parlamentu je nezbytný pro zajištění, aby prostředky uplatňování práv duševního vlastnictví nebránily inovacím, hospodářské soutěži, ochraně osobních údajů a volnému pohybu informací.

Diogo Feio (PPE), v písemné formě. – (PT) Padělání je jedna z hlavních metel globální ekonomiky a i přes snahu s ním bojovat je zřejmé, že jednotlivé státy nejsou schopné dotáhnout tento boj do zdárného konce. Rizika pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů, která může skýtat nákup určitých produktů, jsou dnes jasná.

Tento paralelní průmysl, který se nelegálně živí kreativitou a slávou jiných, z obchodního a průmyslového hlediska oslabuje cenu značek a snižuje efektivitu zajištění jejich speciální role. Ačkoli je důležité vytvořit otevřený, volný a spravedlivý trh, je v tomto smyslu možné uspět, pouze když je padělání obecně odmítané a hlavní producenti proti němu bojují. Obchodní dohoda proti padělání může představovat cestu, kterou se vyplatí jít, musí však být pochopitelná a předem prodiskutovaná transparentním způsobem, na rozdíl od toho, co se děje dosud.

José Manuel Fernandes (PPE), v písemné formě. – (PT) Evropská unie a další členské státy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj zahájily v roce 2008 jednání o nové mnohostranné dohodě, jejímž cílem je posílit uplatňování práv duševního vlastnictví a přijmout opatření proti padělání a pirátství (obchodní dohoda proti padělání – ACTA). Společně se rozhodly schválit ustanovení o důvěrnosti. Jakákoli dohoda týkající se dohody ACTA, která vzejde z Evropské unie, musí dodržovat právní povinnosti, které jsou EU ukládány v záležitostech právních předpisů o soukromí a ochraně údajů, jak stanoví směrnice 95/46/ES, směrnice 2002/58/ES a judikatura Evropského soudu pro lidská práva a Evropského soudního dvora (ESD). V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost bude Parlament muset odsouhlasit text dohody ACTA dříve, než tato dohoda vstoupí v Evropské unii v platnost. Komise se navíc zavázala bezprostředně poskytovat Parlamentu úplné informace v průběhu procesu vyjednávání mezinárodních dohod. Právní základy proto

měly být vytvořeny před zahájením jednání o dohodě ACTA a Parlament měl schválit mandát k jednání. Komise by měla před dalším kolem vyjednávání předložit návrhy.

João Ferreira (GUE/NGL), *v písemné formě*. – (PT) Obecně odmítavý postoj Parlamentu týkající se utajování informací o probíhajících jednání o obchodní dohodě o boji proti padělání (ACTA) ze strany Komise, a omezení, která se Komise takovým jednáním snaží uplatnit na dohled a demokratickou kontrolu, jsou zcela zřejmé. Z tohoto důvodu se domníváme, že je důležité, aby usnesení zdůraznilo, že Komise „má právní povinnost okamžitě a plně informovat Parlament ve všech fázích mezinárodních jednání“.

V průběhu jednání jsou vyžadovány demokratické a transparentní postupy, stejně jako veřejná diskuze o jejich obsahu, což považujeme za pozitivní. Dále klademe důraz na argument potřeby respektovat „základní práva, jako je právo na svobodu projevu a právo na soukromí při plném respektování zásady subsidiarity“, stejně jako ochranu osobních údajů. Z toho důvodu jsme hlasovali pro přijetí usnesení.

Bruno Gollnisch (NI), *v písemné formě*. – (FR) Tento návrh obchodní dohody o boji proti padělání, která je známá jako dohoda ACTA, se může zdát jako dobrý nápad, jak velké je utrpení evropského hospodářství a evropských pracovních míst v důsledku těchto nekalých praktik ve světě nadbytečně volného obchodu, který nám vnucujete. Ovšem jako vždy, když dohoda, kterou Komise vyjednala, obsahuje něco zásadně škodlivého, vše se děje v tajnosti.

Mám na mysli dohodu Blair House, která obětovala evropské zemědělství, aby uspokojila chutě amerických zemědělsko-potravinářských nadnárodních společností. Mám také na mysli skandální dohodu MAI, Multilaterální dohodu o investicích, jejímž cílem bylo osvobodit nadnárodní společnosti od právních předpisů platných v zemích, ve kterých provozují činnost. Dohoda naštěstí nespátřila světlo světa. V tomto případě se jedná o „internetovou“ část dohody ACTA: ta se doslova scvrkává na zavedení obrovského celosvětového zákona „Hadopi“.

Celníci by mohli prohledávat MP3 přehrávače, mobilní telefony a notebooky každého občana podezřelého z nelegálního stahování souborů. Poskytovatelé přístupu k internetu by mohli být nuceni odpojit své zákazníky či o nich poskytovat informace. To je nepřijatelné a je to také důvod, proč jsme hlasovali ve prospěch tohoto usnesení, které vyzývá k úplné transparentnosti při jednáních a hrozí Komisi soudním řízením, pokud odmítne.

Sylvie Guillaume (S&D), *v písemné formě*. – (FR) Schválila jsem usnesení, jehož cílem je dosažení úplné transparentnosti ze strany Evropské komise v případě jednání o obchodní dohodě o boji proti padělání (ACTA), které se v současné době vede v tajnosti. Kromě nebezpečí znovuzavedení „pružné reakce“ by mohlo být zpochybněno dodržování základních práv občanů, pokud jde o svobodu projevu a ochranu soukromí a údajů, a princip neodpovědnosti poskytovatelů přístupu k internetu a internet hostingu. Z toho vyplývá, že Evropský parlament, jakožto hlas evropských národů, z těchto jednání nemůže být vyloučen a musí dostávat stejné informace, které dostává Rada; toto je demokratický požadavek. Dohoda ACTA také nesmí ohrozit přístup ke generickým lékům. V této souvislosti a vzhledem k metodě a znepokojujícím zvěstem kolujících o obsahu dohody mi nezbývá nic jiného, než hlasovat ve prospěch usnesení, které je k takové dohodě kritické.

Małgorzata Handzlik (PPE), *v písemné formě*. – (PL) V přijatém usnesení Evropský parlament jasně vyjadřuje svou podporu větší transparentnosti v jednáních Evropské komise o obchodní dohodě o boji proti padělání. Pirátství a padělání představují pro evropské hospodářství a další ekonomiky po celém světě stále větší problém.

Hospodářství rozvojových zemí je čím dál více založené na znalostech. Z toho důvodu také potřebujeme jasné a účinné zásady ochrany práv duševního vlastnictví, které nebudou v rozporu s inovacemi a hospodářskou soutěží, které nebudou klást neospravedlnitelné překážky pro legální obchod a ochránit naše soukromí a základní práva, jako je svoboda projevu. Z toho důvodu dnes přijaté usnesení nezpochybňuje myšlenku dohody samotné. Jednání vedená Evropskou komisí nicméně nejsou otevřená.

Evropský parlament a evropští občané nemají aktuální informace o průběhu jednání. Tato absence informací je důvodem k obavám. Požadujeme od Evropské komise větší transparentnost. Chceme teď vědět, jaké povinnosti přijímají vyjednávači Evropské komise jménem 500 milionů občanů Evropské unie.

Elisabeth Köstinger (PPE), *v písemné formě*. – (DE) Vyjednávání obchodní dohody o boji proti padělání (ACTA), která se týká ustanovení autorských práv a boje proti padělání, pirátství výrobků a internetového

pirátství, bezpochyby představuje důležitý krok na cestě k ochraně duševního vlastnictví. Informační politika Komise ve vztahu k těmto jednáním bohužel postrádá mnoho z toho, co bychom si přáli.

Nedostatek transparentnosti o stavu jednání ztěžuje Parlamentu možnost konstruktivně se podílet na vytváření předpisů a předem tak zajistit, aby neexistovalo žádné omezení práv evropských občanů a nedocházelo k porušování směrnic o ochraně údajů. Podporuji návrh usnesení (RC7-0154/2010) a tím i výzvu Evropského parlamentu určenou Komisi, aby svou informační politiku ve vztahu k jednáním o dohodě ACTA zasadila do transparentnějšího, úplnějšího a tedy také holističtějšího rámce.

David Martin (S&D), v písemné formě. – Transparentnost jednání o dohodě ACTA má zásadní význam, a já jsem rád, že Parlament vyzval k úplnému zveřejnění informací v takovém počtu. Těší mě, když slyším ujištění, že jednotlivci nebudou trestně stíhaní za osobní použití a že se dohoda ACTA nebude vztahovat na omezení dodávek generických léků do rozvojových zemí, zároveň doufám, že Parlament bude mít přístup ke všem dokumentům a bude sledovat jednání, aby zajistil, že vše bude dodrženo.

Nuno Melo (PPE), v písemné formě. – (PT) Nedostatek transparentnosti při jednáních o obchodní dohodě o boji proti padělání (ACTA) je v rozporu s duchem Smlouvy o fungování Evropské unie. Je nezbytné, aby Rada a Komise bezprostředně zpřístupnily všechny dokumenty, které byly podkladem jednání. Nedodržení této základní povinnosti ze strany Komise a Rady by mohlo vést k tomu, že Parlament využije právní postupy k získání přístupu k těmto dokumentům, což by poškodilo prestiž daných evropských institucí.

Zuzana Roithová (PPE), v písemné formě. – (CS) Chci poděkovat zpravodajům a všem kolegům, kteří se zasloužili o to, že Evropský parlament tak obrovskou většinou zřetelně vyjádřil svůj nekompromisní postoj vůči netransparentnímu vyjednávání o této tak důležité mezinárodní dohodě. Očekáváme od ní, že otevře novou mezinárodní dimenzi pro boj proti padělkům, ale nesníží práva evropských občanů na soukromí.

Problém vidím také v tom, že Čína není přizvána k jednáním. Ve včerejší rozpravě mi Komise odpověděla, že to také považuje za strategickou chybu. To, že se Čína, která je největším zdrojem padělků na světě, připojí k dojednané dohodě později, je málo reálné. Věřím, že naše dnešní kritická zpráva přiměje Komisi přehodnotit svůj přístup k Parlamentu, který má díky Lisabonské smlouvě pravomoc spolurozhodovat v nových oblastech včetně zahraniční politiky.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v písemné formě. – Podpořil jsem usnesení RC7-0154/2010 o obchodní dohodě proto padělání a těší mě, že tak učinila i velká většina Parlamentu. Rizika dohody ACTA vstoupila ve známost jako „dohoda o absenci transparentnosti Komise“. Komise by ve svých jednáních o dohodě ACTA měla dodržovat zásady transparentnosti, lidských práv a zákonné právo Parlamentu EU na získávání informací. Místo toho Komise propadá v této zkoušce ohledně dodržení podávání informací Parlamentu dle podmínek Lisabonské smlouvy. EU nemůže pokračovat v jednáních o dohodě ACTA, dokud lidé nebudou mít možnost účastnit se tohoto procesu.

Je také zcela absurdní a nepřijatelné, aby poslanci Evropského parlamentu museli za zavřenými dveřmi žádat Komisi o obsah dohod, o nichž máme hlasovat. Parlament EU dále ukázal, že nepřijímá tajnosti a váží si internetu přístupného pro všechny. Poslanci Evropského parlamentu také ukázali, že Parlament nebude akceptovat, aby se s ním zacházelo jako s rohožkou. Komise byla důsledně upozorněna, aby nás plně a bezprostředně informovala o jednáních o dohodě ACTA.

Návrh usnesení RC-B7-0181/2010

Harlem Désir (S&D), v písemné formě. – (FR) Současný všeobecný systém preferencí (GSP) brzy skončí. Hlasoval jsem ve prospěch usnesení, jehož specifickým cílem je plně zahrnout Parlament do procesu jeho přepracování do roku 2012. Tento obchodní režim umožňuje 176 rozvojovým zemím a regionům využívat preferenční přístup na evropský trh výměnou za ratifikaci úmluv MOP o sociálních právech a úmluv OSN o lidských právech.

Jeho zavádění je však nevyhovující. Z toho důvodu před revizí požadujeme zprávu o současném stavu ratifikace, zavádění úmluv, posouzení dopadů vlivů režimu GSP v období 2006–2009, zahrnutí podmínek stanovujících, že musí být zavedeno 27 základních úmluv OSN, a transparentnější vyšetřovací procesy – zejména včetně pravidelných konzultací s Parlamentem.

Je politováníhodné, že během tohoto hlasování nebyl kvůli opozici pravice přijat pozměňovací návrh vyzývající k provedení vyšetřování v Kolumbii, ohledně četných vražd odborářů a masových hrobů obsahujících těla stovek lidí zabitých v regionu La Macarena.

Diogo Feio (PPE), *v písemné formě*. – (PT) Evropská unie je největším poskytovatelem humanitární a rozvojové pomoci na světě. Víme, že Evropská unie a členské státy dávají každý rok miliony na spolupráci a rozvojové programy, že je tato pomoc nezbytná a že je v mnoha případech rozhodující.

Jsem nicméně přesvědčen, jakožto zastánce tržního hospodářství, že rozvojová pomoc může (a musí) být poskytována prostřednictvím obchodní politiky, která rozvojovým zemím prospěje. Věřím, že v této souvislosti má svou úlohu všeobecný systém preferencí, který umožňuje rozvinutým zemím nabízet preferenční či nerekiproční zacházení s produkty dováženými z rozvojových zemí.

João Ferreira (GUE/NGL), *v písemné formě*. – (PT) V žádném případě není možné říci, jak stojí v usnesení, že současný všeobecný systém preferencí (GSP) představuje mechanismus, který pomůže rozvojovým zemím. Tento mechanismus má dopady, které zdůrazňují ekonomickou závislost těchto zemí, neboť vede k produkci pro export, a to na úkor jejich vnitřního trhu. Do značné míry mají z tohoto režimu prospěch spíše velké nadnárodní společnosti, některé z nich z členských států EU, než lidé z rozvojových zemí.

Některé záměry, které mají být základem systému GSP, jsou tak v rozporu se skutečnými výsledky.

Na druhou stranu vzhledem ke zvyšujícímu se tlaku na liberalizaci mezinárodního obchodu je zřejmé, že EU využívá cíl tohoto usnesení jako způsob vydírání, aby dosáhla přijetí výše zmíněných dohod o volném obchodu prostřednictvím nepřijatelné míry diplomatických a hospodářských tlaků na tyto země.

Aby se systém GSP stal mechanismem rozvojové pomoci, je potřeba, jak navrhuje, zrušit a poté znovu projednat jak tento systém, tak další politiku rozvojové pomoci, vytvořit účinnou solidaritu a zamezit v rámci EU ekonomické závislosti a vykořisťování lidí a přírodních zdrojů hospodářskými skupinami.

Nuno Melo (PPE), *v písemné formě*. – (PT) Opatření, ke kterým se Evropské společenství zavázalo od roku 1971 ve vztahu k rozvojovým zemím prostřednictvím obchodních preferencí podle systému všeobecných celních preferencí (GSP), představují způsob, jak učinit svět spravedlivějším a zároveň pomoci těmto zemím v růstu a hospodářském rozvoji.

Platnost současných předpisů vyprší v roce 2011, což znamená, že je nezbytné, abychom začali okamžitě pracovat na nových nástrojích, které by mohly udržet a pokud možno dokonce rozšířit výhody, jež tento systém poskytuje rozvojovým státům, což je ještě důležitější v souvislosti s mezinárodní krizí, kterou jsme prošli. Nicméně, máme-li zamezit nespravedlnosti, je velmi důležité, aby byl seznam zemí, které budou využívat tohoto systému, realistický vzhledem k jejich hospodářské situaci.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v písemné formě*. – Nakonec jsem hlasoval ve prospěch společného usnesení o všeobecných celních preferencích (GSP) (RC7-0181/2010), ačkoli je mi velmi líto a jsem zklamaný, že se kolumbijskému velvyslanectví podařilo přesvědčit některé naše kolegy, aby se vyhnuli téměř všem zmínkám o potřebě prošetřit porušování lidských práv v Kolumbii a při zvažování, zda zruší celní preference pro kolumbijské zboží, rozhodli na základě zjištěných skutečností.

Zpráva: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *v písemné formě*. – (EL) Zpráva o společné zahraniční a bezpečnostní politice, společně s odpovídající zprávou o společné bezpečnostní a obranné politice, vytvořené elitářskou aliancí konzervativců, sociálních demokratů a liberálů v Evropském parlamentu, popisuje, jak politici hovořící v zájmu kapitálu podporují narůstající militarizaci EU – obzvláště poté, co v platnost vstoupila zpátečnická Lisabonská smlouva – a věnuje se také jejich aktivní roli při propagaci imperialistické politiky EU a intervencí a válek proti zemím třetího světa a národům ve všech částech planety s cílem sloužit zájmům a svrchovanosti monopolního kapitálu v době eskalujících imperialistických rozmíšek.

Zpráva vyzývá k:

- a) efektivní organizaci Evropské služby pro vnější činnost (zřízené v rámci Lisabonské smlouvy), nového politicko-vojenského orgánu, jehož úkolem je organizovat, podporovat a provádět imperialistické zásahy EU;
- b) navýšení výdajů z rozpočtu EU na vojenské a politické zásahy;
- c) lepšímu propojení evropských politických a vojenských možností a posílení vztahu mezi EU a NATO, který je pro efektivnější provádění imperialistických zásahů pomocí vojenských sil naprosto zásadní.

Řecká komunistická strana hlasovala proti této nepřijatelné zprávě a zcela ji zavrhuje, neboť slouží jen a pouze k imperialistickým útokům na lid.

Elena Oana Antonescu (PPE), *v písemné formě*. – (RO) Evropská unie musí svoji strategickou autonomii rozvíjet prostřednictvím účinné a efektivní zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky, aby mohla globálně bránit své zájmy, zajišťovat bezpečnost svých občanů a podporovat respektování lidských práv a demokratických hodnot ve světě. Členské státy musí prostřednictvím efektivnějších evropských bezpečnostních smluv dát najevo zájem o to, aby se EU na mezinárodním poli stala ještě významnějším hráčem.

Domnívám se, že příští výroční zpráva Rady o společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP) se musí věnovat přímo uplatňování evropské zahraničněpolitické strategie a musí zhodnotit její efektivitu a nabídnout podmínky pro zahájení konkrétního, přímého dialogu s Evropským parlamentem, který povede k navržení strategického přístupu ke společné zahraniční a bezpečnostní politice.

John Attard-Montalto (S&D), *v písemné formě*. – Hlasoval jsem proti pozměňovacímu návrhu č. 18, protože je, dle mého názoru, paradoxní. V úvodní části vyjadřuje politování nad militarizací a dochází k závěru, že společná zahraniční a bezpečnostní politika by měla být postavena na mírových základech a na demilitarizaci bezpečnosti. Můj osobní názor je v souladu s mezinárodním statutem neutrality mé země, a protože obsah pozměňovacího návrhu není zcela zřejmý, rozhodl jsem se, že nemohu hlasovat pro ani se hlasování zdržet.

Zigmantas Balčytis (S&D), *v písemné formě*. – (LT) Zprávu jsem podpořil, protože jsem přesvědčen, že jasná a koordinovaná společná zahraniční a bezpečnostní politika může k posílení postavení EU na mezinárodním poli významně přispět. Jednou z nejdůležitějších záležitostí je nepochybně vyřešení vzrůstající energetické závislosti EU na zdrojích dodávek a na přepravních trasách a snížení energetické závislosti EU na zemích třetího světa. Rád bych vyzval vysokou představitelku a místopředsedkyni Komise Catherine Ashtonovou, aby bez prodlení provedla doporučení Parlamentu ohledně vytvoření jednotné a koordinované politiky, a to zaprvé podporou jednotného postoje EU k udržení konstruktivního dialogu s dodavateli energií, zvláště s Ruskem, a s tranzitními zeměmi, dále podporou energetických priorit EU, obranou společných zájmů členských států, rozvojem efektivní diplomatické činnosti v oblasti energií, stanovením účinnějších opatření pro řešení krizí a konečně podporou diverzifikace energetických zdrojů, využívání udržitelné energie a rozvoje obnovitelné energie. Jsem přesvědčen, že jedině pokud bude EU jednat společně, bude schopna v budoucnu zajistit nepřerušované a bezpečné dodávky zemního plynu a ropy členským zemím, a zvýšit tak energetickou nezávislost celé EU.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), *v písemné formě*. – (SV) My švédští sociální demokraté věříme, že partnerství mezi EU a NATO by se nemělo rozvíjet pouze na základě Charty OSN. Proto si myslíme, že je důležité do textu zahrnout i názory jednotlivých členských států na danou problematiku a brát v potaz rozdílné tradice a postavení členských států ohledně zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky.

Diogo Feio (PPE), *v písemné formě*. – (PT) Stejně jako mnoho členských států (ne-li všechny) je EU nucena vycházet z rozpočtem, jehož možnosti jsou mnohem omezenější než jeho cíle a který v žádném případě nestačí k pokrytí všech nákladů. Dlouhý seznam evropských priorit a očekávání ohledně dané záležitosti asymetrii ještě více podtrhuje.

Skutečnost, že pro dosažení nejlepších možných výsledků je v politice nezbytné předvídat a přijímat potřebná opatření, získává zvláštní význam, když se jedná o tématech s takovým vlivem na každodenní život, jako mají zahraniční a bezpečnostní politika.

Lisabonská smlouva a následné zřízení postu vysokého představitele ukazují přesvědčení členských států o tom, že v evropské zahraniční a bezpečnostní politice je nezbytná rychlost, koordinace a sbližování. Teprve poté, co se opatření obsažená ve smlouvě začnou uplatňovat v praxi, bude jasné, zda jsou dostatečná a zda to, co je vyjádřeno v jejím textu, plní svůj účel.

Doufám, že Unie bude schopná této důležité výzvě účinně čelit.

José Manuel Fernandes (PPE), *v písemné formě*. – (PT) Zpráva o zavádění evropské bezpečnostní strategie je výročním dokumentem Parlamentu, který hodnotí evropskou bezpečnostní a obrannou politiku a představuje návrhy na její zefektivnění a zviditelnění. Vstupem Lisabonské smlouvy v platnost nabývá vnější činnost EU nových rozměrů a nového významu. Parlament zde hraje významnou roli jakožto strážce demokratické ospravedlnitelnosti vnější činnosti. Evropská služba pro vnější činnost bude sloužit jako

diplomatická jednotka a pomocný nástroj Unie, jež se doposud musela spoléhat pouze na reprezentace jednotlivých členských států. Je však klíčové, aby EU měla k dosažení cílů vnější reprezentace dostatečné rozpočtové zdroje.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v písemné formě*. – (RO) Rád bych se vyjádřil k několika bodům z podkapitoly o západním Balkánu, která se zabývá hlavními aspekty a základními možnostmi společné zahraniční a bezpečnostní politiky v roce 2008.

Je důležité si uvědomit skutečnost, že na zasedání Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy v únoru 2008 bylo ustanoveno, že každý členský stát bude mít možnost, v souladu s vlastními zvyklostmi a mezinárodním právem, rozhodnout o svém vztahu ke Kosovu.

Zároveň se během první poloviny tohoto roku očekává poradní stanovisko Mezinárodního soudního dvora ohledně souladu mezinárodního práva s jednostranným vyhlášením nezávislosti kosovskými prozatímními institucemi samosprávy.

V hodnocení vývoje stabilizačního procesu v Kosovu je nezbytné udržet vyrovnaný přístup a nezapomínat ani na to, že v roce 2009 došlo k několika napjatým situacím, a to i během listopadového období voleb. Proto si myslím, že bude nutné vypořádat se s mnoha výzvami, a to zejména v oblasti trestního řízení, boje proti korupci a organizovanému zločinu, ochrany Srbů a dalších národnostních menšin, smíření mezi komunitami a zavádění ekonomických a sociálních reforem.

Nuno Melo (PPE), *v písemné formě*. – (PT) Lisabonská smlouva přinesla Parlamentu v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky nové povinnosti. Jsme připraveni tyto povinnosti plnit a přispívat tak k možnosti volby, co se týče politiky i jedinců, kteří ji budou ve světě reprezentovat, a to prověřováním kandidátů nominovaných do Evropské služby pro vnější činnost, včetně zvláštních představitelů EU. EU musí mezinárodnímu společenství ukázat, že její zahraniční politika je čím dál tím reprezentativnější, jednodušší, systematictější a efektivnější. Unie musí postupně začít hrát klíčovou roli v udržování světového míru.

Willy Meyer (GUE/NGL), *v písemné formě*. – (ES) Hlasoval jsem proti výroční zprávě Rady určené Parlamentu, která se zabývá hlavními aspekty a základními možnostmi společné zahraniční a bezpečnostní politiky v roce 2008, protože si myslím, že SZBP by měla především určovat vnější politiku EU, spíše než bránit její území. Nesouhlasím se vztahem mezi EU a NATO, tak jak je ustanoven v Lisabonské smlouvě. Jsem naopak zastáncem demilitarizace a odzbrojování. Zcela zavrhuji militarizaci EU, která se s přijetím Lisabonské smlouvy ještě zvýšila, a stejně tak odsuzuji i zavedené změny, jako je např. Evropská služba pro vnější činnost nebo post vysokého představitele. Jsme momentálně svědky nejvyššího stupně militarizace v dějinách. Výdaje na zbrojení jsou vyšší než během studené války. Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice požaduje zrušení veškerých vojenských základů patřících USA nebo jiným zemím, které se nacházejí na půdě členských států EU, a požaduje převedení vojenských výdajů na civilní účely, aby bylo dosaženo splnění rozvojových cílů tisíciletí.

Andreas Mölzer (NI), *v písemné formě*. – (DE) Zpráva se snaží proměnit EU v silnějšího světového hráče. Zároveň však cíle a záměry ve vztahu ke společné zahraniční a bezpečnostní politice nijak blíže nespecifikuje. V tomto kontextu je proto nutné požadavek na zvýšení finanční podpory zamítnout. Mezinárodní smlouvy by v budoucnu měly být hodnoceny na základě toho, jaký mají smysl a přínos pro EU. V oblasti SZBP by mělo dojít k zaujetí strategického přístupu. Musím rozhodně nesouhlasit se záměrem zrušit zásadu jednomyslnosti, a to obzvláště tehdy, je-li cílem – jak už bylo mnohokrát řečeno – posílit vztah s NATO. EU musí vytvářet své vlastní struktury a musí samozřejmě mít dostatek prostředků na jejich udržování. Zaměříme-li se na množství probíhajících operací a misí, EU se nyní podílí na 23 z nich, její účast by však v některých případech měla být zvážena. Zvláště v případě Afghánistánu lze strategii uplatňovanou pod vedením USA označit za selhání.

Tamější účast EU by proto měla být okamžitě zvážena. V souvislosti s východním partnerstvím stojí za opětovné připomenutí také to, že by měly být brány v potaz zájmy Ruska, a to z historických, kulturních i územních důvodů, a že by se EU měla vyhnout jednostrannosti. Protože zpráva nic z toho nebere v úvahu a protože ji považuji za nedostatečnou i v dalších oblastech, hlasoval jsem proti.

María Muñoz De Urquiza (S&D), *v písemné formě*. – (ES) Pokud jde o zprávy o evropské zahraniční, bezpečnostní a obranné politice od zpravodajů Albertiniho a Danjeana, chci zdůraznit, že hlasy španělské delegace ze Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu podporily neuznání

Kosova jako samostatného státu. Samostatnost Kosova neuznalo Španělsko ani další 4 členské státy EU, a stejně tak ani 100 členských zemí Organizace spojených národů.

Proto jsme jak ve Výboru pro zahraniční věci tak dnes na tomto zasedání podpořili pouze ty pozměňovací návrhy, které byly v souladu s našimi názory. Delegace španělských socialistů však zároveň zastává kladný názor ohledně procesu stabilizace a rozšiřování, ve kterém se nyní nacházejí země západního Balkánu, Turecko a Island.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v písemné formě*. – Hlasoval jsem pro přijetí zprávy A7-0023/2010, známé rovněž jako výroční zpráva o SZBP, a to především proto, že byly přijaty dva z pěti námi navrhovaných pozměňovacích návrhů (o transatlantickém dialogu zákonodárců a o předpokládaném rozvoji strategického partnerství mezi EU a Čínou). Text neobsahuje žádné podstatné změny oproti původnímu návrhu a nepřinesl ani žádná zásadní překvapení, co se týče přijatých pozměňovacích návrhů. Pro přijetí zprávy bylo nakonec 592 hlasů (mezi nimiž byly i ty naše) a proti bylo 66.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *v písemné formě*. – (SV) Hlasovala jsem proti zprávě, protože stanovuje, že hodnoty a zájmy EU musí být celosvětově prosazovány prostřednictvím prohloubení evropského kolektivního strategického uvažování. To vypadá jako neokoloniální přístup. Podle pana Albertiniho by EU měla mít vliv na všechny oblasti zahraniční politiky a bezpečnostní otázky, a to včetně společné obranné politiky, což by mohlo vést až ke společné obraně. Evropa je v této věci názorově rozdělena. Parlament rovněž požaduje ke zvýšení rozpočtových prostředků z členských států za účelem posílení přítomnosti EU v OSN, kde by zastávala jednotné stanovisko. Členské státy by si samozřejmě ponechaly svá místa v OSN, EU by na ně však díky své jednotnosti měla velký vliv. Evropský parlament je dále přesvědčen o nutnosti rozvoje intenzivního a účinného partnerství mezi EU a NATO. To je v rozporu s politikou neúčasti, kterou moje země zastává. Občané EU nedostali možnost se k této věci vyjádřit, neboť některé členské země odmítly uspořádat referendum o Lisabonské smlouvě.

Zpráva: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *v písemné formě*. – (EL) Zpráva EU o SBOP je výzvou k válce imperialistického jádra EU proti lidu. Je začátkem dalšího nárůstu soupeření s ostatními imperialistickými jádry.

Zpráva:

Vyjadřuje potěšení ze 70 000 účastníků 23 vojenských a „politických“ misí EU po celém světě, ve většině případů ve spolupráci s NATO.

Vítá imperialistický námořní dohled nad Somálskem vykonávaný námořními silami EU a vyzývá ke zřízení soudánské zahraniční státní správy a řádné armády, která nebude smět svrhnout vládu země.

Podporuje vytvoření civilně-vojenského ředitelství pro řešení krizí a plánování a vytvoření stálého operačního střediska Unie.

Vyzývá k nárůstu státního terorismu a potlačování demokratických svobod ve jménu boje proti terorismu a radikalizaci.

Podporuje rychlé vytvoření Evropské služby pro vnější činnost s politickými i vojenskými pravomocemi.

Podporuje vojenské a politické intervence, a to i v rámci EU, ve jménu údajné vzájemné podpory zajišťované podle doložky solidarity stanovené v Lisabonské smlouvě.

Jediným zájmem lidu je veškerou imperialistickou a elitářskou politiku EU ukončit a celou tuto konstrukci svrhnout.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *v písemné formě*. – (RO) Evropský parlament získal díky hlasům evropských občanů větší pravomoci v oblastech rozpočtu a zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky. Za těchto okolností je nutné, aby členové Parlamentu dostali možnost podílet se společně s ostatními evropskými institucemi na rozhodovacích procesech a jmenování těch, kteří budou EU reprezentovat na mezinárodním poli. Účelem pravomocí udělených Evropskému parlamentu prostřednictvím Lisabonské smlouvy je zvýšit legitimitu rozhodnutí týkajících se společné zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky.

To ospravedlňuje požadavek na zřízení Rady ve složení pro obranu jako součásti Rady ve složení pro vnější vztahy a stejně tak zřízení stálého operačního střediska Unie, které by se zabývalo operačním plánováním

a vedením vojenských operací. Diskuzí o protiraketovém štítu, v takové podobě, jakou navrhuje současná administrativa USA, by se měli účastnit všichni členové EU a aktivně by se na ní měl podílet také Evropský parlament.

Je však zapotřebí jasně zdůraznit, že v určování obranné a bezpečnostní politiky má EU výsadní postavení a zásahy třetích stran jsou proto neospravedlnitelné. Evropská unie rozhoduje o tom, jak co nejlépe zajistit bezpečnost svých členů, a to výhradně na základě konsensu jednotlivých členských zemí, ale rozhodně ne prostřednictvím zásahů států, které nejsou jejími členy.

Diogo Feio (PPE), v *písemné formě*. – (PT) EU bývá někdy označována za ekonomického obra a politického trpaslíka, čímž je míněno, že nemá dostatečné prostředky k prosazování vlastních cílů, a to především v oblasti zahraniční politiky. V mnoha případech se ukázalo, že členským zemím schází jednomyslnost ve vůli i činech.

Mám pochyby, zda se tato situace dá v krátké době změnit. Naopak si myslím, že je zcela přirozená, vzhledem k množství členů Unie a rozdílnosti jejich tradic a zájmů. Otázka společné obranné politiky, čili něco, co se dotýká samotné podstaty svrchovanosti, byla v minulosti pro evropské země vždy předmětem pochybností a i dnes si zasluhuje zvláštní opatrnost, a to zcela oprávněně.

To nám nesmí zabránit v pokusech o užší spolupráci a koordinaci s cílem zlepšit naši společnou bezpečnost a obranu. Bez ohledu na to, že EU chce být především měkkou mocí, měla by zvážit i možnost stát se skutečným druhým pilířem atlantické aliance, neboť není možné od USA nadále požadovat, aby samy přinášely veškeré oběti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v *písemné formě*. – (PT) Tato zpráva, která slučuje konzervativní pravici a sociální demokracii, je nebezpečným příznakem toho, co jsme už mnohokrát kritizovali v souvislosti s Lisabonskou smlouvou: její přispění k prohlubování neoliberalismu založeného na federalismu a militarizaci EU jakožto evropského pilíře NATO.

Na příkaz velkých mocností se EU snaží uklidnit vlastní rozepře a znovu se zapojit do procesu rozdělování pravomocí na mezinárodním poli, a to na základě představy o soupeření mocností o přírodní zdroje a trhy a o posílení postavení Evropské unie jako ekonomického, politického a vojenského bloku usilujícího o globální intervencionismus.

Sněmovna svou většinou nabízí recept, který už léta propaguje:

- militarizaci mezinárodních vztahů a vnitřní bezpečnosti na základě již dříve zmiňovaného boje proti terorismu;
- navýšení rozpočtů v těchto oblastech a vytvoření nových vojenských kapacit, což povede k dalším závodům ve zbrojení;
- přizpůsobení se konceptu preventivních válek, prosazovanému USA a NATO, a nárůst intervencí na celosvětové úrovni.

Tento vývoj může vyústit v další konflikty, vykořisťování a chudobu jako reakce na krizi, do níž byl svět kapitalismem uvržen.

Jedinou cestou k zajištění míru je tuto politiku zavrhnout.

Charles Goerens (ALDE), v *písemné formě*. – (FR) Vzhledem k dále uvedeným bodům jsem se rozhodl hlasovat pro přijetí zprávy poslance Danjeana. 1) Zpráva vyzývá ke zrušení Parlamentního shromáždění Západoevropské unie. Dala by se očekávat alespoň nějaká zmínka o tom, jak činnost tohoto shromáždění přispěla k evropské integraci. Je to nepříjemné i pro práci parlamentního Výboru pro zahraniční věci, když se neustále vychvalují jeho myšlenky, a to i ty mnohem méně záslužné, než byly dosud vznesené návrhy shromáždění v Paříži. 2) Parlamentní kontrola evropských obranných záležitostí bude muset brát patřičný ohled i na názory vnitrostátních parlamentů. Ty totiž stále rozhodují o přidělování národních vojenských jednotek do evropských vojenských operací, a stejně tomu bude ještě dlouho v budoucnu. To samé platí i pro financování vojenských operací, placených z vnitrostátních rozpočtů. Snaha zabránit nedemokratičnosti v záležitostech evropské obrany by nás měla vést i při hledání institucionálního řešení, které bude na parlamentní úrovni přijatelné.

Richard Howitt (S&D), v *písemné formě*. – Labourističtí poslanci Evropského parlamentu výroční zprávu o uplatňování evropské strategie v oblasti bezpečnosti a společné bezpečnostní a obranné politice vítají,

zejména ve světle změn, které přinesla ratifikace Lisabonské smlouvy, a v tomto ohledu obzvláště vítají ustanovení role vysoké představitelky, baronky Catherine Ashtonové, v přidružené parlamentní rozpravě.

Hlasovali jsme pro přijetí zprávy jako celku, nesouhlasíme však s odstavcem č. 20, který navrhuje zřízení stálého operačního střediska Unie. Dlouhodobým názorem nás i britské vlády je, že takové středisko není zapotřebí a že by došlo ke zbytečnému zdvojování již existujících struktur. Rozhodli jsme se proto zdržet hlasování o pozměňovacím návrhu č. 20, a ačkoli srdečně vítáme kroky vstříc světu bez jaderných zbraní, všimli jsme si nepřesnosti, kterou tento pozměňovací návrh obsahuje, tedy že zbraněmi USA jsou v tomto kontextu myšleny zbraně NATO, nikoliv pouze zásoby samotných USA; v takovém případě by se diskuse o odstranění jaderných hlavic z Německa či jakékoli jiné země měly účastnit všechny spojenecké země NATO včetně USA. Není to otázka pro EU jakožto samostatnou multilaterální jednotku.

Nuno Melo (PPE), v písemné formě. – (PT) Společná zahraniční a bezpečnostní politika a evropská bezpečnostní a obranná politika jsou dvěma základními pilíři, které EU umožňují stát se na mezinárodním poli klíčovým hráčem, co se týče boje proti výzvám a hrozbám identifikovaným Evropské bezpečnostní strategií.

Navzdory tomu, že EU považuje Radu bezpečnosti OSN za hlavní stranu zodpovědnou za udržování a ochranu světového míru a bezpečnosti, politika Unie musí být efektivní a společná všem členským státům, aby mohla účinně reagovat na výzvy a hrozby globálního charakteru.

Willy Meyer (GUE/NGL), v písemné formě. – (ES) Hlasoval jsem proti přijetí zprávy poslance Danjeana, neboť je v ní navržena společná zahraniční a bezpečnostní politika zaměřená na militarizaci EU a její intervencionismus. Nepředkládá žádné civilní a mírové návrhy řešení konfliktů a místo toho se zaměřuje na obranu a militarizaci EU. Jsem proti tomuto textu také proto, že odkazuje na Lisabonskou smlouvu a její uplatňování. Ta podporuje posun směrem k centralizaci moci, bez jakýchkoli parlamentních kontrolních mechanismů, čímž by se EU měla na mezinárodním poli proměnit ve vojenského hráče. Namísto stálé, strukturované spolupráce mezi EU a NATO, kterou zpráva prosazuje, jsem spíše pro jakékoli aktivity provozované striktně v rámci Charty OSN a mezinárodního práva, s jasným oddělením obou institucí.

Andreas Mölzer (NI), v písemné formě. – (DE) Zpráva pana Danjeana o uplatňování Evropské bezpečnostní strategie a společné bezpečnostní a obranné politiky je velmi komplexní a zabývá se mnoha tématy, která jsou pro Evropu důležitá. Chybí zde však jasné zaměření na základní utváření evropské zahraniční politiky v nejbližších letech a také striktní politický směr. Zpráva na jednu stranu usiluje o posílení autonomie EU vzhledem k ostatním globálním hráčům, zejména USA, prostřednictvím silné zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky, a to je něco, co rozhodně vítám. Zároveň ale znovu přichází s návrhem těsné spolupráce mezi EU a NATO a požaduje například vytvoření společných mezinárodních struktur. Požadavek na vytvoření bílé knihy společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP), která by jasně definovala její cíle, je tedy více než vhodný. I když jsem značně kritický k narůstající centralizaci Evropské unie, vznik stálého operačního střediska Unie podporuji.

Takové středisko by nám umožnilo efektivnější plánování i vedení nejrůznějších operací. Zároveň bychom se vyhnuli zdvojování práce, čímž by se ušetřily náklady. Zmiňovaná doložka solidarity v případě přírodních katastrof, stejně jako zřízení evropské jednotky civilní ochrany, jsou zajisté užitečné a měli bychom o ně usilovat. V souvislosti s nejasnostmi v různých oblastech jsem však byl nucen se hlasování zdržet.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v písemné formě. – Nakonec jsem se rozhodl hlasování o výroční zprávě o uplatňování evropské strategie v oblasti bezpečnosti (A7-0026/2010) zdržet. Obsah zprávy byl nanejvýš komplexní a citlivý, ale myslím, že jsme se s ní vypořádali dobře. Z našich 11 pozměňovacích návrhů byly přijaty dva a půl (včetně jednoho velmi důležitého, který vyzývá místopředsedkyni/vysokou představitelku k tomu, aby se zasadila o překonání nevyrovnanosti mezi civilním a vojenským plánováním). Nehlasovalo se o žádných dalších podstatných změnách. Zpráva byla nakonec přijata 480 hlasy pro, 111 hlasů bylo proti. Jak už jsem zmínil, stejně jako zbytek naší skupiny jsem se hlasování zdržel.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v písemné formě. – (SV) Hlasovala jsem proti přijetí zprávy. Tento dokument je jeden z nejmilitarističtějších, jaké jsem kdy za svá léta působení v Parlamentu četla. Evropský parlament vyzývá ke zřízení stálého operačního střediska Unie, zodpovědného za operační plánování a vedení vojenských operací a za prohlubování spolupráce s NATO. Evropská obranná agentura má rozvíjet vojenské možnosti sledování prostoru. Mají být rovněž zřízeny kapacity pro sledování moří, které mimo jiné omezí „ilegální“ přistěhovalectví. Zpráva dále vyzývá členské státy, aby se na evropských vojenských operacích podílely vyšší měrou než dříve. EU a Parlament se mají účastnit diskuzí o strategické koncepci NATO. Jako občanka neutrální země nemohu zprávu s tak dalekosáhlými dopady podpořit.

Traian Ungureanu (PPE), *v písemné formě*. – (RO) Rád bych všem členům Evropského parlamentu poděkoval za to, že mě na plenárním zasedání podpořili a hlasovali pro pozměňovací návrh č. 34 ke zprávě poslanca Danjeana o evropské strategii v oblasti bezpečnosti.

Pozměňovací návrh č. 34 jsem navrhl s cílem upravit znění odstavce č. 87 této zprávy, který se zabývá vytvořením protiraketového štítu v Evropě jakožto důsledku bilaterální dohody mezi USA a členskými státy Unie včetně Rumunska. Pozměňovací návrh navrhuje odstranit doporučení o vytváření tohoto štítu „v dialogu s Ruskem“ a nahradit tuto větu zněním „v dialogu na kontinentální úrovni“. Nový americký projekt je striktně obranný a zajišťuje bezpečnost celé východní Evropy a západního Balkánu. Projekt není cílený proti Rusku. Proto si myslím, že není důvod, aby se na něm Rusko podílelo nebo o něm případně dokonce spolurozhodovalo.

Tyto úvahy stály u vzniku pozměňovacího návrhu č. 34. Těší mě, že byl tento návrh přijat 358 hlasy. Tento počet hlasů pro zdůrazňuje, že podpora pozměňovacího návrhu překročila hranice politických stran a národních zájmů, čímž se projevil význam návrhu usnesení i to, že stejný názor sdílí v Evropě většina.

Návrh usnesení RC-B7-0137/2010

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *v písemné formě*. – (EL) Posílení snah o zastavení šíření jaderných zbraní a o dosažení světa bez jaderných zbraní považuji za absolutní a klíčovou prioritu. Posílení Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a její ratifikace a dodržování všemi členskými státy těmito snahám odpovídá. Hlasování o tomto konkrétním návrhu usnesení jsem se ale rozhodl zdržet, protože obsahuje bod, se kterým nesouhlasím a který se Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice neúspěšně snažila změnit. Mám na mysli formulaci, že EU „využije všech nástrojů, které má k dispozici, aby zabránila, odstrašila, zastavila a, pokud možno, zrušila programy šíření jaderných zbraní, které celosvětově vyvolávají znepokojení“. Konkrétněji řečeno, jsem přesvědčen, že použití nebo hrozba použití vojenských prostředků, zejména v případě Íránu, jsou extrémně nebezpečné, nebudou pro mír žádným přínosem a jsou v rozporu s názorem levice na vojenské akce EU.

Diogo Feio (PPE), *v písemné formě*. – (PT) Zásady, na kterých se zakládá Smlouva o nešíření jaderných zbraní a které mají svůj původ už v období studené války, jsou i dnes relevantní, a jsou dokonce ještě naléhavější. Rozpad sovětského bloku znamenal rozptýlení jaderného materiálu do mnoha zemí a konec jednotné kontroly jeho využití a skladování vyvolává obavy z nezodpovědného použití nebo dokonce poškození, které by mělo nepředstavitelné dopady na zdravotní stav a bezpečnost obyvatel daného regionu.

Nárůst počtu členů „jaderného klubu“, hrozba terorismu a relativní snadnost, s jakou lze zbraně hromadného ničení získat, společně přispívají k atmosféře nejistoty, v níž dnes žijeme. Evropská unie musí být schopna k těmto otázkám zaujmout společné a jednotné stanovisko, jehož cílem bude vytvořit bezpečnější svět s postupně ubývajícím počtem zbraní.

José Manuel Fernandes (PPE), *v písemné formě*. – (PT) Probíhající změny na celosvětové úrovni přinášejí v oblasti nešíření jaderných zbraní nové příležitosti. Na začátku svého funkčního období představil prezident Obama svoji vizi o světě bez jaderných zbraní a zavázal se, že bude aktivně usilovat o úplný zákaz jaderných zkoušek prováděných Spojenými státy. Unie musí být připravena čelit výzvám spojeným se zastavováním šíření jaderných zbraní, obzvláště výzvám ze strany Íránu a Severní Korey, které i nadále zůstávají pro mezinárodní bezpečnost největšími hrozbami. Co se týče jaderných arzenálů, nejdůležitější je snížení těch dvou největších, patřících Rusku a USA, které dohromady vlastní 95 % jaderných zbraní existujících po celém světě. Během příští konference stran, které Smlouvu o nešíření jaderných zbraní podepsaly, očekává Parlament od Evropské unie jednotné a odhodlané stanovisko.

João Ferreira (GUE/NGL), *v písemné formě*. – (PT) Jaderné odzbrojení na mezinárodní úrovni je naprosto zásadní. To ospravedlňuje potřebu podporovat a posilovat Smlouvu o nešíření jaderných zbraní a zajistit její ratifikaci všemi státy. V současné mezinárodní atmosféře je nebezpečí nového soupeření v jaderném zbrojení předmětem hlubokého zájmu.

Odzbrojení a konec vývoje, výroby a skladování nových jaderných zbraní jsou hlavním předmětem a poselstvím Smlouvy o nešíření jaderných zbraní. Pokračující roztržka týkající se íránského jaderného programu vyžaduje mírové řešení, vycházející z jednání, která je nutné znovu zahájit. Jakákoli vojenská akce nebo hrozba použití síly by byla kontraproduktivní a měla by pro danou oblast potenciálně nebezpečné následky. V tomto ohledu musíme dát najevo svůj nesouhlas s takovými plány, které by mohly otevřít dveře obhajobě vojenské intervence, jako je tomu v případě bodu G preambule k přijatému společnému usnesení.

Charles Goerens (ALDE), *v písemné formě*. – (FR) Íránský problém je jádrem debaty připravované pro konferenci o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní. Pro zopakování: Írán se svým přijetím Smlouvy o nešíření jaderných zbraní vzdal možnosti vybavit se v budoucnu jadernými zbraněmi. Pokud by Íránská republika přestala své závazky dodržovat, čelili bychom dvěma problémům. V krátkodobé perspektivě by byla ohrožena stabilita regionu, kde má většina aktérů tendenci zaujímat radikální stanoviska. Ve střednědobé a dlouhodobé perspektivě by odmítnutí Íránu respektovat Smlouvu o nešíření jaderných zbraní vytvořilo vážný precedens nejen ohledně regionální, ale i globální bezpečnosti. Vypadá to, že hlasy členů Rady bezpečnosti OSN, které mají právo veta, společně s Německem, už samy nedokáží se situací nic dělat. Jasný signál ze strany USA a Ruska o tom, že jsou nakloněny jednostrannému snížení svého jaderného arzenálu, by mohl v ostatních jaderných velmocích podpořit pocit zodpovědnosti a ochotu k vlastnímu odzbrojení. A konečně, silné gesto velkých mocností by mohlo přesvědčit země, které dnes jaderné know-how shromažďují, aby se svých projektů vzdaly.

Richard Howitt (S&D), *v písemné formě*. – Labourističtí poslanci Evropského parlamentu by rádi vyjádřili své odhodlání podílet se na vytvoření světa bez jaderných zbraní. Jsme hrdí na to, že Británie je jako jedna z jaderných velmocí v čele snah o dosažení dohody o nešíření jaderných zbraní, která by měla být uzavřena v květnu v New Yorku a měla by obsahovat globální konsensus. Usnesení jsme podpořili s jasným cílem vyslat signál, že Evropský parlament i labourističtí poslanci podpoří všechny snahy, aby se zajistilo, že dobu, plnou jaderných roztržek a vzájemného vyhrožování zničením ponecháme minulosti.

Rozhodli jsme se zdržet hlasování o pozměňovacím návrhu č. 2, protože jsme přesvědčeni, že právo rozhodovat o vojenské doktríně mají jednotlivé vnitrostátní vlády a nikoli Evropský parlament. Celá naše politická skupina se připojila k podpoře pozměňovacího návrhu č. 3., neboť si myslíme, že každý stát má právo využívat jadernou energii pro civilní účely, je však na zodpovědnosti těchto států, aby odmítly vývoj jaderných zbraní. Labourističtí poslanci Evropského parlamentu budou i nadále podporovat odzbrojování států vlastních jaderné zbraně, aby se zamezilo šíření těchto zbraní do dalších zemí a abychom postupně dospěli ke světu bez jaderných zbraní.

Sabine Lösing (GUE/NGL), *v písemné formě*. – Jsem si plně vědoma toho, že mezinárodní jaderné odzbrojení a s ním i posílení Smlouvy o nešíření jaderných zbraní a její ratifikace všemi státy mají zásadní význam a že bychom měli usilovat o naplnění smlouvy ve všech jejích aspektech. Aby byla zajištěna účinnost multilaterálních snah, je nutné je zasadit do rámce rozvinuté vize týkající se dosažení světa bez jaderných zbraní v co nejbližší době. Musíme trvat na tom, aby byl splněn závazek států vlastních jaderné zbraně ohledně úplného odzbrojení, v souladu s článkem VI Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, neboť se jedná o klíčový slib a smlouvu podepsalo velké množství států, které se tím rozhodly zříci se jaderných zbraní natrvalo. Nesouhlasíme však s formulací „...využít všechny dostupné nástroje k prevenci...“ obsaženou v bodě odůvodnění G tohoto společného usnesení.

Varuji, že zejména v souvislosti s Íránem je jakákoli vojenská aktivita zcela kontraproduktivní a nanejvýš nebezpečná. Jsem přesvědčena o tom, že nejlepším způsobem, jak se se šířením jaderných zbraní vypořádat, by bylo atomovou energii jednou provždy zakázat, neboť i její civilní využití s sebou nese značná rizika, a navíc nikdy nelze zcela vyloučit, že civilní jaderné technologie nebudou využity pro vojenské účely.

Nuno Melo (PPE), *v písemné formě*. – (PT) Šíření zbraní hromadného ničení je velice vážnou hrozbou pro lidstvo, mír i mezinárodní bezpečnost. Extrémní terorismus, nekontrolovaný a často fundamentalistický, nutí svět žít ve strachu a usilovat o to, aby nejružnější skupiny a vlády s bezohlednými představiteli takové technologie nezískaly.

Je proto důležité, aby vlády, které tyto zbraně mají k dispozici, šly příkladem a ukázaly, že jsou připraveny svůj arzenál snížit. Příští summit, plánovaný na letošní duben, by měl k řešení celé záležitosti významně přispět, a očekává se, že přinese přísnější kontrolu nepovoleného obchodu s jaderným materiálem.

Doufejme také, že USA a Čína budou hrát významnou roli v jaderném odzbrojení Korejského poloostrova. Je nadále důležité, aby se žádný stát od Smlouvy o nešíření jaderných zbraní nedistancoval, protože se tato smlouva dotýká nás všech, ne pouze některých.

Zuzana Roithová (PPE), *v písemné formě*. – (CS) Jsem ráda, že EP tak jednoznačně odhlasoval zprávu o nešíření jaderných zbraní. Jako křesťan vítám, že si představitelé západní civilizace více jak šedesát let od konce války uvědomili, že existence jaderných zbraní je obrovským globálním rizikem, a proto usilují o jejich snížení. Vážnou hrozbou je, že Írán a Korejská lidově demokratická republika se nehodlají připojit ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní. Tyto země navíc nesplňují mezinárodní povinnosti v oblasti jaderné bezpečnosti. To, že Írán brání zpřístupnění svých jaderných zařízení inspektorům z Mezinárodní agentury

pro atomovou energii, znamená aktuální bezpečnostní hrozbou nejen pro státy v jeho bezprostředním okolí, ale i pro EU. Na závěr bych chtěla poděkovat kolegům za snahu o maximálně vyvážený text usnesení.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v písemné formě. – Nakonec jsem tomuto komplexnímu usnesení (RC7-0137/2010) o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní řekl „ano“. Jsem rád, že původní text, předložený skupinami PPE, S&D, ALDE a Verts/ALE, byl odsouhlasen a že byl přijat jeden ze čtyř našich pozměňovacích návrhů (331 hlasů pro, 311 hlasů bylo proti), zvláště, a překvapivě, proto, že vyzývá všechny smluvní strany, aby přehodnotily své vojenské doktríny s cílem zřeknout se možnosti prvního úderu. Snahy PPE dosáhnout vypuštění odstavce týkajícího se vytvoření bezjaderných zón, vztahujícího se i na země Blízkého východu, nebyly úspěšné.

Geoffrey Van Orden (ECR), v písemné formě. – Rozhodnutí obsahuje mnoho prvků, s nimiž souhlasíme. Jsme rozhodně pro silnou a účinnou Smlouvu o nešíření jaderných zbraní. Rozhodnutí jako takové však obsahuje i některé prvky, které považujeme za nepotřebné, a proto se skupina ECR rozhodla hlasování zdržet. Bod zdůvodnění L zpochybňuje držení taktických jaderných zbraní pěti evropskými státy, které nejsou jadernými mocnostmi. Jsme pro zachování těchto zbraní, neboť přispívají ke spoluzodpovědnosti a zaručení vojenského závazku USA ohledně evropské bezpečnosti. Některé části obsahují skrytou kritiku našich blízkých spojenců, zatímco ta by měla být namířena spíše na ty, kteří jsou pro mezinárodní bezpečnost skutečnou hrozbou. Spojené království, Francie, ale ani USA v současnosti nevyrábějí štěpný materiál určený pro zbraně. Jiná věc je tvrdit, že zařízení na výrobu štěpného materiálu by měla být zrušena. Výzva ke zřízení bezjaderné zóny na Blízkém východě je očividně namířena proti Izraeli. Izrael však čelí existenciální hrozbě ze strany svých sousedů, z nichž mnoho již v minulosti pracovalo na vývoji jaderných zbraní a jiných zbraní hromadného ničení, a přinejmenším jeden z nich, Írán, v tom stále pokračuje.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 13:55 a bylo znovu zahájeno v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan SCHMITT

místopředseda

10. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

(Zápis z předchozího jednání byl schválen)

11. Politika EU týkající se Arktidy (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem je prohlášení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ohledně politiky EU týkající se Arktidy.

Catherine Ashton, místopředsedkyně Komise/vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. – Pane předsedající, velice vítám tuto příležitost prodiskutovat s Vámi téma, kterým je dle mého názoru rozvíjející se politika EU týkající se Arktidy. Jde o závažné téma, které nabývá na politickém významu a jsem přesvědčena, že k němu tak musíme přistupovat.

V rámci dozvuků kodaňských jednání je správné, že věnujeme zvýšenou pozornost této části světa, která zaznamenala nejhmotatelnější následky klimatických změn. Vědecké důkazy ukazují, že pevninské ledovce ztratily během posledního desetiletí více než polovinu své tloušťky.

I další ekologické změny mají čím dál větší dopad na obyvatelstvo Arktidy, zdejší biologickou rozmanitost a krajinu, jak na pevnině, tak v moři. Stejně jako další mezinárodní aktéři se i my tématu Arktidy věnujeme čím dál intenzivněji. Jak již víte, Komise vydala koncem roku 2008 sdělení týkající se Arktidy, které Rada přivítala a na jehož základě byla učiněna celá řada závěrů o arktických otázkách.

Jsem přesvědčena, že toto představuje další krok v procesu postupného vytváření soudržné a komplexní arktické politiky. Jak již víte, Komise byla požádána, aby v červnu 2011 připravila navazující zprávu, která nám umožní zabývat se tímto tématem společně nadále. Na této agendě se stále pracuje, a proto bych si dnes nesmírně ráda vyslechla názory poslanců této sněmovny.

Zároveň bych ráda zmínila, že si Komise váží usnesení o správě arktické oblasti z října roku 2008, které Komisi velice pomohlo v závěrečné fázi vypracování návrhu již zmíněného sdělení. Rádi bychom získali podporu Parlamentu pro naše úsilí s cílem zajistit, aby byla Evropská unie uznávána jako odpovědný a vážený subjekt v oblasti Arktidy. Naše geografická poloha a programy, jež v Arktidě probíhají, jsou pouhým začátkem, který chceme dále rozvíjet.

V tomto úsilí existují tři hlavní oblasti, které bych zde chtěla stručně zmínit. Zaprvé, chceme přispívat k ochraně arktické oblasti, a to včetně její populace. Arktický ekosystém je velice křehký, a proto vyžaduje nejvyšší stupeň ochrany a bezpečnostních opatření. V důsledku probíhajících klimatických změn jsou přírodní zdroje nacházející se v Arktidě také čím dál více na dosah. To nabízí příležitosti, přičemž je však zapotřebí maximální obezřetnosti.

Chceme, aby se našim občanům i obchodním společnostem dostalo spravedlivého zacházení, a to i v oblastech dopravy a přírodních zdrojů, což vyžaduje velkou rozvážnost, opatrnost a odpovídající ekologická opatření. Obě tyto roviny mohou a měly by být rozvíjeny v úzké spolupráci evropských orgánů a členských zemí, obzvláště pak tří členských států oblasti Arktidy. Všichni by pak měli úzce spolupracovat s ostatními zúčastněnými stranami v Arktidě.

Naším třetím cílem je přispět k posílení a podpoře správních uspořádání tak, aby se vyřešily četné problémy doléhající na arktickou oblast. To zahrnuje provádění již existujících dohod, rámců a opatření, včetně Arktické rady, a zároveň respektování Úmluvy OSN o mořském právu. V případech, kdy to bude možné, bychom pak také měli bedlivě sledovat, zda a jakým způsobem by bylo možné tato opatření doplnit a dále rozvíjet.

Abychom si zachovali důvěryhodnost, měli bychom uznat, že arktická oblast se od antarktické diametrálně liší, a na této odlišnosti bychom také měli založit svoji politickou reakci. Narozdíl od Antarktidy, která je rozlehlým a neobydleným kontinentem obklopeným oceánem, je Arktida námořní prostor obklopený pevninou, kterou již tisíce let obývají lidé a která patří svrchovaným zemím. Proto jsou návrhy na převzetí Smlouvy o Antarktidě a její aplikaci na arktickou oblast nerealistické a pravděpodobně by také měly negativní dopad na proaktivní roli, kterou chceme v této oblasti zastávat.

Rada, jak víte, zastává stejný názor. Při sledování společného cíle postupného utváření arktické politiky EU chceme i nadále úzce spolupracovat s Evropským parlamentem, arktickými státy a mezinárodním společenstvím tak, abychom našli nejúčinnější způsob zachování a ochrany Arktidy pro budoucí generace.

Michael Gahler, jménem skupiny PPE. - (DE) Pane předsedající, paní místopředsedkyně, mnohokrát děkuji za zahájení rozpravy na toto téma, které považuji za důležité. Ti, kdo se zde dnes této rozpravy účastní, jsou jistě téhož názoru, a myslím si, že v této diskusi budeme schopni dosáhnout velmi širokého konsensu. Jsem zpravodajem pro zprávu, která na toto téma má být vyhotovena a velice rád bych úzce spolupracoval se všemi zúčastněnými stranami.

Uvedla jste řadu klíčových bodů. Ochrana životního prostředí je velmi důležitá. Zmínila jste obyvatele dané oblasti, přírodní zdroje pod hladinou moře a rovněž odvětví rybolovu. Dalším klíčovým bodem je lodní doprava, trasy, které klimatické změny otevírají, jako Severozápadní a Severovýchodní cesta.

V blízkém okolí těchto cest, po boku našich tří arktických členských států, se nachází samozřejmě přinejmenším dva světoví aktéři, USA a Rusko, ale také náš důležitý partner, Kanada. Tyto země jsou tedy našimi bezprostředními sousedy, se kterými musíme v každém případě upevnit a zlepšit vztahy v rámci této politiky, kterou se nyní snažíme vytvořit.

Pokud jde o suroviny, existuje zde prostor pro spolupráci, avšak také možnost konfliktu, pokud k tomuto tématu nepřistoupíme správně. EU jistě neumístí svou vlajku na mořské dno, jak to udělali Rusové. Měli bychom ale usilovat o navázání rozhovorů se všemi zainteresovanými stranami, abychom se s nimi dohodli na podmínkách spolupráce na tak důležitých věcech, jako je ochrana životního prostředí, těžba surovin a práva místních obyvatel.

Liisa Jaakonsaari, jménem skupiny S&D. - (FI) Vážený pane předsedající, před časem se Hilary Clintonová, ministryně zahraničních věcí Spojených států amerických, zmínila v rozhovoru, jak obtížná je její práce, a že spočívá víceméně v překonávání jedné krize za druhou. Bohužel zbývá velmi málo času na to, abychom zde vyřešili tak klíčové výzvy budoucnosti, jako je rozvoj arktické oblasti.

Vážená paní baronko Ashnotová, zřejmě již naléhavost tohoto problému cítíte také, a proto si velice vážíme toho, že jste otevřela tuto rozpravu ohledně Arktidy tak brzy, a že o víkendu cestujete do Laponska, které leží v arktické oblasti. Jistě si odtamtud přivezete důležité informace.

Pokladnice Arktidy, která se před námi nyní otevírá, je plná ekonomických příležitostí, avšak také skýtá mnohá rizika, ať už se týkají životního prostředí, bezpečnosti nebo osudu původních národů. Globální oteplování otevírá nové námořní trasy a umožňuje těžbu ropy a zásob zemního plynu způsobem, který má ničivý dopad na životní prostředí. Stockholmský mezinárodní institut pro výzkum míru (SIPRI) již mimo jiné vydal knihu se zlověstným názvem „Arktida bez ledu“, která pojednává o čínské politice v Arktidě. Proto musí Evropská unie začít urychleně jednat a zkoncipovat svou vlastní politiku v této oblasti.

Závěry Komise, které jste nám představila, jsou vítány, jelikož tato oblast se svými zásobami ropy, zemního plynu a minerálů není vnímána pouze jako nové Eldorado – pozornost se zaměřuje především na lidi, kteří zde žijí, a to je velice důležité hledisko. EU také musí projevit ochotu vést konstruktivní jednání s původními národy, a to je jedním ze způsobů, jakými může získat rozhodující roli v arktické politice. Nedávné rozhodnutí Parlamentu omezit lov tuleňů například původní obyvatelé velice rozhněvalo.

Abychom posílili roli EU, je velice důležité posílit status Arktické rady, a proto musíme zvýšit náš vliv na Kanadu a obzvláště Rusko. Výzkum Arktidy je velice důležitou oblastí spolupráce. Například Laponská univerzita, kam také jedete, je rovněž univerzitou arktickou. Jsem si jistá, že pokud bude založeno Informační centrum o Arktidě, jak již Komise naznačila, nejlepší polohou pro ně by bylo město Rovaniemi.

Je navíc nutné posílit struktury uvnitř samotné Evropské unie. Bohužel se zdá, že Rada téma Arktického oceánu odsunula do pozadí za politiku Jižní a Východní dimenze. Téma Severní dimenze Arktidy by tedy mělo být znovu otevřeno. Baronko Ashtonová, Komise potřebuje ujasnit roli každého generálního ředitelství a určit osobu odpovědnou za arktickou otázku.

Diana Wallis, jménem skupiny ALDE. – Vážený pane předsedající, ráda bych velice poděkovala paní vysoké představitelce za její prohlášení. Myslím si, že v této sněmovně je mnoho z nás potěšeno, že pokračujete v tom, co Komise začala a na co minulý podzim navázala předsednická prohlášení.

Zdůraznila jste křehkou přírodu a životní prostředí Arktidy. Jak jste řekla, tato křehká příroda je celosvětovým zájmem, nejen zájmem evropským, nebo pouze zájmem arktických národů.

Arktida také představuje jedinečnou příležitost pro spolupráci na mezinárodní úrovni. Pro nás jakožto EU je také jedinečnou záležitostí vztah s Ruskem ohledně Severní dimenze. A totéž si musíme rozhodně vytvořit i s ostatními partnery.

Taková spolupráce však musí být smysluplná pro celou Arktidu a je znepokojující – a o tom jste ve svém prohlášení nehovořila – že jsme svědky vzniku spolku pěti pobřežních zemí Arktidy, který se schází vně struktury Arktické rady. To by mohlo vážně narušit velice cennou spolupráci a neměli bychom to brát na lehkou váhu.

Taktéž my, jako EU, jsme odmítáni jakožto pouhý pozorovatel. Musíme opravit některé trhliny a také znovu vybudovat důvěru v naše počínání na Arktidě.

Sdělení Komise na toto téma byl dle mého názoru skvělý dokument tím, jak v sobě spojil otázky různých odvětví napříč několika generálními ředitelstvími. To je dobrý základ, na němž můžeme stavět. Všichni se zájmem očekáváme, jak tuto politiku budete koordinovat v souvislosti s vaším postupem v Komisi a dvěma funkcemi, které nyní zastáváte. Ale děkuji vám za tento začátek.

Satu Hassi, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Pane předsedající, v našem přístupu k arktické oblasti je patrná jistá dávka kulturní schizofrenie. Na jedné straně se o ni zajímáme. Je zcela zřejmé, že klimatické změny se v Arktidě odehrávají rychleji než kdekoli jinde. Tato oblast bývá přirovnávána k pověstnému kanárkovi v uhelném dole.

Od roku 1979 se ledová vrstva Severního ledového oceánu zmenšila o zhruba 1,5 milionů čtverečních kilometrů, což je rozloha Francie, Itálie, Španělska a Spojeného království dohromady. Tento proces tání klimatické změny urychluje, protože zmenšuje odrazivost země, tzv. albedo. To uvolňuje metan z tundry a může také způsobit jeho uvolňování z mořského dna. Metan klimatické změny urychluje ještě více. Proces tání také umožňuje, aby se do ovzduší uvolňovaly toxiny nashromážděné během mnoha let.

Zatímco se touto situací znepokojujeme, v Arktidě již začala ropná horečka a honba za zemním plynem. Země se hádají a vyjednávají o tom, jak by si mohly rozdělit mořské dno. A co víc, původní národy jsou ve všech těchto směrech značně přehlíženy.

EU by měla prosazovat konzistentní přístup k udržitelnému růstu. Také by měla mít pod kontrolou blýskavé symboly eura a dolaru a podporovat ochranu arktické oblasti prostřednictvím stejného typu smlouvy, jaká se vztahuje na Antarktidu. Dále by měla do všech rozhodovacích procesů, které se této oblasti týkají, zahrnout původní národy. V každém případě by se mělo uvalit padesátileté moratorium na těžbu fosilních zdrojů v této oblasti.

Také je nutné plně pochopit, jak je zdejší divoká příroda křehká a zranitelná. Z těžby ropy zde například plynou mnohem větší problémy a závažnější rizika než kdekoli jinde. Lodní společnosti také musí brát na zřetel ohromná rizika a úskalí, která v tomto regionu existují. V žádném případě nám nepomůže, když naše přijatá rozhodnutí ozdobíme několika líbivými slůvky o životním prostředí a domorodých národech, budeme-li konkrétními skutky závažně riskovat nevratné znečištění životního prostředí a porušovat práva původních obyvatel.

Charles Tannock, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, když Dánsko v roce 1973 vstoupilo do EU, Unie převzala Arktickou dimenzi skrze autonomní součást Dánska, Grónsko. V roce 1985 se Grónsko rozhodlo EU opustit, avšak za 10 let pak přistoupilo Švédsko a Finsko, země, které podstatně zvětšily zájem EU o Arktidu.

Od té doby se EU stala jedním z mnoha aktérů se zásadním strategickým zájmem v Arktidě – jejím životním prostředím a nerostnými surovinami. Země, jejichž oblasti zasahují do Arktidy, jako USA, Kanada, Rusko, Norsko, a Island, důkladně a intenzivně brání své zájmy v této oblasti. Evropská unie by nyní bez váhání měla učinit totéž. Dle mého názoru pro to není lepší místo než Arktická rada. Status Unie jako náhodného pozorovatele v této radě je pro tento účel nicméně nedostačující. Doufám, že vysoká představitelka bude na příští ministerské schůzi v dubnu příštího roku v Grónsku trvat na statutu trvalého pozorovatele pro Evropskou unii.

Je politováníhodné, že Kanada blokuje Evropskou unii na oplátku za její zákaz prodeje tuleních výrobků, avšak věřím, že nakonec zvítězí zdravý rozum. Tento přístup nedává smysl, vezmeme-li v úvahu, že šest členských zemí EU, včetně Spojeného království, má vlastní země, jsou stálými pozorovateli. Nicméně spolupráce mezi Dánskem, Švédskem a Finskem v rámci Arktické rady byla příkladná a posloužila jako základ pro to, aby byly v tomto regionu více vnímány zájmy EU.

Přínos našeho spojence, Norska, a Islandu, nynějšího žadatele o členství v EU, ještě více podpořil evropskou účast v Arktické radě. A to je důležité zejména proto, že nás Rusko nenechalo na pochybách o svých zájmech v Arktidě, když slavnostně zabodlo ruskou vlaku do mořského dna na severním pólu v roce 2007. Na vlastní kůži jsme zažili, že Rusko někdy bere pravidla mezinárodních vztahů do vlastních rukou. Pevné spojení ostatních členů a pozorovatelů Arktické rady, kteří se budou podílet na unijní politice Severní dimenze, udrží Kreml na uzdě. Nemůžeme dovolit, aby se Arktida stala novou arénou pro ruské expanzionistické snahy.

Søren Bo Søndergaard, jménem skupiny GUE/NGL. – (DA) Pane předsedající, existuje mnoho dobrých důvodů, proč diskutovat o Arktidě. Mnohé z nich zde již byly zmíněny. Co se týče otázky klimatických změn, Arktida byla vážně zasažena globálním oteplováním. Pokud mluvíme o nerostných surovinách, ty Arktida nabízí v obrovském množství. A pak je zde otázka otevření severní námořní cesty, která vyžaduje úplně jiný transportní strukturu. Nicméně klíčová otázka pro mou skupinu je, z jakého úhlu bychom měli k Arktidě přistupovat. Měli bychom se nejprve zaměřit na výhody, které Arktida může EU v úzkém slova smyslu přinést? Nebo bychom měli raději začít tím, jak rozvoj arktické oblasti pomůže celosvětovému společenství, přičemž bychom zároveň měli plně respektovat právo obyvatel Arktidy na sebeurčení?

Klíčovým faktorem pro tuto otázku bude postoj, který zaujmeme. Měli bychom vyvíjet snahu, aby se Arktida stala oblastí, kde se budou moci rozvinout nové závody ve zbrojení (zde hraje významnou roli Rusko, ale i další země), nebo by se Arktida, stejně jako Antarktida, měla stát demilitarizovanou oblastí? Mezi severním pólem a jižním pólem, Arktidou a Antarktidou, je samozřejmě rozdíl. Je ale zajímavé, že jsme uspěli při tvorbě Smlouvy o Antarktidě, kde jsme vyloučili vojenskou přítomnost a vyhradili tento region pouze mírovým účelům. Komise nyní čelí hlavnímu tématu, a to zda by měla směřovat úsilí k stanovení Arktidy jako demilitarizované zóny, a pokud ano, jaké konkrétní úsilí by měla v tomto směru vyvinout.

Timo Soini, jménem skupiny EFD. – (FI) Pane předsedající, problematika Arktidy je důležitá a nás se nyní také dotýká. Ve Finsku jsme s touto podmínkami v Arktidě dobře obeznámeni. Žijeme v ní. Když baronka Ashtonová přijede do Laponska, zjistí, že mnoho lidí žije a pracuje severně od polárního kruhu. Až tam v neděli přijedu i já osobně, naleznu tam mnoho lidí, kteří se především obávají o práci a živobytí, protože v

opravdové demokracii si lidé mohou svobodně vybrat, kde chtějí žít. A pokud si to přejí, mohou bydlet i v Arktidě.

Laponská univerzita v Rovaniemi je nejlepším místem pro tuto studii v aspektech finance a výzkum, Diana Wallisová toto kladně ohodnotila ve finských novinách Kaleva. Mám radost, že pro jednu mohu vyjádřit souhlas s liberálním názorem, a tak to i udělám.

Z pohledu budoucnosti bychom měli vzít v úvahu tři aspekty: přírodu, zvířata a lidi. Pokud mohou být tyto tři skupiny zastoupeny v celé Arktidě a žít spolu v souladu, pak jsme dosáhli v Arktidě trvale udržitelné politiky, a také budeme moci využívat její logistiku a ekonomiku, ale toho dosáhneme pouze respektováním tamější přírody, zvířata a lidi.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, velice vítám příležitost zúčastnit se této dnešní rozpravy a chtěla bych zde promluvit k velmi specifickému tématu, které již bylo vzneseno některými kolegy, jež jsem slyšela.

Životní podmínky jsou v krásné Arktidě bezpochyby drsné, ale zároveň nemůže být pochyb o tom, že s novými technologiemi a pokrokem budou přírodní zdroje v této oblasti nevyhnutelně využívány čím dál více. Rybolov je toho nejlepším příkladem.

Ve svém sdělení z roku 2008 Komise zkoumala rozsah rybolovu a možnost, že by mohly být otevřeny nové oblasti. Je vskutku pravda, že by se k tomuto tématu mělo přistupovat systematicky. Pokud je rybolov udržován v mezích, chrání zásoby a dává rybářským společenstvím budoucnost. Ten samý dokument také, a to zcela správně, zmiňuje potřebu chránit původní obyvatelstvo a místní populaci a odvolává se na statistiku, která udává, že jedna třetina ze čtyř milionů obyvatel žijících v této oblasti jsou původní obyvatelé – opět velice chválný cíl. Ale, a zde bych chtěla Komisi varovat, stále vidím důkazy, a to v obou dokumentech, že se Komise nepoučila z katastrofálních následků, které měla společná rybářská politika v Severním Irsku, v němž byla zodpovědná za zničení rybářského průmyslu.

Přístup „odshora-dolů“, ve kterém veškerá kontrola a stanovení politických cílů a metod probíhá z Bruselu, se vždy setkal s hrozivým neúspěchem. Přesto jak ze sdělení z roku 2008, tak ze zasedání Rady pro zahraniční věci z prosince 2009 plyne závěr, že EU bude aplikovat stejný přístup i v arktické oblasti. Naléhám na vysokou představitelku, aby byla při svém dalším zkoumání způsobu koordinace politik pro tuto oblast obzvláště obezřetná a měla na paměti tuto konkrétní otázku.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pane předsedající, s vývojem moderního světa začíná nabývat politika týkající se Arktických záležitostí, dosud spojovaná s extrémními klimatickými podmínkami, polárními medvědy a nekonečnými ledovcovými poli, nového významu. Vývoj mezinárodního obchodu a zvýšená potřeba přírodních zdrojů způsobila růst zájmu o tento region. Důsledkem toho je rychlejší tání arktického ledovcového pokryvu a objevily se nové příležitosti pro využívání této oblasti. Arktida se přesouvá z oblasti okrajového zájmu do centra zájmu zemí hledajících nové námořní cesty, nekonečné zdroje přírodního bohatství a zásoby ryb. Ale to už všichni víme.

Otázkou je, jak by měla Unie reagovat na nervózní přípravy k jistému druhu invaze do Arktidy, které již nějakou dobu probíhají v Rusku, USA, Kanadě a Norsku? Především je třeba se vypořádat s neregulovaným právním statutem arktické oblasti. Politika založená na diplomacii, která zde až dosud fungovala, by měla vytvořit porozumění na mezinárodní úrovni garantující spravedlivé rozdělení potenciálních teritoriálních zisků. Nedostatečná právní regulace může z regionu vytvořit zdroj konfliktu, celosvětového již ze své podstaty. Proto je potřeba podniknout systematické a koordinované kroky, a tím odpovědět na výzvy, které se rychle objevují. Výzkum infrastruktury, mnohostranný management Arktidy založený na Úmluvě OSN a zapojení místní arktické populace jsou pouze některé prvky, které musí být obsaženy v budoucí evropské strategii týkající se Arktidy, jejímž smyslem by mělo být zachování rovnováhy mezi ochranou životního prostředí a udržitelného využití přírodních zdrojů.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Dovolte mi přivítat zde vysokou představitelku pro zahraniční věci.

Arktida je místem naší planety, kde jsou klimatické změny nejzřetelnější. Globální oteplování způsobilo významné tání ledu. Rok 2007 představoval mezník, kdy se ledová pokrývka snížila o 34 % v porovnání s obdobím 1970-2000.

Tání arktického ledovcového pokryvu má ale mnohé drastické následky. Zvyšuje rychlost klimatických změn. Doposud bílá pokrývka Arktického ledu odrážela 80 % slunečního záření dopadajícího na tuto oblast, a tím ovlivňovala teplotu jak na celosvětové, tak místní úrovni. Toto odrážení se stále zmenšuje a způsobuje

zvyšování teploty na celé planetě a také napříč oblastí 1 500 metrů zahrnující Kanadu, Rusko a Aljašku. V roce 2007 se od srpna do října teplota zvýšila o 2°.

Tání ledovců zároveň způsobilo neočekávané změny mořských proudů. To má nepříznivý efekt na mořské ekosystémy a rybolov, a také snižuje schopnost moře vstřebávat kysličník uhličitý. Ten pak negativně působí na plankton a další organizmy, a zvyšuje hladinu moře.

Proto jsou občané Evropy zarmoucení četnými diskuzemi ohledně účasti Evropská unie na vzrůstající soutěži o geopolitickém prospěchu z přírodní katastrofy v Arktidě.

Role Evropské unie by neměla spočívat v tom, jestli vyhraje tuto geopolitickou soutěž o ropu a námořní trasy v Arktidě. Tato role by měla ubránit respekt k našim zásadám, respekt k integritě přírodního prostředí dané lokality, převahu těchto principů nad mezinárodními tlačenicemi a respekt k institucím OSN, ať již v Arktidě z přírodní katastrofy, která se nevyhnutelně blíží, vznikne jakýkoli nový systém.

PŘEDSEDAJÍCÍ: paní WALLIS

místopředsedkyně

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Paní předsedající, dovoluji mi využít příležitost popřát paní baronce Ashtonové mnoho úspěchů během jejího úřadu, a zároveň bych chtěl uvítat její závazek udržení blízké spolupráce s Parlamentem na rozvoji, dle jejích slov, soudržnější politiky EU týkající se Arktidy.

Evropská unie samozřejmě hraje v arktické politice ústřední roli. Dva arktické státy, Island a Norsko, jsou členy EHS. Politiky EU v oblastech, jako je přírodní prostředí, klimatické změny, energetika, doprava a rybolov, mají přímou spojitost s Arktidou.

Jako předseda delegace Parlamentu pro vztahy se Švýcarskem, Islandem, Norskem a EHS, jsem také zástupcem Parlamentu ve stálém výboru poslanců arktické oblasti.

Na základě tohoto pověření bych rád informoval sněmovnu, že v září tohoto roku bude Parlament v Bruselu hostit pololetní schůzi poslanců arktické oblasti.

(GA) Příští týden proběhne přípravné setkání ve Washingtonu, blíže termínu pololetní schůze pak v Oslu. Věřím, že pořádání těchto setkání bude pro Evropský parlament i pro Evropskou unii velmi důležité.

Předsedající. – Velice mě to mrzí, ale pro poslední část vašeho projevu jsme neměli tlumočení.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Paní předsedající, nemám pochyb, že všichni zde ve sněmovně rozuměli tomu, co jsem řekl.

Na závěr jsem dodal, že budeme pořádát tuto konferenci a rád bych doufal, paní baronko, že přijmete mé pozvání, alespoň na její část, samozřejmě dle vašeho vytížení. Věřím, že poskytne ideální základ pro získání lepšího porozumění problematice a umožní poslancům z celé této rozlehlé oblasti, aby posílili a upevnili své vazby.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, tuto rozpravu vítám a jsem potěšen, že je přítomna baronka Ashtonová a že se této rozpravě účastní. Mluvila jste o důležitosti ochrany této oblasti a jejích obyvatel. To je jistě pravda. Pokud se však jedná o původní obyvatelstvo této oblasti jako takové, to potřebuje více než ochranu, kterou můžeme zvenčí poskytnout. Zde se jedná o respektování jejich práva na sebeurčení. Tato zásada by měla mít v politice pro oblast Arktidy velký význam.

Pokud jde o ochranu přírody v této oblasti, mělo by se zdůraznit, že je zde samozřejmě obzvláště velké množství citlivých oblastí. Jsem si vědom toho, že mnoho z vás, kteří se podílíte na této rozpravě, odmítá myšlenku moratoria. Paní baronko, možná právě to jste měla na mysli, když jste řekla, že „arktická oblast se od antarktické diametrálně liší“, ale dokonce i pokud moratorium odmítneme, musí být zodpovězena otázka, jak můžeme tyto zvláště citlivé oblasti účinně chránit na základě zásady předběžné opatrnosti, a to v praktické, a ne pouze emotivní rovině. Nesmíme dovolit, aby situace došla do takového stadia, kdy by krátkozraké hospodářské zájmy a válečné pokřiky typu „potřebujeme plyn, potřebujeme ryby“ nakonec všechny zásady opatrnosti přehlušily.

Také bych rád navázal na to, co zde řekl pan Gahler. Pane Gahlere, mluvil jste o možnosti konfliktu. To je bezpochyby pravda. Můžeme již také pozorovat, že se tyto mezinárodní diskuze nevyznačují pouze vůlí nalézt společné stanovisko, jinak by se například Kanada a Rusko nesnažily zablokovat Evropské unii status

pozorovatele v Arktické radě. Ta je ovšem sama organizací bez právně vynutitelných předpisů, bez pevně daného rozpočtu a zaměstnanců, tudíž je jako správní struktura nepřijatelná. Při uvažování o správních systémech však musíme být obezřetní – pochopil jsem, že toto je vaše stanovisko, vysoká představitelko – abychom se pohybovali kupředu celistvým způsobem a abychom brali na vědomí, že také ostatní organizace se chtějí v této oblasti zapojit.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Paní předsedající, vidím, že jak Komise, tak vysoká představitelka, zastávají názor, že by EU měla stanovit politiku pro oblast Arktidy. Samozřejmě sympatizuji s myšlenkou ochrany životního prostředí v Arktidě a jako Dánka jsem s geopolitickou situací velmi dobře obeznámena. Problémy, kterým místní obyvatelstvo čelí, jsou mi rovněž dobře známy, a souhlasím, že bychom měli respektovat jeho způsob života. Na druhé straně si nemyslím, že by EU měla mít pro tuto oblast zvláštní politiku a nebo v ní hrát administrativní roli. To by neprospělo ani Unii, ani Arktidě.

Dle mého názoru bychom měli nechat Arktidu zemím, které jsou s danou oblastí přímo spojené. EU nemůže a ani by neměla stanovovat politiku pro všechny oblasti, a zejména ne pro Arktidu, což to je oblast, ve které již tradičně velmi dobře spolupracujeme a kde pouze dvě (a ne tři, jak zde bylo řečeno) z příslušných zemí jsou členy EU. Spojené státy americké, Kanada, Grónsko ani Rusko nevyjádřily přání stát se členem EU. Možná byste mohli být v podezření, že tak náhlý zájem o tuto oblast je spíš než co jiného pouze důsledkem snahy různých zemí dostat se k surovinám. Jinými slovy, nejlepší politikou EU, co se Arktidy týče, by bylo zapojovat se pouze okrajově.

Nick Griffin (NI). – Vážená paní předsedající, V angličtině existuje lidový příběh o králi Knutovi, který tím, že přikázal přílivu, aby se zastavil a nezmácel mu nohy, ukázal svým dvořanům, že ani králové neuniknou realitě. Kvůli tomuto jednání se jeho jméno stalo příslovčným pro nadutou pošetilost.

Král Knut dál přežívá v Radě Evropské unie, která začíná a končí své závěry ohledně Arktidy s údajnou důležitostí globálního oteplování. To spočívá v odmítání přijmout vědecké poznatky. Podle amerického Národního centra pro údaje o sněhu a ledu se od roku 2007 letní led v Arktidě rozrostl o 409 000 čtverečních mil, tj. o 26 %.

Přesně to bylo předpovězeno vědci, kteří si uvědomovali, že předešlé mizení letního ledu, které se mylně interpretovalo jako globální oteplování, nebylo vlastně ničím víc než jedním krátkým obdobím odvěkého cyklického procesu růstu, mizení a opětovného růstu.

Letní led v Arktidě tudíž do konce roku 2013 nezmizí a lední medvědi se díky globálnímu oteplování neutopili a ani neutopí. Miliony těžce pracujících voličů se ale topí v moři dluhů a daní a dochází jim trpělivost s tím, jak politická třída využívá podvodný fenomén globálního oteplování k uvalování nedemokratické mezinárodní správy a podvodných ekologických daní.

OSN nyní oznámila provedení přezkumu pochybných dokumentů a zfalšovaných statistik Mezivládního panelu pro změny klimatu. Za britské daňové poplatníky žádám tento Parlament, aby udělal totéž a přestal dál plýtvat penězi na tu nejdražší velkou lež v historii lidstva.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Paní předsedající, Arktida je jedinečnou oblastí, která se stále častěji stává předmětem diskuzí v důsledku tání ledové pokrývky a nových příležitostí, které to přináší. To je dobře, protože potřebujeme více diskuzí, nejen o dopadech, které bude mít tání ledu na naše možnosti využití náhle zpřístupněných přírodních zdrojů, ale také ohledně odpovědnosti, která s tím souvisí, a ohledně způsobu, jak nejlépe uchovat Arktidu a posoudit budoucí dopady naší přítomnosti a činnosti na toto citlivé přírodní prostředí.

Než se ale dohodneme na společné politice EU pro oblast Arktidy, měli bychom věnovat více času zhodnocení současné situace arktického ekosystému, protože jinak pro nás bude obtížné přijmout náležitá opatření. Dle mého názoru je naivní a nerealistické se domnívat, že můžeme všechny tyto přírodní zdroje prostě nechat nedotčené. Místo toho bychom se měli soustředit na zajištění toho, aby těžba surovin, doprava, cestovní ruch a činnost dalších odvětví probíhaly nejlepším možným způsobem tak, abychom ochránili a uchovali přírodní prostředí. To se musí samozřejmě dít za konzultací a spolupráce s místním obyvatelstvem dle aktuální situace a podmínek.

Zpráva Komise o Arktidě je prvním kladným krokem k soudržné politice pro oblast Arktidy. Švédsko během švédského předsednictví rozhodnutí Komise ucházet se v Arktické radě o status trvalého pozorovatele podporovalo. Domnívám se však, že zpráva Komise i rozprava, která dosud proběhla, se příliš úzce zaměřily

na vodu, a nesoustředily se dostatečně na oblast pevniny. Některé země jako Švédsko a Finsko v Arktidě významnou měrou působí v oblasti chovu sobů, hornictví a lesnictví a je velmi důležité to zohlednit.

Dalším rozměrem této rozpravy, který není často zmiňován, ale je třeba ho zdůraznit, jsou strategické cíle a geostrategické zájmy EU v Arktidě a dopady, které by měla změna podmínek v této oblasti na mezinárodní stabilitu.

Některé členské státy EU leží v arktické oblasti. Jiné části oblasti s EU na severu bezprostředně sousedí. Proto by nemělo být obtížné stanovit společné strategické cíle a získat pro ně podporu všech členských států EU. Vezmeme-li v úvahu zvyšující se konkurenci mezi různými zeměmi a některé nedořešené konflikty, Evropská unie by měla zajistit, aby nad bezpečností v Arktidě nevznikalo napětí.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dnes jednáme o velice důležité záležitosti. Důsledky změn klimatu zásadně mění situaci v arktické oblasti. Globální oteplování způsobilo, že se v Arktidě otevřely nové námořní cesty, které nabízí možnosti pro přepravu ropy, plynu a dalších přírodních zdrojů, ale zároveň se tato oblast stává velice zranitelnou kvůli problémům v oblasti životního prostředí a rozdělení surovin mezi státy. To může mít negativní dopad na mezinárodní stabilitu a zájmy evropské bezpečnosti. Pokud se jedná o dopad změn klimatu a životního prostředí na tuto oblast, jedním z hlavních cílů politiky pro oblast Arktidy musí být zmírnění negativních důsledků změn klimatu a pomoc této oblasti přizpůsobit se nevyhnutelným změnám. Pro arktickou oblast prozatím nebyla přijata žádná úprava. Evropský parlament zdůraznil důležitost správy Arktidy při nejbližší příležitosti. Domnívám se, že nyní, když se situace změnila, musíme postupně začít utvářet autonomní politiku Evropské unie a aktivní úlohu by v této záležitosti měla hrát Evropská komise. Situace v této oblasti mezi zeměmi Arktidy dlouho způsobovala napětí a s tím, jak bude tato oblast stále přístupnější, toto napětí ještě vzroste. Jsem přesvědčen, že Evropská unie musí zahájit obsáhlý dialog s ostatními zeměmi, což by otevřelo nové možnosti spolupráce. Myslím, že je také načase, abychom začali uvažovat o mezinárodní úmluvě ohledně správy této oblasti.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Paní předsedající, baronko Ashtonová, kromě významných změn životního prostředí musíme mít také na paměti skutečnost, že zrychlující se oteplování Severního ledového oceánu otevřelo možnost boje o nové přírodní zdroje. Ten by se však mohl stát potenciální bezpečnostní hrozbou ve vztazích mezi Evropskou unií a jinými zeměmi. Proto bych chtěla obrátit vaši pozornost k chování Ruska, kterému nejde o rybolov, cestovní ruch nebo nerosty, ale o poslední nedotčené zásoby zemního plynu a ropy na světě.

Přestože strategie Evropské komise pro Arktidu zahrnuje plán zapojit se v záležitostech týkajících se přilehlých území do spolupráce se sousedními zeměmi, Rusko od začátku tisíciletí neukázalo žádnou ochotu naši snahu zvážit. Minulý rok vyslala ruská národní bezpečnostní strategie západu výhrůžný signál, že pokud to bude nutné, Rusko je připraveno k získání nových surovin v Arktidě použít vojenské síly. Podle mého názoru bychom měli vůči Rusku přijmout cílená opatření, abychom předešli konkurenčním bojům.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (ET) Paní předsedající, baronko Ashtonová, děkuji, že se tímto velmi důležitým tématem zabýváte hned na počátku svého náročného působení ve funkci. Tím dle mého názoru bezesporu Arktida je. Velice přímo jste se vyjádřila, že Arktida není Antarktida a že by bylo nerealistické kopírovat smlouvu týkající se Antarktidy do dohod o Severním ledovém oceánu.

Jsem přesvědčen, že pokud by měl někde někdo na světě zastávat idealismus, pak by to měla být právě Evropská komise. A proč by Evropská komise nemohla svým partnerům předložit idealistický návrh, abychom před spuštěním nové zlaté horečky v Severním ledovém oceánu na tuto oblast na několik desetiletí uvalili moratorium, abychom nezahajovali proces, při kterém může dojít ke vzniku závodu ve zbrojení a jiných hrozeb?

Chtěl bych říci pár slov o právech původních obyvatel Arktidy. Dle mého názoru by během diskuzí mezi Evropskou unií a Ruskem na téma lidských práv měla být položena otázka, zda jsou původní obyvatelé Arktidy žijící v Ruské federaci dostatečně zapojeni do činnosti Arktické rady. Ano, Antarktida není Arktidou, ale kroky, které pomohly k dohodě na jihu během studené války, by se neměly opakovat jen a pouze z důvodu, že v Evropské komisi není místo pro idealismus.

Pocházím ze země, ze které se badatel Bellingshausen vydal do Antarktidy. Na své cestě došel k několika objevům právě proto, že byl idealista. Preji vám ve vaší práci špetku tohoto idealismu.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Paní předsedající, Evropská unie potřebuje komplexní politiku pro oblast Arktidy. Tento návrh je velice podivný. Kypr a Řecko například mají historické kultury, ale

podívejme se na jejich polohu. Je opravdu těžké pochopit, proč potřebuje země, která leží v Egejském moři, politiku EU pro oblast Arktidy.

Tato politika však možná není tak podivná jako jmenování zcela nekompetentní baronky Ashtonové, jakési Sarah Palinové exstudentské levice, do funkce vysoké představitelky. Při slyšeních bylo jasné, že vysoká představitelka nic nezapomněla a nic se nenaučila. A mimochodem...

(Předsedající řečníka přerušila)

Předsedající. – Omlouvám se, ale nemyslím si, že bychom měli ve sněmovně poslouchat podobné osobní narážky.

(Poznámka z pléna)

Váš řečnický čas vypršel. Nebudeme zde poslouchat výroky osobního charakteru.

(Poznámka z pléna)

Nyní bude pokračovat další řečník.

Sari Essayah (PPE). – *(FI)* Paní předsedající, vraťme se nyní k tématu. Jak již mnoho z mých kolegů řeklo, probíhá soupeření o přírodní zdroje a o správu arktické oblasti.

Tato oblast ale potřebuje komplexní přístup, jak zde již uvedla vysoká představitelka. Ten musí zohlednit extrémně citlivou povahu arktické přírody, dlouhodobý dopad tání ledu a nejvíce ze všeho práva původních obyvatel regionu i ostatních lidí, kteří zde žijí.

Úmluva OSN o námořním právu a Dohoda OSN o stavech rybolovných oblastí byly dosud dostačující pro regulaci těžby přírodních zdrojů v Severním ledovém oceánu a na mořském dnu. Arktická rada se soustředí na spolupráci v oblastech životního prostředí a výzkumu, ale dohody zaměřené na využití přírodních zdrojů, vedly k tomu, že je stále více potřeba vytvořit mezinárodní administrativní strategie, kde by mohla hrát svou roli i EU. Politika EU týkající se Arktidy potřebuje svou vlastní strategii, která by měla být společně koordinována.

Vhodným způsobem zapojení EU do politiky v arktické oblasti by bylo založení střediska pro Arktidu. Poprvé byla potřeba evropského arktického informačního střediska zmíněna ve sdělení Komise nazvaném Evropská unie a arktická oblast, které bylo vydané na podzim roku 2008. Rada Komisi pověřila, aby prozkoumala možnosti založení takového střediska v Evropské unii.

Arktické středisko při Laponské univerzitě v Rovaniemi, nacházející se na severním polárním kruhu, vyjádřilo vůli ujmout se funkce evropského arktického informačního střediska. Finsko nemá žádné územní nároky, které se vztahují na přírodní zdroje, a tak by tato země, jakožto neutrální aktér, byla vhodnou volbou pro vedení tohoto střediska, k čemuž již ve věm vystoupení povzbudila paní Wallisová.

Proto bych chtěla požádat vysokou představitelku paní Ashtonovou, aby rozhodla o podobě, jakou by mělo evropské arktické středisko mít, o jeho umístění a úloze, a tím vyzdvihla obraz EU ohledně arktické politiky. Přeji Vám příjemnou cestu do Laponska.

Herbert Reul (PPE). – *(DE)* Paní předsedající, v souvislosti s rozpravou o klimatických změnách se nyní vede intenzivnější diskuze o Arktidě jako o vodní cestě pro lodní dopravu, která by mohla poskytnout příležitost pro zkrácení obchodních cest a tedy také pro snížení spotřeby paliva – nezapomínejme, že toto je druhá stránka mince – toho se týká otázka zda a v jaké formě se zde nacházejí suroviny od ropy až po zemní plyn a jak je možné je těžít. Také byl zmíněn rybolov. Samozřejmě tato rozprava stále má a bude mít velice symbolickou hodnotu, což bylo jasné v okamžiku, kdy Rusko položilo – výraz vztýčilo zde není to správné slovo – svou vlajku na mořské dno. Ostatní státy také začínají více zdůrazňovat své nároky. Proto jsem velice zavázán paní vysoké představitelce za to, že se tímto tématem zabývá a zahrnula jej do svých priorit.

Dle mého názoru je diskuze v Evropském parlamentu a v Komisi, např. v jejím návrhu z roku 2008, který zde byl také zmíněn, příliš defenzivní. K této otázce se podle mne musí přistupovat ofenzivně, a to v obou případech. To znamená jak v případě otázky, kterou zde vznesli mnozí poslanci, tedy ohledně ochrany životního prostředí a místních obyvatel, tak v případě skutečnosti, že musíme pozorně sledovat, zda se tím neotevírají příležitosti, a musíme je čestným způsobem projednávat. Pokud jde o zprávu o ropě z roku 2008, toto téma jsme na počátku velmi obezřetně projednali a stanovili první směr. Pokud stále hovoříme o tom,

že potřebujeme diverzifikaci a nové zdroje, včetně surovin a dodávek energie, musíme projednat, jestli je zde možnost využití těchto zdrojů bez toho, abychom ohrozili přírodu a životní prostředí. Tuto rozpravu musíme alespoň vést – musíme využít této příležitosti. Dnes máme k dispozici jiné technologie a jen tak mimochodem, technologický pokrok v této oblasti je zásluhou Evropy. Pokud hovoříme o dalším vývoji technologie, pak k tomu musí dojít ve všech oblastech. Jsem vděčný za to, že tuto rozpravu vedeme. Doufám, že ji povedeme objektivně a otevřeně.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Vážená paní předsedající, kdo převezme kontrolu nad Arktidou? To je název novinového článku, který jsem našel, když jsem se tímto tématem zabýval. Stručně, ale výstižně popisuje současnou situaci soupeření o Arktidu. V této záležitosti je otázka vznesená paní Ashtonovou velice relevantní: Jak se může Evropská unie stát odpovědným hráčem v oblasti arktické problematiky? Zdůrazňuji – odpovědným. Právě proto považuji tuto rozpravu na půdě Evropského parlamentu ve všech ohledech za užitečnou a dobrou, protože probíhá zde, již podruhé, na základě prvního a současného sdělení Rady Parlamentu a sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu.

Arktida je region, který není řízen na základě mezinárodního práva. Obrovský zájem o Arktidu je, na jedné straně, jak již zde bylo zdůrazněno, způsoben klimatickými změnami, na straně druhé pak kvůli tomu, že je Arktida stále častěji uznávána a využívána jako možný zdroj především energetických surovin a plynu, ale také pro své přírodní zdroje, například ryby. Samozřejmě jsou s tím spojena nebezpečí, – nebezpečí pro životní prostředí v důsledku využívání surovin a rybolovu, ale také pro původní obyvatelstvo regionu, čehož si musíme být obzvlášť dobře vědomi.

Zároveň se v důsledku změn v regionu otevírá cesta po moři, a to má velký vliv na to, jak se lidé na Arktidu dívají. Podobný vliv mají snahy si tuto oblast přerozdělit na základě tzv. *faits accomplis*, tedy symbolického zabodávání vlajek. Chtěl bych k tomuto říci, že bychom si měli uvědomit, že pět zemí v oblasti Arktidy se příliš nezajímá o právní předpisy, avšak Unie by měla v této části světa hrát důležitou roli, nejen svou přítomností, ale zejména svou angažovaností a znalostmi. Je důležité vybudovat vzájemnou důvěru, a tu můžeme vybudovat úsilím v oblasti předpisů, jako je například Arktická charta.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Rád bych se ujal slova jako zpravodaj tohoto Parlamentu pro Islandu.

V současnosti, jak již všichni víte, čeká Island na to, až Rada povolí zahájení vstupních vyjednávání. Pokud se Island stane členem Evropské unie, což bychom si všichni přáli, bude jediným členským státem s polohou výhradně v arktické oblasti. Island by se tak připojil k Finsku, Dánsku a Švédsku a zvýšil by počet států Evropské unie se zastoupením v Arktické radě na čtyři, dalšími členy této rady jsou Spojené státy, Rusko, Kanada a Norsko.

Dle mého názoru je tato skutečnost o to důležitější, když vezmeme v úvahu, že Evropské unii bohužel nebyl udělen status pozorovatele.

Dále jsem přesvědčen, že vstup Islandu do EU může přispět zaprvé k diverzifikaci evropských zdrojů energie a zadruhé k založení mnohostranné správy v tomto regionu, který přitahuje stále více pozornosti a může se také stát předmětem konfliktu, jak zde již bylo zmíněno. A posledním, neméně důležitým, bodem je, že přijetí Islandu do Evropské unie může přispět k soudržné a efektivní evropské politice týkající se této oblasti.

Závěrem bych chtěl uvést, že věřím, že až se Island připojí k Evropské unii, získá tím EU významnější pozici v této strategické oblasti.

Děkuji vám.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Je nejvyšší čas vytvořit koherentní evropskou a arktickou politiku, která vyřeší také vleklé spory o nová území. Vlivem tání se zvyšuje těžební potenciál na nových územích do 200 m pod hladinou, jde o miliony km². Spory mezi Ruskem, Norskem, USA a Kanadou mají ovšem i geopolitický význam. Ledová pokrývka je již nyní poloviční. To, co je však nejdůležitější, je ochrana vod před znečištěním, přičemž klíčový je také nukleární odpad v ruské Arktidě.

Paní vysoká představitelko, pocházím ze země, která zdánlivě nemá nic společného s Arktidou, ale mohu Vás ujistit, že mnoho občanů i v České republice zajímá, jaké postavení si Unie vydobude, pokud jde o zahraniční politiku, a to včetně vlivu na budoucnost Arktidy. Jde o udržitelné čerpání surovin, udržitelný transport, podmínky pro vědecká bádání, ochranu přírody a v neposlední řadě také o práva původních obyvatel.

S nelibostí sleduji spory o nové i historické državy. Obávám se, že to může být i nový zdroj vážných konfliktů. Dalším z nich je spor o strategickou severní spojnicí mezi Asií a Amerikou. Paní komisařko, zasad'te se o to, aby spadala natrvalo do mezinárodních vod, a také o to, aby Arktida byla trvale demilitarizovanou zónou. Převezměte prosím aktivní koordinační roli při dosahování mezinárodní dohody o všech těchto věcech, které se týkají Arktidy. Unie by neměla pasivně přihlížet, ale aktivně jednat, a předejít tak eskalaci konfliktů a přírodních škod.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Paní předsedající, je důležité, aby se EU účastnila rozpravy o Arktidě, a je také dobře, že se EU zapojuje do oblasti, kde je ve hře mnoho zájmů a obav. Domnívám se, že je nejdůležitější, aby jednání EU byla uvážena a respektovala přání a potřeby původních obyvatel. EU by měla převzít odpovědnost, pokud se jedná o globální oteplování, které se výrazně projevuje ve zvyšování teploty. V této souvislosti musíme vzít v úvahu, co to znamená pro lidi, kteří v těchto podmínkách žijí. Zároveň víme, že klimatické změny nám umožní lepší přístup k surovinám, jako je ropa a zemní plyn, a také k novým dopravním cestám z Evropy do Asie. Na jedné straně fotone to možná pozitivní, ale na druhé bychom měli zajistit, že přijmeme bezpečnostní opatření, která budou plně respektovat jedinečné podnebí a citlivé životní prostředí Arktidy.

S rostoucími hospodářskými zájmy v Arktidě je také velice důležité, aby EU zaujala stanovisko ohledně činností, které v této oblasti provádějí různé země. Nemělo by zůstat bez povšimnutí, když země nejednají podle mezinárodních pravidel, které se k této oblasti vztahují. Jedním z výmluvných případů je Kanada, která se snaží založit povinný rejstřík všech velkých plavidel, které proplovávají Severozápadní cestou, s platností od července 2010. Rád bych zdůraznil, že zde mluvíme o mezinárodních vodách a Lene Espersenová, dánská ministryně zahraničních věcí, se také důrazně vyjádřila o nepřípustnosti tohoto jednání. Chtěl bych, aby takový postoj zaujala i EU a vysoká představitelka.

Thomas Ulmer (PPE). – (DE) Paní předsedající, je na nás, tedy na EU, abychom se řídili jasnou strategií a zabránili zlaté horečce nebo honbě za drahokamy. Evropa se zde musí aktivně zapojit. Evropa, jakožto jeden z partnerů, může v tomto směru ukázat svou sílu tím, že bude mluvit jedním hlasem. To se týká lodní přepravy nad a pod hladinou moře, rybolovu, surovin v podobě nosičů primární energie i nerostných surovin.

V této souvislosti potřebujeme stabilní a spolehlivé mezinárodní úmluvy s ostatními partnery v Arktidě. Potřebujeme spolupráci, ne konfrontaci. Potřebujeme dialog na poli ochrany životního prostředí, abychom zachovali přírodní zdroje i přírodu. Potřebujeme dialog na poli ochrany zvířat, abychom zachovali biodiverzitu, a potřebujeme chránit a respektovat místní obyvatele a jejich lidská práva.

Pokud se nám společně s našimi partnery v Arktidě podaří realizovat pozitivní nakládání s přírodními zdroji, budeme mít možnost se zde vydat novou politickou cestou, a také to bude první křest ohněm pro naši společnou zahraniční politiku. Bude to šance dokázat, že my jakožto Evropané skutečně můžeme sledovat cíle společně.

Předsedající. – Nyní se dostáváme k části rozpravy s postupem „catch-the-eye“. Než tak učiníme, musím zdůraznit, že pokud jako předsedající této rozpravy budu mít dojem, že projev má za účel narušit jednání sněmovny, mám plné právo řečníka přerušit.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Paní předsedající, nejprve mi dovolu upřímně poděkovat paní vysoké představitelce, že do své agendy zahrnula toto důležité téma tak brzy. Skutečně doufám, že Komise a celá Evropská unie sehraje v politice o Arktidě důležitou roli, a že vytvoří svou vlastní strategii pro tuto oblast.

Společná politika o Arktidě vytvoří pro celou Evropskou unii příležitosti, které nebudou vázány hranicemi, ohledně bezpečnosti, životního prostředí, energetiky, dopravy a původního obyvatelstva. Pokud my, Evropská unie, budeme z této diskuze – z této politiky –, vynechání, významně ztratíme.

Chtěla bych zmínit ještě dva body. Zaprvé, doufám, že činnost Arktické rady jakožto správního orgánu se bude nadále posilovat a že Evropská unie v ní bude hrát významnou roli. Zadruhé, doufám, že plány na vytvoření arktického informačního střediska se stanou skutečností. Myslím si, že to přispěje k navázání dialogu mezi oblastmi v Arktidě. Jak zde již bylo řečeno, bylo by pro toto středisko výbornou a vhodnou lokalitou finské Laponsko, konkrétně Rovaniemi, které je již dlouho spojováno se záležitostmi týkajícími se Arktidy.

Gerard Batten (EFD). – Paní předsedající, rozprava o Arktidě dnes odpoledne jistě vyvolala bouřlivé reakce! Co je to za Parlament, který brání svým poslancům mluvit, když nesouhlasí s tím, co říkají? Ale nemělo by nás to překvapovat, když naše nová vysoká představitelka pro zahraniční věci byla kdysi označena britskou

bezpečnostní službou MI5 jako sympatizantka komunismu a když byla pokladní hnutí za jaderné odzbrojení (CNH), dostávala tato organizace peníze od sovětského bloku, čímž podrývala obrannou politiku své vlastní země.

Toto místo mi Sovětský svaz čím dál více připomíná.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Paní předsedající, pokud vezmeme v úvahu to, že metan uvolňujeme mnohem vyšší potenciál globálního oteplování než CO₂, a v budoucnu se bude následkem oteplování mořského dna ze Severního ledového oceánu uvolňovat ve větším množství, pak tu brzy budeme mít novou velice nebezpečnou veličinu v již tak citlivém klimatickém systému, veličinu, která nutně vyžaduje podrobný výzkum.

Arktida nás neznepokojuje pouze s ohledem na klima, ale je zde také možnost konfliktu. Skutečnost, že dokonce i Čína údajně začala stavět ledoborce, pouze dokazuje, jak s tajícím ledem nabývá obchodní trasa přes Severozápadní cestu na důležitosti. Toto potenciálně mírové využití je daleko méně problematické než například zvýšený zájem Spojených států umístit do arktické oblasti varovné vojenské systémy.

Podmínky pro jakoukoli možnou hospodářskou těžbu minerálních surovin spojené s táním ledové pokrývky by také měly být předem vyjasněny. Zásoby ropy a zemního plynu, které se v oblasti údajně nacházejí, by mohly Evropě zajistit energetickou nezávislost.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE). – (DE) Paní předsedající, paní vysoká představitelko, ráda bych ještě jednou velmi jasně zdůraznila, že kromě oblastí, jejichž význam je zřejmý, jakými jsou oblast životního prostředí a energetiky, zde také hraje zvláštní roli otázka dopravních cest. Vzhledem k tomu, že lodě, které plují po tradičních cestách, jsou přepadávány, životy kapitánů a posádky jsou v ohrožení, protože tyto cesty jsou opravdu nebezpečné, majitelé lodí hledají cesty nové. V mém rodném městě, Hamburku, je tato diskuze velice důležitá. Velmi bych chtěla podpořit tento směr rozpravy o vztahu EU a Arktidy.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arktický region, stejně jako Antarktida, je obzvláště citlivý na klimatické změny. Globální klimatický systém navíc závisí na jeho stabilitě. Jako hlavní obhájce boje proti klimatickým změnám musí Evropská unie přijmout pevné stanovisko ohledně arktické oblasti.

Evropská unie se musí držet zpět ohledně využívání zdrojů na moři a nákladní dopravy vedoucí přes arktickou oblast. Dlouhodobě povedou tyto činnosti pouze k poškození dalších oblastí s ledovci a toho, co ještě zbývá z pokrývky pólů, a nezvratně ohrozí ekosystémy v této oblasti a obyvatele, kteří zde žijí.

Ochrana ledovců a ledovcových pokryvů před nekontrolovanými lidskými zásahy je absolutní nutností. Evropská unie musí úzce spolupracovat se Spojenými státy, Kanadou, Norskem a Ruskem a musí si stále vyměňovat informace přes systém sdílení informací z oblasti životního prostředí (SEIS), Eionet a SAON.

John Bufton (EFD). – Paní předsedající, rád bych řekl paní Ashtonové, že toto je první příležitost, která se mi naskytla, kdy mohu okomentovat její novou funkci. Já, stejně jako vy, pocházím ze Spojeného království. Jediný rozdíl mezi námi je, že já jsem byl zvolen a vy nikoli.

Co se Arktidy týče, stane se tato oblast předmětem soupeření s Ruskem, Amerikou a Kanadou o populace ryb a o čtvrtinu světových zásob ropy a zemního plynu? Sama jste na vlastní kůži v průběhu studené války zažila, jak vypadá soupeření ve zbrojení. Poženete nás nyní do války ledové? Činnosti v Arktidě pravděpodobně zhorší vztahy mezi jednotlivými zeměmi a Evropa by neměla mít zahraniční politiku ohledně Arktidy, a rozhodně ne s někým, jako jste vy, v čele.

Již jste prokázala, že nejste schopna tuto pozici zastávat. Nemám nejmenších pochyb, že vaše vedení nás přivede na velmi tenký led. Pokud byste měla dostat vysvědčení za vašich prvních 100 dní v úřadu, bylo by v něm napsáno, že se musíte více snažit, avšak pravdou je, že i kdybyste tento úřad zastávala třeba 100 let, pořád byste dostávala špatné známky. Prosím, zachovejte se čestně a rezignujte.

Catherine Ashton, místopředsedkyně Komise/vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. – Paní předsedající, myslím, že toto je velice zajímavá rozprava a jsem moc ráda, že jsme zaměřili pozornost na významnou oblast světa. Zaujetí, s nímž zde poslankyně a poslanci hovořili o důležitosti našich činností ohledně politiky týkající se Arktidy, je velmi důležité pro plánování toho, co bychom měli dle mého názoru učinit v budoucnu.

Chtěla bych členy této sněmovny ujistit, že zachování životního prostředí a dialog s obyvateli, kterých se toto týká – s původními i nepůvodními, jsou pro přístup, který chceme přijmout, prvořadé. Ve všech

mezinárodních diskusích bychom chtěli ujasnit, že zdroje z arktické oblasti by měly být zpřístupněny a využívány, pouze pokud budou existovat maximálně striktní ekologické a bezpečnostní normy a pokud budou tyto normy v plné míře dodržovány.

Musíme stále zdůrazňovat, že Evropská unie chce spolupracovat se všemi dotčenými zúčastněnými stranami v Arktidě, abychom zajistili, že k daným problémům přistupujeme správně. To se týká i problematiky těžby uhlovodíků.

Pokud se mne týče, myslím si, že můžeme k této spolupráci mnohým přispět, od diplomacie ohledně životního prostředí po naši politiku zabývající se klimatickými změnami, od našich rozsáhlých výzkumů Arktidy až po naši politiku podpory původních obyvatel celého světa. Věřím rovněž, že Arktická rada může také mnohé nabídnout. Právě díky práci, kterou odvádí, v neposlední řadě to, že plně zapojuje původní obyvatelstvo – je to v podstatě jediná organizace, která původním obyvatelům umožňuje zasedat společně se suverenními státy. Proto by získání statutu stálého pozorovatele, což zde již řada poslanců zmínila, by bylo velice prospěšné.

Domnívám se, že je možné nalézt tu správnou rovnováhu mezi ochranou a zachováním Arktidy na straně jedné, a udržitelným čerpáním surovin na straně druhé. My tuto rovnováhu musíme řádným způsobem zajistit.

Spolupráce sedmi zastupitelů z různých částí Komise, aby zpracovali společnou zprávu – myslím, že jste mne o tom včera informovala, paní předsedající – je dobrým příkladem budoucnosti, kterou chceme vytvořit, co se týče spolupráce a efektivních postupů, jejichž odrazem je naše práce v celosvětovém měřítku.

A konečně, velice se těším na svou cestu do Laponska, která je naplánována na tento víkend. Pojedu do té oblasti již potřetí. Proběhne tam velké jednání s několika ministry zahraničních věcí. Pokud jde o Rovaniemi a možnost založit tam středisko, nabízí se dvě možnosti: jednou z nich je samostatné středisko, druhou pak možnost spolupráce s několika různými středisky, obě varianty také důkladně prozkoumáme.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Zálžitosti spojené s arktickou oblastí, od dopadů na globální oteplování až po využívání přírodních zdrojů a lodní dopravu, přitahují v poslední době stále větší pozornost. Musíme si být vědomi toho, že budoucnost planety je úzce spjata s budoucností této oblasti. Tání ledovců v arktické oblasti, rostoucí potřeba surovin a současný technologický pokrok představují jen některé důvody, proč se tato oblast stala předmětem zájmu nás všech. Domnívám se, že evropská strategie ohledně této oblasti se musí zaměřit na ochranu a zachování tohoto regionu, přičemž bude podporovat udržitelné využívání zdrojů, které bude mnohostranně řízeno, a, především, zapojí do všech těchto opatření obyvatelstvo tohoto regionu.

Vznik nových námořních cest také vyžaduje zavedení mnohem přísnějších bezpečnostních i ekologických norem. Každá námořní oblast potřebuje specifický přístup a Evropa by mohla využít zkušeností získaných v jiných regionech, například v Baltském a Středozemním moři, a nabídnout v této oblasti modely osvědčených postupů.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Nad Arktidou se vznáší přízrak. Přízrak globálního oteplování. Tající led má zásadní dopad nejen na přírodu, ale také na společenské vztahy, hospodářství a politiku. Na této oceánské ledové ploše, v oblasti větší než Německo, Itálie a Francie dohromady, se kromě toho, co již využíváme, nachází takové bohatství, jako je zemní plyn a ropa. Ledová vrstva, která se rok od roku zmenšuje, přestala tato ložiska chránit před výzkumnými vrty. Máme zde vyhlídky na nemilosrdné soupeření – šilenství dosahující rozměrů zlaté horečky 19. století. Evropská unie musí zaujmout jasné stanovisko. Je důležité, abychom vytvořili společnou politiku EU týkající se Arktidy, obzvláště pokud jde o využití nových příležitostí pro čerpání ložisek přírodních zdrojů, nebezpečí, které hrozí životnímu prostředí a o nové námořní příležitosti.

V Arktidě leží část území tří členských států EU: Dánska, Finska a Švédsko a také území Islandu, který podal žádost o vstup do EU. Musíme mít na paměti, že toto je zcela nová situace pro obyvatele žijící na dalším severu, ale také pro faunu a flóru. Obyvatelé Arktidy si uvědomují rostoucí vliv externích sociálních, hospodářských a politických faktorů na jejich životy. Naším úkolem je pomoci místním komunitám nalézt za těchto nových podmínek pevnou půdu pod nohama a ochránit jejich kulturu a jazyk. Jako se politika EU zaměřuje na své občany, stejně tak by hlavní pozici v budoucích plánech o řízení Arktidy měli zaujmout lidé, kteří v této oblasti žijí.

Rafał Trzaskowski (PPE), písemně. – Arktida byla velmi dlouho mimo naši agendu, nyní však konečně přitahuje pozornost politiků a vědeckých pracovníků. Rostoucí obavy související s tímto regionem jsou přímým důsledkem klimatických změn, které způsobují tání arktické ledové pokrývky. Aniž bychom řešili, jak rychle a do jaké míry se tyto změny budou projevovat, obecně se usuzuje, že časem otevřou nové možnosti pro těžbu přírodních zdrojů a pro námořní cesty. Všichni souhlasíme, že dopady na životní prostředí, které tento proces bude mít, budou nesmírné. Chtěl bych obrátit pozornost této sněmovny a EU jako celku na politickou a bezpečnostní stránku této věci. Studená válka nám ukázala, jak je Arktida strategicky důležitá. V této oblasti jsme byli svědky hospodářských, politických, a dokonce i vojenských bojů. Pro zajištění pozitivní budoucnosti této oblasti je zajisté potřeba společné mezinárodní snahy, ve které by měla EU hrát aktivní roli. Je třeba nalézt rovnováhu mezi hospodářským využíváním regionu a jeho ekosystémem, ale také je zde potřeba chránit, mimo jiné, existující právní rámec správy v Arktidě.

12. Kuba (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o Kubě.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, smrt Orlanda Zapaty je velmi negativní událostí, ke které nemělo nikdy dojít, a nechceme, aby k ní na Kubě nebo kdekoli jinde opět došlo.

Evropská unie a její instituce se musí zavázat k tomu, že odsoudí události, které znamenají porušování lidských práv, a pokusí se zajistit, aby k ničemu takovému již nedošlo. To musí být závazek Evropské unie.

Lidská práva jsou základním symbolem identity Evropské unie, neboť věříme v hodnoty svobody, tolerance a pluralismu. To je tedy náš charakter, náš skutečný charakter. Pokud dojde k porušování těchto všeobecných práv, Evropská unie to veřejně odsuzuje, a učinili jsme tak i v případě Kuby. Učinili jsme tak, když jsme vyjádřili svůj pesimismus a obavy z nedostatečného pokroku v oblasti lidských práv na Kubě a učinili jsme tak, když jsme požadovali propuštění vězňů svědomí z kubánských věznic. Na Kubě je v současné době okolo 200 vězňů svědomí, z nichž někteří jsou ve velmi složité situaci, pokud jde o jejich zdraví. Jedním z nich je Guillermo Fariñas, který je ve velmi vážném stavu a také drží hladovku.

Učinili jsme tak, když jsme řekli, že ochránci lidských práv na Kubě potřebují ochranu a učinili jsme tak, když jsme řekli, že kubánská vláda, do jejíž pravomoci spadalo několik vězňů, by měla být povolána k zodpovědnosti za smrt Orlanda Zapaty.

Politika Evropské unie týkající se Kuby však dále pokračuje. Je založena na určitých principech a já bych chtěl na některé z nich upozornit.

Za prvé to je politický dialog. Politický dialog s kubánskými orgány, s úřady a celou občanskou společností, který se zároveň přirozeně rozšiřuje i o lidská práva. Za druhé tu je rozvojová spolupráce s Kubou, což znamená solidaritu s kubánskými občany, nic víc, nic méně. To rovněž zahrnuje podporu pokroku v oblasti kultury a demokratických postupů na Kubě.

To jsou základní prvky politiky, která je v podstatě zaměřena na jediný cíl: kubánské občany, jejich dobré životní podmínky, jejich pokrok a dodržování jejich lidských práv.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, Komise vyjadřuje hluboké politování nad úmrtím pana Orlanda Zapaty a jeho okolnostmi. Zároveň bych chtěl vyjádřit svou obavu o další politické vězně na Kubě. My všichni, kteří se nacházíme v této místnosti, sdílíme v souvislosti s úmrtím pana Zapaty stejný pocit hněvu a frustrace a měli bychom učinit vše pro to, abychom zajistili, že se taková událost nebude na Kubě ani v jiné zemi opakovat.

Evropská unie spočívá na hodnotách demokracie, lidských práv a základních svobod, které se snažíme chránit a prosazovat – sami jsme donedávna trpěli porušováním základních lidských práv na svém kontinentu. Lidská práva jsou univerzální a nemají žádné hranice. Tato zásada je nedílnou součástí našeho dialogu se všemi partnery v Evropě i mimo ni.

Konstruktivní zapojení, nikoliv politika nátlaku a sankcí, zůstává základem naší politiky vůči Kubě, jak je zdůrazněno ve společném postoji přijatém v roce 1996. To je důvod, který Radu vedl k tomu, že se rozhodla v červnu 2008 zrušit diplomatická opatření z roku 2003, jako prostředek s cílem usnadnit proces politického dialogu a umožnit plné využití nástrojů společného postoje z roku 1996. Je to zároveň i ten důvod, který v několika posledních měsících vedl několik členských států k obnově jejich rozvojové spolupráce s Kubou,

což představuje rozmanitou škálu politických stran zastoupených v Evropském parlamentu, a tedy odráží sdílený pohled na významnou roli, kterou bude hrát rozvojová spolupráce s Kubou.

V takových chvílích by nečinnost na Kubě byla pro důvěryhodnost Evropské unie jako celosvětového aktéra tou nejhůrší možnou volbou. V sázce není jen tato důvěryhodnost, ale také i možnost naší přítomnosti na Kubě. Proto pevně věřím, že cestou vpřed je usilovat a prohlubovat probíhající politický dialog a pokračovat ve spolupráci s Kubou jako nástrojem pro zlepšení života kubánských obyvatel.

Spolupráce s Kubou nebyla ze strany Evropské unie nikdy pozastavena, neboť rozvoj není o podpoře vlády – je o podpoře lidí. Naše představa byla vždy taková, že rozvojová spolupráce představuje pro naše vztahy s Kubou významný prvek. Probíhající projekty na Kubě přímo přinášejí prospěch obyvatelstvu tím, že prostřednictvím podpory pro obnovu a přestavbu po hurikánech, prostřednictvím podpory pro bezpečnost potravin a přizpůsobení se změnám klimatu řeší jejich základní potřeby. Zároveň probíhají projekty na podporu činností nestátních subjektů.

Chtěl bych, aby bylo zcela zřejmé, že ani prostřednictvím vlády, ani veřejných subjektů nejsou odváděny žádné finanční prostředky Evropské komise. Tyto peníze jsou směřovány prostřednictvím agentur Organizace spojených národů a evropských nevládních organizací, které přítomnost Komise a Evropské unie na Kubě vítají.

Je důležité, že se Evropská unie i nadále zaměřuje na základní potřeby kubánských obyvatel a prostřednictvím dostupných tématických či geografických nástrojů zasahuje ve strategických odvětvích. Úkol, kterému musí EU rozhodným způsobem čelit, je nalézt správnou rovnováhu mezi projevováním otevřenosti k dialogu, podporou kubánských obyvatel prostřednictvím rozvoje spolupráce a potvrzením našich zásad.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, jménem skupiny PPE. – (ES) Paní předsedající, když má skupina požádala o zařazení této otázky na pořad jednání, neučinila tak proto, aby zdůraznila – v některých případech nezvratné – chyby politik, které vyhovují nepříteli svobody. Rovněž tak neučinila proto, aby prostřednictvím tohoto odsouzení docílila politického převratu.

Učinila tak proto, aby mohl Parlament, který je institucí nacházející se v demokratickém srdci Evropské unie, otevřeně odsoudit smrt nevinného člověka a především vyjádřit svou solidaritu s těmi, jež na Kubě bojují, žijí a umírají za svou svobodu a důstojnost, jako Orlando Zapata.

Jak zmínila Evropská komise, společný postoj Rady je stále platný a zasluhuje uznání, protože požaduje okamžité a bezpodmínečné propuštění politických vězňů. Zároveň se jedná o pevný postoj, který vyžaduje dodržování lidských práv a základních svobod, a to proto, aby Kuba zakořenila v našem systému hodnot, a nikoliv v odlišných systémech, jako jsou například systémy Číny a Vietnamu.

Paní předsedající, v této sněmovně stále znějí slova odvážného muže, Oswalda Payi, jenž získal v roce 2002 Sacharovu cenu. Řekl, že prvním vítězstvím zasluhujícím vyhlásit bylo, že ve svém srdci necítí žádnou nenávist. Těm, kteří ho utlačovali a kdo byli jeho bratři, řekl, že k nim necítí nenávist, ale že by neměli vnucovat své úmysly prostřednictvím strachu.

Řekl, že odkaz Andreje Sacharova je odkazem důstojnosti a spolupráce v zájmu mírumilovného soužití mezi národy, a že ty nejdůležitější hlasy jsou často ty, jež nejsou vyslyšeny.

V této sněmovně jsme neměli příležitost vyslyšet hlasy „Žen v bílém“, jimž Parlament rovněž Sacharovu cenu udělil. Hlas Orlanda Zapata nyní již bohužel vyslyšet nemůžeme, brzy však budeme mít příležitost hlasy mnoha dalších Kubánců.

Paní předsedající, s legitimitou, kterou Parlamentu propůjčuje 500 milionů občanů z 27 členských států, které zastupuje, musí Parlament nahlas a zřetelně odpovédět na nezastavitelný křik svobody, jenž slyšíme z milovaného ostrova Kuby.

(Potlesk)

Luis Yáñez-Barnuevo García, jménem skupiny S&D. – (ES) Paní předsedající, pane Lópezi Garrido, pane komisaři, již nikdy nedovolme, aby naše mlčení vedlo k ničení svobody. Již nikdy nedovolme, aby někdo, kdo bojuje za svá práva a práva všech, zemřel v kubánské věznici nebo kdekoli jinde, aniž bychom se hlasitě a důrazně nedožadovali jeho záchrany.

Pan Orlando Zapata Tomayo, 42letý černý stavitel, jenž pouze požadoval zlepšení podmínek ve věznici, zemřel po 86 dnech hladovky a sedmi letech věznění, protože žádal dodržování lidských práv. Během tohoto

sedmiletého období byl svými vězniteli týrán, ponižován a obtěžován a během tohoto období – a na to bychom neměli zapomínat – se ze strany mezinárodního společenství ozývalo jen ticho.

Další vězni a aktivisté v oblasti lidských práv na Kubě drží v současné době hladovku, jako například psycholog a novinář Guillermo Fariñas. Dámy a pánové, usnesení, jež jménem Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu zastupuji, toto usnesení, které dnes předkládáme a projednáváme a o němž budeme zítra hlasovat, požaduje, aby byli osvobozeni všichni vězni svědomí na Kubě. Opakuji, že tak činíme ve prospěch přechodu k demokracii a přísného dodržování základních lidských práv.

V tuto chvíli neotevíráme téma, které nás rozděluje: zda by měl být společný postoj zachován, či nikoliv. Pojďme se zaměřit na záchranu životů a na lidská práva. Započneme období klidných úvah a hledejme v něm body shody o budoucí politice Kuby.

Tento dokument má však značnou přidanou hodnotu. Skutečnost, že byl předložen šesti politickými skupinami, vyjadřuje nové období široké shody této sněmovny v otázce lidských práv.

Nedovolme, aby se ještě někdy říkalo, že se evropské demokratické právo podvoluje příkazům – v uvozovkách – yankeevského imperialismu. Ať se však také již nikdy neříká, že socialisté a demokraté spolupracují s komunistickými diktaturami nebo že jsou jejich spoluvíníky. Říkám to zcela jasně, neboť obě tato prohlášení jsou falešná a oběti ničení svobody, ať se nelézají kdekoliv, musí vědět, že jsme v bezpodmínečné ochraně jejich případu jednotní.

Paní předsedající, závěrem bych chtěl poděkovat panu Salafrancovi, jenž tento dokument projednával jménem Skupiny evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), paní Weberové ze Skupiny aliance liberálů a demokratů pro Evropu, panu Romeva i Ruedovi jménem skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, panu Kožušníkovu z Evropské konzervativní a reformní skupiny a dalším kolegům poslancům, kteří se podíleli na tomto obtížném a komplikovaném úkolu, který, jak nicméně doufám, bude mít zítra úspěch.

Závěrem bych rád poděkoval španělskému premiérovi a současnému předsedovi Evropské unie, panu Rodríguezi Zapaterovi, za jeho přízeň a podporu dalšího postupu usnesení, o němž dnes diskutujeme.

Renate Weber, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, jménem své politické skupiny bych nejprve chtěla vyjádřit soustrast rodině pana Orlanda Zapata Tomaya, jenž za své přesvědčení zaplatil tu nejvyšší cenu.

Jeho aktivita v ochraně lidských práv byla během těchto let inspirací pro mnoho dalších obhájců lidských práv na Kubě i mimo ni.

Toto usnesení, které navrhlo několik politických skupin, vyjadřuje naše hluboké znepokojení nad situací lidských práv na Kubě. Buďme upřímní. Situace se nezlepšila a mnoho nezávislých novinářů, poklidných disidentů a ochránců lidských práv je stále vězněno proto, že chtějí uplatnit své právo na svobodu projevu, pokojná setkání a shromažďování.

Kubánské nezávislé nevládní organizace v této situaci nemohou jednat, neboť nad nimi vláda provádí drakonickou kontrolu.

Ve chvíli, kdy probíhá tato diskuse, drží několik ochránců lidských práv hladovku. To je znepokojivé, protože existují náznaky toho, že se zdraví pana Guillerma Fariñase přinejmenším rychle zhoršuje.

Zatím je to velmi špatné, kubánské úřady neberou v úvahu opakované výzvy ze strany EU, aby bezpodmínečně propustily všechny politické vězně. Proto jsem pevně přesvědčena, že by měl tento Parlament žádat EU, aby i nadále využívala všechny možné mechanismy pro zajištění práce a života těch, kteří usilují o pluralistickou a demokratickou Kubu.

Raúl Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Paní předsedající, rovněž i já bych se rád osobně a jménem své skupiny připojil k vyjádření soustrasti v souvislosti s úmrtím Orlanda Zapaty.

Bez ohledu na to, jaké názory na otázku Kuby může kdo mít, je tato událost sama o sobě politováníhodná a kromě našeho odsouzení si jistě zaslouží něco víc, než jen úvahu a vzpomínku. Tato událost si zaslouží, aby žádost, kterou v tomto usnesení vznášíme a jež směřuje k propuštění všech, kteří jsou zadržováni pro své politické motivy či motivace, na Kubě nebo kdekoliv jinde na světě, byla uceleně formulována.

Domnívám se, že činnost, kterou vyvíjíme, je logická a potřebná, a domnívám se, že je důležité, abychom – a to bych chtěl zdůraznit – se jí věnovali bez ohledu na motivace, které za tím mohou být. To je součástí dohody.

Zároveň musíme žádat, aby v případě Kuby byli tito lidé propuštěni okamžitě a především připomenout citlivou situaci – jak již bylo zmíněno – některých lidí, kteří po vzoru Orlanda Zapaty zahájili hladovku, zejména případ Guillerma Fariñase.

Rád bych však zároveň upozornil na rizika spojená s politickým použitím a využíváním tohoto případu pro další otázky, což, jak zmínil pan Yáñez-Barnuevo, by mohlo být nebezpečné. Domnívám se, že je důležité mít na paměti, že probíhá mnoho procesů, které jsou užitečné a účinné, a my bychom za žádných okolností neměli upadnout do pokušení – a jak se zdá, někteří to chtějí – se vrátit k událostem z minulosti a k již uplynulým dobám; vrátit se k politickému fiasku embarga, neboť známe jeho důsledky.

Pokud se tedy shodneme na tom, že nechceme, aby se opakovaly takové případy, jako je případ Orlanda Zapaty, domnívám se, že je důležité, že víme, jak můžeme společně postupovat a zabránit opakování takových případů, což začíná napomáháním procesu demokratizace a normalizace tohoto ostrova.

Edvard Kožušník, jménem skupiny ECR. – (CS) Osobně mě velmi zasáhla zpráva o smrti Orlanda Zapaty, a rád bych proto vyjádřil za celou skupinu ECR soustrast celé jeho rodině. Já osobně jsem se narodil v roce 1971, kdy v mé zemi vrcholila tzv. komunistická normalizace, což bylo jedno z nejtěžších období komunistického teroru, kterým si má země prošla. Zkušenost mé země se zločineckou komunistickou ideologií proto vede k velké solidaritě českých občanů s kubánským lidem, a jsme proto velmi citliví na smutné zprávy, které v posledních dnech z Kuby přišly.

Jestliže kubánský totalitní režim i po čtyřiceti letech od kubánské revoluce stále uplatňuje heslo „Socialismo o muerte“, nezaslouží si sebemenší toleranci. Věřím, že smrt Orlanda Zapaty nebyla zbytečná a vyburcuje kubánský lid k masivnějšímu odporu proti komunistickému režimu. Když v mé zemi v komunistickém kriminálu zemřel Pavel Wonka jako poslední oběť komunistického teroru, zbýval režimu poslední rok a půl jeho existence. Doufám, že Orlando Zapata bude kubánským Pavlem Wonkou, tedy poslední obětí komunistické zvěře. Kuba se snad brzy vymaní z rukojmí revolučních gerontů a stane skutečným ostrovem svobody.

Proto na vás apeluji. Dokud nedojde k zásadnímu a nezvratnému pokroku v propouštění politických vězňů, k pokroku vedoucímu k demokratickému fungování kubánské společnosti a uskutečnění svobodných voleb, ale také k nastartování procesu strukturálních reforem vedoucích nejen ke zvýšení úrovně života všech kubánských občanů, tak nelze uvažovat o otevření diskuse o přehodnocení společného postoje Evropské unie.

Willy Meyer, jménem skupiny GUE/NGL. – (ES) Paní předsedající, má skupina hluboce lituje úmrtí vězně Orlanda Zapaty. Jako v případě každého jiného vězně odpovídal za jeho bezpečnost a za jeho život stát. V tomto případě nese zodpovědnost Kuba, a proto jeho smrti hluboce litujeme.

Nesouhlasíme se způsobem, jakým tato sněmovna manipuluje s otázkou lidských práv. Dnes o této otázce diskutujeme a zítra o ní budeme hlasovat. V případě vojenského převratu v Hondurasu jsme tak ale neučinili. Tato sněmovna může být jediným parlamentem na světě, který neodsoudil, ani nehlasoval proti vojenskému převratu v Hondurasu, při němž došlo k vraždám a mučení.

Proto nesouhlasíme s filozofií, že to, zda máme či nemáme zaujímat stanovisko, závisí na tom, kde se vše odehrává, jaká lidská práva jsou porušována a jaká je situace.

Před týdnem byl v Kolumbii objeven největší masový hrob Latinské Ameriky. Samy úřady hovoří o 2 500 tělech a jejich počet může zvýšit až na 50 000. Odsuzujeme to? Diskutujete, hlasujeme a odsuzujeme to? Co činíme v případě civilních obětí v Afghánistánu? Co činíme v případě pronásledování v Západní Sahaře? Ne! Nebudeme se podílet na tomto pokrytectví.

Myslím, že základním problémem je vytvoření rovného vztahu s Kubánskou republikou, abychom se vypořádali se všemi agendami: s politickými programy, s agendami týkajícími se lidských práv, s poměry ve vězeňství, ale na stejné úrovni, protože Evropská unie zaujala společný postoj vůči Kubánské republice, což je výjimkou z pravidla. Evropská unie nezaujala společný postoj vůči žádným jiným zemím na celém světě. Nezaujala je ani ve vztazích s Čínskou lidovou republikou, která byla zmíněna, ani ve vztazích s Vietnamem. Proč? Proč ho zaujala ve vztazích s Kubou a ve vztazích s Čínskou lidovou republikou nikoliv?

Vyzývám Radu a předsedu Rady, aby zřetelně vznesli následující otázku: bude společný postoj ukončen? To je podle mého názoru jedna z nejviditelnějších překážek pokroku v upřímném dialogu mezi Evropskou unií a Kubánskou republikou a ve společných a sdílených agendách, které jsou v oboustranném zájmu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, úmrtí disidenta Orlanda Zapaty způsobeného hladovkou a zatčení blogera Yoani Sáncheze, který svět informoval o každodenním životě na socialistické Kubě, jasně ukazuje, že musíme pokračovat tak, jak stanovuje naše politika o Kubě z roku 1996 a postupovat vpřed v demokratizaci a lidských právech. Naděje na dosažení pokroku pod vedením Raúla Castra se již dávno rozplynula.

Například situace politických vězňů se ve skutečnosti nezlepšila. Stále nemohou požívat svobod, které měli sami bratři Castrové při svém věznění během Batistovy diktatury. Kuba ve svém tvrdohlavém lpění na plánovaném hospodářství již není schopna splnit nejzákladnější potřeby svého vlastního obyvatelstva. Na Kubě je prosperita a vlastní iniciativa jednoznačně chápána jako kritika režimu. V tomto ohledu to mají i obyvatelé komunistické Číny jednodušší, neboť alespoň mohou díky vlastnímu úsilí zlepšit své vlastní životy.

Uvolnění hospodářského embarga ze strany Spojených států, jde-li o počítačové a softwarové služby, nebude zcela moci splnit očekávání, která si veřejnost na základě slibů prezidenta Obamy vytvořila, ale pravděpodobně umožní opozici, aby se lépe zorganizovala. S rostoucí možností volby bude pro kubánský režim alespoň obtížnější potlačit svobodné vyjádření názoru. Již proto bychom měli evropské iniciativy podporovat, jak nejlépe můžeme, a usilovat o další uvolnění komunistického systému.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ DURANT

Místopředsedkyně

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Tragická smrt kubánského vězně svědomí, Orlanda Zapaty, je dalším důkazem, že režim bratrů Castrovy ignoruje výzvy mezinárodního společenství k ukončení porušování lidských práv a že se tiše zbavuje těch, kteří požadují svobodu a demokracii. Tato tragedie, tato tragická smrt dnes získává symbolický význam. Jedná se o zoufalé volání o pomoc a účinná opatření, zejména ze strany mezinárodních politiků a tvůrců politik, kteří při budování vztahů s kubánskými orgány nechtějí hovořit s představiteli opozice a zůstávají hluchí k hlasům zástupců občanské společnosti na Kubě.

Co možná nejrychleji musíme přijmout společná opatření s cílem vyvinout tlak na Castrův režim a požadovat okamžité propuštění těch, kteří byli za své názory odsouzeni k mnoha letům vězení.

V posledních letech se Evropská unie snaží zmírnit svůj postoj, a dokonce zrušila diplomatické sankce vůči Kubě, v naději, že toto gesto přijme tamní orgány k dodržování demokratických standardů. Tragická smrt Orlanda Zapaty bohužel ukazuje, že tato politika je naivní, neúčinná a zcela určitě by se v ní nemělo pokračovat.

Zítřka tuto dnešní diskusi ukončíme hlasováním. Měl by to být jasný signál našeho nesouhlasu s porušováním lidských práv, nelidským zacházením s politickými vězni a nedostatkem úcty k základním občanským svobodám na Kubě. Musíme ukázat svou solidaritu s kubánskými občany. Musíme být hlasem těch, kteří nyní na Kubě svůj hlas nemají.

(Potlesk)

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Paní předsedající, tragický osud Orlanda Zapata Tamayoa vedl k hlubokému rozhořčení na celém světě. Zapata ve své beznadějné situaci cítil, že jeho jedinou možností je zabít se hladovkou. Musel za své protesty proti svému uvěznění a otřesným podmínkám v kubánských věznicích zaplatit svým životem. Ale proč? Jaký zločin vůbec Zapata spáchal, že vedl k tomu, aby byl v této věznici? Nenásilný způsob vyjadřování a šíření jiného než vládního názoru není zločin. To z vás přece nedělá zločince nebo zrádce.

Zapatova smrt není ojedinělým případem. Psycholog a novinář Guillermo Fariñas rovněž zahájil hladovku, protože požaduje propuštění 26 nemocných politických vězňů. Jaký ho čeká osud? Zaplatí i on brzy svým životem za svou kampaň za dodržování lidských práv? Kdy hodlá kubánská vláda změnit svůj postoj? Odhaduje se, že na Kubě je okolo 200 dalších politických vězňů. Zadržování lidí kvůli jejich myšlenkám je zcela v rozporu s Všeobecnou deklarací lidských práv.

Vyzýváme Kubu, aby okamžitě a bezpodmínečně propustila tyto vězně svědomí a ukončila toto hrubé porušování lidských práv. Žádná vláda nemůže kontrolovat a řídit myšlení svých občanů. I když je uvězníte za zdi a zavřete za mříže, jejich myšlenky budou žít i nadále. Každý pokus o vymýcení takových myšlenek a idejí vždy selže. Nemá s tím snad Kuba už roky zkušenost?

Vláda bude prostě muset vstoupit do dialogu s lidmi, kteří mají rozdílné názory. Politický dialog je jediným nástrojem, který umožní posun vpřed. Právě to Kuba dluží svým občanům, protože kubánský lid si zaslouží demokracii a dodržování svých základních svobod. Nesmíme dovolit, aby se Zapatova smrt zapsala do dějin jako bezvýznamná událost; musí se stát znamením konce stávající situace v oblasti lidských práv na Kubě.

Evropská unie musí učinit vše, co je v jejích silách, aby pomohla zlepšit situaci lidských práv na Kubě. To není jen otázka politických vězňů, jako je Zapata; je to zároveň otázka ochránců lidských práv, kteří by měli mít možnost svobodně vykonávat svou činnost. Kubánská vláda se musí o kubánské občany starat. Nemůže jednoduše ze strachu zadržovat lidi, nebo s nimi zacházet jako se zločinci. Připravit občany o jejich svobodu je zločin.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Paní předsedající, chránit lidská práva znamená odsoudit krutou a nespravedlivou smrt Orlanda Zapaty, jíž bylo možné předejít, a požadovat propuštění těch, kteří jsou stále vězněni. Doufám, že to donutí kubánské úřady k zamyšlení, protože aby se jeho občané mohli těšit ze skutečné demokracie, musí jejich režim dosáhnout pokroku.

Na Kubě panuje diktatura, protože tam jsou vězni svědomí, panuje tam strach z diskuse, volné výměny myšlenek a plánů a protože je tam strach ze svobody. Mít myšlenky není zločinem; mohou sice dráždit, překvapovat a šokovat, ale vždy se o nich musí diskutovat a musí se projednávat. Není to tak, že by se za ně mělo zavírat do vězení.

Společnost se domnívá a cítí, stejně jako vězni, že je nemožné zakázat lidem myslet a cítit. To znamená, že myšlenky a pocity, které chtějí lidé potlačit, prosáknou do vědomí celé společnosti stejně jako voda. To platí i pro kubánskou společnost a přívrženci revoluce, jež ukončila režim Fulgencia Batisty, by to měli vědět lépe než kdokoli jiný.

Doufám, že jim toto usnesení pomůže v převratu, který musí provést! O lidských právech však nelze vyjednávat. Parlament získává svou důvěryhodnost, pokud reaguje stejnou silou na všechna porušování lidských práv a pokud reaguje ve všech zemích: v Afghánistánu, v Palestině, v Baskicku – mé malé zemi –, v Hondurasu a v Kolumbii. To by měl být náš závazek. A je to samozřejmě tentýž závazek.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Domnívám se, že všichni v této sněmovně budou souhlasit s tím, že zkorumpovaná komunistická diktatura znemožňuje jakoukoliv pozitivní změnu na Kubě. Policejní stát bratrů Castrových hospodářsky tento ostrov ničí, boří občanskou svobodu a zbavuje mnoho Kubánců naděje na život, který stojí za to žít.

Budoucnost Kuby samozřejmě leží v rukou samotných Kubánců, ale Evropská unie zde může hrát aktivní roli. Musíme požadovat propuštění všech politických vězňů. To by mělo v podstatě být první podmínkou pro jakýkoliv druh vyjednávání s Kubou. Musíme podporovat činnost nevládních organizací, podporovat dodržování lidských práv a přístup k nezávislým sdělovacím prostředkům, včetně internetu.

Podpora demokratických změn je oblastí, ve které mohou hrát transatlantické vazby velmi důležitou roli. Proto bychom měli úzce spolupracovat s Washingtonem. Společným úsilím můžeme vytvořit dlouhodobou strategii o Kubě, která nezačne slepým přijetím *statu quo*, ale dalekosáhlou vizí demokratické a hospodářské obnovy.

(Potlesk)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, tato rozprava opět ukazuje, že většina Parlamentu je pokrytecká. Stejná většina, která odmítla odsoudit vojenský převrat v Hondurasu a která ignoruje skutečnost, že vedl k věznění a smrti bezpočtu lidí, je nyní připravena vyjednávat dohody o přidružení s vládou, jež je výsledkem voleb zmanipulovaných těmi, kteří stojí za tímto převratem.

Všichni samozřejmě litujeme smrti kubánského občana, pana Orlanda Zapata Tamaya následkem jeho hladovky v kubánské nemocnici. Musíme však odsoudit okolnosti této diskuse a její nepřijatelný postoj vůči Kubě, bez ohledu na vážné důsledky hospodářského, obchodního a finančního embarga uvaleného na Kubu Spojenými státy, a musíme odsoudit zadržování pěti kubánských občanů v amerických věznicích, kteří pouze chtěli obhajovat vlastní zemi.

Nemůžeme pokračovat v nepřijatelném společném postoji, jenž Evropské unii brání v otevřených a úplných vztazích s kubánskou vládou založených na dvoustranných zájmech. Je čas ukončit společný postoj s cílem začít normalizaci vztahů mezi Evropskou unií a Kubou. To očekáváme od španělského předsednictví.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Paní předsedající, vzpomínáme si na slavné heslo „socialismus nebo smrt“ Fidela Castra. Dnes můžeme bezpečně říci, že z tohoto hesla zůstává už jen smrt. Důkazem toho jsou okolnosti, jež vedly ke smrti kubánského vězně a vlastence, Orlanda Zapaty. Castrova diktatura je zneuctěním myšlenky demokratického socialismu.

To, co se na Kubě děje, přináší zostuzení všem, kteří se podílejí na politikách pod těmito levicovými prapory. I za Evropskou unii jsem se styděl, když komisař, pan Michel, navštívil Kubu s návrhem na spolupráci v oblasti rozvoje, ale opatrně se vyhnul kontaktu s demokratickou opozicí.

Musíme skoncovat s tímto druhem politiky, s tímto zavíráním očí před realitou země, ve které nikdy neproběhly svobodné volby a kde si vězni svědomí odpykávají mnohaleté tresty vězení ve skandálních podmínkách. Španělské předsednictví dnes navrhuje účinnou, otevřenou politiku vůči Havaně, ale nezbytnou podmínkou této politiky musí být demokratizace kubánského režimu, propuštění politických vězňů, zahájení dialogu se společností, zrušení cenzury a obnova občanských svobod. To by se mělo zřetelně, otevřeně a rozhodně říci vládě na Kubě. Kromě toho je to v jejich zájmu.

Víme, že pro lidi utiskované diktátory existují různé cesty ke svobodě. To je třeba cesta, kterou se vydalo Polsko a Jihoafrická republika – cesta dialogu a porozumění. Existuje však i cesta, kterou se vydalo Rumunsko, když krvavě svrhlo svůj režim. Je v zájmu všech, aby k takovému scénáři nedošlo. Kterou cestou se vydá Havana? Klíč k tomu lze najít na Kubě. Politika Evropské unie by měla aktivně přispívat k tomu, aby dovedla Kubu ke svobodě a demokracii. A to by rovněž mělo být postojem Evropského parlamentu.

Richard Howitt (S&D). – Paní předsedající, nejprve chci vyjádřit svou hlubokou soustrast nad úmrtím Orlanda Zapata Tamaya a své nehlubší obavy o další čtyři kubánské vězně a jednoho opozičního aktivistu, kteří, na protest, sami zahájili hladovku.

Evropský parlament by měl zopakovat svou výzvu k okamžitému a bezpodmínečnému propuštění vězňů svědomí na Kubě – jichž je podle Amnesty International 55 a podle kubánské Komise pro lidská práva 200 – a dnes bychom měli zejména vyjádřit znepokojení nad nedávným zadržením a zbitím Darsi Ferrera, ředitele centra ochrany zdraví a lidských práv v Havaně. Samotná Amnesty International nebyla za posledních 19 let na Kubu pozvána a mělo by jí to být umožněno. Měli bychom požádat kubánskou vládu, aby souhlasila s konkrétními daty navrhované návštěvy Manfreda Nowaka, zvláštního zpravodaje OSN pro otázky mučení, se kterým se chystáme setkat příští týden v Ženevě.

Protože jsem jedním z poslanců této sněmovny, kteří vždy vystupovali proti embargu USA na obchod uvalenému od roku 1962, uvítal jsem skutečnost, že byla pod vedením prezidenta Obamy schválena opatření, která dovolují kubánským Američanům svobodněji cestovat a také posílat domů více peněz. V roce 2008 jsem uvítal hodnocení našeho společného evropského postoje vedoucího k vytvoření politického dialogu mezi Kubou a EU a znovuzahájení rozvojové spolupráce ES a vítám skutečnost, že BBC nedávno obdržela povolení k volnému přístupu na Kubu. Vyjadřuji zklamání nad tím, že Kuba v Radě OSN pro lidská práva nesouhlasila s doporučeními k ratifikaci dvou klíčových úmluv o lidských právech – ICCPR a ICESCR – a s umožněním nezávislé kontroly věznic.

Směřem ke Komisi a předsednictví dnes odpoledne říkám, že byste vy – a všichni, kteří navštíví Kubu – měli zůstat pevní a zajistit, že se setkáme se členy kubánské občanské společnosti. Náměstkyně ministra zahraničí USA, Bisa Williamssová, byla schopna takové neomezené návštěvy v loňském roce uskutečnit a my – kdokoliv z nás, kdo pojede na Kubu – bychom měli trvat na tom, že učiníme totéž.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, pane ministře, smrt Orlanda Zapata Tamaya je tragickým důkazem zoufalství, k němuž může vést nedostatek či úplná absence svobody.

Jak zmínil pan ministr, toto se nemělo stát. Musíme odsoudit zadržování vězňů svědomí a vyžadovat jejich propuštění. Nemůžeme podpořit zvlášť moc, jež zatvrzele odmítá přijmout výkon těch nejzákladnější svobod, ale jsem přesvědčen, že my sami nemůžeme zbavit výhod politického dialogu a šancí na něj, což nyní více než kdy jindy zůstává tím nejhmatatelnějším vyjádřením našich evropských hodnot.

Vztahy mezi Kubou a Evropskou unií jsou již dlouhou dobu složité; často jsou založené na nedostatečném povědomí a porozumění, což vedlo k vážnému napětí a pravidelně narušuje pokusy a vyhlídky na politický dialog. Víme, že se dnes Kuba nachází ve zlomovém bodě své historie. Jsem více než jindy přesvědčen, že by bylo špatné nezachovat výhody a pokusy, nicméně skromné, o dialog udržovaný zvláštními historickými, kulturními a jazykovými vazbami.

Evropská unie je bezpochyby jedinou politickou mocí, jež je schopna Kubánce přesvědčit o tom, že izolace, ve které vězní sami sebe, je sebevraždná a může je pouze dřív nebo později dovést k tragickému osudu. Nemůžeme se této zodpovědnosti vyhýbat, musíme pokračovat v dialogu, aniž bychom vyloučili některou z obtížných otázek, a zároveň aniž bychom – a já se domnívám, že se tak často děje – používali dvojí metr.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Svoboda na Kubě zvítězí. Bude tam demokracie a volné tržní hospodářství.

Evropská unie nemůže při svržení režimu pomoci a já se domnívám, že nechce, přestože by měla. Měla by ale chtít a být schopna pomoci Kubáncům poté, co se tento systém změní. Zkušenosti zemí, jako je Polsko, Česká republika, Slovensko a Maďarsko, ukazují, že to uskutečnit lze a může to být úspěšné. Můžeme pomoci svými zkušenostmi a poté, co bude svržen Castrův režim, by měla Evropská unie pomoci svými zkušenostmi a svými finančními prostředky, aby se Kuba nikdy nedostala do situace, kterou popsal polský komentátor, Marek Magierowski, ve které budou v budoucnu potomci Orlanda Zapata, jenž byl v této sněmovně často zmiňován, podávat na promenádách a bulvárech Castrovým potomkům rum.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Jsem původním povoláním lékař a vím, jak je těžké zachraňovat lidský život. Upřímně lituji každého zmařeného lidského života a sdílím vaši lítost nad úmrtím Orlanda Zapaty. Pečlivě jsem se seznámil se všemi návrhy usnesení politických skupin. Obávám se, že musím zopakovat svoje konstatování z nedávné doby, kdy jsme projednávali zprávy o stavu lidských práv ve středoasijských republikách. Řekl jsem tehdy, že se dopouštíme chyby, když se stavíme do pozice mentorů a nenacházíme žádné dobré slovo a úctu ke specifické, historické a kulturní tradici zemí a ani k pozitivním výsledkům, kterých tyto země dosáhly. Totéž se týká Kubu. Jsem hluboce přesvědčen, že cesta ke zlepšení situace na Kubě vede pouze přes rovnoprávný dialog, ke kterému jsou kubánské úřady připraveny. Touto cestou můžeme pomoci i ke zlepšení sociálně ekonomických práv na Kubě. Nesmíme zapomínat, že Kuba přes svoji těžkou ekonomickou situaci vždy stojí v první řadě zemí, které pomáhají ostatním, např. při katastrofě na Haiti. Platí, že kdo odsuzuje rychle, odsuzuje rád. Touto cestou bychom se rozhodně neměli pouštět.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, skutečně věřím, že mohu prohlásit, že dnešek a zejména zítřejší hlasování bude představovat hodnotnou stranu dějin tohoto Parlamentu. Píšeme ji právě teď, protože pro jednu ponecháváme stranou své vzájemné předsudky způsobené příslušností do rozdílných politických skupin a skláníme se před největším tajemstvím – smrtí člověka – a uznáváme pravdu.

Co v tomto usnesení vlastně napíšeme? Budeme psát věci, které se zdají být jednoduché a samozřejmé, které však jsou skutečně velmi důležité. Napíšeme, že na Kubě není svoboda; napíšeme, že na Kubě není demokracie; napíšeme, že život je život a lidé by se neměli zabíjet. Můžeme to téměř považovat za samozřejmost, ale trvalo nám mnoho let, abychom překonali své vzájemné předsudky a uznali fakt, který neuráží žádnou z politických věr, ale prostě nás vede k uznání základního zrna pravdy, jež je jediným základem diskuse.

Nesmíme se diskusi s Kubou vyhýbat, namísto toho musíme trvat na tom, že by každá pravá diskuse měla vycházet z pravdy, jinými slovy, její neschopnosti rozpoznat zásadní význam jednotlivce. To, co potřebujeme více než podání ruky a přátelská gesta, jsou vhodná opatření, která docílí toho, že se Castrova vláda vzdá veškeré naděje na dosažení kompromisů, které otázky lidských práv nepřisuzují žádný význam, nebo jí alespoň přisuzují význam druhořadý.

Parlament se zcela oprávněně chopil této příležitosti, na rozdíl od vysoké představitelky, které stejně jako dnes ráno opět připomenou, že *Cuba libre* není název koktejlu: jedná se o výzvu k boji, kterou nosíme ve svých srdcích, protože chceme demokracii a chceme, aby Kuba byla svobodná.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Paní předsedající, španělská členové Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu hluboce litují smrti Orlanda Zapaty a situace, ve které se nacházejí vězni svědomí, a velmi důrazně vyzývají k jejich propuštění.

Smrt Orlanda Zapaty je politováníhodná, ale měla by být zároveň důvodem k tomu, abychom o lidských právech na Kubě přestali hovořit, a začali v jejich prospěch spolu s kubánskými úřady pracovat, abychom lidská práva na Kubě podpořili. Proto musíme začít přemýšlet o změně společného postoje, který nám brání v jakémkoliv dialogu s kubánskými úřady, jež jsou schopny změnit situaci lidských práv na tomto ostrově.

Společný postoj – který mimochodem není tak společný, protože velká část členských států Evropské unie má s Kubou bilaterální vztahy – je překážkou, která brání jakékoliv možnosti politického dialogu. Pro Evropskou unii je překážkou při uplatňování zásad, které stojí za její vnější činností a mezi něž patří prosazování demokracie a lidských práv ve světě.

Společný postoj je překonaným a zastaralým nástrojem, přijatým v minulém století 15 členskými státy Evropské unie. Nyní máme 27 členských států. Situace ve světě se změnila. Spojené státy s Kubou vedou dialog o takových citlivých otázkách, jako je imigrace. Organizace amerických států uznala Kubu na základě dialogu v souvislosti s dodržováním zásad této organizace.

V tomto novém období pro Evropskou unii potřebujeme bilaterální vyjednaný nástroj, který nám umožní účinně prosazovat to, v čem Evropská unie účinná je, tedy v prosazování demokracie a lidských práv. Blokování dialogu s Kubou je pro Evropskou unii zvláštností, neboť v rámci jejích vnějších vztahů vyjednala a provádí dohody se zeměmi, které nesplňují minimální standardy pro občanská a politická práva a samozřejmě ani minimální standardy z hlediska sociálních práv, jež Kuba splňuje.

Pouze dialog, mechanismy spolupráce a kompromisů prostřednictvím mezinárodní smlouvy umožní Evropské unii něco od Kubu požadovat a ti, kteří dialog odmítají, překáží v hledání důstojného východiska těm, kteří tvrdí, že se brání.

Naopak zahraniční politika španělské vlády je dobrým příkladem, jak byl za pomoci konstruktivního, zevrubného dialogu propuštěn značný počet vězňů svědomí.

Jak řekl Don Quijote, jestli je někdo trestán za činy, nemusí být trestán za slova. Proto přestaneme mluvit a začneme ve spolupráci s kubánskými úřady pracovat ve prospěch lidských práv na Kubě, což je to, co vězni svědomí potřebují víc než odsouzení ze strany této sněmovny.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Paní předsedající, dámy a pánové, během nájezdů v období Černého kubánského jara v roce 2003 bylo 75 disidentů uvězněno a obviněné z toho, že jsou špióny Spojených států. Ve stejnou dobu byl Orlando Zapata zatčen za neúctu, narušování veřejného pořádku a neposlušnost.

Manželky těchto 75 disidentů založily skupinu s názvem Ženy v bílém, jíž v roce 2005 Parlament udělil Sacharovu cenu za svobodu myšlení. Chtěl bych mimochodem zdůraznit, že Castrův režim těmto Ženám v bílém neudělil víza, aby sem do Parlamentu nemohly přijet a nemohly převzít cenu.

Kubánská Komise pro lidská práva uznává, že tam mají okolo 200 politických vězňů, z nichž 22 jsou novináři. Kuba je třetí ve smutném světovém žebříčku ve věznění novinářů, a to za Íránem s 52 a Čínou s 24 vězněnými novináři.

Orlando Zapata byl organizací Amnesty International ve 42 letech prohlášen za vězně svědomí. Dne 3. prosince 2009 z důvodu opakovaného bití, kterého se mu dostávalo, a dalšího špatného zacházení zahájil hladovku a zemřel 23. února, 85 dní poté, co hladovku zahájil.

Parlament by měl vyjádřit svou podporu rodině a přátelům pana Zapaty a vyjádřit své hluboké znepokojení nad stavem lidských práv na Kubě. Tato sněmovna by měla vyslat jasný vzkaz Castrovu režimu, zejména v souvislosti se španělským předsednictvím. Španělské předsednictví by mimochodem mělo být více aktivní v ochraně základních práv na Kubě.

Závěrem bych, dámy a pánové, rád využil této příležitosti a vyzval k okamžitému propuštění všech politických vězňů na Kubě.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Paní předsedající, demokracie a ochrana lidských práv mají důležité místo mezi zásadami a cíli Unie týkajícími se vnějších činností – odkazují na článek 21 Smlouvy o Evropské unii. Tento článek se rovněž vztahuje na vztahy s Kubou a kubánskými občany, kteří nám jsou velmi drazí.

Bohužel se zdá, že jednání Rady se v posledních pěti letech zásadně řídí touhou upravit linii přijatou v předchozích letech, zejména v roce 2003, kdy na Kubě došlo k velké vlně útlaču. Rada v roce 2005 pozastavila opatření z roku 2003.

Následně proběhlo několik cest zahraničních ministrů a komisařů na tento ostrov. V červnu 2008 byla opatření z roku 2003 zrušena a byl zahájen celosvětový politický dialog – jak nám připomněl pan López Garrida – společně s pravidelnými vrcholnými schůzkami. Vedoucí představitel členského státu nedávno navštívil Havanu. Evropské politické špičky, které tento ostrov navštívily, bohužel neměly čas na setkání se zástupci disidentů, kteří se proto cítili opomíjeni.

Po celou tuto dobu útlak na Kubě pokračuje. Nedošlo k žádným změnám ani reformám. Politický dialog byl však zachován. Nyní jsme všichni otřeseni krutou smrtí politického vězně, Orlanda Zapaty.

Jak je dobře známo, dámy a pánové, některé vlády, jako například španělská vláda, se opakovaně vyjádřily, že chtějí zrušit společný postoj. To znamená něco velmi logického: podporu přechodu k demokracii, v podstatě totéž, co vyžadují zásady a cíle článku 21 této smlouvy.

Uzavřu dvěma body. Společný postoj nenarušil dialog. To je zřejmé. Navíc byl nedávno, v červnu 2009, potvrzen 27 ministry. Za druhé, změna společného postoje nemůže být prioritou – byla by to ta poslední kapka! Prioritou nyní je požádat o okamžité, úplné a bezpodmínečné propuštění všech politických vězňů.

Vidím Kubu a Latinskou Ameriku jako západ a symboly, které západ označují, jsou důstojnost lidské bytosti a dodržování lidských práv. Mou závěrečnou myšlenkou je toto: rád bych připomněl Radě, že v jejích vlastních závěrech z června 2009 řekla, že budoucnost politického dialogu s kubánskými úřady závisí na učiněném pokroku, zejména v oblasti lidských práv. Může někdo říci, že dnes tento pokrok probíhá? Může to opravdu někdo říci?

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) „Historie mě osvobodí“ bylo známé prohlášení mladého právníka, jenž pohnul svým lidem. Historie ho osvobozuje za jeho vzpouru proti tyranii a poté proti embargu Spojených států.

Se stejně důrazným rozsudkem však Parlament, který představuje největší oblast svobody a demokracie na světě, odsuzuje diktaturu, již trpí občané Kuby, porušování lidských práv na tomto ostrově, týrání politických vězňů a opovrhování státními příslušníky žijícími v exilu. Rozsudek historie je zřejmý.

Prostřednictvím tohoto usnesení se přívrženci všech ideologií staví vedle kubánských občanů v jejich boji. Musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom zabránili brutálnímu útlačku, kterým trpí, což zahrnuje zrušení ochromujícího společného postoje.

Vzdávám hold posledním veršům Raúla Rivera, jež napsal ve svém městě, Havaně, a které říkají: „Na lásku, prázdnotu, zadušení či hořkost nikdo daň neuvalí. Trosky vlasti jsou v bezpečí. Nebojte se, kamarádi. Už jdeme.“

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, zopakují, že volby a chování kubánského komunistického režimu způsobilo našemu Parlamentu dilema: je možné s tímto režimem nadále diskutovat? Evropský parlament již léta žádá kubánské úřady o demokratické reformy dodržující lidská práva. Předání moci od Fidela Castra jeho bratrovi Raúlovi však nevedlo ani k demokratickým reformám, ani k propuštění politických vězňů.

Smrt Orlanda Zapaty ve vězení po 85denní hladovce svědčí o ideologické a tyranské povaze režimu. Evropská unie po 10 let vynaložila 145 milionů EUR na humanitární opatření pro Kubu: výsledky měly k výtečným hodně daleko. Ve skutečnosti toto financování přispělo k tomu, že se tyranie udržela naživu. Chceme-li být věrohodní, musíme požadovat, aby vztahy s Havanou, včetně rozvojové pomoci, byly vázány na konkrétní a ověřitelná zlepšení v oblasti lidských práv pro všechny kubánské občany, počínaje okamžitým propuštěním politických vězňů a vězňů svědomí.

Neměli bychom dávat ultimatum, ale vyzvat ke změně jednoho z nejvíce tyranských režimů na světě, slabé napodobeniny ideologie, kterou už historie předstihla a která rychle zaniká.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Paní předsedající, měli bychom učinit konkrétní nabídku kubánským občanům a zároveň režimu tohoto ostrova: namísto politického status quo budeme financovat přechod k demokratické Kubě. Prvním krokem musí být propuštění všech politických vězňů. Současně by Spojené státy měly ukončit své sankce, které spíše přispěly k upevnění režimu než k jeho překonání. Jako další krok by se u kulatého stolu složeného ze zástupců režimu a hnutí za občanská práva na Kubě měl vypracovat časový plán přechodu k demokracii a demokratickým volbám.

Mimochodem, střední Evropa ukazuje, že stále existuje budoucnost pro bývalé státní strany – i pro tyto strany existuje po pádu starého systému život. My, jako EU a jako členské státy, bychom měli podpořit tento proces podobně, jako jsme podpořili střední Evropu. Tím bychom pomohli kubánským občanům tuto oblast stabilizovat a připravili bychom cestu novému druhu vztahů s USA, jenž by neměl představovat opakování období před Castrem.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, bez ohledu na důvody v pozadí je smrt pana Orlanda Zapata Tomaya politováníhodná; je politováníhodné, že dotáhl své protesty do úplného konce. Nemůžeme však přijmout jakékoliv zesilování nepřijatelné politické a ideologické kampaně proti Kubě a jejím občanům, která využívá tuto smutnou a politováníhodnou událost jako záminku.

Bez ohledu na pohled každého člověka na rozhodnutí kubánského lidu se musí tato rozhodnutí a jejich svrchované právo rozhodovat o vlastním osudu a formě politické organizace vlastního státu respektovat.

Proto jsme odsoudili jednu každou formu zásahu nebo útaku, včetně trestní blokády, jíž byla Kuba vystavena téměř půl století.

Proto se rovněž domníváme, že logickým postojem Evropské unie a cestou, jíž je třeba se ubírat, je úplné znormalizování vztahů s Kubou prostřednictvím odstranění společného postoje proti Kubě, který představuje nepřijatelné formy diskriminace namířené proti Kubě a jejím občanům.

Především nepřijímáme to nesmírné pokrytectví, které ovlivňuje mnohé v tomto Parlamentu, a důrazně odsuzujeme falešnou politiku Evropské unie.

Antonio López-Istúriz White (PPE). – (ES) Paní předsedající, adresujisvůj projev matce Orlanda Zapaty a těm, kteří spolu s ním trpí v boji za svobodu na Kubě: nejsou sami.

Dnes, prostřednictvím tohoto usnesení – za které bych ze své funkce generálního tajemníka své strany chtěl poděkovat jejím autorům, a zejména všem skupinám, které ho podepsaly – hovoří Parlament proti této izolované a zchátralé diktatuře jedním hlasem. Dnes podepisujeme začátek mezinárodního trestu smrti pro tento režim.

Na základě většiny projevů, které jsem slyšel, jsem přesvědčen, že jsme všichni jednotní v pevném a jasném odsouzení smrti vašeho syna. Mnozí z nás však jdou ještě dále za toto prohlášení: můžete si být jisti, že budeme i nadále ostražiti, aby se zajistilo bezpodmínečné propuštění všech politických vězňů na tomto ostrově.

Pokud jde o situaci lidských práv na tomto ostrově, budeme i nadále ostražiti. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) bude samozřejmě bojovat za udržení společného postoje Evropské unie a na základě toho, co jsem slyšel, jsem si jist, že mnoho dalších učiní totéž.

Nevyšleme smíšené signály, ale jasné vodítko k dosažení našeho snu – vidět demokratickou Kubu. Ta nejvyšší oběť, kterou Orlando učinil, přinesla odezvu v podobě dobrého svědomí celého světa. Dovolte nám zajistit, aby se na tiché oběti tisíců Kubánců v blízké budoucnosti vzpomínalo na svobodné Kubě.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Paní předsedající, je pro nás poměrně snadné hovořit, když k porušování lidských práv a umírání lidí za svou víru dochází jinde. Zmínit tento bod je důležité. Pan Zapata skutečně přišel o život v důsledku hladovky, kterou držel, a existují další vězni, kteří byli k držení hladovky vyzváni.

Proto se musíme zvláště zamyslet nad tím, jak můžeme pokročit na cílené cestě. Někteří zmínili, že bychom neměli s Kubou hovořit, protože je pro nás její režim nepřijatelný. Ostatní – a já se, pane Ferreiro, skutečně nedomnívám, že je tento postoj dobrý – vyjádřili názor, že se zde jedná o pokrytectví a že by kubánští občané měli mít svobodnou možnost vlastních politických rozhodnutí. Domnívám se, že svobodná politická rozhodování končí tam, kde dochází k porušování lidských práv a kde umírají lidé. Za těchto okolností musíme my, jako Evropský parlament, něco učinit.

V této souvislosti je naprosto správné, že je třeba detailně hovořit o konkrétních návrzích, které jsou na pořadu jednání – v neposlední řadě je tu i několik nových návrhů pana Gahlera – a musíme zvážit, co můžeme učinit pro to, abychom zasáhli proti porušování lidských práv, ať se děje kdekoliv, a pomohli lidem na celém světě.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, zatímco zde dnes ve stínu tragické smrti Orlanda Zapaty diskutujeme o našich vztazích s Kubou, musíme uznat, že pohled, který na Kubu máme, pochází z doby, kdy byly naše myšlenky definovány systémem „přítel nebo nepřítel“. Na jedné straně jsme měli ty špatné Kubánce, kteří byli otroky zájmu Sovětského svazu o sledování mezinárodní revoluce, a na druhé straně jsme měli ty dobré Kubánce, kteří tuto zemi zachránili ze spárů pěstitelů cukru, mafie, CIA a amerického imperialismu. Na jedné straně byli ti špatní Kubánci, komunističtí utlačovatelé obyvatel, na druhé ti, kteří poskytovali obyvatelům vzdělávání, zdravotní péči a ukončili jejich hlad. Pokud by dnes měla smrt Orlanda Zapaty dávat smysl – zda smrt může někdy dávat smysl – měli bychom brát toto dědictví v každém případě velmi vážně. Tato smrt nesmí být zbytečná.

Další věc, která se musí stát, je, že se musí EU ubírat jasným směrem, vyhrazeným politickým směrem, a nesmí dovolit, abychom byli těmito státy spoutáni; musíme být zbaveni starého ideologického břemene, v rámci politického dialogu musíme být na stejné úrovni a prosazovat viditelná zlepšení situace v oblasti

lidských práv, abychom mohli brzy hovořit o svobodné Kubě a aby obyvatelé tohoto ostrova mohli žít v demokracii.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Paní předsedající, obchodní embargo ze strany USA již platí téměř 50 let. Jak upozornilo mnoho různých řečníků, toto embargo přineslo kubánským občanům chudobu a útlak.

Mnoho poslanců bude znát zprávu, kterou v listopadu 2009 vypracovala organizace Human Rights Watch, s názvem „Nový Castro, stejná Kuba“, jež navrhovala zrušit embargo a dát kubánským diktátorům šest měsíců na propuštění politických vězňů. Pokud by tak nebyli schopni učinit, bylo by uvaleno inteligentnější embargo. Jednalo by se o model, který byl nedávno použit a který zahrnuje zmrazení aktiv a zahraničních investic a zavedení zákazu cestování. Významné demokratické státy a samozřejmě EU by to měla podpořit. Bylo by zajímavé vědět, co si o tomto návrhu organizace Human Rights Watch myslí úřadující předseda Rady.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Angažovanost proti porušování lidských práv musí být za každých okolností prioritou Evropské unie.

Kubánský politický vězeň Orlando Zapata zemřel, protože držel protestní hladovku. Další kubánský vězeň drží hladovku na protest za 25 vězňů, kteří jsou ve velmi vážném špatném zdravotním stavu a jsou v ohrožení života. Řešením není to, co navrhla španělská vláda, když nabídla hladovějícímu vězni azyl. Divím se španělské vládě, která nyní předsedá Evropské unii, protože její návrh situaci neřeší. Okamžité propuštění politických vězňů je velmi obtížné. A proto chci požádat pana komisaře Piebalgse, aby Evropská unie vstoupila do jednání s kubánskou vládou, aby vláda umožnila mezinárodnímu Červenému kříži kubánské vězně navštívit. Umožnilo by to objektivně posoudit jejich stav a pomohlo by to v dalších jednáních. Bylo to Červenému kříži umožněno i ve věznici v Guantánamu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, rovněž hájím dodržování lidských práv v Evropě i ostatních částech světa. Smrt pana Zapaty je voláním o pomoc, je to volání člověka, který velmi tragickým způsobem upozorňuje na – alespoň pro něj – zcela nesnesitelnou situaci. Chci, abychom bez ohledu na politickou situaci jako Evropané zaujali jasné stanovisko k dodržování lidských práv zakotvených v Chartě Organizace spojených národů.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, domnívám se, že diskuse o situaci vězňů svědomí na Kubě v důsledku úmrtí jednoho z nich, Oralanda Zapaty, kterou jsme dnes vedli, ukazuje, že existuje vysoký stupeň shody mezi poslanci a politickými skupinami. Jsem si jist, že to potvrdí zítřejší hlasování, které se uskuteční na základě usnesení vyplývajících z této diskuse a která jsou v zásadě v souladu s postojem Rady, Komise a všech institucí Evropské unie. To nepochybně posiluje Evropskou unii v tomto zásadním dialogu s Kubou, za účelem urychlení a zlepšení osudu mnoha kubánských občanů.

Myslím, že se shodneme na tom, že musíme otevřeně hovořit všude tam, kde dochází k porušování lidských práv. Myslím, že se jedná o základní zásadu, jak bylo zdůrazněno, a v souvislosti s ní by se vždy mělo měřit stejným metrem.

Evropská unie musí vystoupit ihned do popředí, jakmile dojde k porušení lidských práv, protože to je součástí jejího charakteru. V tomto případě tak činíme v souvislosti s Kubou, tím, že říkáme a vyžadujeme, aby byli propuštěni všichni zbývající vězni svědomí na Kubě a že se tam musí dodržovat lidská práva.

To však není vše: musíme efektivně pracovat a jednat, musíme dosáhnout výsledků, kterélepší zdraví a životní podmínky vězňů svědomí, nebo jim dokonce umožní propuštění.

V některých případech jsme toho dosáhli a v některých případech došlo k pokroku. To je mimo jiné proto, že základním prvkem politiky Evropské unie ve vztahu s Kubou je politický dialog. Tento dialog byl nedávno opět zahájen – a já se domnívám, že se jedná o dobrou věc – a díky tomu, že jsme zrušili sankce, které byly součástí postoje Evropské unie a nedávaly vůbec žádný smysl, a díky tomu, že jsme zahájili tento politický dialog, bylo možné učinit něco, co nebylo možné od roku 2003: hovořit s kubánskými úřady o vězních svědomí.

Samozřejmě, že hodnocení, které zmínili někteří z vás, hodnocení výsledku tohoto dialogu se bude muset provádět pravidelně a letos se bude muset provést hodnocení tohoto postupu. Mnozí z vás – odkazují například na projevy pana Maura, pana Yáñez-Barnueva či pana Michela – upozornili na význam tohoto dialogu, této spolupráce a morální autority, kterou Evropská unie má, aby s Kubou mohla hovořit a dosáhnout pokroku, který je konečným cílem.

Proto vítáme většinovou shodu této sněmovny, jde-li o situaci lidských práv na Kubě, která, věřím, může být shrnuta do jedné zprávy: přestože jsme i nadále otevřeni dialogu s Kubou, nepřestane Evropská unie požadovat, aby byli propuštěni všichni tamější političtí vězni a byla dodržována občanská a politická práva kubánských občanů.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, jsem přesvědčen, že tato diskuse opět potvrdila, že tento Parlament je majákem v otázkách lidských práv a demokracie.

Komise rovněž nebude nikdy tolerovat porušování lidských práv a demokracie. To znamená, že tato zásada zůstane základním kamenem naší politiky, nejen pro její sílu, ale také proto, že věříme, že zaujímáte-li silný postoj, měli byste jej projevit.

Jak rovněž víte, základ naší spolupráce s Kubou bude spočívat v pokračování společného postoje z roku 1996. To je základ a je zcela zřejmé, že by mělo v oblasti lidských práv na Kubě dojít k některým základním změnám.

Konstruktivní dialog, který začal v roce 2008, zároveň vysílá pozitivní signály. Neřekl bych, že jsme dosáhli významných průlomů, ale u mnoha záležitostí bylo dosaženo pokroku.

Domnívám se, že to je způsob, jakým musíme pokračovat. Zároveň bychom se i nadále měli stýkat s občanskou společností. Komise bude sledovat závěr Rady, který říká, že případná setkání s demokratickou opozicí budou součástí návštěv na vysoké úrovni a budeme o ně aktivně usilovat.

Předsedající. – Obdržela jsem sedm návrhů usnesení předložených v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 149)

Krzysztof Lisek (PPE), písemně. – (PL) Orlando Zapata Tamayo, který byl zatčen v roce 2003 společně se skupinou 75 dalších disidentů během zátahu úřadů proti opozičním skupinám, zemřel v kubánské věznici po dvouměsíční hladovce. Doufám, že tragické úmrtí jednoho z nejznámějších politických vězňů všem připomnělo, že otázka lidských práv na Kubě nebyla vyřešena.

Plně souhlasím s požadavky skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a mnohých organizací pro lidská práva, že by vlády evropských států měly vyvinout tlak na kubánské úřady, aby pod hrozbou zablokování všech pokusů o zlepšení vztahů mezi EU a Kubou bezpodmínečně propustily politické vězně. Jsem toho názoru, že celkové zrušení sankcí proti Kubě ze strany Evropské unie bez vyjednání skutečného propuštění všech politických vězňů, bylo předčasné. Zároveň bych rád zdůraznil, že by občané Kuby neměli platit za chyby těch, kteří činí taková rozhodnutí. Je nejvyšší čas, aby tato země podnikla konkrétní kroky směrem k demokratizaci, budování občanské společnosti a dodržování lidských práv, zejména svobody projevu a sdružování.

Rád bych zopakoval slova bývalého předsedy španělské vlády, José María Aznara, a řekl, že je nepřijatelné, aby evropští politici během návštěvy Kuby odmítali setkání se zástupci opozice. Musíme najít nástroje na podporu rozvoje demokratického systému na Kubě a kubánskému národu předat všeobecné hodnoty spojené s budováním demokracie a demokratické společnosti.

Tunne Kelam (PPE), písemně. – Předčasná smrt Orlanda Zapata Tamaya po sedmi letech nezákonného věznění, proti kterému mu zůstal jen jediný způsob protestu, musí být chápána jako odpovědnost represivního kubánského režimu. A my si musíme zapamatovat slova matky Orlanda Zapaty: „Neměli byste si projít tím, co zažil můj syn“. Během posledních čtyř let pod vedením Raúla Castra byla očekávání toho, že se komunistická diktatura na Kubě stane lidštější, zjevně zklamána. Lidé, kteří tam žijí, i nadále riskují své životy, když vyslovují své názory. Na Kubě stále je zhruba 200 politických vězňů. USA i členské státy EU smrt pana Zapaty odsoudily, tento protest však nebyl dostatečně výrazný, ani nepřišel včas. V případech jako je tento, nesmí nikdo, jako španělské předsednictví, zahálet s odpovědí. Mravní zásadou, která plyne ze Zapatova případu, je to, že nikdo nesmí ignorovat kruté skutečnosti kubánské diktatury. Naše politika vůči Kubě musí i nadále záviset na skutečných změnách, které tam proběhnou. Evropská unie se musí spíše postavit na stranu kubánských občanů, než pěstovat naděje, že je možné věřit Zapatovým vrahům.

(Zasedání bylo přerušeno v 17:25 a znovu zahájeno v 18:00)

PPŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ WALLIS*Místopředsedkyně***13. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Radě)**

Předsedající. – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B7-0006/2010).

Následující otázky jsou určeny Radě.

Otázka číslo 1, kterou pokládá **Georgios Papanikolaou** (H-0052/10)

Předmět: Spolupráce EU s Tureckem v oblasti nedovoleného přistěhovalectví

Většina nelegálních přistěhovalců v EU přichází do Řecka z Turecka přes námořní hranice. Nelegální přistěhovalci z Řecka potom pokračují do celé EU.

Vzhledem k tomu, že Turecko celkem oprávněně usiluje o členství v EU, jaké iniciativy hodlá španělské předsednictví vyvinout, aby přimělo Turecko ke spolupráci, protože tato spolupráce je nepostradatelná?

Jak hodnotí předsednictví pokrok v jednáních mezi EU a Tureckem týkajících se dohody o zpětném přebírání osob a v jednáních Turecka a agentury Frontex ve věci dohody o výměně informací a účasti Turecka na společných operacích? Bude Řecko o pokroku v těchto jednáních informováno?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, posílená spolupráce se třetími zeměmi – se zeměmi původu a s tranzitními zeměmi – je, jak víte, pro Evropskou unii v boji s nelegálním přistěhovalectvím klíčová.

Jedná se o jednu z nejvýznamnějších změn, o významný vývoj situace a pokrok, který vznikl díky tzv. globálnímu přístupu k přistěhovalectví a díky Evropskému paktu o přistěhovalectví a azylu. Spolupráce se zeměmi původu přistěhovalců je jedním z nejvýznamnějších bodů nové politiky přistěhovalectví – před rokem 2004 v Evropské unii politika přistěhovalectví prakticky neexistovala – a jedním z hlavních bodů politiky, která vznikla po setkání v Hampton Courtu v roce 2004, je spolupráce se zeměmi původu a s tranzitními zeměmi v oblasti nelegálního přistěhovalectví.

Jak jsem zmínil, jedná se o součást Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu, a v tomto ohledu Rada vloni v prosinci ve svých závěrech o rozšíření EU přivítala iniciativu týkající se posíleného dialogu o přistěhovalectví s Tureckem, a vznesla požadavek, aby byla přijata specifická opatření, například ohledně zpětného přebírání osob, hraničních kontrol atd.

Ve stockholmském programu byla znovu potvrzena potřeba zakročit proti nelegálnímu přistěhovalectví a navíc ze stockholmského programu a ze závěrů Rady z prosince 2009 jasně vyplývá, že musíme s Tureckem uzavřít dohodu o zpětném přebírání osob a mezitím používat stávající bilaterální dohody.

Mohu vám sdělit, že poslední kolo jednání o dohodě o zpětném přebírání osob se konalo minulý měsíc, 19. února v Ankaře, a že Rada hodlá podpořit Komisi v jejích snahách, aby byl výsledek těchto jednání co nejvíce přínosný.

Musím se také zmínit o spolupráci mezi agenturou Frontex a Tureckem. Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 umožňuje lepší operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi a je třeba uvést, že probíhají jednání ohledně takové dohody, jako je dohoda uvedená v tomto nařízení mezi agenturou Frontex a Tureckem.

Jedná se o operativní úkol zahrnující výměnu informací, analýzu rizik, výzkum a společné operace koordinované agenturou Frontex. V tomto rámci se nyní rozvíjí operativní spolupráce mezi agenturou Frontex a tureckými úřady.

Doufáme, že tato jednání budou co nejdříve příznivým způsobem ukončena, a členské státy budou v každém případě o jakémkoli dalším vývoji situace informovány.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Velmi vám děkuji za odpověď. Rád bych učinil ještě dvě poznámky.

První z nich je, že dnes či zítra, současně s dnešní diskusí, bude řecký parlament hlasovat o legislativní iniciativě řecké vlády, která by měla umožnit získání řecké státní příslušnosti jednodušším a flexibilnějším způsobem, než tomu bylo v minulosti. Tím se Řecko samozřejmě stane pro přistěhovalce ještě atraktivnější, především pro nelegální přistěhovalce, kteří budou věřit, že se jim někdy v budoucnu podaří získat právoplatné

povolení k pobytu. Rád bych slyšel názor předsednictví, zda si ze strategického hlediska myslí, že se jedná o dobrý krok.

Zadruhé, v únoru bylo oznámeno, že agentura Frontex má v úmyslu vytvořit první základnu v Pireu, aby tak posílila svou přítomnost v Egejském regionu. Existuje pro tento plán specifický harmonogram?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Vážený pane poslanče, nemohu vám nyní přesně sdělit, jaký bude stanoven harmonogram pro jednání, která nyní probíhají. Jisté je, že existuje politická vůle, aby tato jednání byla úspěšná. Informace ohledně Řecka, o nichž se zmiňujete, zdůrazňují potřebu a příležitost, aby se prostřednictvím dohod o zpětném přebírání osob posílil boj proti nelegálnímu přistěhovalectví.

Musíme podpořit tyto dialogy a tato vyjednávání, které v podstatě vede Komise. Musím vám připomenout, že vloni před koncem roku, 5. listopadu 2009, navštívili Turecko ministr Billström, jménem švédského předsednictví, a pan Barrot, místopředseda Komise.

Po návštěvě následoval kontakt ze strany Komise. V rámci nové Komise je tato záležitost především v kompetenci paní Malmströmové, která zná stockholmský program velmi dobře, protože byla zapojena do jeho vytváření a sestavování. Jsem optimistický ohledně toho, že informace, o nichž se zmiňujete, budou moci být kompenzovány prostřednictvím nařízení o dohodách o zpětném přebírání osob, která budou mít mnohem větší váhu, o skutečných dohodách o zpětném přebírání osob s Tureckem. Nemohu vám nyní ohledně těchto dohod poskytnout přesný harmonogram, ale mohu vám říci, že předsednictví Rady i Komise si velmi přejí, aby tyto dohody o zpětném přebírání osob s Tureckem byly uzavřeny. Nechceme dohody pouze s Tureckem, ale i s dalšími zeměmi, které jsou též v některých případech zeměmi původu či tranzitními zeměmi nelegálních přistěhovalců.

Musím vás také upozornit, že dohody agentury Frontex, v tomto případě dohoda s Tureckem, jsou přímo řízeny agenturou Frontex. V mnoha případech se konají diskuse o technických a operativních záležitostech, a přestože Rada jako instituce není do těchto jednání zapojena, je o nich informována a, samozřejmě, vždy poskytuje informace ostatním členským státům, a tedy pochopitelně také Řecku.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedo, řekl jste, že probíhají jednání mezi agenturou Frontex a Tureckem a že Komise o tomto vyjednávání informuje Radu. Chtěl bych proto vědět a byl bych rád, kdybyste nám sdělil, zda je základem těchto vyjednávání mezi Tureckem a agenturou Frontex respektování hranic mezi Řeckem a Tureckem, tedy jinými slovy uznání a respektování vnějších hranic EU. Chtěl bych vám připomenout, že v současnosti je turecké narušování letového provozu agentury Frontex zapříčiněno tímto sporem.

Chtěl bych se zeptat, zda Turecko předložilo nějaké další podmínky, aby se dohodlo s agenturou Frontex.

Roger Helmer (ECR). – Chtěl bych poblahopřát panu ministrovi za jeho skvělou odpověď a blahopřeji také k dobré práci, kterou v Evropě provádíme na ochranu práv přistěhovalců.

Mám obavy, že se nám občas nedaří chránit práva našich občanů, když se přestěhují z jedné země do jiné. Myslím tím konkrétně některé občany ze svého volebního okrsku v regionu East Midlands, kteří investovali své důchodové úspory do domu ve Španělsku, avšak po dvou či třech letech přijely na jejich pozemek buldozery a jejich vlastnická práva, práva na vymáhání smlouvy, španělské soudy a španělské úřady jednoduše ignorují.

Byl bych vděčný, kdyby nám pan ministr mohl vysvětlit, proč to tak je a co podniknou španělské úřady pro to, aby se tento problém týkající se evropských občanů v jeho zemi vyřešil.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, co se týče otázky ohledně Řecka, je samozřejmé, že hranice členských států Unie budou respektovány. Samotný cíl těchto dohod je, aby byly tyto hranice respektovány.

Když se jedná o dohodu se třetí zemí, přes níž se k nám mohou dostávat nelegální přistěhovalci, a když se jedná o dohodu o zpětném přebírání osob – což je cílem – a dohody EU s touto třetí zemí tím jsou tedy posíleny – v čemž spočívá globální přístup a filosofie Evropského paktu o přistěhovalectví – dochází k tomu, že se hranice členských států Unie posilují. To je účinek. Pokud nemáme tuto účinnou kontrolu nelegálního přistěhovalectví, protože neexistuje dostatečná spolupráce s ostatními zeměmi, protože neexistují dohody o zpětném přebírání osob, jsou tyto hranice v praxi oslabovány. Jasným cílem těchto jednání a dohod o zpětném přebírání osob je tedy posílení hranic, a tedy samozřejmě i řeckých hranic.

Co se týče otázky váženého pana poslance ohledně britských občanů, kteří se přestěhovali do Španělska a investovali tam část svých úspor, musím říci, že zde nyní nezastupují Španělsko a jeho soudní vztahy s občany, kteří tam žijí, avšak zastupují Radu Evropské unie. Tyto vztahy i jakékoli problémy, k nimž v této oblasti dochází, řeší nezávislé soudy španělského státu. Zdržím se tedy toho, že bych hovořil za nějakou konkrétní zemi ohledně konkrétních záležitostí, na něž se nevztahuje právo Evropské unie.

Předsedající. – Otázka číslo 2, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-0053/10)

Předmět: Domácí násilí

V prohlášení španělského předsednictví na plenárním zasedání, které se konalo v lednu 2010, zdůraznilo předsednictví své pevné odhodlání bojovat proti násilí páchanému na ženách, předložit návrh právních předpisů, jejichž cílem bude boj proti násilí páchanému na ženách, a zřídit evropské středisko pro sledování domácího násilí. Může předsednictví upřesnit, co přesně v této oblasti plánuje a kdy můžeme očekávat, že se budou tyto iniciativy realizovat?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, je dobře známo, že jednou z priorit španělského předsednictví Rady Evropské unie je boj proti násilí na základě pohlaví, jinými slovy rovnost mužů a žen v Evropské unii, které ani po padesáti letech od zrodu Unie ještě nebylo plně dosaženo. Násilí na ženách je především nejhorší formou diskriminace, největší pohromou evropské společnosti a dalších společností na světě, v podstatě bohužel prakticky všech společností.

Jedná se o klíčový cíl předsednictví; věříme totiž, že tento cíl je klíčovým i pro Evropu. Protože se tedy jedná o cíl pro Evropu, o problém evropského rozměru, potřebujeme evropskou strategii, abychom s tímto jevem mohli bojovat. Toto téma se dostalo nejen na program španělského předsednictví, ale také do osmnáctiměsíčního programu tria předsednických zemí, které zahrnuje ještě Belgie a Maďarsko.

S povděkem kvitujeme, že Parlament byl vždy orgánem hrajícím na tomto poli velmi aktivní roli a opakovaně požadoval opatření v tomto směru, tedy proti násilí na základě pohlaví. Například v usnesení přijatém vloni v listopadu Parlament naléhavě vyzval Komisi, aby připravila obecnou směrnici o opatřeních k prevenci veškerých forem násilí na základě pohlaví a o boji proti tomuto jevu. Parlament také naléhavě vyzval členské státy k vypracování detailnějších statistik o násilí na základě pohlaví.

Podobně jako Parlament považuje i španělské předsednictví, jak jsem zmínil, tuto otázku za klíčovou. Konkrétně iniciovalo vytvoření střediska pro sledování násilí na základě pohlaví, a to prostřednictvím Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele, jež v tomto směru přijala závěry dne 8. března, na Mezinárodní den žen, což bylo v pondělí. Rovněž se připravuje směrnice o ochraně proti násilí na základě pohlaví. Toto jsou dvě velmi podstatná, významná témata, a my doufáme že se podaří je rozvinout a doladit před koncem šestiměsíčního španělského předsednictví Rady Evropské unie.

Marian Harkin (ALDE). – Děkuji vám, pane ministře, a blahopřeji španělskému předsednictví ke zdůraznění otázky násilí založeného na pohlaví. Až příliš často se před tímto problémem doslova zavírají dveře, většina tohoto násilí se totiž odehrává právě za zavřenými dveřmi, tj. v domácnostech. Domnívám se, že vaše iniciativa určitě povede ke zvýšení povědomí na straně veřejnosti po celé EU.

Hovořil jste o usnesení, jež Evropský parlament přijal v listopadu roku 2009. V tomto usnesení byl mimo jiné požadavek ohledně možnosti ustavit v této oblasti jasný právní základ. Zajímalo by mě, zda byste podpořil návrh komplexní směrnice o opatřeních k prevenci násilí na základě pohlaví, který by vypracovala Komise, a jaký je váš názor na ustavení jasného právního základu.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, paní Harkinová, jak víte, Lisabonská smlouva mění právní základ evropského práva – pokud jde o nařízení a směrnice –, protože pod pilíř Evropských společenství převádí oblasti, jež se dříve nacházely ve třech různých pilířích, tedy Evropská společenství, společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a spolupráci v oblasti justice a vnitřních věcí.

Tyto oblasti se tedy dostaly pod jeden pilíř a jednotnou právní subjektivitu, což znamená, že běžná a tradiční metoda Společenství se zavádí do sféry zahraniční politiky a také do specifitější sféry spravedlnosti a vnitřních věcí – justiční spolupráce v občanských i trestních věcech – a do oblasti policejní spolupráce. To znamená výraznější přítomnost Komise i Parlamentu u Soudního dvora v Lucemburku.

V oblasti spolupráce ve trestních věcech je tu stále ještě jedna možnost, totiž ta, že čtvrtina evropských vlád může zahájit iniciativu v této oblasti, což je to, co se stalo v případě směrnice o násilí na základě pohlaví.

Dvanáct vlád představilo iniciativu, o níž budou Rada i Parlament muset přijmout konečné rozhodnutí, protože se jedná o záležitost řádného legislativního postupu.

Tato směrnice již se připravuje a odpovídá tak na možnost zahájit iniciativu, kterou vládám poskytuje smlouva, jejíž právní základ je podle nás správný a dostatečný, protože se týká spolupráce v oblasti soudnictví v trestních věcech.

Hovoříme o trestných činech, jako je špatné zacházení, násilí proti osobě, tedy o skutcích, které jsou trestnými činy ve všech zemích Unie. Cílem je ochrana obětí těchto trestných činů. Právním základem je spolupráce v trestních věcech, a my proto máme za to, že je tedy naprosto legitimní – jak sdělila právní služba Rady –, aby toto bylo provedeno právním textem, kterým se Parlament bude muset zabývat a bude ho muset projednat.

Doufám, že se tak stane rychle, protože se domnívám, že miliony žen a také mužů v Evropské unii na to čekají. Čekají na ochranu, jež – jak jste správně poznamenala – musí překonat ony zavřené dveře, nejenom na vnitrostátní, ale také na evropské úrovni. Musí se stát součástí evropské agendy. Takový je cíl iniciativy dvanácti vlád zemí Evropské unie.

David Martin (S&D). – Dovolil bych se připojit ke gratulaci paní Harkinové a blahopřeji španělskému předsednictví k tomu, že se mu podařilo dostat násilí páchané na ženách na přední místa svého politického programu.

Zajímalo by mě, zda bude chtít předsednictví vzít v potaz zkušenost z doby před dvaceti lety. Edinburská radnice tehdy, za prostředky poskytnuté Evropským sociálním fondem, zorganizovala k problému násilí na ženách kampaň „Zero Tolerance“ (Nulová tolerance).

Na základě této kampaně se dospělo k závěru, že je zapotřebí k této otázce přistupovat holisticky. Je potřeba informační politiky, musí se zapojit místní úřady zodpovědné za bytovou politiku i policie a justice.

Bude se Rada tímto projektem zabývat a zkoumat, jaké si z něj lze vzít ponaučení?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane Lópezi Garrido, stručně jste zmínil, že domácí násilí nesměřuje pouze proti ženám, ale také proti dětem, a že se jedná o problém související, který z důvodu nadměrné poptávky souvisí také s péčí o starší osoby. Do jaké míry budou tyto oblasti také v kompetenci plánovaného evropského střediska pro sledování domácího násilí?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, pane Martine, základní filozofií, z níž tato iniciativa vychází – iniciativa, kterou Parlament podporuje, pokud jde o právní předpisy, v tomto případě prostřednictvím právních nástrojů, tedy těch nejefektivnějších nástrojů, justičních nástrojů demokratického státu – je to, co bylo velmi správně nazváno „nulovou tolerancí“ násilí na základě pohlaví. Součástí této filozofie je pohled na násilí na základě pohlaví jako na něco, co je po staletí velmi hluboce zakořeněno v sociální struktuře našich společností, a to i z hlediska kultury.

Potřebujeme tedy k boji proti násilí založenému na pohlaví přistupovat globálně a komplexně, aby byl tento boj efektivní, protože se jedná o formu násilí, kterou je velmi obtížné eliminovat, mimořádně obtížné eliminovat. Proto se, ačkoliv bylo v boji s tímto druhem násilí na vnitrostátní úrovni dosaženo pokroku, stále systematicky potýkáme s touto pohromou, která často tvoří pouze špičku ledovce – jen malé procento těchto případů je skutečně nahlášeno, takže toto násilí stále přetrvává.

Opravdu potřebujeme globální komplexní přístup za použití veškerých právních nástrojů, které jsou nám k dispozici, potřebujeme zvyšovat povědomí v médiích a zajistit, aby vzdělávací systémy braly tento problém v potaz. V pondělí Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele přijala tento komplexní, globální přístup v boji proti násilí na základě pohlaví, jinými slovy, přístup „nulové tolerance“.

Pokud jde o otázku, kterou položil vážený pan poslanec ohledně násilí na dětech a starších osobách, domnívám se, že zde mluvíme o násilí proti zranitelným lidem, proti lidem, kteří jsou nejvíce zranitelní. Jako ve výrazu „přežití nejschopnějších“, který existuje v mnoha zemích, v mé zemi se toto samozřejmě projevuje v násilí spojeném se zranitelností slabší osoby, což zase ukazuje a vyjadřuje zbabělost násilníka, který se zaměřuje na někoho, kdo je zranitelnější, ať už jde o ženy, děti nebo starší osoby. To je fenomén související s tímto stavem.

Rada i Parlament vyzvaly Komisi, aby zvážila možnost iniciovat Evropský rok boje proti násilí na dětech, mladých lidech a ženách. Bylo to nadneseno v programu Daphne III. Jedná se, vážený pane poslanče, o

vyjádření potřeby rozšířit tuto ochranu na všechny zranitelné lidi, přičemž do této kategorie určitě spadají děti a starší osoby, dvě skupiny, které jste zmínil.

Předsedající. – Otázka číslo 3, kterou pokládá **Bernd Posselt** (H-0054/10)

Předmět: Strategie pro Podunají

Jaká opatření plánuje Rada, aby mohla být koncepce strategie pro Podunají předložena ještě v tomto roce, jak se předpokládalo? Jaký je časový plán a jaké jsou její hlavní body?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, pane Posselte, strategie pro Podunají je jedním z prvků programu předsednického tria Španělska, Belgie a Maďarska. Jak si jistě dokážete představit, byla tato strategie zařazena na program z iniciativy Maďarska.

Tyto tři země se tedy zavázaly napomoci vytvořit strategii Evropské unie pro Podunají, a proto v červnu předchozího roku Rada naléhavě vyzvala Komisi, aby tuto strategii představila před koncem tohoto roku. Čekáme na to, až Komise tuto strategii předloží.

Komise zahájila veřejnou konzultaci. Veřejnou konzultaci, která potrvá až do března tohoto roku, přičemž po ní, při zohlednění jejích výsledků, Komise navrhne strategii, která, jak doufáme, bude moci být v prosinci tohoto roku formálně přijata jako sdělení Komise. Musíme počkat, než Komise toto sdělení předloží.

V každém případě chci říci, že se uskutečnila důležitá schůzka, během níž došlo k pokroku ve věci možného obsahu této strategie; schůzka se uskutečnila 25. února v Budapešti za účasti vlád Bulharska, České republiky, Maďarska, Německa, Rakouska, Rumunska, Slovenska a Slovinska a byly na ní přijaty významné závěry, které napovídají, jaké by měly být klíčové prvky této budoucí strategie. Tyto země spojují své síly v rámci Evropské unie, přičemž Evropská unie poskytuje finanční prostředky z evropských fondů, ale z finančního hlediska neutrálně, za účelem dosažení cílů pokroku a významného rozvoje v souvislosti s hospodářstvím, sociální oblastí a cestovním ruchem.

Opakuji tedy, že očekáváme sdělení Komise v tomto směru, jakmile skončí veřejná konzultace. Rada zaujme postoj, jakmile bude mít k dispozici sdělení Komise.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Děkuji vám, pane ministře, za tuto kompetentní a podrobnou odpověď. Měl bych jen dvě doplňující otázky. Zaprvé, do jaké míry se strategie pro Podunají týká oblastí dopravy a kultury? Domnívám se, že obě tyto oblasti jsou z hlediska přeshraniční spolupráce zvláště důležité. Zadruhé, existuje již konečný seznam zemí, které budou do strategie zapojeny, nebo je o tomto stále ještě třeba rozhodnout, když Parlament navrhoval rozšíření?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, tento seznam zemí není – jak jistě pochopíte – něčím, o čem by mohlo rozhodovat úřadující předsednictví Rady. Vlády, které jsem zmínil před chvílí, mají zájem na rozvoji této strategie, a musíme počkat, až Komise vydá své sdělení.

Chtěl bych říci, že tyto země se domnívají, že Evropské unii, zvláště Komisi, musí v této strategii připadnout vedoucí úloha v tom smyslu, že napomůže koordinaci v Podunají.

Prohlášení z 25. února, o němž jsem před chvílí hovořil, se týká toho, jak by měla být strategie pro Podunají využita ke zvýšení prosperity obyvatel žijících v tomto regionu a k posílení bezpečnosti a míru v jejich zájmu, prostřednictvím nadregionální a nadnárodní spolupráce a také koordinace na této úrovni.

Mimo to tento dokument zamýšlí do strategie zařadit následující oblasti politiky, které považuje za strategické: infrastrukturu, inovace, kulturní a umělecké aktivity, udržitelný hospodářský rozvoj, cestovní ruch, bezpečnost potravin, ekonomiku, spolupráci v oblasti malých a středních podniků, vědu a vývoj, migraci, sport, vzdělání, zaměstnanost, zdraví, sociální věci, spolu s dalšími oblastmi, kterými se tento dokument velmi široce a s velkými ambicemi zabývá.

Domnívám se, že strategie pro Podunají je velmi důležitým dokumentem, a proto vám děkuji za otázku, která mi poskytla příležitost se o ní zmínit. Podle mě se jedná o ambiciózní cíl a momentálně čekáme – znovu to opakuji – až se dokončí konzultace a objeví se sdělení Komise, ale politická vůle, ta tu samozřejmě je. Tři členové tria předsednictví a předsednictví Rady mají politickou vůli tuto strategii pro Podunají zahájit.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Dunaj je řeka a u řek je vždy třeba dávat pozor, jak jsou čisté. Považoval bych proto za důležité zjistit, o jakých čistíčkách odpadních vod se uvažuje, aby se odpovídajícím způsobem zlepšila kvalita vody v řece. Pro nás by bylo cílem, aby voda v Dunaji měla kvalitu pitné vody od pramene až po ústí.

Má druhá otázka zní: Jak můžeme lépe využít vodní energii k výrobě elektřiny, ale také, a především k zadržování vody tak, abychom v Evropě zajistili větší bezpečnost energetických dodávek?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Úspěch strategie Evropské unie pro Podunají bude záviset na ambiciózním akčním plánu a také na výběru některých konkrétních projektů, které zlepší život obyvatel v Podunají.

Ráda bych proto věděla, zda proces hledání těchto strategických projektů pro rozvoj Podunají už započal, a jaká kritéria budou použita jako základ pro jejich výběr.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, jsem samozřejmě přesvědčen, že cíl, o němž hovořil pan Rübig, bude v této strategii pro Podunají obsažen, o jejím rozsahu jsem již hovořil.

Cíle této strategie jsou skutečně důležité, vážou se k celé řadě otázek, které ovlivňují každodenní životy obyvatel dané oblasti. Týkají se ekonomiky, kulturních rozměrů a ochrany životního prostředí a přírodních zdrojů, které přirozeně zahrnují i vody.

Jak bylo řečeno, toto přírodní prostředí je svou podstatou spojeno s tímto regionem, a já jsem přesvědčen, že bude jasnou součástí strategie, kterou musejí vést země, které toto podporují. Jedná se o země, které jsem vyjmenoval a jejichž zástupci se před pár dny setkali v Budapešti, aby pokročili ve stanovení cílů a přesněji strategii vyjasnili, neboť ještě není dostatečně vymezena.

Mám proto za to, že je předčasné – a mám teď na mysli projev paní poslankyně, která hovořila jako druhá – hovořit nyní o kritériích výběru projektů nebo o způsobilosti projektů, z nichž některé jsem zmínil. Je možno přidat i další, například oblasti plavby, energetické bezpečnosti, boje se změnou klimatu, důsledky změn na finančních trzích a obecně všechny oblasti, jež by tato strategie mohla nepochybně zlepšit.

Myslím, že všichni musíme v Evropské unii pracovat společně, protože hovoříme o něčem na evropské úrovni, o něčem, co se týká celé Evropské unie a jejích hlavních politik. Jsem si jist, že například politika soudržnosti bude v centru pozornosti; nepůjde jen o soudržnost sociální, ale také o nový aspekt, který obsahuje Lisabonská smlouva, o soudržnost územní. Jedná se o formu soudržnosti, která se objevuje v Lisabonské smlouvě a která velmi dobře zapadá do této iniciativy týkající se strategie pro Podunají.

Předsedající. Jelikož následující otázky se zabývají stejným tématem, budou předneseny společně: Otázka č. 4, kterou pokládá **Konstantinos Poupakis** (H-0055/10)

Předmět: Evropský sociální model a boj proti chudobě

V době hospodářské recese a krize je pro nezaměstnané, pracovníky s nízkými příjmy a penzisty s malými důchody velmi těžké udržet si slušnou životní úroveň. Uvolnění prostředků z Evropského sociálního fondu a Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci nemělo žádoucí účinek, protože 80 milionů našich spoluobčanů žije pod hranicí chudoby. Evropský sociální model je založen nejen na dobré výkonnosti ekonomiky, ale také na vysoké úrovni sociální ochrany.

Jak s ohledem na výše uvedené hodlá španělské předsednictví, jako součást společné politiky ve spolupráci s nadcházejícím předsednictvím, podpořit nižší hospodářské a sociální vrstvy, aby mohly přežít, a současně chránit skupiny našich spoluobčanů, kterým hrozí chudoba a sociální vyloučení, a tím zabezpečit podstatu sociální Evropy?

Otázka č. 5, kterou pokládá **Liam Aylward** (H-0102/10)

Předmět: Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení

Na Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení 2010 bylo poskytnuto 17 milionů EUR. Ačkoli tento evropský rok přispěje k větší informovanosti o těchto konkrétních problémech, je zapotřebí účinné společné akce, chceme-li podstatně zlepšit situaci milionů lidí v Evropské unii, kteří trpí chudobou a sociálním vyloučením. Jaké hodlá Rada učinit kroky, jež by v tomto roce vedly k přijetí konkrétních opatření? Mohla by Rada vysvětlit, jak bude tento evropský rok a s ním spojený rozpočet efektivně využit k dosažení dlouhodobých výsledků?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, předsednictví sdílí názory poslanců na cíl, jímž je poskytování vysoké úrovně sociální ochrany – zejména ve vztahu ke skupinám ohroženým chudobou a sociálním vyloučením –, což je jeden z úhelných kamenů evropského sociálního modelu. Je tomu tak zvláště v době, kdy prožíváme hospodářskou recesi.

Nezaměstnanost: v současné době se odhaduje, že by mohlo být o pět milionů více nezaměstnaných, než na začátku hospodářské krize. To znamená, že mnoho domácností zažívá propad svých příjmů a mnohé jsou vystaveny chudobě a přílišnému zadlužení. Je také pravděpodobné, že nezaměstnanost bude i nadále vysoká, a proto tato dlouhodobá nezaměstnanost vyústí v sociální vyloučení.

Sociální důsledky hospodářské krize budou proto beze vší pochybnosti v několika nejbližších měsících důležitým bodem evropské politické agendy a samozřejmě evropské agendy trojice předsednictví.

Máme nástroj, účelový nástroj, jímž je vyhlášení roku 2010 Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, jenž má čtyři konkrétní cíle: uznání práva lidí na důstojnost a na aktivní úlohu ve společnosti, závazek veřejného mínění věnovat se politikám sociálního vyloučení, soudržnější společnost a pochopitelně dlouhodobé úsilí státní správy na všech stupních bojovat proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Toto úsilí má být zaměřeno zejména na ochranu těch nejzranitelnějších, kteří jsou nakonec těmi, kdo nejvíce trpí jak chudobou, tak sociálním vyloučením – což je koncepce, kterou jsem použil při odpovědi na předchozí otázku. Jde o děti, ženy a seniory.

Budeme proto samozřejmě podporovat různé iniciativy, které mohou existovat v souvislosti s chudobou a sociálním vyloučením a bojovat proti nim, a já musím říci, že doufám, že se to stane ústředním cílem celé strategie Evropské unie v oblasti růstu a tvorby pracovních míst. Jedním z cílů stanovených v dokumentu předloženém Komisí dne 3. března je snížení počtu osob ohrožených chudobou o 20 milionů.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Děkuji vám za odpověď, pane ministře.

Ovšem vzhledem k tomu, že, jak jste sám uvedl, nezaměstnanost dosáhla v roce 2009 10 %, 45 % nezaměstnaných Evropanů je bez práce více než jeden rok a při neexistenci institucionálního rámce rostou flexibilní formy nezaměstnanosti jak houby po dešti, přičemž výsledkem je, že existuje 19 milionů chudých nezaměstnaných, bychom chtěli vědět, jelikož jste vždycky velice přesný a já to vítám, jaká konkrétní okamžitá opatření a jakou aktivní a pasivní politiku zaměstnanosti máte v úmyslu přijmout na evropské úrovni v souladu se zásadami a s duchem evropského sociálního modelu tak, abyste řešili otázku chudých zaměstnanců a nezaměstnaných osob, zejména těch dlouhodobě nezaměstnaných, kteří čelí problémům bezprostředního přežití.

Liam Aylward (ALDE). – Může Rada nastínit, jak zajistí, aby doporučení týkající se aktivního začlenění, jež je nástrojem boje proti rodinné chudobě a jež bylo schváleno Radou ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a spotřebitelské záležitosti, bylo začleněno do strategie EU 2020 a prováděno tak, aby zajistilo pokrok v oblasti snižování chudoby?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, musím zopakovat, že je to poprvé, co existuje záměr vytvořit k tomuto problému tak ambiciózní evropskou strategii. Jinými slovy, strategii boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, a zvláště strategii aktivního začleňování dlouhodobě nezaměstnaných a seniorů, takže se znovu vracíme ke koncepci těch nejzranitelnějších členů společnosti.

Začnu tím, že Evropská unie v reakci na hospodářskou krizi, kterou prožíváme, zavedla koordinovanou politiku, bezprostřední krátkodobou léčbu šokem zahrnující injekci finančnímu systému v podobě veřejných peněz. Tím se spustilo to, co ekonomové nazývají automatické stabilizátory, což je sociální ochrana poskytovaná v sociálních státech. To znamená, že došlo k reakci, která měla přinejmenším paliativní účinek pro ty, jež postihla nezaměstnanost, a pro ty, kteří přinejmenším v krátkodobém horizontu těžko hledají nové zaměstnání.

Jinými slovy, došlo k reakci, kterou je třeba brát v potaz, neboť jde o skutečnou, aktuální, bezprostřední a krátkodobou reakci Evropské unie. Evropská unie kromě toho zvažuje strategii boje s chudobou, jež je výsledkem dlouhodobé nezaměstnanosti, která by byla založena na školení, specializaci, rekvalifikaci nebo vzdělávání, jež nekončí, když je člověk mladý, a to s cílem vytvořit podmínky pro zaměstnatelnost. To je velmi důležitá součást strategie EU 2020, o níž jsem se zmínil již dříve, a je to součástí závěrů zasedání Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a spotřebitelské záležitosti, které tu bylo tolikrát zmíněno a které se konalo tento týden.

Jde o evropskou strategii začleněnou mezi cíle, jež budou prioritou Unie, tedy o cíle stanovené v rámci strategie EU 2020. Jedním z těchto kvantifikovaných cílů je snížení počtu osob ohrožených chudobou o 25 % a uvidíme, zda tyto cíle budou přijaty na zasedání Evropské rady ve dnech 25. a 26. března, které se má zabývat sdělením Komise.

Připomeňme si, že Evropa má 80 milionů lidí ohrožených chudobou. Snížení tohoto čísla o 20 milionů a zároveň zvýšení aktivní populace je střednědobým cílem, který je součástí strategie a jímž se proto bude řídit celá řada koordinovaných evropských strategií.

Závěrem chci, dámy a pánové, říci, že nejdůležitější je koordinace naší politiky zaměstnanosti a sociální politiky. Lisabonská smlouva to uvádí jasně: musíme koordinovat politiku zaměstnanosti a sociální politiku.

A to právě Evropská unie, poháněná krizí, začíná dělat. Je to nejlepší způsob, jak čelit této situaci, přirozeně za použití nástrojů, které v Evropské unii máme a které jsou základní součástí Evropské unie, jako je vnitřní trh nebo evropské strukturální fondy.

Vicky Ford (ECR). - Hospodářské dopady jsou v některých členských státech pochopitelně horší než v jiných. Děkuji vám, že jste hovořil o důchodcích. Chápu to tak, že Komise může zadržet peníze ze strukturálních fondů, pokud se členské státy neřídí právními předpisy EU.

Může předsednictví prošetřit, zda se plní doporučení zprávy paní Aukenové, pro niž jsme v březnu v tomto Parlamentu hlasovali? Týkají se majitelů realit ve Španělsku. To mělo zničující dopad na důchodce a někteří z nich upadli v důsledek toho do chudoby a sociálního vyloučení.

Ádám Kósa (PPE). - (HU) Mám jen jednu otázku. Chudoba postihuje zejména dvě sociální skupiny: lidi s nízkou kvalifikací a zdravotně postižené osoby. V otázce se uvádí, že dvě rozpočtová opatření nestačí k účinnému řešení problému těchto dvou skupin. Moje otázka zní: chce se Evropská rada zabývat tím, jak by mohla účinněji pomoci těmto dvěma sociálním skupinám a jejich situaci?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. - (ES) Paní předsedající, první otázka týkající se důchodců, kteří vlastní nemovitost ve Španělsku, se velmi podobá jiné otázce, kterou jsem dostal již dříve, a odpověď je velmi podobná té, kterou jsem dal již dříve.

Je to otázka vyjasnění uplatňování interních právních předpisů v členském státě, na což musím poukázat. Nemohu v této věci, která má právní kořeny v členském státě, mluvit jménem Rady. Kdyby k tomu došlo v jakémkoli jiném členském státě, jsem si jist, že bychom se tím zabývali naprosto stejným způsobem prostřednictvím interních právních vazeb.

Co se týče dotazu na zranitelné osoby, naprosto souhlasím s tím, že bychom měli těmto dvěma skupinám, které ctěný pan poslanec uvádí, věnovat zvláštní pozornost. Tím spíše, že nyní máme o jeden použitelný nástroj více: Listinu základních práv Evropské unie tam, kde se dotýká práv zvláště zranitelných osob, ať jde o seniory nebo osob se zdravotním postižením, jejich důstojnosti a jejich účasti na společenském a kulturním životě. V každém případě se v ní hovoří o jejich ochraně, o ochraně jejich fyzické důstojnosti a duševní integrity před ponižováním a nelidským zacházením.

Evropská unie vyvinula různé nástroje pro boj s touto situací, včetně podrobné studie situace. Chtěl bych se zmínit o zajímavém výsledku Eurobarometru 2007, podle něhož se polovina Evropanů domnívá, že se seniory, tedy nejzranitelnějšími osobami, se zachází špatně, že jsou dokonce zneužíváni, pokud jde o to, jak se plní jejich potřeby. Téměř polovina Evropanů si myslí, že způsob, jakým se společnost chová k těmto lidem, je negativní, a to právě proto, že tito lidé jsou zranitelní.

Členské státy a Evropská unie uplatňují pro výměnu zkušeností mezi členskými státy v této oblasti metodu otevřené koordinace. K tomu je rovněž třeba říci, že v některých případech hovoříme o věcech, jimiž se zabývají vnitrostátní právní předpisy. Jsou to záležitosti ve vnitrostátní kompetenci, a proto je musí řešit členské státy, mimo jiné na základě zásady subsidiarity.

Evropská unie může tyto politiky podporovat, ale nemůže je úplně nahradit. Může je podporovat, ale myslím si, že je to něco, co se týká i sociálního rozměru, o němž se tu již hovořilo. Vracím se k tomu, protože si myslím, že je to důležité. Sociální rozměr strategie růstu a tvorby pracovních míst je výrazným charakteristickým rysem dokumentu předloženého Komisí a budou jej projednávat hlavy států nebo předsedové vlád.

Myslím si, že tento sociální rozměr by měl vytvářet prostor pro problémy, na které jste poukázali a které se tak nápadně neobjevovaly v předchozí strategii. Myslím si, že vzhledem k tomu, že zažíváme krizi, jež má společenský dopad, budeme v budoucnosti muset brát společenský dopad krize vážně v úvahu.

Robert Atkins (ECR). - Co udělá ministr zastupující předsednictví na ochranu našich spoluobčanů, kteří jsou ohroženi chudobou a sociálním vyloučením, což je přímým důsledkem španělské politiky vůči Britům

a příslušníkům dalších členských států v různých oblastech Španělska, jejichž nemovitosti jsou vyvlastňovány a kteří trpí v důsledku pochybné plánovací politiky? Ministr zastupující předsednictví se této věci již nemůže vyhnout, musí šlapat na paty španělské vládě a vyzvat ji, aby učinila nezbytné kroky.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Děkuji vám zato, že jste tady, pane Lópezi Garrido. Moje otázka se týká chudoby evropských občanů, kteří se nacházejí v některých oblastech Španělska. Chápu, že zde zastupujete španělskou výkonnou, nikoli soudní moc, a že nejste mluvčím samosprávné komunity Valencie, ale potřebujeme odpověď. Existuje tu nešvar, který nemá nic společného s psaným právem, ale který souvisí spíše s prováděním práva, a to je problem, který má řešení. Nežádám vás o nic víc, než aby španělská vláda prošetřila zjištěné nešvary.

Předsedající. – Vaše španělština je působivá, pane Hannane. Znovu ponechám na uvážení pana ministra, zda se chce touto věcí zabývat.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, nechci zneužívat svého postavení úřadujícího předsedy Rady k tomu, abych hájil konkrétní vládu nebo konkrétní vnitrostátní právní předpis. Nechci zneužívat toto postavení, protože jsem si jist, že bych byl kritizován za používání této platformy k obraně kroků konkrétního členského státu nebo ústřední nebo regionální vlády konkrétní země.

Velmi dobře víte, že tohle je záležitost, která se řeší na vnitrostátní úrovni, pro kterou existují úřední postupy na vnitrostátní úrovni. Nejen Španělsko, ale všech 27 členských států Evropské unie má právní stát a má dostatečné justiční postupy k řešení tohoto typu údajného zneužívání.

Tyto justiční postupy jsou ve všech evropských zemích a já jsem si jist, a to nepoukazuji jen na případ Španělska, že jiné evropské země, kde musí jistě docházet ke zneužívání nebo porušování práva, mají postupy právního státu k jejich řešení.

To se děje v každé evropské zemi, kde k tomu dochází. Nechci se vyhýbat odpovědi a ani nechci prostě říci, že neodpovím, ale dobře víte, že pokud se na něco zeptáte v Parlamentu, je možné, že nebudu chtít využívat svého postavení úřadujícího předsedy Rady u otázky, která je interní záležitostí členského státu Unie.

Předsedající. – Otázka číslo 6 byla stažena.

Jelikož následující otázky se zabývají stejným tématem, budou předneseny společně:

Otázka č. 7, kterou pokládá **Justas Vincas Paleckis** (H-0057/10)

Předmět: Vízový režim mezi Evropskou unií a Ruskem

Španělské předsednictví Rady bude usilovat o zrušení vzájemné vízové povinnosti pro občany EU a Ruska. Tento proces může být dlouhý a bude hodně záviset na schopnosti Ruska úspěšně realizovat akční plán, který byl pro tento účel vypracován.

O nutnosti otevření EU Kaliningradské oblasti Ruska, nebo o opačném procesu, svědčí snahy EU a Ruska o „zboření vízové zdi“. Na politice zaměřené proti izolaci Kaliningradské oblasti a na podporu přeshraniční spolupráce mají zájem Rusko i EU. Za tímto účelem sousední Polsko a Litva vyjednaly zjednodušení přechodu hranic pro obyvatele pohraničí, ale dosud k němu nedošlo.

Jak Rada nahlíží na zvláštní situaci v Kaliningradské oblasti v rámci dialogu mezi EU a Ruskem, pokud jde o otázku víz? Jak by mohl být tento dialog využit k podpisu dohod o pohraničním styku mezi členskými státy EU (Litva, Polsko) a Ruskou federací a k zjednodušení formalit týkajících se přechodu hranic pro obyvatele pohraničí?

Otázka č. 8, kterou pokládá **Laima Liucija Andrikiene** (H-0080/10)

Předmět: Vztahy EU-Rusko: Program španělského předsednictví

Španělské předsednictví EU si stanovilo ambiciózní plán v oblasti vztahů mezi EU a Ruskem. Jeho cílem je dokončit jednání s Ruskem v oblastech nové dohody o partnerství a spolupráci a dohody o bezvízovém režimu a zároveň by si španělské předsednictví přálo učinit pokrok ohledně dohody o volném obchodu mezi EU a Ruskem.

Aby mohlo Rusko uzavřít dohodu o volném obchodu s EU, musí se nejprve stát členem Světové obchodní organizace (WTO). Existuje reálná možnost, že se Rusko v nejbližší době stane členem WTO? Má Rada zvláštní strategii pro to jak přimět Rusko, aby se stalo členem Světové obchodní organizace?

Zaznamenala Rada nějaký zásadní pokrok v oblasti jednání o nové dohodě o partnerství a spolupráci s Ruskem?

Domnívá se Rada, že tento plán na ustavení režimu volného obchodu s Ruskem je dobře načasován vzhledem k neshodám panujícím v rámci EU ohledně této otázky? Považuje Rada Rusko za lépe připravené pro bezvívězový režim než jiné partnery EU, jako např. Ukrajina, Moldavsko či Gruzie?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, rozumím tomu tak, že jsou zde dvě otázky, přičemž jedna z nich se týká víz, vízového požadavku pro ruské a evropské občany, a druhá se týká vztahů mezi Evropskou unií a Ruskem po stockholmském summitu a vstupu Ruska do Světové obchodní organizace. Takto rozumím těm dvěma otázkám, paní předsedající.

Co se týče záležitosti víz, chtěl bych zdůraznit, že v roce 2003 Rada přijala nařízení, kterými se zaváděl zvláštní tranzitní doklad a železniční tranzitní doklad, kterým se usnadňuje situace. O tři roky později dospěla Komise k závěru, že tento systém vstoupil v platnost hladce a oba partneři jsou spokojeni.

Z dlouhodobého hlediska – hovoříme o kaliningradské oblasti ve vztahu ke zbytku Ruské federace – bude takzvaný usnadněný režim průjezdu záviset na budoucím uplatňování dohod o vízové politice mezi Evropskou unií a Ruskou federací.

Ve společném prohlášení po zasedání Stálé rady partnerství EU-Rusko o soudnictví a vnitřních záležitostech dne 2. prosince minulého roku se účastníci rozhodli projednat možné změny v dohodě mezi Evropskou unií a Ruskem o udělování víz tak, aby cestování bylo dostupnější pro evropské i ruské občany, zejména pro obyvatele kaliningradského regionu.

Podle téhož společného prohlášení dále doufala Evropská unie a Rusko, že vyjednájí a uzavřou dohody o malém pohraničním styku mezi Ruskem a sousedními členskými státy Evropské unie, které by o to mohly mít zájem. V této souvislosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva, opravňuje členské státy uzavírat dvoustranné dohody se třetími zeměmi s cílem používat pravidla malého pohraničního styku.

Jednání o těchto dohodách je v tomto případě věcí, za niž zodpovídají dotyčné členské státy a Ruská federace. Rada v si každém případě všímá toho, že probíhají jednání mezi Litvou a Ruskem a mezi Polskem a Ruskem.

Co se týče otázky strategických vztahů mezi Evropskou unií a Ruskem, Rada může informovat Parlament, že po listopadovém summitu s Ruskem ve Stockholmu se bude v průběhu šestiměsíčního španělského předsednictví konat další summit. Uskuteční se v Rusku mezi Evropskou unií a Ruskem, což znamená, že přichází čerstvý podnět pro vztahy obou stran.

Samozřejmě že vždycky existuje možnost, že v těchto vztazích nastanou složité problémy, dokonce i neshody, ale vztahy mezi Evropskou unií a Ruskem jsou široké a mnohostranné. Narůstají nám hospodářská a obchodní spojení a musíme připustit, že existuje vysoká míra vzájemné závislosti, co se týče energie, společné zájmy v jiných oblastech, které se týkají problémů přesahujících dokonce i naše příslušné země, a problémy, včetně celosvětových problémů, které musíme řešit a které bychom měli řešit tak společně, jak je to jen možné.

Vždycky pro nás bude proto přínosné hledat možnosti, jak posílit vztahy s Ruskem a přitom vždy pevně trvat na svých zásadách a hodnotách, na nichž je založena Evropská unie.

Co se týče vstupu Ruska do Světové obchodní organizace, Evropská unie jej podporuje, ale Rusko musí přijmout opatření, aby v této záležitosti pokročilo.

Pokud jde o novou dohodu mezi Evropskou unií a Ruskem, obě strany souhlasí s tím, že by bylo dobré mít širokou novou dohodu. Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a Ruskem, která byla vyjednána v 90. letech, je v mnoha ohledech překonaná. Od 90. let se mnoho věcí stalo a mnoho věcí změnilo a my musíme pokročit kupředu směrem k této nové dohodě, o niž usilujeme. Laťku jsme nastavili vysoko a bude-li to možné, chtěli bychom pokrýt všechny oblasti vztahů EU-Rusko.

V některých oblastech těchto jednání došlo k pokroku. V jiných oblastech to jde pomalu, což je případ obchodu a investic. V každém případě je pro nás velmi důležité, že pro obchod, investice a energii existují pevně dané články a dohody.

Co se týče dohod o volném obchodu, souhlasíme s tím, aby se o dohodě o volném obchodu jednalo, jakmile Rusko vstoupí do Světové obchodní organizace, pokud a jestliže k tomu dojde.

Pokud jde o liberalizaci víz, je to politicky velmi významná záležitost, která se přímo týká občanů Ruska a Evropské unie. Myslím si, že v této věci sdílíme úmysl zjednodušit víza, jakmile to bude možné.

Ideální by byla liberalizace víz, jinými slovy odstranění vízových požadavků, ale v tomto ohledu zbývá samozřejmě ještě mnoho práce. Kromě toho musíme vyvážit výhody, které jsou v sázce, což se týká bezpečnosti, a tohle je mimo to třeba vždycky provádět na recipročním základě.

Co se týče Ukrajiny, Moldavska a Gruzie, každá z těchto zemí je ve zvláštní situaci, pokud jde o víza, a my v současné době nemůžeme předvídat, k jakému pokroku dojde v těchto třech zemích ve srovnání s dialogem o vízech, který vedeme s Ruskem.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Ještě jednou bych chtěl připomenout dva rozhodující body. Ten první se týká demokracie, právního státu a lidských práv. Tady existují největší nedostatky. Jak intenzivní je dialog o těchto rozhodujících bodech? Máme pocit, že vývoj jde v tomto ohledu nazpátek, místo aby postupoval kupředu.

Druhý bod se týká energetické bezpečnosti. V jakém stavu je konkrétně jednání o energiích?

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, vážení poslanci, jak víte, jednou z priorit nebo ústředních strategických cílů Unie je energetická bezpečnost. Zvláště proto, že mnoho zemí v Evropské unii přímo trpělo plynovou krizí mezi Ruskem a Ukrajinou začátkem roku 2009, přikládáme v Evropské unii mimořádně vysokou hodnotu energetické bezpečnosti a rozhodně ji považujeme za jeden z největších cílů Evropské unie, za cíl, který je přirozeně spojen se závažnějším cílem, jímž je boj se změnou klimatu.

Strategií Rady a předsednictva Rady v oblasti energií a energetické bezpečnosti je potřeba přejít k větší diferenciaci, pokud jde o dodavatele a zdroje energií a jejich distribuce. Potřebujeme proto rozšířit možnosti, vyhnout se oligopolům a přílišné závislosti.

Některé evropské země mají takový stupeň energetické závislosti na Rusku, který je jasně přehnaný a který také souvisí se skutečností, že Evropa byla ve 20. století po dlouhou dobu rozdělená, a se skutečností, že v některých případech neexistuje vzájemné propojení mezi evropskými zeměmi.

Když došlo ke krizi, viděli jsme, že některé země, které jí nebyly postiženy, nemohly pomoci postiženým zemím, protože neexistuje propojení. Proto jsou energetické cíle v Evropě ve střednědobém a dlouhodobém výhledu mimořádně důležité a my jsme proto pro diverzifikaci energetických zdrojů a pro podporu projektů, jako je Nabucco, Nord Stream nebo South Stream, které se týkají Ruska, a pro dosažení něčeho, co v Evropě neexistuje: jednotného trhu s energií. Aby bylo dosaženo těchto cílů, kterým napomáhá Lisabonská smlouva, jež zavádí tuto dříve neexistující pravomoc v oblasti energie, je zásadní a mimořádně důležité navázat strategické vztahy s Ruskem v oblasti energií i jiných věcí.

V Lisabonské smlouvě máme kromě toho další nástroje, které se týkají vnější politiky. Lisabonská smlouva posiluje evropskou zahraniční politiku: je zde předseda Evropské rady a vysoký představitel a bude existovat Evropská služba pro vnější činnost. Jinými slovy, externí vize Evropské unie, která posílí naše jednání s jinými zeměmi ve všech oblastech, včetně hospodářství a energií, byla utužena. Takovou vizi vám tedy mohu předestřít, pokud jde o vztahy s Ruskem.

Jednáme o dohodě, v níž je hlavním předmětem energie. Tato jednání jsou na začátku a my jim dáváme velké naděje, ale pochopitelně, jako všechny dohody, je to něco, co závisí na velmi složitých jednáních, která jsou zase součástí celé řady vyjednávání o této dohodě o spolupráci, kterou chceme aktualizovat, protože, jak jsem řekl, za posledních 15 nebo 20 let se toho v Evropě hodně stalo. Jednou z těchto věcí je základní vztah, který potřebujeme mít s Ruskem, což je, jak každý ví, jedna ze zemí, v nichž došlo v posledních letech k největšímu počtu změn.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Paní předsedající, pokud jde o otázku č. 9, kterou jsem pokládal já jménem své kolegyně, paní Morkūnaitė-Mikulėnienėové a která souvisí s předchozí otázkou, Rusko má v úmyslu umístit jadernou elektrárnu poblíž východní hranice Evropské unie v kaliningradské oblasti a Bělorusko má podobné plány. Jelikož máme v paměti zkušenost s Černobylem, způsobují tyto plány obavy z nebezpečí, které se v nich skrývá. Má Rada v úmyslu projednat v následujícím kole rozhovorů s Ruskem otázku bezpečnosti životního prostředí? Z našeho hlediska je to velmi důležité.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Chtěl bych se vrátit k otázkám č. 7 a 8 a ke vztahům mezi Evropskou unií a Ruskem. Pan López Garrido správně uvedl, že tyto vztahy by měly být založeny na hodnotách, ale pokud tomu tak je, pak má Unie zvláštní závazky vůči ochráncům lidských práv v Rusku.

V souvislosti s tím bych chtěl položit následující otázku: Neměla by politika členských států EU a celé EU obsahovat zvláštní pravidla týkající se víz pro ochránce lidských práv v Rusku? To proto, aby tito lidé mohli relativně snadno získat vízum.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pokud jde o vystoupení týkající se jaderné bezpečnosti, musím říci, že odpovědnost, kterou v této oblasti nesou jednotlivé státy, stanoví mezinárodní dohody Mezinárodní agentury pro atomovou energii, jinými slovy Úmluva o jaderné bezpečnosti, jejímiž smluvními stranami je Bělorusko, Rusko, Euratom a většina členských států Evropské unie.

Rada chápe, že by měly být konzultovány smluvní strany, které leží v blízkosti navrhovaného jaderného zařízení, neboť jím mohou být ovlivněny. Proto bude muset dohoda, kterou právě uzavírá Euratom s Ruskem v oblasti mírového využití jaderné energie, obsahovat ustanovení o ověřitelných požadavcích na jadernou bezpečnost a na ochranu zdraví a bezpečnosti zaměstnanců. Chtěl bych vám rovněž připomenout, že o této záležitosti se pravidelně jedná v souvislosti s dialogem o energii mezi Evropskou unií a Ruskem.

Co se týče hodnocení důsledků v mezinárodních souvislostech, Rada si je vědoma, že Bělorusko je smluvní stranou Úmluvy z Espoo o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států, která obsahuje závazné povinnosti, jejichž cílem je posuzování dopadů na životní prostředí a možná rizika v oblasti životního prostředí. V tomto případě však Rada říká, že odpovědnost za organizaci posuzování vlivů na životní prostředí leží převážně na developerech projektů.

Ruská federace není smluvní stranou této úmluvy. Chtěli bychom, aby však Rusko uplatňovalo úmluvu z Espoo dobrovolně. Nějakou dobu to také dělalo, co se týče jaderných elektráren.

Konečně, co se týče otázky týkající se lidských práv a Ruska položené váženým panem poslancem, již dříve proběhla rozprava, v níž byly položeny otázky týkající se lidských práv, a já si myslím, že kritéria pro ochranu lidských práv nebo pro informování o porušování lidských práv platí všude, kde k něčemu takovému dojde. Žádná země tedy není vyloučena z právního odsouzení porušování lidských práv, a řekl bych, že i z morálního závazku, a my odsuzujeme a měli bychom odsuzovat takové porušování, dochází-li k němu uvnitř Evropské unie nebo v jedné z jejích zemí.

Spojovat to s vízovou politikou je skok, který můžeme v současné době těžko provést nebo specifikovat. V oblasti víz probíhají obecná jednání. Myslím si, že v souvislosti s těmito obecnými jednáními o vízech by někdo mohl navrhnout jiný druh konkrétního postupu zjednodušení víz, ale, jak jsem uvedl, v této chvíli vedeme s Ruskem široká jednání o vízech a myslím si, že právě na to se musíme soustředit: na obecný systém víz.

A to proto, že tohle by skutečně mohlo mít nejlepší vliv v oblasti volného pohybu osob, a řekl bych, že by to mohlo nabízet i nejlepší možnosti, co se týče Evropanů a Evropy jako celku, aby jejich hodnoty prožívala a sdílela i ostatní veřejnost, a to i mimo Evropskou unii.

Předsedající. – Otázky, které nebyly pro nedostatek času zodpovězeny, budou zodpovězeny písemně (viz příloha).

Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

14. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

15. Předložení dokumentů: viz zápis

16. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

17. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 19:20)